

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio
Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2096

כלקה דבר ואנתי כלקהמא ויבדך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
 וימלאו את הארץ וכבשו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובעל חיה ובעל עוף
 הארץ ובעדיר יתחוו ויאמר להווי' פשו וסגו מלוי' את ארץ וקופו עליה ושלחו
 בלוי' ויבא ובעופת השמים ובעל חיה ובעל עוף על ארעא ובארץ אלה פיהו
 וקא להמא אתמלו ואכתרו ועמו ארץ ואמל כוהא ואסתלו עלי סמר ארץ
 ופאיר אסמא וספא אחיואן אדאב עלי ארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
 את כל עשב ירע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר על פניו
 זרע זרע לכם ויהי לאכלה ויאמר יהוה אלהים לבווי' כל עשב ירע זרע
 דעל אפי כל ארצית כל אילן דביה פירי אילנא דביה פירו אילנא דבך זרעו
 מזרעו וכל כווי' דביה פירי אילנא דביה פירו אילנא דבך זרעו
 ובה גמיע ארץ וכל שגר פיה תמר דו חב יבון לכם מאכלא ולכל חיה
 ולכל עוף השמים ולכל ירומש על הארץ אשר כונפש חיה את כל ירק עשב
 לאכלה ויהי כן ולכל חיה ארעא לכל עופת השמים וכל חיה על ארץ
 לפשא חיתא ית כל ירוק עסבא למיכל ויהוה כן ולגמיע וחש ארץ ופאיר
 סמא ופאיר מא ירב עלי ארץ אדי פיה נפש חיה אן גמיע בצר לעשב מאמא
 פכאן כדאר וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב והיה בוקר
 יום הששי והזא ית כל דעבד ויהא תקין לחדא ויהוה רמש ויהוה צפר יום שתי
 פלמא עלם אלה אן גמיע מא צנעה גייד גזא ולמא מצא מן אליל ואלה
 יום סאדם

ויבדו בשמים והארץ וכל צבאם ואת כלל השמים ואת כל חילוי' פכמה
 אסמאות וארץ וגמיע ביושם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה ושיצו' ביום שביעי
 עבדתי' דעבד וינח ביום שביעי את כל עבודתו דעבדו ואכמל אלה
 ליום אסאנע כלקה אדי צנע ועטרל אן יכלק פיה מן מתל כלקה אדי צנע
 ויבדך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר עשה
 אלהים לעשות ובעדיר יתחוו ויאמר שביעית ארץ יהיה ארץ ביה לחמל עבדתי
 דבדא ודמיעבד ובארץ פיה אלה וקדשה אד פיה עטרל אן יכלק שיה מן מרת
 כלקה אדי צנעה

אלה

אלה תולדות השמים והארץ כי בראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים
 אליו תולדות שמי אדאר כד אתבריאוב וימאיר עבדו' אהיכ ארעא ושמיא
 חדי שדח נואשי אסמא וארץ אד כלקו פי וקת צנע אלה אסמא וארץ וכל
 שיח השדה טרם יהוה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המפיר יהוה אלהים
 על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה וכל אילני הקלא יבדא הווי בארעא
 עסבא דהקלא עד לא צמח ארזי לא אהית ואלהים מטרא על ארעא ואנש לית
 למפלח ית אדמתא וגמיע שגר ארץ קבל אן יבון פי ארץ וגמיע עשבה קבל
 אן יבון אד לס ומטר אלה עליוהא ולא אנסאן כאן ופלחהא נאד יעלה מן הארץ
 והשקה את פני האדמה ובכאר כאן יצעד מנהא פסקו גמיע ובהא וי' צר יהוה
 אלהים את האדם עמר מן האדמה ויפח באפו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה
 וברא אלהים ית אדם עפרא מן ארץ ונפח באפו נשמת חיים ויהוה האדם לנפש
 חיה וברא אלהים אדם מן ארץ ונפח באפו נשמת חיים ויהוה האדם לנפש חיה
 צאסקא ויטע יהוה אלהים גן עדן מקדס וישם נשם את האדם אשר יצר ויצב
 אהים גנתא בעדן מלקדמיו ואשרי תמית אדם דבדא פגרים אלה גנאא פי עדין
 עדיקיא וצייר תם אדם אדי כלקה ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד
 לבד אה וטוב למאכל ועץ החיים פתח וועץ הדעת טובה וצמח ויהי עדין אר
 כל אילן דמהבג למחזי וטב למיכל ואילן חייא במצי' עות גנתא ואלה אילני פדוהו
 חמיון ביו טב לבישו ואנבת אלה פי ארץ כל שגרה חסן מנצרהא וטוב מאכמהא
 ושגרה אחיוה פי וסט אגנאן ושגרה מערפה אכור ואשרי וחרר יצא מעדן להשקות
 את בגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהא הוה נפיק מעדן לאשקאה ית
 גנתא למתמן מתפרש אחיו לארבעה רישי נהריון וכאן נהר יכרז מן עדן לסקי אגנאן
 ומנתם יתפרק פיציר ארבעה רוס' שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החולה
 אשר שם הזהב שום חד פישון והוא דמקיהוית כל ארע הוילדה דתמן דהבא אסר
 אהיכסא אמל והו אמהיט בגמיע בלד זוילה אדי תם אדחב' וזהב הארץ והוא סב
 שש המלך ואבן השם והבא דאר הויה טביתמן כללחא ואנני ברלא וזהב דאך
 דיד תם אלולו והגארה אכלורו ושם הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ
 ושום נהרא תננא גיחון והוא דמקיהוית כל ארע כוש וחס אנהס אלאני גיחון
 יגיע בלד אהבשה ושם הנהר השלישי חפלק הוא ההלך קדמת אשור

וענין
 מה
 כל
 דבר
 דבר
 דבר

והנהר הרביעי הוא פרת ושם נהרא תליתאה דגלת יהוא דמהלך למד נהר
דאתר יהודה דבי עאד הוא פרת ואסס אנהר אגלת אגלה הו אסאיר פי שר
אמוצל אנהר ארבע הוא אפרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחחו בגן עדן
לעבדה ולשמרה ודבר יי אלים ית אדם ויאשריה בגנתא דעדן דלמפלגה
ולמסדה תס אכר אלה אדם פאנולה פי גנאן עדן ליכדמה ויחפצה ויצלהה
אלהים על האדם לאמר מקל עשהו אכל תאכל ופקיד יי אלהים על אדם
למנוחמכל אילן גנתא מיכל תיכול ואכלה אלה האילא מן גמיע אגני
גאז אן תאכל ומיעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו פי ביום אכלו ממנו
במות ומהאילאכל פירוהו חכמין בין טוב לביישלא תיכול מנהאיר ביום
דתיכול מנה ממת תמות ומן מערפה שגרת אכיה ואשר לא תאכל פאן פי
יום תאכל מנהא תסתחק אן תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם
לכד אעשה לו עזר כנגדו ואמר יי אלהים לא תקידיהו אדם בלהדיהו אעבד
ליה סמך כקבלהו תס קא אלה לא כיר פי בקא אדם וחדה אצנע לה ענה חדאה
ויצל יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עות השמים ויבא אר
האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויבא
יי אלים מן ארכל חית ברא וית כל עופא דשמיא ויאיתיה לות אדם למחיה
ויקרי ליה וכל דהוה קרי ליה אדם נפש חיה הוא שמויה פחשר אלה מן אר
במיע וחס אצחרי וטאיר אסמא ואתי בהא אי אדם ליוניה מא יסמיה פכל מא
סמאה אדם מן נפש חיה הו אסמא אי לאן ויקרא האדם שמות לכל בהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו וקרא אדם שמו
לכל בעיה וכל עופא דשמיא ולכל חית ברא ויאמר לא אשכח סמך כקבלהו
ולמא קמא אדם אסמא לבמיע אנהאים וטאיר אסמא ווחש אצחרא ולס יבד
לנפסה ערא חראה ויצל יהוה אלהים גרדמה על האדם וישן ויקרא אברה
מצלצו ויסגר בשד תחתנה ודמא יי אלים שינתת יעל אדם ודמך ונפסה
הרא מעל עוה ויצל במרא תחתנה פאוקע אלה מכאתת עלי אדם ללא ית
פנאס פאכר ואחדה מן אצלאעה וסד מכאנהא בלחם ויבן יהוה אלהים אר
הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויצא יי אלים ית עדעיה
דכניב מן אדם לאתתא ויאיתיה לות אדם וננא מנהא אמראה פאתת בני

ביום ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשו
כי מאיש לקחה זאת ואמר אדס יהיא זמנא גרמא מגרמי נמרא מבשרי לרא
ותקרי אתתא ארי מבעלה נסיבא דא פקא אדם היה אמרה עצמא מן עצמאי
ולחמא מן לחמי וינכגי אן תסמא אמראה לאנהא מן אמר אדת ער פן
יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו ויהיו לבשר אחד על פין ישבוק
גבר בית משכני אבוי ואמו והיה דבוק באתתה ויהיו לבשר אחד לדאך יתקד
אבל אנאה ואמה וילאזס זוגתה ויכונא בסמא ואחרא יהוה שניהם על זמים
האדם ואשתו ולא יתבששו זהו תרתייהו ערפלא ויאדם ואתתיהו לא מתכלמין
פנאנא במיעא עריאנין אדם וזוגתה ולא יתשמאן דאך ויהנש חיה ערום מפל
חת השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אלהאשה את כי אמר אלהים לא
תאכלו מכל עץ הגן זהוה חיה חיה חכים מכל חיות דעבר יי אלהים ואמר לאתתא
בקשטא ארי אמר ילא תיכלין מכל אילן גנתא ואתעבאן באן חכים מן גמיע
חזאן אצחרא ארי כלקאה אלה פקא לאמראה איקינא קא אלה לא תאכלין מן
במיע שגר אגנאן ויאמר האשה אל הנחש מפרי עשהו נאכל ואתת אתתא
לחויא ומפרי אילן גנתא תיכול פקאת לה מותמר שגר אגנאן נאכל ומפרי העץ
אשר בתור הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתין ומפרי
אלא דבמעיעות בכתא אמר ילא תיכלין מנהא לא תקרבון ביה דלמא
תמותון לכן מן תמר אשגרה אתי פי וסט אגנאן קא אלה לא תאכלו מנהא ולא
תגעו בהא כלא תמותון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתין ואמר חויה
לאתתא לא ממת תמותון קא להא אתעבאן לא מות תמותון כי ידע אלהים כי
פיוס אכלכם ממנו ונעקחו עיניכם והייתם כאלהים ידיעו טוב ורע ארי גלי קי
אני כי זמא דתיכלין מנהא ויתפתחו עיניו ויתחון כרכבין חכמין בין טוב לביש
שס אן פי יום תאכלין מנה תנפץ עיובס ותכונו טאמלאינה עארפי
שר זאדה וקרא האשה פי טוב העץ למאכל וכי תאודהוה לעיניס
העץ להשכיל ותקח מפדיו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל והזית
אכיה ארי טב אילנא כמיפל וארי אסו הוא לעיניו ומרגב אילנא לאסתכלא
בית מאכיה ואתת ויהבת את לבעלה עמה ואכל פלמא ראת אמהא
ה טיבה אמאכל שהיה אמנער מנאא לאעקל אכדת מן תמדהא ואכלת

ויקרא
אברה
מצלצו

D

ואעפ"כ בעלה איצט פאכל מעהא ונתקחנה עיני שניהם וידעו כי עירס הם
 ויתפלגו עלה תאנה ויעשו להם חבדת ואתפתח עיני תרזיהו וידעו כי עירס אי
 אנו ויהי טיבו להון פרפי תיבין ויעבדו להון דרזין פאנפצת עוהמא מעלמא אנהמא
 עדיאין פביטא מן ורק אתין וצנעא להמא מיאזרא וישמעו את קול יהור
 אלהים מתקלך בגן עדן בגן ויתחפא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ
 הגן ושמעו עוית קל מימרא ד' אלהים מהליך בגנתא למנח וימאזאסמר אדם
 ואתניה מן קל אהיסובגו אילן גנתא פקמטא צות אלה מאר פי אגנאן ברפק ג
 בהרבה אנהאר פאכנתא אדם וזוגתה היא מן בין ידי אלה פי מא בין שגר א
 גנאן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה וקראו אלהים לאדם אמו
 ליה אן את פנארא אלה באדם וקא לה מקררא אין אתו ויאמר את קלך שמעתי
 בגן ואיצא פיערס אנני ואחבא ואמרוית קל מימרך שמעית בגנתא וזהוילית
 ארי ער טלאי אלא ואפמרוית קא אני שמעת צותך פי אגנאן ואתקית אד אנה
 עדיאן פאכנתבית ויאמר מי הגיד לך כי עירס אתה המן העץ אשר צויתך
 לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר מן הוי לך ארי ער טלאי אתה המן אילנא ונתקידתך
 בדיל דלא למיכל מניה אכלתא קא מן אנברך אנה עדיאן אמן אשגרה אנה
 אמרתך אן לא תאכל מנהא אמלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא
 נתנדלי מן העץ ואכל ואמר אדם אתה דיהנת עמיהא ויהיבת לי מן אילנא
 ואכלית קא אדם אמראה אתי בעלתהא מעי הו אעפ"כ מן אשגרה פאכלת
 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל
 ואמר ויהי סגל אתה מא דא עברתו ואמרת אתה איחויא אטעונו ואכלית
 פקא אלה לאמראה מא דא צנעת קא אתעבאן אגנאן פאכלת ויאמר יהור
 אלהים אל הנחש פועשית זאת ארר אתה מפל הבהמה ומכל חית השדה עלה
 בחגך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך ואמר ויהי ליהוה ארי עבדת דאגל
 את מפל בעירא ומכל חית באיעל מעך תיזיר ויעפרא תיכול כל יומי חיך
 פקא אלה לאתעבאן ארי צנעת הדי בעלס פאנת מלעון מן גמיע אבראים ומן
 גמיע וחש אצחרא ועלי צדך תסלך ותראב תאכל טול איאס חיותך ויאמר
 אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעך הוא ישופך ראש ואמה תש
 עקב ודבבו אשו בינך ובין איתא ובין בנך ובין בנותא הוא יהי דכיר מא דא בחת

ל"ה מלך דמין אאת תהי נטר ליה לסופא ועדאוו אבעל בינך ובין אמראה ובין
 נסלך ונמלהא הו ישדךך אראס ואנת תלדגה אעקב
 אל האשה אמר הרבה ארבה עבדוך ותלך בעצב תלדי בניס ואלו אישך
 תשקתך והוא ימשל בך לאתתא אמרו ואסגא אסגי ערבי ועד ויחי בי צער
 אל ידיו בנין אלות בעליך תהי תיזנתך אהוא ישלוט בך וקא לאמראה
 לאכתרין משקתך וחמלך במשקה תלדין בנין ואי בעלך יפון קיארך והו
 יתסלט עליך ואלאדם אמר פי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
 בעבדך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך ואלאדם אמר ארי קבידתא למימר
 אתתך ואכלת מן אילנא ונתקידתך למימראה תיכול מניה לויטא ארעא
 בדילך יבעמל תיבללנהכל יומי חיך וקא לאדם אד קבלת קול זוגתך
 ואכלת מן אשגרה אתי אמרתך קאילא לא תאכל מנהא מד עונה ארץ
 בסבך במשקה תאכלהא טול חיאתך וקוץ ודבר תצמיח לך ואכלת
 את עשב השדה וכוץ הארץ יתעמח לך ותיכול ית עסבא דארעא וישבת
 ודראררא תנכת לך ותאכל עשב אצחתי בזעת אפיר תאכל לחם עד שובך אל
 האדמה כי מפני לקחם פיעפר אתה ואל עפר תשוב בזיעתא דאפר תיכול לחמא
 ער דתתב דארעא ודמנה אתה דארעא עפרא אתוולעפרא תתוב בערך וברך
 תאכל אטעאס אי רבועך אי ארץ אי אכלת מנהא לאנר תראב ואי אהראב
 תרבעו ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא ביתה אס בלתי וקרא אדם יישוס
 אתתיה חוה ארייהא הות אמחון דכל בני אנשא וסמא אדם אס זוגתה חוה
 לאנהא כאנה אסם כל הו נאטק ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו בתנות עור
 וילבשם זעפר ויהי סגל אדם ולאשתו חוה וישין דיקר על משך כסרהו וסבי שנון
 ינע אלה לאדם וזוגתה תיאב בך ואבסהמא

ויהי ארורה אלהים הן הארץ והן האדם ממנו לדעת טוב ורע ועתה פודי שכל
 ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל והו לעלם ואמר ויהי סגל אדם הוה יחיד
 בעלמא מניהולמדע פנב ובישוווען דלמא יושים דיהוויסב את כאילן חיי
 ויכול יהוה לעלם תם קא אלה הודא אדם קד צאר מואחד מנה מערפה אפיר
 ון בלא יבד ידה ויאכל מן שגרה אהיה פיאכל ויהיא אי אדה וישלחו

מתו שאומתו שא אוליד ת למר תם ולד למנור עירר ועירר אולד מחויא ומחייא
 אולד מתושא ומתושא אולד למך ויקחלו למך שמי נשים שם באחת עדה ושם
 השנית עדה ונכד ליה למך תרתין נשיג שום חדא עדה ושום חדא עדה ואתנ
 לה למך זוגתין אסס אחדהמא עדה ואכרי צלה ומלך עדה אתנבל הוא הוה
 אבי ישב אהל ומקנה וילידת עדה ית יבל הוא הוה וילידת עדה ית יבל הוא הוה
 בעיר פולדת עדה יבל הו כאן אול מן סכן אכביה ומלך אמא שיה ושם אקין
 יובל הוא הוה אבי כל תפש כנור ועוגב ושום אהוה ויבל הוא הוה וילידת עדה
 דמנפן על פוס נבלא ידעי זמר כנרא דאבנא ואסס אכיה יובל הו כאן אול מן
 חמל אטנבור ואקיתאר וצלה גסהו ילדה את תנבל קין לפש כל חדש נהשר
 וברזל ואחות תנבל קין נעמה וצלה אה היא וילידת ית תנבל קין הוא הוה וילידת
 דכר ידעי עבדות נהשא ופרהלא אחתיה דתנבל קין נעמה וצלה הוה איצא ולדת
 תנבל קין והו כאן אול סיקל במיע צנעה אנהאס ואחדיד ונאנה אכנה נעמו
 ויאמר למך לגשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי מי איש
 הרגתי לפצעו וילד להרתי ואמר למך לגשוהי עדה וצלה שמעא קולי נשי
 למך ואציתא למימרלא גברא קטלית דבדיליה אצא סביל חובין ואתה ל
 עוליהא הבילית דבדיליה ישתיצו זרעי פקא למך לכסאיה ואתקא יא עדה
 וצלה אסמעא צותי ויא נסא למך אנצתא למקאתי אתרא קתלת רגל
 בשגתי ולא צבי בגדיחתי כפי שבעתים יקס קין ולמך שבעים ושבעה ארי
 שבעה דרין אתליאו לקיהלא למך בדיה שבעין ושבעה פצן כתר יקאד
 בקין פבלמך אכתי ואכתי ידע אדם עוד את אשתו ומלך מן ויקרא אר
 שמו שת פי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין וידע אדם עוד
 ית אתתיה וילידת בה וקרת ית שמה שתארי אמרת יהב לי בר אחד
 הלה הבל קטלית קין ואן אדם ואקע איצא זוגתה פולדת אבנא ואסמרת
 שותקאת קד רזקט אלה אבנא אכרא בדל הבל אד קתלה קין ולשת עם הוה
 ילדו ויקרא את שמו אנוש אז הוה למך לקרא בשם יהוה ולשת אה הוא אתלדי
 כר וקרא ית שמה אנוש בכין בזמניה הלו בני אנשא מלצלה בשבא ד
 וילד לשת איצא אבנא ואסמא אנוש חניד תבולת אד עור גאס
 אלה

בראשית

בראשית אלהים עשה אתו דין ספר תולדת אדם ביום מאד ברא אדם בדמות
 אלהים עבד יתיה הדי שרר תיאיד אדם כמי אלה פי יום כלקה אלה בשבד
 מלכא צנעה זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום
 הבראם דבר שנקבא בלון וברך יהוה ויקרא ית שומהו אדם כי ימא דאתנדי או
 יבר ואנתי כלקהמא ובארך פיהמא וסמאמא אדם פי יום כלקהמא ויהי אדם
 שלשים ומאת שנה וילד בראשיתו ויקרא את שמו שת והיא אדם כימאה
 ותלתין שנין ואוליד ברמותיה דדמי ליה ויקרא ית שמה שת פלמא עאש אדם
 מאיה ותלתין סנה אולד אבנא בשבהו כצותה וסמאה שת ויהי וימא אדם אחר
 הולידו את שת שמענה מאת שנה וילד בנים ובנות והו יומי אדם כתר דאוליד
 ית שת תמני מאה שנין ואוליד בנין ובנין פעאש בעד דאך תמאן מאיה סנה אולד
 מאיה סנה אולד פיהא בנין ובנות ויהי פלמי אדם אשר הו תשע מאות שנה
 ושלשים שנה וימת והו כל יומי אדם דהיא תשע מאה ותלתין שנין ומית פצאר
 במיע עמרה תסע מאיה ותלתין סנה ומאת
 שת חמש שנים ומאת שנה וילד את אנוש והיא שת מאה וחמשים שנין ואוליד
 ית אנוש ולמא עאש שת מאיה וכמס סנין אולד אנוש ויהי שת אחר הולידו
 ית אנוש יצבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות והיא שת כתר דאוליד
 ית אנוש תמני מאה שנין ואוליד בנין ובנין פעאש בעד דאך תמאן מאיה וז סנין
 וילד פיהא בנין ובנות ויהי פלמי שת שתיים עשרה שנה ותשע מאות שנה
 וימת והו כל יומי שת תשע מאה ותרתא עסרי שנין ומית פצאר במיע עמרה
 סע מאיה ויב סנה ומאת
 שנה וילד את קינן והיא אנוש תשעין שנין ואוליד ית קינן ולמא עאש אנוש
 וסנין סנה אולד קינן ויהי אנוש אחר הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה
 מאות שנה וילד בנים ובנות והיא אנוש כתר דאוליד ית קינן תמני מאה
 וחמשים עסרי שנין ואוליד בנין ובנין פעאש בעד דאך תמאן מאיה וכמס סנין
 וילד אולד פיהא בנין ובנות ויהי פלמי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
 וימת והו כל יומי אנוש תשע מאה וחמשים שנין ומית פצאר במיע עמרה
 סע מאיה וכמס סנין ומאת
 שנה וילד את מהללאל והיא קינן שבעין שנין ואוליד ית מהללאל ולמא עאש

בראשית

קינן ע סנה אולד מהללא ויהי קינן אחרי הולידו את מהללא ארבעים שנה
 ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות והיא קינן בתר דאוליד ית מהללא תמני
 מאה וארבעין שנין ואוליד בנין וכלן ועאש בעד דאך תמאן מאיה וארבעין סנה
 אולד פיהא בנין ובנאת ויהי בלזמי קינן עשר שלים ותשע מאות שנה וימת
 זהו כל יומי קינן תשע מאה ועשר שנין וזמית פצאר גמיע עמרה תסע מאיה
 תנשר סנין ומאת ויהי מהללא חמש שנים וששים שנה
 ויולד את לוד והיא מהללא שתין וחמיש שנין ואוליד ית לוד ולמא עאש מהללא
 במסה וסתין סנה אולד יוד ויהי מהללא אחרי הולידו את לוד שלשים שנה
 ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות והיא מהללא בתר דאוליד ית לוד תמני
 מאה ותלתין שנין ואוליד בנין וכלן ועאש בעד דאך תמאן מאיה ותלתין סנה
 אולד פיהא בנין ובנאת ויהי בלזמי מהללא חמש ותשעים שנה ושמונה מאות
 שנה וימת זהו כל יומי מהללא תמני מאה ותשעין שנין וזמית פצאר גמיע
 עמרה תמאן מאיה וכמסה ותשעין סנה ומאת ויחידד שתיים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך והיא ידה מאה ושתי
 ותלתין שנין ואוליד ית חנוך ולמא עאש ידה מאיה ואתנין וסתין סנה אולד חנוך
 ויחידד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות והיא ידה
 בתר דאוליד ית חנוך תמני מאה שנין ואוליד בנין וכלן ועאש בעד דאך תמאן
 מאיה סנה אולד פיהא בנין ובנאת ויהי בלזמי יוד שתיים וששים שנה ותשע
 מאות שנה וימת זהו כל יומי ידה תשע מאה ושתיין ותשעין שנין וזמית פצאר
 גמיע עמרה תסע מאיה ואתנין וסתין סנה ומאת ויהי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח והיא חנוך שנין
 ואוליד ית מתושלח ולמא עאש חנוך כמסה וסתין סנה אולד מתושלח
 ויתולד חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
 ויולד בנים ובנות והליך חנוך בדחלתא דג בתר דאוליד ית מתושלח תלת
 מאה שנין ואוליד בנין וכלן וסלך חנוך פי טאעה אלה בעד מא אולד
 תלאת מאיה סנה אולד פיהא בנין ובנאת ויהי בלזמי חנוך חמש וששים שנה
 ושלוש מאות שנה זהו כל יומי חנוך תלת מאה ושתיין וחמיש שנין
 גמיע עמרה תלאת מאיה וכמסה וסתין סנה ויתולד חנוך את האלהים ויהי

מילקח אתו אלקים והליך חנוך בדחלתא דג ויהי חנוך ארבעים שנה
 ולמא סלך חנוך פי טאעה אלה תופא וקבעה אלה ויהי חנוך
 מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך והיא מתושלח
 מאה ותמנין ושבע שנין ואוליד ית למך ולמא עאש מתושלח מאיה וסבעה
 תמאנין סנה אולד למך ויהי מתושלח אחרי הולידו את למך שתיים
 שמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות והיא מתושלח בתר
 דאוליד ית למך שבע מאה ותמנין ותלתין שנין ואוליד בנין וכלן פועאש
 בעד דאך סבע מאיה ואתנין ותמאנין סנה אולד פיהא בנין ובנאת ויהי בלזמי
 מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת זהו כל יומי
 מתושלח תשע מאה ושתיין ותשע שנין וזמית פצאר גמיע עמרה תסע
 מאיה ותסעה וסתין סנה תם ומאת ויחידד שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן והיא
 למך מאה ותמנין ותלתין שנין ואוליד בן ולמא עאש למך מאיה ואתנין
 תמאנין סנה אולד אבן ויולד את שמונה לאמר זה ינחמנו ממע שנו
 מעצבון ילינו מזה אדמה אשר אררה יהוה וקרא ית שמונה למימר דין
 חמננא מעוברנא ומליאות ידנא מן ארדה וסמאה נח קאילא הר א
 עאזינא מן אעמאנא ומשקה אידינא מן ארץ אתי לענהא אלה וימילמד
 אחרי הולידו את לחם חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
 והיא למך בתר דאוליד ית נח חמיש מאה ותשעין וחמיש שנין ואוליד בנין
 וכלן ועאש בעד דאך כמס מאיה וכמסה ותשעין סנה אולד פיהא בנין ובנאת
 ויהי בלזמי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת זהו כל יומי
 למך שבע מאה ושבעין ושבע שנין וזמית פצאר גמיע עמרה סבע מאיה
 וסבעין סנה תם ומאת ויולד בן חמש מאות שנה ויולד לם אתםס ואתיפת וזהו לם
 חמש מאה שנין ואוליד נהית שם ית חס וית יפת ולמא צאר נח אבן כמס
 חיה סנה אולד שם חס ויפת ויהי פיהחל האדם לרב על פני האדמה ובנות
 דגלקם וזהו כד ישריא בני אנשא למסגי על אפי אר ובנותה אתילידא
 ולמא אבתרא אנאס אן יתלו עלי ובה ארץ וולד להם כנאת ויהי

בני האלהים את בנות האדם מיטבת הנה ויקחו להם נשים מבני האדם
 וחזו בני הברביא ית בנות אנשא ארי שפירן אני ונסבו להון נשיו מכל דאתרעא
 ראו בני אשוראק בנאת אעאמה אלהם חסאן אתכדו להם נסאא מן גמיע מא
 אבתאדוה ויאמר יהוה לא ילדון רוחי באדם לעלם בשגס הוא בשר והיו ימי
 מאה ועשרים שנה ואמר ילא יתקיים דרא בישא הדיו קדמי לעלם צדיק
 דאלון בסרא עובדיהון בישין ארבע יהיב להון מאה דעקרין שנין אם יתובון
 פקא אלה לא יגמד רוחי פי הולאי אנאם אי אדהר אד הם בשריון ותכון מ
 מדתהם מאיה ועשרין סנה הנפלים היבארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר
 יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם ומה הגברים אשר מעולם אל
 השם גבריא הוויבארעא ביומאי האמון ואה בתר כי דעלין דברביא לות בלתי
 אנשא ילדון להון אנון גבריא דמעלמא אנשין דשמא וכאן אגבאברה פי א
 פי דאך אצמאן ובעד דאך איצא כאן ידכל בני אשוראק אי בנאת אעאמה
 חדאמא פילדון להם הם אגבאברה ארי מן אדהר דוי אסמא
 וירא יהוה כי רפה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום
 וכלי קני ארי סגיא תבישת אנשא באר וכל יצרא מחשבת לביה לחוד ביש מ
 יומא ולמא עלם אלה אן קד כתר שר אנאם פי ארץ וגמיע כאטר אפכא
 קלובקם שר מחץ טול אצמאן וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתע
 אל לבו ותב יבמימריה ארי עבד ית אנשא באר ואמר למתבר תקפהון מעו
 פתואעדוהם אלה כמא צנעהם פי ארץ ואוצל אמשקה אי קלובקם ויאמר
 יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה באדם עד בהמה עד
 רמש ועד עוף השמים כי נחמתי פי עשיתם ואמר אעמחי ית אנשא דבר
 מעל אפי ארי מן אנשא עד ב עירא עד רחשא ועד עופא דשמליא ארי תביר
 כמימרי ארי עבדתכון כאן קא אלה אמחו אנאם ארי כלקתהם ען וגה אאר
 מן אנסאן אי בהמה אי דביב ואי וחש ופאר אסמא אד תואעדוהם כמי פי
 ונח מצא חן בעיני יהוה ונח אשה דהמין קני ונח וגד הצאצא ענד אר
 קמו פיו סמן אמציה

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדלתיו אתהאלהים התהלך נח
 תולדת נח נח גבר צדיק ושלום היה בלבו ויברכה אתהאלהים וילך נח ויהי שר

נח נח רגלא צאהא צחיהא פי אגיאה פי טאמה אלה סלך נח וילד גם שלשה
 שנים את שם אתהם ואת יפת ואת חם ואת יפת נח תלת בני ית שם ית חם וית יפת ואת
 נח תלאתה בנין שם חם ויפת ותשחת הארץ לפני האלהים ומלא הארץ חמס
 ואתהבלת אר קני ואתמלאת אר הספסין ואנפסדת ארץ בין ידי אלה ואתמלאת
 נכמא וירא אלהים אתהארץ וסכה נשחתה מיהשחית כל פסד את דרכו עד
 הארץ ויהא ית אר והא אתהבלת ארי חבילו כל בסרא אנשא ארזיה על ארעא
 אהא אד אנפסדת כאן אפסד כל בשרי טריה עליהא ויאמר
 אלהים לנח קץ על בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם
 את הארץ ואמר ילה קצא דכל בסרא על לקדמי ארי אתמלאת אר עתהספסין
 ארץ קדם עובדיהון בישין אהאנא מחבילהון עס אר פקא אלה לנח קד דצא אגר
 ל בשרי בין יד אר אמתלת ארץ מן קבלהם צלמא והאנא מהלכהם מנהא
 יצאה לך מבת עצי גפר קנים תעשה אתהתבה וכפרת אתה מבות ומחוץ בפפר
 צביר לך תיבתא דאעין דקדרוס פודורין תעביר ית תיבתא ותחפי יתהמגין ומבוא
 כלפסא אצנע לך תאבדת מן כשב אשמשאר ואצנעהא טבקאת וקפרוהא מן דאכל
 ו כארג באקפרי וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים
 ושלשים רחפה ושלשים אמה קומתה ודין דתעביר יתה תלת מאה ארבעת דתיבתא
 ומשין אמין פתיה ותלתין אמין רומה ודין מקדאר מא תצנעהא תלאת מאיה
 יאע טולהא וכמסין ערצהא ותלאתין סמנהא צמד תעשה לתבה ואל אמר
 כללעה מלמעלה ופתח התבה בצדה בשנים פתחים שנים ושלושים תעשה ניהור
 עביר לתיבתא ואלאמתא תשכללנה מלעילא ותרתעה דתיבתא כסטרה תשוי מדורין
 עאין תכסין ותליתאין תעבולה ואצנע להא צימא ואי דראע תכמלהא מן אעלו
 ד להא באבא פי גאנבהא אספא ותואכיא ותואתא תצנעהא ואני הנני מבוא
 השפול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר
 חיים יבוע ואלא האנא מיתי ית טופנא מיא על ארעא להבוא כל בסרא דביר
 ויהא דחיי מתחות שמיא כל דבארעא ימות והאנא אתי בטופאן אמא עלו ארץ
 דל כל בשרי פיה רוח אהיה מן תחת אסמא כל מא פי ארץ יתופא וחקמתי את
 ית אפר ונאת אל התבה אלה וביב ואשתך ונשי בניך אתך ואקים לך קיש
 וקיתיעור לתיבתא אתי ובניך ונשי בניך עמך ואתבת עתי מעך ותיכיל

אי אתאבות אנת ובמר וזוגתך וגם בניך מער ומכלל חי מכלל שר שמים
 מבית אל התבה למות אנת זרד ונשבה יהיו ומכלל החימל בסלאתרין מכור
 תעיל לית פתא לקיבא עמר דבר ונקבא יחיו ומן כל חי מן כל בשרי אזואגא
 מן אכל תדכלהם אי אתאבות ליחוק מעד דבר ואנתי יכונו מהעות למילה וב
 הממה למילה מכל רמש הארמה למינהו שנים מעל יבא אליו לקמיות מעופא
 לזנה ימין בעירא לזנה מכלל חטא דאר לזנה יתרון מכלל יתרון לזנה לקיבא
 מן טאיר לאצנאפה ומן אבהאים לאצנאפהא ומן סאיר דביב ארץ לצנופה אזואג
 מן אכל ידלון איך לחיון ואפה קח לב מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והו
 לך ולהם לאכלה ואת סב לך מכל דמתאכיל ותכנוש לתר יהיו לך ולחן לחי
 ואנת פטי גך מן כל טעאם מכל וצמה איך זכון לך ולהם מאכלא ויעש גח עכר
 אשר צנה אנו אלהים מן עשה דעבד נהיכל דפקיד יתיהי מן עבד פעמל נח כגם
 מא אמרה אלה כדאר צנע ויאמר יהוה לנח בא אמה זבל ביתך אל התבה ואת
 ראיתי צדיק לפני בדור הזה ואמר לנח עול את וכל אנש ביתך לתיבת ארץ
 הזאת יבין קדמי בדרא הדין וקא אלה לנח ארכל אנת וגמיע אך אי אתאבות פאס
 ראיתך צאהא בין ידי פי הדא אכלי מפלה בהמה וטהורה תקח לך שבעה שבעת
 איש ואשתו ומן בהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו מכל בעיר
 דביאיתסב לך שבעה שבעה דבר ונקבא ימין בעירא ליתתא דביאיתרין דבר ונל
 מן גמיע אבהאים אטאהרה סבעה סבעה דבורא ואנאתה ומן אבהאים אתי ליס
 בטאהרה זוגין דבורא ואנאתה גם מעוה השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לז
 זרע על פני כל הארץ אף מעופא רשמי אישבעה שבעה דבר ונקבא לקיבא דרע
 על אפי כל אר ואיצא מן טאיר אסמא זז דבורא ואנאתה לחיון עליו וגה אאר
 פי לימים עוד שבעה אגבי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומח
 את כל היקום אשר עשיתי מעל פני הארמה ארזי לזמן ימין עוד שבעה יום
 מחית מטרא על אר ארבעין ימין וארבעין לילה ואמהוית כל יקומא דעבד
 מעל אפי אר פאן אי סבעה איאם אנא ממטר על ארץ ארבעין יום וארבע
 לילה ואמחו גמיע אאנאם אדי צנעתהם ען וגה אארץ ויעש גח אשר צנ
 יהוה דעבד נהיכל דפקידה ע ועמל נח כגמיע מא אמרה אלה ונח מן שמים
 טצה והמבול היה מים על הארץ ונח בן שית מאה שני וטופלא הוה מילא

אר

מכלל חי מכלל שר שמים מבית אל התבה למות אנת זרד ונשבה יהיו ומכלל החימל בסלאתרין מכור
 תעיל לית פתא לקיבא עמר דבר ונקבא יחיו ומן כל חי מן כל בשרי אזואגא
 מן אכל תדכלהם אי אתאבות ליחוק מעד דבר ואנתי יכונו מהעות למילה וב
 הממה למילה מכל רמש הארמה למינהו שנים מעל יבא אליו לקמיות מעופא
 לזנה ימין בעירא לזנה מכלל חטא דאר לזנה יתרון מכלל יתרון לזנה לקיבא
 מן טאיר לאצנאפה ומן אבהאים לאצנאפהא ומן סאיר דביב ארץ לצנופה אזואג
 מן אכל ידלון איך לחיון ואפה קח לב מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והו
 לך ולהם לאכלה ואת סב לך מכל דמתאכיל ותכנוש לתר יהיו לך ולחן לחי
 ואנת פטי גך מן כל טעאם מכל וצמה איך זכון לך ולהם מאכלא ויעש גח עכר
 אשר צנה אנו אלהים מן עשה דעבד נהיכל דפקיד יתיהי מן עבד פעמל נח כגם
 מא אמרה אלה כדאר צנע ויאמר יהוה לנח בא אמה זבל ביתך אל התבה ואת
 ראיתי צדיק לפני בדור הזה ואמר לנח עול את וכל אנש ביתך לתיבת ארץ
 הזאת יבין קדמי בדרא הדין וקא אלה לנח ארכל אנת וגמיע אך אי אתאבות פאס
 ראיתך צאהא בין ידי פי הדא אכלי מפלה בהמה וטהורה תקח לך שבעה שבעת
 איש ואשתו ומן בהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו מכל בעיר
 דביאיתסב לך שבעה שבעה דבר ונקבא ימין בעירא ליתתא דביאיתרין דבר ונל
 מן גמיע אבהאים אטאהרה סבעה סבעה דבורא ואנאתה ומן אבהאים אתי ליס
 בטאהרה זוגין דבורא ואנאתה גם מעוה השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לז
 זרע על פני כל הארץ אף מעופא רשמי אישבעה שבעה דבר ונקבא לקיבא דרע
 על אפי כל אר ואיצא מן טאיר אסמא זז דבורא ואנאתה לחיון עליו וגה אאר
 פי לימים עוד שבעה אגבי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומח
 את כל היקום אשר עשיתי מעל פני הארמה ארזי לזמן ימין עוד שבעה יום
 מחית מטרא על אר ארבעין ימין וארבעין לילה ואמהוית כל יקומא דעבד
 מעל אפי אר פאן אי סבעה איאם אנא ממטר על ארץ ארבעין יום וארבע
 לילה ואמחו גמיע אאנאם אדי צנעתהם ען וגה אארץ ויעש גח אשר צנ
 יהוה דעבד נהיכל דפקידה ע ועמל נח כגמיע מא אמרה אלה ונח מן שמים
 טצה והמבול היה מים על הארץ ונח בן שית מאה שני וטופלא הוה מילא

אר

זכר ונקבה אשר באו באשר צנן אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו ויעלם
 ונקבא מכל בסרא עליו כמא דפקוד יתיה ויחגיגין כי כמימריה עלותו ויאכל
 דבורא ואנאתא מן כל בשרי דכלו נמא אמרה אלה וחגב אלה דונה ויתר הפופו
 ארבעים ארבעים וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ והוה פופו
 ארבעין יומין על ארץ גיא וימא ונסלו ית תיבתא את רמת מעל ארעא ולמא
 אקאס אטופאן ארבעין יומא עלי ארץ כתר אמא פחמל אתאבות וארתפעת ע
 ארץ ויגברו המים וידבמו אד על הארץ ותלך התבה על פני המים ותקילו מ
 וסגאו להרא על ארץ ומהלכא תיבתא על אפי מא ולמו עצם אמא ובתר גדי
 עלי ארץ סארה אתאבות עלי ובה אמא והמים גברו מאד מאד על הארץ וי
 כל החיים הגבהים אשר תחת כל השמים וימא תקיפול להרא על ארץ אחת
 כל טוריא כמא יד תחות כל שמיא ועצם אמא גרא עלי ארץ וגטא גמיע אבא
 אשאמכה אדי תחת גמיע אסמא חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויג
 חררים חמיש עשרי אומין מלעילא תקיפו מיא אתהפאו טוריא ולמא עצם אמא
 כמסה עשר דראע עלי ארץ ותגט אבא ויגלע כל בשר חרמש על הארץ
 בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם זמית כל בסרא
 דחיש על ארץ בעופא ובעידיא ובהתאכלכל חשא דחיש על ארץ וכל אנשא
 תופי כל בשרי דאב עלי ארץ מן טאיר אי בהימה אי וחש וסאיר אדביב אדאם
 עלי ארץ וכל אנאם כל אשר נשמת לוח חיים באפו מקל אשר במדבה מרתו
 כל נשמת לוח חיים באפו וימכל דביבשתא מיתו כל מן נסמה לוח אחיו פי אנשא
 מן כל מן פי אגפאף מאתו וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
 בהמה עד למש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר ארץ נח ואשר את
 בתבה ומהאית כל יקומא דעל אפי ארץ מאנשא עד בעורא עד חשא ועד
 עופא דשמיא אתמחאו מן ארץ אשתאר ברס נח דעמיה בתיבתא ומחא אמא
 כל אנאם אדי עלי ובה ארץ מן אנשאן אי בהימה אי דבוב אי טאיר אסמא
 ואמתחו מן ארץ ותבא נח פקט ומן מעה פי אתאבות ויגברו המים על הארץ
 חמשים ומאת יום ותקילו מיא על ארץ מאה וחמשים יומין ולמא עצם אמא על
 ארץ מאיה וכמסין יומא ויגבר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר
 אתו בתבה ויעבר אלהים לוח על הארץ וישכנו המים ודביר ית נח וית כל החיה

ויהי נח צדיק וימלא ארץ אשמה ויחזקו מלא ויהי נח וצמיע
 אחש וגמיע אבהאים אדין מעה פי אתאבות פאמר אלה ברוח עלי ארץ וסכן בהא
 אמא ויפברו מעינת תהום וארבת השמים ויפלא הגשם מן השמים ואסתפרו
 מבועי תהומא אפיו דשמיא אתכלל מטרא מן שמיא ואנסדת עין אמר ודוואן
 אסמא ואמחבס אמטר מן אסמא וישכנו המים מעל הארץ הלך ושוב ויחסרו המים
 מקצה חמשים ומאת יום ותלכו מיא מעל אר ארץ ותכין ויחסרו מיא מסוף סאה
 וחמשים יומין ותראגע אמא עלי ארץ כל מא מר רגע ונקץ אמא בעד מאה
 ונ יומא ומח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט
 ונחת תיבתא בידהא שביעאה בשבעת עשר יומא לידהא על פני קריו
 פאסתקרת אתאבות פי אשר אסאבע פי יום יזמנה עלי גכא קרדא והמים הו
 הלך וחסרו עד החדש השביעי בשבעה עשר יומא לחדש נח אוראשי חררים ומיא
 הא ארץ ויחסרו עד דהא עסיד ארבע עשרה בחד לידהא אתהזאו ליש
 סוריא וכאן אמא כל מא מר נקץ אי אשר אעאשר ופי יום ואחד מנה
 צהרת לוח אבא ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
 עשה והוה מסות ארבעין יומין ופתח להית פות תיבתא העבד ולמא כאן בעד
 מים פתח נח ביה אתאבות אדי צנע וישלח את הערב וישא ויצא ושוב עד
 ובשת המים מעל הארץ וישלח ית עורבא ונפק מפק ותאיביעד דיבישו מיא
 מעל ארץ ואטלק אבאב פאקאס וכלג גירגע אי אן יבס אמא ען ובה ארץ
 וישלח את היונה מאתו לראות הסלו המים מעל פני האדמה וישלח ית יונה
 מלאתה למחזי אס קלו מיא מעל אפי ארץ תס אטרק אחמאמה מן ענדה
 לויצר הל כה אמא ען ובה ארץ וכלא מצאה היונה מעט לבס דגלה ותשב
 אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ית ויבא ויבא אתה אליו
 אל התבה וכלא אשכחה יונה מלח לפרסת דגלה תבת לותיה לתיבתא ויהי
 יום יום אפי כל ארץ אושיבו ידיה ונסבה אעיל יתה לותיה לתיבתא פלס
 עד אחמאמה מסתקר לדגלהא פרבעת איה אי אתאבות אד כאן אמא עלי
 ויה ארץ פמר ידה פאכבהא ואדכדהא איה אי אתאבות ויבא אליו היונה
 עד ערב והנה עלהזית מצה כפיה וידע נח פיקלו המים מעל הארץ והת
 נח ויבא לעדן רמשא איהא פלה זיתא תביר מסתכר וידע נחאלי קלו

ויהי נח צדיק וימלא ארץ אשמה ויחזקו מלא ויהי נח וצמיע
 אחש וגמיע אבהאים אדין מעה פי אתאבות פאמר אלה ברוח עלי ארץ וסכן בהא
 אמא ויפברו מעינת תהום וארבת השמים ויפלא הגשם מן השמים ואסתפרו
 מבועי תהומא אפיו דשמיא אתכלל מטרא מן שמיא ואנסדת עין אמר ודוואן
 אסמא ואמחבס אמטר מן אסמא וישכנו המים מעל הארץ הלך ושוב ויחסרו המים
 מקצה חמשים ומאת יום ותלכו מיא מעל אר ארץ ותכין ויחסרו מיא מסוף סאה
 וחמשים יומין ותראגע אמא עלי ארץ כל מא מר רגע ונקץ אמא בעד מאה
 ונ יומא ומח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט
 ונחת תיבתא בידהא שביעאה בשבעת עשר יומא לידהא על פני קריו
 פאסתקרת אתאבות פי אשר אסאבע פי יום יזמנה עלי גכא קרדא והמים הו
 הלך וחסרו עד החדש השביעי בשבעה עשר יומא לחדש נח אוראשי חררים ומיא
 הא ארץ ויחסרו עד דהא עסיד ארבע עשרה בחד לידהא אתהזאו ליש
 סוריא וכאן אמא כל מא מר נקץ אי אשר אעאשר ופי יום ואחד מנה
 צהרת לוח אבא ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
 עשה והוה מסות ארבעין יומין ופתח להית פות תיבתא העבד ולמא כאן בעד
 מים פתח נח ביה אתאבות אדי צנע וישלח את הערב וישא ויצא ושוב עד
 ובשת המים מעל הארץ וישלח ית עורבא ונפק מפק ותאיביעד דיבישו מיא
 מעל ארץ ואטלק אבאב פאקאס וכלג גירגע אי אן יבס אמא ען ובה ארץ
 וישלח את היונה מאתו לראות הסלו המים מעל פני האדמה וישלח ית יונה
 מלאתה למחזי אס קלו מיא מעל אפי ארץ תס אטרק אחמאמה מן ענדה
 לויצר הל כה אמא ען ובה ארץ וכלא מצאה היונה מעט לבס דגלה ותשב
 אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ית ויבא ויבא אתה אליו
 אל התבה וכלא אשכחה יונה מלח לפרסת דגלה תבת לותיה לתיבתא ויהי
 יום יום אפי כל ארץ אושיבו ידיה ונסבה אעיל יתה לותיה לתיבתא פלס
 עד אחמאמה מסתקר לדגלהא פרבעת איה אי אתאבות אד כאן אמא עלי
 ויה ארץ פמר ידה פאכבהא ואדכדהא איה אי אתאבות ויבא אליו היונה
 עד ערב והנה עלהזית מצה כפיה וידע נח פיקלו המים מעל הארץ והת
 נח ויבא לעדן רמשא איהא פלה זיתא תביר מסתכר וידע נחאלי קלו

מיא מעל אל ימנאת איה וקת עשא ואדי בורקה זנתון מקטועה פיסא
 פעלס נח אן אמא קד כה ען וגה ארץ וייחל עוד שבעת ימים אחר
 וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד ואוריר עוד שבעה יומין אחר
 ושלח ית יונה ויהי לא אוסיפת למתב לותיה עוד וצבר איצא ז איאס אכר
 תס אטלקהא פלס תעמוד ארבע איה איצא יתיה באחת ושש מאות שנה
 בראשון באחד לחדש חרבני המים מעל הארץ ויסר נח את מקסה התבה וירא
 והנה חרבנו פני האדמה והוא בשית מאה וחמשים שנין בקרבנא בהר ליהרא
 נגובו מיא מעל ארץ אעד ית חופאה דתיבתא ויהא איהא נגובו אפי איה
 פלחא כאן פי סנה אחדי וסת כעיה פי איוס איוול מן אשרה אול גה אמא
 ען ארץ פנזע נח בטא אתאבות ונצר פאדי קד גה וגה ארץ ונח
 השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ ובירחא תכילא בעשר
 ושבועה יומין ליהא יבשה ארץ ופי אשרה אתאני פי איוס אטקס ועשרין
 גפת ארץ וידבר אלהים אל נח לאמר ונח לילי
 נח למימר פכלס אלה נח קאילא צא מן התבה אמה ואשתך ובניך ונשי בניך
 אפר פוק מן תיבתא את ואתתך ובנך ונשי בנך עמך אכרג מן אתאבות אנה
 מן אתאבות אנת וזבתך ובנך ונסא בניך מעך כל חיה אשר אתך מכל בשר
 בעוף ובהמה ובכל חרמש חרמש על הארץ הוצא אתך ואת בניך ונשי בניך
 ודבני על הארץ כל חיה דעמך מכל בשר אב עופא ובב עיר אובכל דחשא
 דרעיש ער אר אפיק עמך ויתילדון בארץ ויפשוון ויסגון על אר ונמייע אורש
 אדין מעך מן כל בשרי ומן אטאיר וטאהאיס וטאיר אדביב אראב עלי אר
 אכרגהם מעך יתאדי פי ארץ ויתמחו ויכתרון עליה ויצא נח ובניו ונשי
 ובנשי בניו אתו ונפק כל חיה ונשי בניו ונשי בניו עמיה פכרג נח וכל חיה
 ונסא בכיה מעה כל חיה כל חרמש וכל בעוף כל רומש על הארץ למשפחה
 יצאו מן התבה כל חיה כל רחשא וכל עופא כל דרעיש על ארץ ודעיתתון
 נפלו מן תיבתא ונמייע אורש וטאיר וטאהאיס וטאיר אראב עלי ארץ לאבנאס
 כרגו מן אתאבות ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל יבהמה טהורה ומכל קעון
 הטהור ויעל עלת במזבח ונח נח מדבחה קני ונסים מכל בעיה דבוא וימין
 עופא רב ויהא סיק עלון על מדבחה ונח נח מדבחה ללה ואכד מן בעיה אבחה

אטאורה

אטאורה ומן בעיה אטאיר אטאורה וקרב צואעדא עלי אמדבח ויהוה יהוה ארץ
 רחמי ויהוה יהוה אל לבו לא אסף לקבל עוד אתה אדמה בעבה האדם כי
 יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להקות את בלתי כאשר עשיתי וקבל
 כי ברעוא ית קד בניה דאמר כי במימרה לא אוסיף למלט עוד ית אר בדיל חובי
 אנשא ארץ צלא לכא דאנשא ביש מזעור יהא לא אוסיף עוד לממחי ית כל דרעי
 פמא ד עבדית וקבל אלה אקרבאן אמרצי וקא אלה מן דאנה לא אעוד לען א
 ארץ בטב אנשאן עלי אן כאטר קלב אאנסאן רדי מן צגרה ולא אעוד דאדה
 קתל מלחי כמא צנעת עד כל ימי הארץ ארע וקציר וקר ואס וקין וחרף ויוס
 ולילה לא ישבתו עוד כל ימי ארצווע איה צדא זכרה והומא וקיטא וסתא
 וימים דלילי לא יבטלון ואבדא טול עמר ארץ ארע ואחצאר וסקר אהס אקין
 ואבדן ואנהאר ואליל לא יבטלון ויבדן אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם נח
 ויבני וימלאו את הארץ וכליך וית נח וית בנוח דאמר להון פישו וסגו וכלו ית
 אר ובאדך אלה פי נח ופי בנוח וקא להם אתמלו ואכתרו ועמו ארץ ומדאבס
 וחסם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים ככל אשר מדמש האדמה
 ובכל דגי הים קידכם נתנו והחלתכון ואיבתכון תהיי על כל חית ארץ על כל עופא
 דשמיא ככל דתחיש ארץ ככל צוני ימא בידכון מס ירין ונפכם דערנס ינונא
 עלי גמיע וחש ארץ וטאיר אטמא וכל מא ידב עלי ארץ וסמר אבהר פי
 אידוכס מסלמון כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה פירק עשב נתתי
 לכם את כל כל רמש דהוא חי לכם יהיה לאכלה ככל עשב איהבית לכן ית
 כולא וכל דביב טאהר חי ימון לכם מאכלא כבצר אעשב אעטיתכם אכר
 אר בשר פנפשו דמן לא תאכלו כרם כסלא ונפשיה דמיה לא תיכלון ואמא
 אלהס פלא תאכלוה בדמה פאנה נפסה ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
 מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם ונרס
 את דמכון לנפשתכון אתבעי מיד כל חיה אתבעייה ומיד אנשא מיד דיישוד
 ית דמא דאחיה אתבעי ית נפשא דאנשא זאמא דמאכס מן אנפסכם פאטלבוא
 אנהי ומן יד סאיר אהיואן אטלבהא באמנע ומן יד סאיר אנהא אטלבהא באמנע
 זאמאן קתל אכאה טאבתה בנפסה וסמר דס האדם פאדם דמן ישפר פי בערס
 דהים עשה את האדם דיישוד דמא דאנשא ונפסה דיישוד דיישוד דמיה

מיא מעל אל-מבאת איה וקת עשא ואדי בורקה זיתון מקטועה פיסא
פעלם נח אן אמא קד כף ען וגה ארץ וייחל עוד שבעת ימים אחר-ים
וישלח אתה יונה ולא-ספה שוב אלו עוד ואוריר עוד-שבעה יומין אהל-נין
ושלה ית ונהולא אוסיפת למתב לותיה עוד וצבר איצא ז' איהם אפר-
תם אטלקהא פלם תעאוד ארבע איה איצא ייהי באחת ושש מאות שנה
בראשון באחד לחדש חרבני הקים מעל הארץ ויסר נח אתמכסה התבה וירא
והנה חרבני פני האדמה וההבשית מאה וחמא שנין בקרבמאה כהר לידה
נגבו מיא מעל ארץ אעד ית חופאה דתיבתא וזהא זהא נגבו אפי אר-
פלמא כאן פי סנה אחדי וסת כשיה פי איום לאוול מן אשרה אאל גה אמא
ען ארץ פנזע נח בטא אתאבות ונצר פאדי קד גה וגה ארץ ובהרש
השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ וברחא תנינא בעמרי-
זשבעה יומין ליהא יבשת ארץ ופי אשרה אתאני פי איום אסכה ועשרין מה
גפת ארץ וידבר אלהים אל נח לאמר ושמעתי את
נח למימר פלם אלה נח קאילא צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך
אמך פוק מן תיבתא את ואתך וזנך ונשי בנך עמך אכרג מן אתאבות אנת
מן אתאבות אנת וזבתך ובניך ונסא בניך מעך כל החיה אשר אתך מכל בשר
בעוף ובהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ואת בניך ואת נפש
ורבני על הארץ כל חית דעמך מכל בשר בעוף וכל עוף אוכל רחש
דחיש על ארץ אפיק עמך ויתלדון בארץ ופשוין ויסגון על ארץ ונמייע אורש
אדין מעך מן כל בשרי ומן אטאיר ואבהאים וסאיר אדביב אדאב עלי ארץ
אכרגהם מעך יתואדו פי ארץ ויתמחו ויכתרו עליהם ויצא נח ובעון ואשה
וג' שיבניו אתו ונפק נח וכל הבהמה ונשי בנתי עמיה פכרג נח ונכה חותיה
ונסא בכר מעה כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למש פחות
יצאו מן התבה כל חיתא וכל רחשא וכל עופא וכל דחיש על ארץ וזעיתיהו
נפלו מן תיבתא ונמייע אורש ואטאיר וסאיר אדאב עלי ארץ לאגנאסהם
כרגו מן אתאבות וזבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה וכל העוף
הטהור ויעל עלת במזבח ונח נח מדבחה קיי ונסובי מכל בעיה דנח ומכל
עופא דב' אהא סיק עלון על מדבחה ונח נח מדבחה ללה ואכר מן בעש אבהאים

אטאורה

אטאורה ומן בעץ אטאיר אטאור וקרב צואעה עלי אמדבחה וירח יהוה ארץ
ריח הניחח ואמס יהוה אל לבו לא אסף לקבל עוד אתה אדמה בעבור האדם כי
תעך לב האדם רע מערין ולא אסף עוד להכות את בלתי כאשר עשיתי וקבל
ברעוא ית קד בניה דאמר כי במימדיה לא אוסיף למלט עוד ית אר בריל חופי
אנשא אר ייצא לכא דאנשא ביש מזעוריה לא אוסיף עוד לממחו ית כל דחי
במא דעבדיית וקבל אלה אקרבאן אמרצי וקא אלה מן דאמה לא אעוד לען א
ארץ בסנב אנסאן עלי אן כאטר קלב אנסאן רדי מן צגרה ולא אעוד זאדה
קתל כל הי כמא צנעת עד בל ימי הארץ ארע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויוז
ולילה לא ישבתו עוד כל ימי ארץ ויאמר אלהים וזהא וקייפא וסתוא
הימים דלילי לא יבטלון ואבדא טול עמר ארץ ארע ושא צמד ואלקר אלים טקין
ואבדון וסנהאר ואליל לא יבטלון ויבדן אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו וצא את הארץ וצדק ית נח וית בניה דאמר להוון פשו וסגו תלו ית
ארץ ובאדך אלה פי נח ופי בניה דקא להם אתמלו ואתלו ונמו ארץ ומדאבס
וחמס יהוה עד כל חית הארץ ועל כל עוף השמים ככל אשר ברמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם נפגו ודחלתכון ואימתכון תהי על כל חית ארץ ועל כל עופא
דשמיא ככל דתחיש אד יבכל לזנייהם בידכון מס ידיו ונפכס דערבס יבונאן
עלי גמיע וחש ארץ ופאיר אסמא וכל מא ידב עלי ארץ וסמר אבחר פי
אידיבס מסלמון כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה פרוק עשב נתתי
לכם את כל כל רחשא דחיא היילכון יהי למיכל פרוק עשב איהבית לכון ית
כולא וכל דביב טאהר חי ימן לכם מאכלא כבצר אעשב אעטיתכס אכר
אד בשר פנשו דמן לא תאכלו כרם כסרא כנפשיה דמיה לא תיפלו ונאמא
אלהם פלא תאכלוה בדמה פאנה נפסה ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם וברס
ית דמכון לנפשתיכון אתבעי מיד כל חיתא אתבעיה ימיד אנשא מיד גבר דיישוד
ית דמא דאחיה יתבע ית נפשא דאנשא ונאמא דמאכס מן אנפסכס פאטלבוה
שנהי ומן יד סאיר אחיואן אטלבוה באמנע ומן יד סאיר אגאס אטלבוה באמר
אנסאן קתל אכאה טאנתה בנפסה שפר דס האדם פאדס דמו ישפר פי בעלם
יהים עשה את האדם דיישוד דמא דאנשא ונסהדין ממימר דיינא דמיד

ותאשר ארבי בצדקם שהים עבר ית אנשא אן יכח סאפר דס אי אנשאן באשא
 אכר דמה יספר לאן בצורה אלה מסלמא כלקה ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
 ורבו בה זאתון פושו וסגורו תלדו באר וסגו בה ואתם פאתמרו ואתדו ואסו
 פי ארץ ואתתו פיהא ויאמר אלהים אל נח ויאמר
 בני אתו לאמר ויאמר לנחאלבנוהי עמיה למימר תם קא אלה לנח ולבניה
 מעה קאילא ואלי הנני מקים את בריתי אתכם ואת דעכם אחריכם ואלא
 האלא מקים ית קימו עמכו וזעם בניכון בתריכון האנא מתבת עהדי מעכס
 ומע נסרכס בעדכס ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חיה
 הארץ אתכם מפל יצאי התנה לכל חית הארץ ועם כל נפשא חיה דעמכו
 בעופא בעמך אוכל חית אר דעמכו מכל נפקי תיבת אלכל חית אר עא ומע
 גמיע נפוס אחזאן אי מעכס מן טאר אי בהימה וגמיע וחש אצחרי אי מעכס
 מן גמיע אכארגין מן אתאבות לגמיע וחש ארץ וחקמתי את בריתי אתכם
 ולא זכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ואקים
 ית קימו עמכו חילא ישתניצי כל בסלא עוד ממי טופלא חילא ית עור טופלא
 לחבלא אר ואתבת עהדי מעכס ולא ינקטע כל בשר איצא מן מא טופלא
 ולא יכון אסדא טופאנא ליהלך ארץ ויאמר אלהים זאת אותה ברית אשר
 אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדלת עולם ויאמר ידא
 את קים דאלא יהי בניון מימרי וביניכון ובין כל נפשא חיה דעמכו ואלא
 עלמא וקא אלה הדה עלאמה אעהד אי אנא גאעלהא בני ובעכס ובין כל נפש
 חיה אי מעכס לאגש אדהר אתקשתי נתני בענין והיתה לאות ברית ביני ובין
 הארץ ית קשת יהיה בית בעלמא ויתהיל את קים בני מימרי ובין אר קוסי קו
 בעלתהא פי אגמאס ותציר עלאמה עהד בני ובין אהל ארץ והיה בענין ענין
 הארץ ונראתה קשת בענין ויהי בעלמתי ענלנא על אר ויתתחזי קשתא בענלנא
 ויכון ארבי גימת נמאמא עלי ארץ צהרת אקום פי אגמאס וזכרתי אתברית
 אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המבול לשחת
 כל בשר וזכרלא ית קימו דקין מימרי וביניכון ובין כל נפשא חיה בכל בסלא
 ולא יהי עוד מיא לטופלא לחבלא כל בסלא וזכרת עהדי אי בני וביניכם ובין
 כל נפש חיה לכל בשרי ולא יציר אמה איצא טופאנא ליהלך כל בשרי ויהי

ותאשר ארבי בצדקם שהים עבר ית אנשא אן יכח סאפר דס אי אנשאן באשא
 אכר דמה יספר לאן בצורה אלה מסלמא כלקה ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
 ורבו בה זאתון פושו וסגורו תלדו באר וסגו בה ואתם פאתמרו ואתדו ואסו
 פי ארץ ואתתו פיהא ויאמר אלהים אל נח ויאמר
 בני אתו לאמר ויאמר לנחאלבנוהי עמיה למימר תם קא אלה לנח ולבניה
 מעה קאילא ואלי הנני מקים את בריתי אתכם ואת דעכם אחריכם ואלא
 האלא מקים ית קימו עמכו וזעם בניכון בתריכון האנא מתבת עהדי מעכס
 ומע נסרכס בעדכס ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חיה
 הארץ אתכם מפל יצאי התנה לכל חית הארץ ועם כל נפשא חיה דעמכו
 בעופא בעמך אוכל חית אר דעמכו מכל נפקי תיבת אלכל חית אר עא ומע
 גמיע נפוס אחזאן אי מעכס מן טאר אי בהימה וגמיע וחש אצחרי אי מעכס
 מן גמיע אכארגין מן אתאבות לגמיע וחש ארץ וחקמתי את בריתי אתכם
 ולא זכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ואקים
 ית קימו עמכו חילא ישתניצי כל בסלא עוד ממי טופלא חילא ית עור טופלא
 לחבלא אר ואתבת עהדי מעכס ולא ינקטע כל בשר איצא מן מא טופלא
 ולא יכון אסדא טופאנא ליהלך ארץ ויאמר אלהים זאת אותה ברית אשר
 אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדלת עולם ויאמר ידא
 את קים דאלא יהי בניון מימרי וביניכון ובין כל נפשא חיה דעמכו ואלא
 עלמא וקא אלה הדה עלאמה אעהד אי אנא גאעלהא בני ובעכס ובין כל נפש
 חיה אי מעכס לאגש אדהר אתקשתי נתני בענין והיתה לאות ברית ביני ובין
 הארץ ית קשת יהיה בית בעלמא ויתהיל את קים בני מימרי ובין אר קוסי קו
 בעלתהא פי אגמאס ותציר עלאמה עהד בני ובין אהל ארץ והיה בענין ענין
 הארץ ונראתה קשת בענין ויהי בעלמתי ענלנא על אר ויתתחזי קשתא בענלנא
 ויכון ארבי גימת נמאמא עלי ארץ צהרת אקום פי אגמאס וזכרתי אתברית
 אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המבול לשחת
 כל בשר וזכרלא ית קימו דקין מימרי וביניכון ובין כל נפשא חיה בכל בסלא
 ולא יהי עוד מיא לטופלא לחבלא כל בסלא וזכרת עהדי אי בני וביניכם ובין
 כל נפש חיה לכל בשרי ולא יציר אמה איצא טופאנא ליהלך כל בשרי ויהי

שם ויהי כנען עבדא להוון יחסן אלה ליפת חסכן אכביה שם ויכון אבא כנען
עבדא להם ויחיתם אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי להם בתר
פופלא תולדת מאה וחמשים שנים ועאש נח בעד אטופאן תלאת מאה וכמסין סנה
ויחיל כל זמניה תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת יהוון כל יומי ג' תשע מאה
וחמשים שנים וימת פצאר גמיע עמרה תשע מאה וכמסין סנה תם מאת
ואלה תולדת בני נח חס חס ויפת וילדו להם בניס אחר המבול
ואין תולדת בני נח שם חס ויפת ואלה תולדות להוון בנין בתר פופלא והדי שרחת יאיד
בני נח שם חס חס ויפת וילדו להם בניס אטופאן בני יפת גמר ומבוג ומד י וין
ותבל ומשך ותיקם בני יפת גו בני יפת אטרך ויאגג ומאהאת ואינאניה ואצין
וכראסן ופארס ובע גמר אשפנן וריפת ותגרמה ובני גמר ובני גמר אסקאבד
זפרנגה ואברגאן ובני יון אלישה ותדשיש כתיס ודרניס ובני יון אמציר
זטרסוס וקברס ואדנה מאלה גפרדיו אי הגוים בארצתם איש ללשון למשפחתם
בגויהם מאין אתפרשו וילגות עממא בארעותה ויגבר ללישניהו ערעהו ויהוון
בעממיהוון מן הולאי תפרקת גזאיר אמס פי בלדאנהם כל פריק ללגרה
לעשאירחס ואממהם ובני חס פוש ומצרים ופוט וכנען ובני חס אכבשה
ומצר ותפת וכנעאן ובני כוש סבא וחולה וסבתה ורעמה וסבתא ובני רעמה
שבא ורדן ובני כוש סבא וזוילה וזבאוה ואקאקו ואדמס ובני רעמה אסנד וא
הנד ובני ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ ובני אולי ית נמרוד
הוא שרי למהו גבר בארץ ובני אולד נמרוד הוא אבתדא אין יכון בבארדא פי
אבלד הוא הנה גבר ציד לפע יהוה על פן ואמר כנמרד גבר ציד לפע יהוה
הוא הנה גבר תקיף קני על פן יתאמר כנמרוד גבר תקיף קני והו כאן גבאר
מכונתא בין ידי אלה לדאך יקא כנמרוד גבאר מכונתא בין ידי אלה ותהי ראשית
ממלכתו גל וארץ ואפד ובלגה בארץ שבער והות ריש מלכותה כנמרוד
ואפד ובלגה בארץ דבבל פכאן אוול ממלכתה באבל ואבס ואכרך ואכופה
בלד אשינור מן בארץ והוא יצא אשור ויבן את בנינו ואת רחבת עיר ואת
כלח מן אר ההיא נפק אתוראה ויבנא ית בניו ויהי רחובות קרתא ויהי כלח מן
דאר אבלד כרג אשור ובנא בנינו ורחבה אקריה ואבלה ואת לסין בין בנינו
כלח הוא העיר הגדלה ויהי רחובות בנינו ויהי רחובות קרתא ויהי כלח מן

בין בנינו ובין כלח היא קריה אכבירה ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפמחים ומצרים ילדו ית לודאי וית ענמאי וית להבאי וית נפמחאי
ומצרים אולד אתניסין ואמכנדראנין ונבהנסיין ופרמייין ואת פתרטיוס ואת
מסלחיס אשר יצאו בשם פלשתים ואת כפרים וית פתלוסאי וית מסלוחאי וית פקון
מתבין פלשתאי וית קסטקאן ואבימין ואצעיריין אדי כרג מן תם אפלסטינין
ואדמיאטיין ובען ילד את צידן בכלו ואתקת וכנען אולד
ית צידן בכריה וית חת וכנען אולד צידן בכרה וחת ואת היבוס ואת האמורי
ואת הגדש וית יבוסאי וית אמורה איתות גרגי שמי ויאבוסין ואמוריין ואמגשיין
ואתחני ואת הערקי ואת הסיני וית הנאי וית ערקאי וית אנתוסאי ואתויין
ואערקייין ואת רבלוסייין ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואת נפצו
משפחת הכנעני וית ארודאי וית צמדאי וית חמתאי וית בין אתבדו וית עירת
כנעני ואת ארודיין ואצמריין ואחמאויין ובעד דאר תפרקת עשאיר אכנאעניין ויהי
בבול הכנעני מצידן באכה גרה עד עצה באלה סדמה ועמרה ואדמה וצבוס עד
לשע ויהוה תחום כנענאה מצידון מטי לגר עד עזה מטי לסוס ועמרה ואתדמה
וצבויס עד לשע וכאן תכס אכנאעניין מן צידא אי אן תגי אי אבלוש ואי גזה ואי
אן תגי אי כדס ועמרה ואדמה וצבויס אי לשע אלה בני חס למשפחתם ללשונם
בארצתם בגויהם אין בני חס לזרעיהוון ללישניהוון בארעותהוון בעממיהוון הוראי
בני חס לעשאירחס ולגתהם פי בלדאנהם לאממהם ולשם
ילד גס הוא אבלי כל בני עבר אחי יפת הגדול ולשם אתלד אה הוא אבדוהוון
דכל בני עבר אחוהו ויפת רבא וילד לשם הו איצא אבו גמיע בני עבר אחי יפת
אכבר בני שם עילס ואשור וארפכשד וילד וארס בני שם עילס ואשור
וארפכשד וילד וארס בני שם כזפתאן ואמוצל וארפכשד וילד וארמון ובני
ארס עין וחול וגתר ומש ובני ארס עין וחול וגו ובני ארס אגוטה ואחולה
ואגראמקה ואמישא וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד ארפכשד
אולי ית שלח ושלח אולי ית עבר וארפכשד אולד שלח ושלח אולד עבר
לעבד ילד שני בניס שם האלד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יסון
לעבד אתלדו תרין בניו שוס חר פלגי ארי ביזמוהו אתפלגת ארד ושוס אחוהו
יסון וילד לעבד אבנאן אסס אחדהמא פלג לאן באיאמה אנקסמת אבד

ה

ואסם אכיה יקטין ויקטין ילד את אלמונד ואת שלף ואת חצמנות ואת זית ואת
 ויקטין אנלידיית אלמונד וית שלף וית חצמנות וית ירח וקחטאן אולד אלמונד
 ושלף וחצמנות וירח ואת הדורס ואת אנזל ואת דקלה וית הדורס וית אוזר
 וית דקלה והדורס ואנזל ודקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא וית עובל
 וית אבימאל וית שבא ועובל ואבימאל ושבא ואת אופר ואת יובב פר
 אלה בני יקטין וית אופר וית הוילה וית יובב כל אים בני יקטין ואופר וחילה ויובב
 כל הולאי בני קחטאן ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם והזה מותבדו
 ממשא מטי לספר טור מדכא וכתא מסכנהס מן מכה אי אן תגי אי אמדינה
 אי אבבל אשרקי אלה בני שם למשפחתם ולשנתם בארצתם לבניהם אי בני
 שם לזר עיתתו לל ישנהו באר עתתו לעממיהו הולאי בני שם לעש איהם
 ולגתהם פי בלדאנהם ואממהם אלה משפחת בני נח לתולדתם בנייהם ומאלה
 נפרדו הגוים בארץ אחר המקול איז דרעית בני נח לתולדתו בעממיהו ומאלה
 אתפרשו עממיהו באר בתר טופלא הולאי עשאיר בני נח לתולדתם ואממהם
 ומנהם תפרקת לאמם פי ארץ בעד אטופאן

ויהי בל הארץ שפה אחת ודבדים אחדים והוה כל אר לישן חד ומללחד וכל
 גמיע ארץ לגה ואחדה וכלאס ואחד ויהי מקסעם מקדם וימצאו בק עת באה
 שאער וישבו שם והוה במטלוון בקדמית אאשכחו בק עתא בארע דבבל וית
 תמן ולכא רחלו מן אמשרק וגדו בקיעא פי בלד אשינור פאקאמותם ויאמלו
 איש אלדעהו הגה נלפנה לבנים וכשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה ללד
 ותחבר תיה להם לחמר ואמלו גבר להבריהו גרו נרמי לבני חמקיר לון בלוא
 להון לבינתא לאבנא וחמל אגנה להון לשיעי פקא בעצהם לבעש תעאלו גלבו לבנא
 וננצגה טביא וכאן להם אלבו חגארא ואקפר כאן להם מלאטא ויאמלו הבר
 נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ובעשה לנו שם פרנפץ על פני כל הארץ
 ואמלו והבו נבני לטא קרתא ומגדלא ורישיה מטי עד צית שמיא ונעפיד לל
 שום דלכא נתפדר על אפי כל אר וקא תעאלו נבני לטא ומגדל וראסה ידאני
 סמא ונצנעלכא אסמא כלא נתפדר עלי ובה גמיע ארץ וירד יהוה לראת את
 העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ואתגלי לילאתפדעא על עובד קרתא
 ומגדלא ודבבו בני אנשא פאורד אלה אמרא מוגלא לינצר אקריה ומגדל לא

אנד

בנאהמא בני אדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת ללכס וזה החלם
 לעשות ועתא לינצר מהם כל אשר יזכו לעשות ואמר יהוה עמא חד חלושן חד
 לכלהון דרין דשריאן למעבד דבען לא יתמעע מנהו גבלדה שיבו למעבד פקא אלה
 הודא הם כשעב ואחר ולגה ואחדה לגמיעהם והדא מא אבתדו אן יעמלו ואן לא
 יפותהם גמיע מא המו בה אן יצטוו הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו
 איש שפת רעהו הלו נתגלי ונבליל תמן לישנהו וידלא ישמעו וינש פישן חבדיה
 לכנא נורד אמרא מוגלא נשתת בה לגאתהם תתי לא יסמעו כל פריק לגה עאחבר
 ויתק יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר וצבד יתהוון מתמן עד
 אפי כד ארז אתמנעו מלמבני קרתא פנדוהם אכמנן תם על ובה גמיע ארץ ואסתו
 ען ננא אקריה על פני קרא שמה בבל כי שם בלד יהוה שפת כל הארץ ומשם רפי צם
 יהוה על פני כל הארץ על פני קרא שמה בבל אכי תמן בלכיל לישן כל ארעא
 ומתמן בדרגון ייעל אפי כל אר לדרך סמת כאכל לאן תם שתת אלה לגה כל אהל
 ארץ ומן תם בדרהם אלה עלי גמיע ובהא

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים את המבול ארין
 תולדת שם שם בר מאה שנין ואת ליד ית ארפכשד תחתן שנין בתר טופלא הדי שרד
 תיאיד שם למא כאן שם אבן מאיה סנה אולד ארפכשד לסנתין בעד אטופאן וית
 שם אחרו הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה וילדת בנים ובנות והיא שם
 בתר דאוליד ית ארפכשד חמש מאה שנין ואת ליד בנין ובנין ועאש בעד דאך
 כמס מאיה סנה אולד פיהא בנין ובנות
 הי חמש גשלים שנה וילד את שלח ואת ארפכשד היא תלתין וחמשים שנין ואת ליד
 ית שלח ולכא עאש ארפכשד לה סנה אולד שלח וית ארפכשד אחרו הולידו
 את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות והיא ארפכשד בתר
 דאוליד ית שלח ארבע מאה ותלת שנין ואת ליד בנין ובנין ועאש בעד דאך
 סנה זג סנין אולד פיהא בנין ובנות
 שנה וילד את עבר ושלח היא תלתין שנין ואת ליד ית עבר ולכא עאש שרד
 תלתין סנה אולד עבר וית שלח אחרו הולידו את עבר שלש שנים וארבע
 מאות שנה וילד בנים ובנות והיא שלח בתר דאוליד ית עבר ארבע מאה ותלת

אנד

כרב מן חרוץ ויקח אבדס את שרי אשתו ואת לוטבן אחיו ואת כל דבש
רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען ודבר
אברהם ית שרית אתתיה וית לוטבן אהוה דית כל כנענהון דקנזיות לפשתאד שעביו
לאהריתא ביהוה ונפיק כלמיהל לאר דכנען ואתו לאר דכנען פאכד אבדס שרי זוגתיה
ולוט אבן אכיה ונביע סרחהם אדי מלכוה ואפיק אדי אכתסבוהא בחדן וכדג לימצי
אי בלד כנעאן ובאו איהו העבד אבדס בארץ עד מקום אבס עד אלון מורה
והפנעו אז בארץ ועבד אבדס בארץ עד אחר שנים עד מישר מורה וכלעלאה
כמין באר פטאה אבדס פי אכלד אי מוצע נאבלום אי מדג מורה ואכנא ענין חניד
מה וירא יהוה אל אבדס ויאמר לזרע אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
תראה אליו ואתגלי לך אבדס ואמר לבנה אתן ית אר הדא ויבן תמן מדבחה ק
דאפגלי ליהוה תם תגלא אלה לך וקא לנסכר אעטי הדא אכלד וננא תם מדבחה
ללה אמתגלי ליה ויעתק משם הורה מקדס לבית אל ויט אהלה בית אל מיט והעו
מקדס ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ואסתלק מתמן לטורא ממדנה ללכות
א ופרסיה למשכב בית א ממערתא דע ממדנה ויבן תמן מדבחה קדס ויצע
בשמה דע ואתקל מן תם אי אכלד מן שרקי בית א ומד כבאיה בית א מן אמב
ועי מן אמשרק וננא תם מדבחה ללה ודעא באסמה ויקע אבדס דלור ונסוע הנגפה
ונטל אבדס יאזיל ונטיל לדדומא ורוח אבדס כל מא מר רחל אי אכלד

ויהי רעב בארץ וירד אבדס מצרימה לגור שם כי כבד
הרעב בארץ וזהו פנא בארץ ונתת אבדס למצרים לאת פנא תמן ארי תקין
פנא בארץ ויהו באשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנדה נא
יד עתי כי אשה יפתמראה את זהוה כד קריב למיעל למצרים ויאמר לשרי
אתתיה היא כעין ידענא ארי אתתא שפירת חיואת פלמא קרב מן אכלד אי מצר
קא לשרי זוגתה האנא עאם אנך אמראה הסנת אכנעדי וזהו פנא אתר ומצר
ואמרן אשתו זאת והרבו אתי ואתך יחיו ויהי ארי יחון יתך מצרא יימרון אתתו
דאויקטלון יתו ויתך יקיימן אכאת אן ראוך אמצריון קאיהודה זוגתה קר נכר וע
ואסתבקר אמרי נא אחתי את למען יטב לי בעבדך ויתתה נפשי בגלך אי מר
כעין דאתת ארי כדיל דיטב לי בדילך ויתתקיים נפשי בפתגמי קולי אנת אכתי
לקבל אי יחסן אי ככבך ונתחיא נפטי כגדירתי ויהי פנא אבדס מצרימה וירא
חלע

פנא בארץ
ועי מן אמשרק
מקדס
תם מדבחה
קדס ויצע
בשמה דע
ואתקל מן תם
אי אכלד מן שרקי
בית א ומד
כבאיה בית א
מן אמב
ועי מן אמשרק
וננא תם מדבחה
ללה ודעא
באסמה ויקע
אבדס דלור
ונסוע הנגפה
ונטל אבדס
יאזיל ונטיל
לדדומא ורוח
אבדס כל מא
מר רחל אי אכלד

המצרים את האשה כי יפה הוא מאד וזהו הכר עא אבדס למצרי
ואת מצרימי ית אתתא ארי שפירא היא לחדא ולמא דכל אי מצר
ראו אמצריון אאמראה אנהא המנה גדא ויראו אתה שרי פרעה ויהלו
אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה ויחזו יתה רבבין פקס שבחוייתה
לפרעה ואתת אתתא לבית פר ודא והא ליסא פר פמדחהא ענדה ואכתי
אי כמלה ואל אבדס היטיב בעבורה ויהי לו צאן צבקר וחמלים ועבדים
וישפחה ואתנת וגמלים ול אבדס אוטיב כד ילהזוהו ליה עין זחור ין
וחמריין עבדין ואמהן אתתן וגמלין ואחסן אי אבדס בסננהא וצאר לה
גם ובקר וחמיר ועביד ואמא ואתן וגמא וינגע יהוה את פרעה כגעים
גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אבדס ואיתו יי על פרמכת שיון
לכד בן נעל אנשכיתיה על עיסק שרי אתת אבדס תואעד אלה פר כנלאי
ע צימחואה בסנב שרי זוגה אבדס ויקרא פרעה לאבדס ויאמר מה זאת
עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא וקרא פרעה לאבדס אממהמא
וא עבדת לי למא לא חיות לי ארי אתתך היא פדעי פר באבדס וקא
מאדא צנעת כי חס לס תכבדני אנהא זוגתך למא אמרת אחתי הוא
ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך למא אמרת אחתי היא
ודבית יתה לך לאת חכעקאה אתתך דבר ואיזיל לס קלתה אכתי
חתי אתכדתה א לי זוגה ואין הודא זוגתך כדהא ואמץ ויצע עריון
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשמו ואת כל אשר לו ופקיד עלוה
פרעה גזבריו ואין יתיהויות אתתיה וית כל דליה פוכל עליה פר קומא
בדרקו נה ובזוגתה וכל מאה ויעל אבדס ממצרים הוא ואשתו וכל אשר
לו ולוט עמו הנגבה וסליק אבדס ממצרים ואתתה וכל דליה לוט
עמיה לדדומא ופצעד אבדס מן מצר הו זוגתה וכל מאה ולוט מעה אי
אקבלה ואבדס כבד מאד במקנה בכסו ופנא ו אבדס ואתתה ואת
בבעיד איכספא ובהנא ואבדס עצס גדא באמא שיה ואתתה
ואדהב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל ובין העי ואזל למטור והימורומא ועד בית אל ועד
אתרא דפרסיה תמן למשכניה בקדמיתא בין בית אל ובין עי ואתתה
מראחלה מן אקבלה אי בית א אי אמוצע אדי כאן תם פנא בארץ וירא
בין בית אל ובין עי אל מקום המזבח אשר עשה שם בתחלה

והיה ראשם אברהם בשם יהוה ואתר מנבחה איד ענדי תמן בקדמית
ועל תמן אברהם בשם אדוני אבי מוצע אמרתי לדי כאך ענדה תפס
פועא חס אברהם באמס אלה תם ללוט ההלך את אברהם וצאן ובקר
ואהלים ואת ללוט אדיר עס אבר סהזה שוואסן ומשכנן ואי צא
לוט אסאיר מע אברהם כאן גנס זכר ואנביה ול אגשא אתם הארץ
לשבת וחרו כי היה רבו שם רב לאיכל לשבת חרן ועת שבת יתחזקת
למתב כחד אירי הזה קננהון סגולה זכגא למתב כחבא זלם והמדהמא
אלה אן יקומא גמיע אאיר כאן מרחהם כתיר גלם יסאקן אן יקומא גמיע
ויהי רב בין השומקח אברהם ובין רעי מהקנה לוט והכנעני הפרזי אדניש
בארץ וחתת מצות אכזר לען בעהיה הארץ זכיר לען בעיה דלוט זכנע
ופר אזה זכין דתיב באר עא זכאנה כצומה בין דעא מאשיה אברהם ובי
רעא מאשיה לוט ואכנא ענין אפרזן חינוך מקומין פטלכל ויאמר אברהם
אל לוט אלכא תהימרובה ביני וביןך ובין רעי זכין לעורכי אנשים אהים
אנחנו ואמר אברהם ללוט לא כעזתהי מצותא זכא זכירין בין רעונו
רעותך אפרזן ארץ אנהגא חתי קא אברהם ללוט לאתכון בצומה
וביך ולא בין רעא חר ורעאתך לאנא קוס דוקדאבה ימלא כל הארץ לפטן
הפרד בצומה על אסה שמאל ואימנה ואס דאמי ואטמא יחיה הלא כל אר
קדמך אתפרש כען מלותיאם את לצפונא אלא לוד ומאקאם את ללוחמא
ואצפך יא אן גמיע אבר בך ידיך אנפרד ענימא יסדה פאת אמוקא אמה
ימנה פאת אסר וישא לוט את עניו וירא את אברהם וירדן נהלה משקח
לפני שחת יהוה את סדום ואת עמרה כען יהוה לארץ מצלים באכה צער ויה
לוט ית עינוה יחזא את כל מישר ידע אירי כליה בית שגא קר דחביל
ית סדום וחת עמורה הכנת אדי כארעא דמצד יום מפת צוער יפתע לוט עני
ורא גמיע מדג ארדן אן כלה סקי קבל אן זחלך אלה סדום עמורה כגטא
אלה כארץ מצב אסא חגי אי זגרי ונכר ללוט אתם כל כפתה דעניו לוט
ופרד אש מעל אתם אכר ליה עכא תבל מישר ידע אירי כליה בית שגא קר
אתפרד סג בר מלוט ויהוה פאנתא לוט גמיע מדג אארדן זחלמן אש חר
ואנפרד כל אומר עמורה אברהם וישב בארץ כנען ולוט ויסב בערי הפך ארדן
עד סהם אברהם יתעב בארעא וכלען ללוט יתעב כדקומוס ערס חתת
אקאם סג בר כנען ולוט אקאם ית קד יאמר וביים אהיה ערס חתת
ואנפרד יתעב בארעא וישב בארץ כנען ולוט ויסב בערי הפך ארדן

והייבין

והיה ראשם אברהם בשם יהוה ואתר מנבחה איד ענדי תמן בקדמית
ועל תמן אברהם בשם אדוני אבי מוצע אמרתי לדי כאך ענדה תפס
פועא חס אברהם באמס אלה תם ללוט ההלך את אברהם וצאן ובקר
ואהלים ואת ללוט אדיר עס אבר סהזה שוואסן ומשכנן ואי צא
לוט אסאיר מע אברהם כאן גנס זכר ואנביה ול אגשא אתם הארץ
לשבת וחרו כי היה רבו שם רב לאיכל לשבת חרן ועת שבת יתחזקת
למתב כחד אירי הזה קננהון סגולה זכגא למתב כחבא זלם והמדהמא
אלה אן יקומא גמיע אאיר כאן מרחהם כתיר גלם יסאקן אן יקומא גמיע
ויהי רב בין השומקח אברהם ובין רעי מהקנה לוט והכנעני הפרזי אדניש
בארץ וחתת מצות אכזר לען בעהיה הארץ זכיר לען בעיה דלוט זכנע
ופר אזה זכין דתיב באר עא זכאנה כצומה בין דעא מאשיה אברהם ובי
רעא מאשיה לוט ואכנא ענין אפרזן חינוך מקומין פטלכל ויאמר אברהם
אל לוט אלכא תהימרובה ביני וביןך ובין רעי זכין לעורכי אנשים אהים
אנחנו ואמר אברהם ללוט לא כעזתהי מצותא זכא זכירין בין רעונו
רעותך אפרזן ארץ אנהגא חתי קא אברהם ללוט לאתכון בצומה
וביך ולא בין רעא חר ורעאתך לאנא קוס דוקדאבה ימלא כל הארץ לפטן
הפרד בצומה על אסה שמאל ואימנה ואס דאמי ואטמא יחיה הלא כל אר
קדמך אתפרש כען מלותיאם את לצפונא אלא לוד ומאקאם את ללוחמא
ואצפך יא אן גמיע אבר בך ידיך אנפרד ענימא יסדה פאת אמוקא אמה
ימנה פאת אסר וישא לוט את עניו וירא את אברהם וירדן נהלה משקח
לפני שחת יהוה את סדום ואת עמרה כען יהוה לארץ מצלים באכה צער ויה
לוט ית עינוה יחזא את כל מישר ידע אירי כליה בית שגא קר דחביל
ית סדום וחת עמורה הכנת אדי כארעא דמצד יום מפת צוער יפתע לוט עני
ורא גמיע מדג ארדן אן כלה סקי קבל אן זחלך אלה סדום עמורה כגטא
אלה כארץ מצב אסא חגי אי זגרי ונכר ללוט אתם כל כפתה דעניו לוט
ופרד אש מעל אתם אכר ליה עכא תבל מישר ידע אירי כליה בית שגא קר
אתפרד סג בר מלוט ויהוה פאנתא לוט גמיע מדג אארדן זחלמן אש חר
ואנפרד כל אומר עמורה אברהם וישב בארץ כנען ולוט ויסב בערי הפך ארדן
עד סהם אברהם יתעב בארעא וכלען ללוט יתעב כדקומוס ערס חתת
אקאם סג בר כנען ולוט אקאם ית קד יאמר וביים אהיה ערס חתת
ואנפרד יתעב בארעא וישב בארץ כנען ולוט ויסב בערי הפך ארדן

והיה ראשם אברהם בשם יהוה ואתר מנבחה איד ענדי תמן בקדמית
ועל תמן אברהם בשם אדוני אבי מוצע אמרתי לדי כאך ענדה תפס
פועא חס אברהם באמס אלה תם ללוט ההלך את אברהם וצאן ובקר
ואהלים ואת ללוט אדיר עס אבר סהזה שוואסן ומשכנן ואי צא
לוט אסאיר מע אברהם כאן גנס זכר ואנביה ול אגשא אתם הארץ
לשבת וחרו כי היה רבו שם רב לאיכל לשבת חרן ועת שבת יתחזקת
למתב כחד אירי הזה קננהון סגולה זכגא למתב כחבא זלם והמדהמא
אלה אן יקומא גמיע אאיר כאן מרחהם כתיר גלם יסאקן אן יקומא גמיע
ויהי רב בין השומקח אברהם ובין רעי מהקנה לוט והכנעני הפרזי אדניש
בארץ וחתת מצות אכזר לען בעהיה הארץ זכיר לען בעיה דלוט זכנע
ופר אזה זכין דתיב באר עא זכאנה כצומה בין דעא מאשיה אברהם ובי
רעא מאשיה לוט ואכנא ענין אפרזן חינוך מקומין פטלכל ויאמר אברהם
אל לוט אלכא תהימרובה ביני וביןך ובין רעי זכין לעורכי אנשים אהים
אנחנו ואמר אברהם ללוט לא כעזתהי מצותא זכא זכירין בין רעונו
רעותך אפרזן ארץ אנהגא חתי קא אברהם ללוט לאתכון בצומה
וביך ולא בין רעא חר ורעאתך לאנא קוס דוקדאבה ימלא כל הארץ לפטן
הפרד בצומה על אסה שמאל ואימנה ואס דאמי ואטמא יחיה הלא כל אר
קדמך אתפרש כען מלותיאם את לצפונא אלא לוד ומאקאם את ללוחמא
ואצפך יא אן גמיע אבר בך ידיך אנפרד ענימא יסדה פאת אמוקא אמה
ימנה פאת אסר וישא לוט את עניו וירא את אברהם וירדן נהלה משקח
לפני שחת יהוה את סדום ואת עמרה כען יהוה לארץ מצלים באכה צער ויה
לוט ית עינוה יחזא את כל מישר ידע אירי כליה בית שגא קר דחביל
ית סדום וחת עמורה הכנת אדי כארעא דמצד יום מפת צוער יפתע לוט עני
ורא גמיע מדג ארדן אן כלה סקי קבל אן זחלך אלה סדום עמורה כגטא
אלה כארץ מצב אסא חגי אי זגרי ונכר ללוט אתם כל כפתה דעניו לוט
ופרד אש מעל אתם אכר ליה עכא תבל מישר ידע אירי כליה בית שגא קר
אתפרד סג בר מלוט ויהוה פאנתא לוט גמיע מדג אארדן זחלמן אש חר
ואנפרד כל אומר עמורה אברהם וישב בארץ כנען ולוט ויסב בערי הפך ארדן
עד סהם אברהם יתעב בארעא וכלען ללוט יתעב כדקומוס ערס חתת
אקאם סג בר כנען ולוט אקאם ית קד יאמר וביים אהיה ערס חתת
ואנפרד יתעב בארעא וישב בארץ כנען ולוט ויסב בערי הפך ארדן

והייבין

כדלעמר ויהיה עמרי שנין מרדן אתני עשר סנה אטאעו כדלעמר ופי אלתה עשר עצוה
זכרבע עשרה שנה בא כדלעמר והמלכים אשר אתו ופי את דפאס בעשתרת קדנים
ואת הזונים בהם ואת האימים בשוה קריתים וזכרבע עשר שכן אתה כדלעמר
זכרבע עשרה וזמחו ית גיבריא דבעשתרות קדנים וית תקיפא דבהמתא וית אמתני
דבשוה קריתים ופי סנה ארבעה עשר אקבל כדלעמר ואמלוק אדי מעה פקתלו אשגעת
אדי בעשתרות קדנים שאדהקין אדי פיהם ושהו וביין אדי פיהם קריתים ואת חדתי כדלעמר
שעיר עד איל פארן אשר על המדבר וית חוראי דנטוריא דסעיר עד מישר פארן
דסמך על מדברא ואחורין אדי פיהם אשדאה אי מרג פין אדי פיהם אבריה וישבו
זכאן אל עין משפכ הוא קדש ויפנו את כל שדה העמלקי וגם את האמורי וישב בחצון
תמר ויתבו אתו למישר פלוג דיגא היא רקס וזמחית כל הקלי עמלקאה ואת ירב
אמוראה דיתב בעין גדי תם רבעו וזגאו אי עין אהם הי רקים פקתלו אשגעת ובלמ
כאן פי ציאע אעמלקה ואיצא אמוריין אמקימין פי אתמאה אנכל ויצא מלך סדס
ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צער ויערבו אפם מלחמה
בעמק בשדים ונפק מלכא דסדוס זמלכא דעמורה זמלכא דאדמה זמלכא דצבויים
זמלכא דבלע היא צער ויסדרו עמהון קרבא במישר הקליא פכרג מלך סדוס ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הי זגור וצא אפוחם לאחרב פי עמק אסדון
את כדלעמר מלך עילם ויתדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלפר
ארבעה מלכים את החמשה עם כדלעמר מלכא דעילם ויתדעל מלכא דעמורי
ואסרפל מלכא דבבל ואריוך מלכא ארבעה מלכין לקביל חמשה מע כדלעמר מלך
כזסתאן ויתדעל מלך אאמס ואמרפל מלך אשינור ואריוך מלך אסר ארבעה מלך ו
כמסה ועמק השדים בארת בארת חמר וקסו מלך סדס ועמרה ויפל שמה והנש ארס
הרה נסו וזמישר הקליא בידן בידן כסקין חמרא ויעקו מלכא דסדוס ועמרה וסדוס
תמן וראשתארו לטורא ערקו ועמק אסדון פיה אבאר תכרג חמרא פהרב מלך סדס
ועמרה וקעו תם ושבאקין הרבו אי אנכל ויקחו אתפל ליש סדס ועמרה ואת פל
אכלם וילכו ושבוי ית כל קנינא דסדוס ועמרה וית כל מיכלהון ואלו פאכדו בזמיע
מרח סדס ועמרה ובמיע טעאמהם ומצו ויקחו אתלוט ואת דכשו בן אחי אברם וילכו
והוא ישב בסדס ושבוי ית לוט וית קנינא בר אחוהו דאברם ואלו ויהו יתיב בסדס
ואכדו לוט אבן אבן אברם וסרחה ומצו והו מקיס פי סדס וינא הפליט ויגד לאברם

העבר
אברם למלכא דסדוס

העבר והוא שלח כאלו ממורא האבדי אחי אשכול ואחי ענר והם בעלי בדית אברם
זאסו משידבא אחיו לאברם עבר אהיהו שרי במיטלי ממורא אמוראה אחוהו דאשכול
זאחווהו דענר דאמין אנש קימיה דאברם תם גא אפלית ואכבר אברם לענר אני והו
מקיס פי מרג ממרא אמורי אבן אשכול ואבן ענר והם דוי ענר אברם וישמע אברם
מי עשבר אחו וירק את חטביו ולבי ביתג שמונה עשר נטלש מאות וירדה ערדן ו
ענר וירדה ערדן פלכא סמע אברם אין קד סני קריבה גלד נצחאה אמורדין סי ביתה
תלאת מאיה ותבאניה עשר וכלבהם אי באניאס וחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויבם וירדעם עד חובה אשר משקמאל לדמשק ואתפליג עליהון בליא הוא ועבדו
זמחונן וירדעון עד חובה דמצפונא לדמשק פתפרק עליהם לילא הוועבדו פקתלהם
וכלבהם אי חובה אתי עין יסאר דמשק וישב את כל חכשו וגם את לוט אחיו וירכשו
השיב וגם את הנשים ואת העם ואת יבית כל קנינא ואת ית לוט אחוהו וקנינא אתיב
זאה ית נשיא וית עמא ורד גמיע אסרח ולוט קריבה וסרחה לרהמא ונכסא איצא
וסאיר אקוס ויצא מלך סדס לקראתו אחרי שובו מהכות את כדלעמר ואת המלכים
אשר אתו אל עמק שנה הוא עמק המלך ונפק מלכא דסדוס לקדמותיה ברת דתב
מלכמוהי וילעמר וית מלכא דעמיה למישר מפנא ויהו בית ריקא דמלכא
פכרג מלך סדס תלקאה בעד רגועה מן חרב כדלעמר ואמלך אדין מעה אי עמק שנה הו
מלעב אמלך ומלכי צדק מלך שלם הוציא להם ויין והוא נסן לאל עליון ומלכי צדק
מלכא דיד שלם אפיק לחים וחמר והוא משמיש קדם א עלאה ומלכי צדק מלך דאר
אסלאס אכרג טעאמא ושראכא והו אמאס לאטאיק אעאי ויבדכו ויאמר ברך
אברם לאל עליון קנה שמים וארץ וזכריו ואמר ברך אברם לא עלאה דקסו שמיא
וארעא פבארכה וקא וכוון אברם מבארכא לאטאיק אעאי מאך אסמאות דארץ וברך
אל עליון אשר מגן צדק בידך ויתלו מעשר מכל וברך א עלאה דמסר ססן בידך
ויהב ליה חד מן עסלא מכולא ותבארך אטאיק אעאי אדי אסלס אעדאן פי ירך
ואעפואה אעשר מן גבשוי ויאמר מלך סדס אל אברם פולי תפיש והרכשו קח לך
דאמר מלכא דסדוס לאברם היבלי נפשתא זקנינא סב לך פקל מלך סדס דאמס אעסנ
אנפס ואסרח בלה לך ויאמר אברם אל מלך סדס חדלותי ידי אל יתא עמך קנה
שמים וארץ ויאמר מלכא דסדוס לאברם ויתא רימית ידי צדק פקל אל עמך

אברם למלכא דסדוס

דב

דכנינה שמיא וארעא פקא לה אברם רפעת ידי האפא באלה אטאיק לעלי מאך א
 סמאואת ווארץ אס מחוט ועד שדוך בעל ואס אקח מבל אשר לך ולא תאמר
 אני העשרתי את אברם אס מחוט ועד ערדת מקנאזאס אסב מבל דלך זל
 תימר אלא עתה ית אברם מן כיש אי שקע בעל אן אכרת מן גמיע מאך ולא תקול
 אנה אגנית אברם בלעדי רק אשר אכלו הנעלים וחלק האנשים אשר הלכו איתי
 ענר אשכל וממרא חס יקחוקלקם ברמדאכלו עולימוי אחולק נביא דאזל עמי ענר
 אשכל וממרא אמן יקבלון חולקחון גר מא אכלה אלמאן ונציב אקוס אדי מצו
 מעי אשכול וממרא חס יאכדו נציבהם
 אחר הדברים
 האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שבת
 הרבה מאד בתך פתגמיה האי יהוה פתגמא די עם אברם נכנאה למימר לא תדחור
 אברם מימרי תקות לך אגדר סגי לחיא בעד הזה אמור כאן קול ליה אי אברם
 בוחי קאילא לא תכאה יא אברם אנה תדסך אברך עציס גרא ויאמר אברם אדני
 יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערלי ונבמשק ביתי הוא דמשק אליעזר ואמר אברם
 לי אהים מא תתן לי זמא אזיל בלא חרד נב פרנסא הדין דבביתו הוא דמסקאה לעזר
 קא אלהם יארכי מא תעטיב ואנה מאץ עקיבא ודו קיאר מנולי הו איעזר אדמשקו
 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי ואמר אברם ליה לא
 ייבת חרד והא בר ביתי יפית יתי קא אד לס תרזקני ולדא פאן אבן אדי פי מנולי
 ירתני והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה פראס אשר יצא ממעיך הוא יירשך
 והא פתגמא די עמיה למימר לא יירתך דין אהין בר התוליד הוא יירתך פאז בקח
 אלה איה קאילא לא ירתך הדא אא מן יכרז מן צלבר חו ירתך ויוצא אתו אחציה
 ויאמר אברם ושמיעה וספר הפוכבים אסתובל לספר אתם ויאמר לו פרה יהיה
 זרעך ואפיסקיתיה לברא ואמר אסתכי בען לשמיה ומני כוכביא אס תולד לכומו
 יתהון ואמר ליה כדון יהון בנך תם אכרנה אי ברא וקא לה אפת אי אסמא ואתמכ
 אחצא אבואכב הל תטיק אן תחציהם תם קא לה כדא יטון נסלך והאמן ביה
 ויחשבה לו צדקה והימין במימרא די יהשבה ליה לדכו פאמבאלה וכתבה ליה
 חסנה ויאמר אליו אנה יהוה אשר הוצאתיך מאר פשדים לית לך אתה דארץ
 לרשתה ואמר ליה אלא ידאפיקתך מארא דכסד אילמתן לך ית ארעא הדי
 למידתה וקא לה אנה אלה אדי אכרנתך מן אתון אכסדאניין לאעטיך הדא אלה
 לתחזו

לתחזו ויאמר אדני יהוה כמה ארע פי אירשנה ואמר לי אהים כמא ארע אר
 איתנה קא אלהם יארכי במארא אעלם אני אחזקה ויאמר אליו קחה לי עגלה
 משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותד וגזל ואמר ליה קריב קדמי עגלין תלתה
 ועזין תלתה ודבריין תלת ושפניכא נב ינה תם קא לה קוס לי עגלא מתלתא ועגזא
 מתלתא וכבשא מתלתא ושפניכא נפרך חמאס וקח לו אתגל אלה ויבתך אתם
 פתור ויתן איש פתרו לקראת רעהו ואתה הצפך לא בתך וקריב קדמוי ית כל ארץ
 ופליג יתהון בשווייהב פלגיא פילג לקפיל חבריה לית עופא לא פליג פקדס לה גביע
 דאך וספורהא פי אוסאפורהא תם געל כל ספר תלקא צאהבה וספאיר לס וספורה וי
 העיט על הפגרים וישב אתם אברם ונחת עופא על פלגיא ויתן אברם
 תם וצע אטאיר עלי אאנסאד וחררהא אברם פתחכת ויהי השמים כחמה ויהוה
 נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נפלה עליו והוה שמשא למימריה
 פלית על אברם והא אימה קבל סגי נפלת עלוהו וכלא כאן ענר מביב אשמש
 וקע סכאת עלי אברם פארא כהיבה עצימה צלמה קד וקעת עליו ויאמר
 לאברם ידע תדע כי גדייהיה זר עך פארץ לא להם ועבדם וענז אתם ארבע
 מאות שנה ואמר לאברם מדע תדע אדי דידין יהון בנך כארע לא ויהון ויפלהון
 ביהון ויעלון יתהון ארבע מאה שנין וקא לאברם אעלם עלמא אן נסלך סיבון
 גריב פי בלד לים להם ויסתכדמונהם ויערכונהם ארבע מאה סנה ונס אתה גבול
 אשר יעבדונו אנכי ואחריכון וצאנ כרכוש גדול ואף ית עמא דיפלהון כהון דאין
 אנה וכתר בין יפקח כקנלא סגי וקוס אדי וסתכדמונהם סאחנס עליהם וכעד דאך
 יכרזון בסרה עציס ואמה תקיא אל אבתיך בשלום תקבר כשיבה כנסך ואת
 תתכש לזת אבתיך בשלום תתקבר כשיבו סכא ואנת תעיר אי אפאך כמלאס תתן
 כשיבה צאהו ודור רביעי ישבו ויהי פי לא שלם עון האמרי עד הנה והא רביעא
 התובן חללא ארי לא שלים חובא דאמורהא ער כען ואביל אראבע ידגע אי תהנת
 אד לס יכמל דעב אמוהין אי אאן ויהי השמש כאה ועלמה היה וחלה תגור עשן
 ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה והוה שמשא עלת וקבא הוה והא תלור
 ותנו ויור דאישא ערא בין פלגיא השין פלגיא גאנת אשמש וכאנה איהמו
 מארא כשביה דכאן תגור ופילל נאר גאז בין תלך אסטודו ביום ההוא סבת יתה את
 אברם כרית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מפנה מעלים עד הגר הנזר

סנה חזן וולדת הגר לאברהם אברהם אברהם
שנה ותשע שנים וילא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אניאל שדי התהלך לפני ויהוה
זהו אברהם בר תשעין ותשע שנים ואתגלי ילא אברהם זאמר ליה אנא שדי פלח
זהו שלים פלמא צאר אברהם אבן תסעה ותשעין סנה פתגלא להאלה וקאלה אנא אט
אכאפי אסלך פי טאעתי וכן צחוחא ואתגה ברית ביני ובינך וארבה אותך במאד מ
ואתין קימי ביני מימרי ובינך זאסגו יתר לחדא לחדא ואגעל עהדי ביני ובינך ואב
גדא גדא ויפל אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר ונפל אברהם על אפוי וימ
עמיה ולמימרי פוקע אברהם עלא ונהה וכאפכה ללה קאילא אלי הנה בריתי אתי
והיית לאב המון גנים אנא הא גזר קימי עמר וזהו ילא אב סגי עממיין האת נאע ע
מוער ותכוין אבא גמחור אאמס ולא יקרא עוד את שמך אברהם ויהוה שמך אברהם
אבהמון גנים נתקרי ולא יתקרי עוד ית שמך אברהם ויהי שמך אברהם אברהם
עממיין יתבתי ולא יסמא אסמך אבדא אברהם וכוון אסמך אבדאהם לאני געד
אבא גמחור אאמס ותפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו
יתר לחדא לחדא זאטגנר לכגשן ומלכין ושלטין בעממיא מנך יפקון ואמרי גדא
ואגעל מנך אממא ומלוד מן עלבר יכרגון ונקמתו את פרתי ביני ובינך וכוון
אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולד עב אחריך ואקיים ית קימי
מימרי ובינך וכוון בנך בתרך לדדיהון לקיים עלם למחוי לך לאלהלגנך בתרך וא
עהדי ביני ובינך וכוון נסלך מן בערך לאגאהם עוד אדהר לאכין לך אהא ולנסך
בערך ונתתי לך ולד עב אחריך את ארץ מגריר את כל ארץ פלען לאחזת עולם
ונתיית לום לאלהים ואתין לך ללכס בתרך ית ארע תותבותר ית כל ארעא דכס
לאחפנת עלם ואהוי להון ללא אעטי לך ולנסלך בערך בלד סכנאך גמיע בלד נס
חוז אדהר ואכוון לך אהא ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אמה וזרעך אחריך לדרתם ואמר ללא אברהם ואת ית קימי תפר אתה וכוון
לדדיהון ואת עמי לך ולנסלך בערך בלד סכנאך גמיע בלד נסעאן חוז אדהר
להם אהא ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך את
לדרתם ואמר ללא אברהם ואת ית קימי תפר אתה וכוון אתה וזרעך אתה וזרעך
לה ואנת תחפץ עהדי אנת ונסלך בערך לאגאהם ואת פרתי אשר תשמרו
וביניכם וכוון זרעך אחריך המולד לכם כל זכר דין קימי דתפרו ביני מימרי

וכוון בנך בתרך מגזר לבון כל דכורא הדי עהדי אדי תחפצוה ביני וביניכם ונסלך בערך
אן יבתתו מונס כל זכר ונמלתם את בשר ערלתכם ויהוה לאות ברית ביני וביניכם
ותגזרו ית בסרא דערלתכו ויהוה לאות ברית ביני מימרי וביניכם פאדי תסתנון אקלפר
מן אבדאכס תציר עלאמה עהד ביני וביניכם וכוון שמלת ימים וכוון לכם כל זכר
לדרתכם וליד בית ומקנת כסף מפל בונכר אשר לא מזרעך הוא ובר תמנא וכוון
וגזר לבון כל דכורא לדדיכוון וליד ביתא וכוון כספא מפל בר עממיא דלא מוכר הוא
ואבן תמאניה איהם יבתתו כל רגל מונס לאגאהם אמולוד פי מנאדכס ואמשתרא
לך בתמן מן כל גדיב אדי לים חו מן נסלך המולד וכוון ליד ביתך ומקנת כסף וזהו
בריתי בבשרכם לברית עולם מגזר וגזר ליד ביתך וכוון כספא ויהי קימי בבשרכוון לקיים
עלם ואר תמאנה יבתן אמולוד פי ביתך ואמשתרא לך בתמן וכוון עהדי פי אנדאכס
עהד אדהר ועל זכר אשר לא ימוד את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפרי ועל דכורא דלא יגזר ית בסרא דערלתיה וישתעי אנשא זהו
מעמיה ית קימי אשני ואי רגל אקלף לא יבתן אקלפה מן בדכה יקטע דאך ארגר
מן קומה למא פסך עהדי ויאמר אלהים אל
אברהם שדי אשתך לאתקרא את שמה שדי פי שרה שמה ואמר ללא אברהם שדי
אתך לא תקרי ית שמה שדי ארי שרה שמה תם קא אלה לאברהם שרי זוגרך
לא תסמחא שרי כל סמחא שרה וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתי ויהוה
לגנים מרבי עמים ממנה יהיו ואבריר יתה ואף אתך ממנה לך בן ואברכתי ויהוה
מלכין ושלטין בעממיא מנה יחון פאני אבאך פיהא וארזכך מנחא אנטא ואבאך
פיהא וכוון מנחא אמה ומלוד אשעוב מנחא יכרגון ויעל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד ונפל אברהם
על אפוי ויהי ואמר בלביה הלבד מאה שנים יהי ולד ואם שרה הבת תשעין שנים
אמה וזרעך אחריך לדרתם ואמר ללא אברהם ואת ית קימי תפר אתה וכוון
לדדיהון ואת עמי לך ולנסלך בערך בלד סכנאך גמיע בלד נסעאן חוז אדהר
להם אהא ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך את
לדרתם ואמר ללא אברהם ואת ית קימי תפר אתה וכוון אתה וזרעך אתה וזרעך
לה ואנת תחפץ עהדי אנת ונסלך בערך לאגאהם ואת פרתי אשר תשמרו
וביניכם וכוון זרעך אחריך המולד לכם כל זכר דין קימי דתפרו ביני מימרי

בתרועה פקא אלה לבן שרה זוגתך סתלד לך אבנא ותסמיה יצחאק ואתבת עוהדימע
 עוהד אהר וולגלה בערה ולישמעאל שמעתיר הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והיה
 רבית אתו כמאד מאד שמים עשר נשיאם ילד ונתתיו לגוי גדול ועל ישמעאל קבילת
 צלותה הא בריכית יתיה ואפישית יתיה ואסגית יתיה לחדא לחדא תדי עמר רבבין
 יוליה ואתנניה לעם סגיי ופי אסמאעיל קד שפעתך האנא מבארך פיה ואנמיה
 ואכתרה גדא גדא יב שריפא יולד ואבעל מנה אמה כבירה ואתפריתי אקיס אח
 יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ואת קימי אקיס עם יצחק
 ותלד לך שרה לזמנא הדי בשנת אחתא ועוהדי אתבתה מע יצחאק א
 תלדה לך שרה פי מתל חדא אוקת מן אסנה אקאבלה ויכל לדבר אתו ועל אלהים
 מעל אברהם ושיצוי למלא עמיה ואסתלק יקרא דג מעלוהי דאברהם פלמיה
 פרג מן מכאטבתה ארתפע נור אלה ען אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו
 ואת בלילדי ביתו ואת בלמקנת כספו בלזכר באנשי בית אברהם וימל אר
 בשר ערלוס בעצם היום הזה באשר דבר אתו אלהים ודבר אברהם ית ישמעאל
 בריהוית כל ילדי ביתיה וית כל מקנת כספיה כל דכורא באנשי בית אברהם ויב
 ית כסרא דערלתהו בכרן יומא הדין כמא דמליל עמיה פאכד אבל אסמאעיל
 אמה וצמיע אמולודין פי ביתה ואמשתראין בתמן כל רגלמן אהל בית אברהם
 פכתן אקלפה מן אבדאנהם פי דאת דאך איום כמא אמלה אלה ואברהם בותשעים
 ותשע שנה בהמלו בשר ער לתו ואברהם בר תשעין ותשע שניבכד גזר כסר
 דער לתיה וכאן אברהם אכן תסעה ותסעין סנה חין כתן אקלפה מוכנה וישמעאל
 בלו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו וישמעאל בריה בר תלת עמר
 שנין כד גזר ית כסרא דערלתיה ואסמאעיל אבנה אכן יב סנה חין כתן אקלפה מן
 גנה בעצם היום הזה כמול אברהם וישמעאל בנו בכרן יומא הדין אתגזר
 אברהם וישמעאל בריה פי דאת דאך איום אכתתן אברהם ואסמאעיל אבנה וכל
 אנשי ביתו ילד בית ומקנת כספה מאת בוגבר גמלו אתו וכל אנשי ביתיה ילדי
 ביתה וזבני כספא מן בני עממיא אתגזרו עמיה וכל רגל פי מגזלה אמולוד פי ביתה
 ואמשתרא בתמן כל גריב אכתתו מעה
 וירא אליו יהוה באלו במרא והוא ישב פתח האהל פהם היום ואתגל ליה
 במישרי ממרא והוא יתב בתרע משכנא כמיהם יומא פתגלא לה אלה פי מרג

ממרא והו גאס עלי באב אבנא ענד חמא אמהר וישא עיגו וירא והנה שלשה אנשים
 מצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה וזקף עיניהו והוא
 תלתה גברי קימין עלוהי חמא וההט לקדמותהו מתרע משכנא וסגיד על אר פרפע
 עיניה ונצר פאדי בתלאתה פד וקוה אמאמה פלמא ראם חאצר תלקאהס מן באב א
 כבא וסגד עלי ארץ ויאמר אלני אסלא מצאתי חן בעיניך אלנא תעבר מעל עבדיך
 ואמר י אס כען אשכחית רחמיך קדמך לא כען תעבר מעל עבדי קא יא ולו אלה אן
 וגדת חצאא ענדר פלא תגוז ען עבדי ויחלא מעטמים ויחצו רגליכם והשענו
 תחת העץ יסבון כען זעיר כמא אסחו רגלכון ואסתמכו תחות אילנא יקום לכם קלילא
 מן אמא ואגסלו ארגלכם ואסתנדו תחת אשגרה ואקחה פת לחם וסעדו לבכם א
 אחר תעברו כיעלכון עברתם על עבדכם ויאמרו מן תעשה כאשר דברת דאסב
 פתא דלחמא וסעדו לבכון בתר בין תעברון ארי על בין עברתון על עבדכון ויאמרו
 בין תעביר כמא דמל דלתא ואקדם כסרה מן אטעאס ואסנדו קדככם בעד דאך
 תמצון פאכס עלי דאך מררתם בעבדכם קאו אצנע כמא קלת וימחר אברהם
 האלה אל שרה ויאמר מהלי שלש סאיס רמה סלת לנשי ועשי גבות ואורוי
 אברהם לחי שכנא לות שרה ואמר אחא תלת סאין קמחא סלתא לנשי ועשי
 גדיצן ואסרע אבר אהם אי אכבא אי שרה וקא אסרעי בתלת אצואעמן דקוק
 אסמד אעגמה ואצנעיה מלילא ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בכר רר וסוכ
 וסן אל הנער ויסמר לעשות אתו ולבית תוהי דהם אברהם ונסב בר תוהי
 רבך וסב ויהב לעוליסא ואוחי למעבר יתיה זאי דמן אבקר חאצר אבל פאכד
 עגלא רכצא טיבא ודפעה אי אגלאס ואסתעגלה פי אצראחה ויקח חמא ד
 וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכל
 ונסב שמן חלב ובר תוהי דעבר יהב לקדמיהו והוא משמוש עלויהו ותחת
 אילנא דאכלו ואכד סמנא וזבנא ואעבר לדי אצלהה ובעל דאך בין ידיהם וזה
 ואקה אמאמהם תחת אשגרה פאכלו ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
 באהל ויאמרו ליה אן שרה אתתך ואמר הא כמשכנא קאו אין שרה זוגתך קא
 חודא הי פי אבנא ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
 שמעת פתח האהל והוא אחריז ואמר כתב אתוב לותך כעדן דאתון קיימין יהיה
 בלא לשרה אתתך ושרה שמעת בתרע משכנא והוא אחורוהי קא סאדע איך

פי מתל הדי אוקת מן קאבל ויכוון אבן לשרה זוגתך ושרה תשמע ענך נאב שכבתי
 וראיה ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארבע פגשים ואברהם
 ושרה יצאו ביום יצא פסק מלמהויל לשרה ארבע פגשים ושרה שאכא
 ופוענא פי אסן ואנתהא אן יכוון לשרה סביל כאסא ופוענא שרה בקרבה לאמר
 אחדי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן וחיית שרה במערה למימר בתר דסיבית
 תהי לי עולימו ורבוני סיב פוענא שרה פי נפשהא קאילה בעד אן בלית יכוון לי
 עין וסידי שירי ויאמר אלהים אל אברהם למה זה צחקך שרה לאמר האף אמנס
 אלה ואני זקנתי ויאמר למה צחקך שרה למימר הבק שטא אולי
 זקנתי סבית אלה לאמר לס צחכת שרה קאילה איקניא אלה וקד שכת
 היפלא מיהוה רבד למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן היחכסא מן קדם
 פתגמא לזמן אתוב לותך בעדן דאתון קיימין ולשרה בר איכפא ען אלה אמר
 ללוקת ארבע איר פי מתל הדי אוקת מן קאבל ולשרה אבן ונכחש שרה לאת
 לא צחקתי למיראה ויאמר למה פי צחקתי ופדיבת שרה למימר לא חיית אר
 דחילת דאמר לא ברם חיית פאגדת שרה קאילה לס אצחר אד כאפת קא
 לא בל קד צחכת ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם וק
 עמם לשלחם וקמו מתמן גברא ואתתכיאן על אפי סדם ואברהם אהל עמה
 לאלו איהוון תם קאס אקום מן תם ואשרפו קבאת סדם ואבר מאצי מעהם
 לישועהם ויהוה אמר המכסה אל מאברהם אשר אני עשה ויאמר המכסה
 אנא מאברהם דאלא עביד פקא אלה אמכפי אנא מן אבר מא אנא צאנער
 ואברהם היו יהוה לבן גדול ועצום ונכבד כבוד כל גווי הארץ ואברהם מוחזק
 לעם סג ותיקית ויתברכון בדיליה כל עממי אר וואבר סתכון מנה אמה לביר
 עצימה ויתבארך בה גמיע אמס אארץ כוידעת ולמען אשר יצוה את פני
 ואת ביתו אחיו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה
 אברהם את אשר דבר עליו אר גלי קדמי בדיל דיתקיד ית כלוהי וית אמ
 ביתיה בתלוהי ויסדון אורחון דתכלן קדם לילמעבד צדקתא ודינא בדיל די
 על אברהם ית דמליל עלוהי ואנא מערפה אנה סיאמר בניה ויה מן בעד
 באן יחפצו סדיק אלה ליעמלו באעדל ואהבם לקבל אן פי אלה לאברהם
 ועדה ויאמר יהוה אעקת סדם ועמרה פי רבה וחסאתם פי בגדה מאד ויא

ר

היה

עיק בלית סדום ועמורה ארי סגיאת וחובתהוון אבי תקיפת להיא
 אלה צראך סדם ועמרה קד עצם וכטייתתהם קד כתרית גרא אנה
 וארא הכצעהתה הבאה אלי עשו כלה ואס לא אדסה אתגלי כען ואדון
 הכבילתה וקד עלת לקדמי עבדא עביד עמהוון גמירא אס לא תיבין ואס תיבין
 לא אתפרע אורד אמרא מוגלא ואנער צראכהם אואצל איי צנע גמלתהם
 אס לא ייפנו משם האנשים ולכו סדמה ואברהם עורנו עמד לפע והוה
 ואתפלאו מתמן גובר יאזאלו לסדום ואברהם עורכו עמשיש בצלו קדם י
 פלומן תם אקום ומצו אי סדם ואבר עאדה ואקף וצלו בין ידי אלה וינש אנהם
 ויאמר האף תספח צדיקה עם תשע וקריב אנהם ואמר הברגו תשיצו זכאה
 עס חיינא ופתקדם אבר וקא איקניא תסום אצאח מע אטאח אוליש חמשים
 צדיקים בתוך העיר האף תספח ואתשא למקום למען חמשים הצדיקים
 אשר בקרבה מאם אית חמשים זכאי ונגודת אנהם תשיצו ולא תשבוק
 דאתרא צדיק חמשים זכאי ונגודת לעל ונגודת אבר נ צאחא איקניא ת
 תספחם ולא תצנח עתם לקבל אג אצאח ארפי מא ביניהם חללה
 מעשות בדבר הזה להמית צדיקים וישעו והיה בצדיק פרשע חללה לך השפט
 כל הארץ לא תעשה משפט ק שטא אנון דער מלמעבד נפתגמא הדין
 לשיצאה זכאה עס חיינא איהו זכאה כחייב איק שטא אנון דינה דיין כל
 ארעא ברם יעביד דינא אנת מעאר מן אן תצנע מתל הדינא אמר
 אנתהך אצאח מע אטאח ויכוון אצאח כאטאח אנת מעאר אנת כפגמיע
 עלם לא יעמל באהבם ויאמר יהוה אס אמעא בסדם חמשים צדיקים
 תוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם ויאמר ליה אס אשכח בסדום
 משין זכאי בגודתא ויאשבוק לכל אתא בדיליהוון קא אלה אן וגדת פי
 סם צאחא עפסת לגמיע אהל אמוצע בסבניהם ויטן אברהם ויאמר
 דנא הואלתו לדבר אל יהוה ואנכי עפר ואפר ואתנ אברהם ויאמר
 אבען שדי תלסלל קלי צאחא עפר וקטם פאגאנה אבר וקא הדין
 בתות פי אכאס פניו אלה וצאחא תראב אן רמאד אגל וסדום חמשים
 צדיקים חמשים וחסות במשה את כל העיר ויאמר לא אשחת את
 חמשים ארבעים וחמשה מאם יהסרו חמשים זכאי חסותהתביר
 חמשים וכל קרתא אמר לא אהביר אס אשכח תמא רבעין חמשה לעל
 ויאמר אצאח נמסה אתהלך בסבנ אכמסה גמיע אהל אבר קא לא

אהלכהם אז וגדת תם ארבעין וכמסה ויפה עוד לדבר אליו ויאמר אורי
ימצאן שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים ואוסיה עוד
למלא קדמוהו ויאמר מאסי שתכחון תמן ארבעין ויאמר לא אעביר גמולא
ביד ארבעין ויעמוד אי צא מנאטבתה וקא לעל יוגדתם ארבעין קא לל
אצנע דאך בסבב ארבעין ויאמר אל פתחך לאדני ואדברה אליו ויצאון
שם שלשים ויאמר לא אעשה אסא מצא שם שלשים ויאמר לא אעביר
לגזא דיני ואמליל מאסי שתכחון תמן תלתיין ויאמר לא אעביר גמולא אס
אשכח תמן תלתיין קא לא יצעב בין ידי אלהאן אתכלם לעל יוגדתם ל קאל
אצנע נאך אז וגדת תם תלאתין ויאמר הנהנא הואלתו לדבר אל אדני את
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר הא כעו
אסגית למלא קא גמאסי שתכחון תמן עשרין ויאמר לא אשחית ביד
עשרין קא חודי קדא מעבת פי אלהאם ביוזבי אלה לעל יוגדתם כ קאל
אהלכהם בסבב אעשרין ויאמר אל פתחך לאדני ואדברה אליו ויצאון
ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ויאמר לא כעו
יתקף רגזא דיני ואמליל בדם אמא הדיא מאסי שתכחון תמן עשרה ויאמר
לא אשחית ביד עשרה קאל לא יצעב בין ידי אלהאן אתכלם הדיא אמר
פקט לעל יוגדתם עשרה קאל לא אהלכהם בסבב אעשרה ויולך יוגדתם
כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו ואסתלקה קרא דיני כד שח
למלא עסא אברהם ואברהם תב לאתליה ואתפע עוב אלה הדין פת
מכאטבתה ואברהם רגע אי מוצעה ויבאו שני הפלאביס סודמה
ולוט ישב בשער סדם וירא לוס דיקם לקראתם וישתחוואפים אציה
תריין מלאכיא לסדום ברמשתא ולוט יתב בתרעא דסדום וחזא לוס ד
לקדמוהו וסגיד על אפודי על ארעא תסגאא אמלאן אי סדום וס
עשא חוט גאם עלי באבהא פלמא דאהם קאם אסקאהם וסגד עלי
עלי ארץ ויאמר הנהנא אדני סודו לא אל בית עסאכם דלוט
רגליכם והשכמתם והלכתם לדרךכם ויאמר ללוט חובבין
בצעו כעז רבוצי אד וכעל בית עבדכון וביתו ואסחורג יבין ויתקו
לאוד חבון ויאמר לא יאהן בחובא כבית קא יא סיד אי גמולא א
עבדכמא וביתו ואגמלא רגלכמא ותדגא ותמציא לטדיקכמא
לא אצנע

7

פי אד חכמי ויעצרו כס מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה
ומצות אפה ויאכלו ואתקיה בהון לחדא וזלו לחיה זעלו לביתיה זעבד להון
משתה ויפטיד אפא להון ואכלו פאלח עליהם גזא פמא איה דכלא אי מנולה
פצנע להם מגלסא ונבזלהם פטירא פאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
סדם נסבו על הפית מכער ועד זקן עד לא שכיבו ואנשי קרחא אנשי סדום
אקיפו על ביתא מעולימא ועד סבא כל עמא מסופיה קבל אז ונצענו פאדא
באהל אקריה אהל סדם קד אחאטו באבית מן שאב אי שיר גמיע אקום אדי פי
נאחיתה ויקראו אללוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
אלינו ונדעה אתם וקרולוט ואמרו ליה אינן גבריא דאתו לותר כליליא אפיקלון
לותנא זנדע יתהון פדעו בלוט וקאו לה אין ארגא אדי דכלו איך אליה אברהם
אינא חתי נואקעוסי ויצא אלום לוט הפתחה והחלת סגר אחרי ונפק ~~ללוט~~
לחרעא ודשא אחד בתריה פכרג לוט איהם אי אבאב ואגלק אמצראתה
ויאמר אל פתחך לאדני ואדבר כעו אחי לא תבא שון קא יא אמותי לא
תסו איהם הנה לא לי שתי בנות אשר לאדעו איש אוצא הדיא אתהן אליכס
ועשו ליהן פטוב בעיניכס דק לאנשים האל אל תעשו דבר פי ערבו נאן בצר
קדתי הא כפן לי תרתיין כניד לא יד עינין גבר אפיק כעו יתהון לותר ויעבדו להון
בדתהון בעיניכון ויחוד לגבריא האין לא תעבדון מדעס ארי על בין עלו בטלר
שדיתו הודא לי אכנתאן לס יערפן דגל אברהמא איכס ואצנעו כהם מא חסן
ענדס עדא בהולאי אקום לא תצנעו שיה למא דכלו תחת צלא סקפי ויאמרו
בשולא ויאמרו הנהנא פאלגול וישפט שפוט עתה נרעל מוס ויפצרו באיש
לוט מאד ויגשו לשבר הדלת ואמרו קרב להלאה ואמרו חד אתא דאתותבא
ואז דאין דינא יפען כלאיש לך מדי להון אתק יפן בגברא בלוט ~~ללוט~~ וקר יבו
בפתח דשא פקאו תקדס אי תם וקאו אואחד גא ליסבן מענא צאר יחכס ענא
אן נפי איך אכתר מנהס פאלחו עלי לוט גזא ותקדמו ליכסדו אמצראת וישלחו
האנשים את דס ויבאו את לוט אליוס הבית ואתהלת סגרו ואושיטו גבריא
ית דהון אעילו ית לוט ויתהון לביתא דשא אחרו פמד אקום אידיהם ואדכלו
סדום אי אבית ובלקו אמצראת ואתהאנשים אשר פתח הפית הכו בסגוריס
שקן ועד גדול ויד אן למצא הפתח דית גבריא דכתר ע ביתא ימוו בשברתא

פליגים
מצינו

ללוט

לחבא

מדעירא ועד רבא ולא יללא שכיחא תדעא ואקום אדין גנאב אבית צרבור
 באעשא מן שאב אי שיד פגעזו ען וגוד אבאב ויאמלו והאנשים אל לוט ער
 מילך פה חתן ובניו ובנותיו וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום ואמר גבריה
 ללוט עוד מא לך הכא חתנא ובניך ובנותך וכל דלך בקרתא אפיק מן אתרא וקאו
 אקום ללוט מן לך ההנא איצא מן צהר ובמך ובנאתך ובמיע מאך פי אבד ארבו
 מן הדי אמוצע כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה
 וישלחנו יהוה לשחתה ארי מהבלין אנהא ית אתרא הדין ארי סנאת קבילתה
 קיז שלחנא להבלותה לאנא מהלכין הדי אמוצע למא צעד צראבהם בין ידי
 אלה בעת בטא לנהלתם ויצא לוט וידבר אלהתנו וילקחי בנתיו ויאמר קובו
 צא מן המקום הזה כי משחתים יהוה את העיר והי כמצחק בעיני חתניו ונפק
 לוט וימליך עם חתנוהי נסבי בנתיחאמר קומו פוקו מן אתרא הדין ארי מהביר
 ית קרתא יהוה כמחייך בעיני חתנוהי פכרב לוט וכלם אצהארה אמתזוגין
 בנאתה וקאלהם קומו ארבו מן הדי אמוצע פכאן ענדהם כאלאעב ובמחישו
 עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך וצא
 מן תספה בעון העיר וכמסק צפרא הוה ודחיקו מלאכא בלוט למומר קום דח
 זת את תרזית תרתין בנתך דאשתכחא מהימן עמך דלמא תלקי בחובי קרתא
 פלמא כאן ענד טלוע אפגר אה אמלאיכה עלי לוט קאילו קם כד זוגתך וא
 אמוגודתין כלא תנסאך בדגב אהל אבדך ויתמהמה ויחזיקו האנשים בגדו
 אשתו וביד שתי בנתיו בהמלת יהוה עליו ויצאו וינצחו וימחוץ לעיר ואתעס
 ואתקפו גבריא בידיה וביד אתתיה וביד תרתין בנתיה ברחם עילוהי אפקו
 ואשר יהוה מברא לקרתא פתלבת ואמסך אקום בידה ויד זוגתה ויד אבנת
 בשפכה אלה עליה פאכרגוה ודעוה בארב אקריוה ויהי כהוציאם אתם החוץ
 ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הפפר הגדה המ
 פן תספה יהוה כד אפיק יתחון לברא ואמר חוס על נפשך לא תסתכי לאחור
 ולא תקום בכל מישרא לטורא אשתיזב דלמא תלקי פלמא אכרגוהם
 ברא קאלה אנג בנסקך לא תלתפת אי וראך ולא תקח פי שי מן אכרב ות
 אי אגבל כלא תנסאך ויאמר לוט אלהם אלצא ארזי ואמר לוט לחון בט
 קאל לוט כהמא לא יא רסול אלהי הנה לא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חס

אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט מהרה פנתו
 הרעה וזמתי הא כעזא שכח עבדך רחמין קדמך דאסגיתא טיבוך דעבדת עמי
 לקיימא ית נפשי ואנא לית אנא יכיל לא שתיזבא לטורא דלמא תער ענני ב
 בשת אהמות הודי קד וגד עבדך הצאא ענדך וכתת פצלך אדי צנעתך
 מעי לתחיי נפטי ואנא לא אטיק אתכלץ אי אגבל כלא תלחקני אמנייה פאמות
 הנה לא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצעד אמלטה לא שמה הר
 מצער הוא ותחי נפשי הא כען קרתא הדיא קריבא למיערק לתמן והיא דעית
 אשתיזב כען לתמן הלא זעירא היא ותתקיים נפשי הודי הדהא קריה קריבא
 אן אהרב איהא וחי צגירה פאתכלץ איהא ועלא אנהא צגירה ותחיא נפסי
 ויאמר אליו הנה נשאתי פליב גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר
 תבדת ואמר ליה הא נסיבית אפך אה לפתגמא הדין יכדיל דלמא למחפכי ורת
 קרתא דבעיתא עלה קאלה הודי קד שפעתך פי הדי אמר איצא ללא אקרב
 אקריוה אדי סאת פיהא מחד המלט שבוה כי לא אוכל לעשות דבר עד בא
 שמה על כן קרא שסהעיר צער אוהי אשתיזב לתמן ארי לא איכול למעבד
 פתגמא עד מיתך לתמן קל כיון קרא שמה דקרתא צער אסרע תכלץ אה תס
 פאני לא אטיק אן אנצע שיום אי אן תדכלהא לדאך סמת אקריוה זגר השמש
 יצא על הארץ ולוט בא צערה שמשא נפק על ארעא דלוט על לצוערי אשמס
 מבת עלי ארץ ולוט דכל אי זגר ויהוה המטייר על קדם ועל עמרה בפרזית
 ואש מאת יהוה מן השמים ויאמר על קדם קדמך עמרה גפריתא ואשתא
 מן קי מן שמיא ואלה אמטר עלי קדם ועמרה פדיתא ונארא מן ענדה מן
 אשמה ויהפך את הערים האל ואת כל הפפר ואת לישבי הערים וצמח האדמה
 ויהי קרויא האי ויהיה כל מישרא איהת כל יתבי גרזיא ויצמחה דארעא ופלב
 לך קרא וסאיר אכרב ובמיע סכאנהא חתי נכאתהא ופכט אשתו מאחרי
 חתי נציב מלח ואסתביאת אתתיה מבתרוהי והיות קמא דמלחא פאתפתת
 יתה וראה וצארה נצבה מלח וישכס אכרהם בבקר אל המקום אשר עמד
 ס את פני יהוה ואקדים אכרהם כצפרא אל אתרא דשמי שיתמן בצלו קדם
 ארלב אכר צאגדאה אי אמוצע אדי וקת פיה בין ידי אלה וישקה על פני קדם
 עמרה ועל פלפי ארץ הפפר וירא ונפה עלה קיטר בארץ כקיסר הפכט

ואסתמיעל אפי סדס ועמרה זעל כל אפי ארע מי שדא ויחזא ויהא סליק תלל
 דאריתנלא דאתנא פאשקה עלי וגה סדס ועמרה וסאיר וגה ארץ אמרג ונער
 פאדי קד צעד דלאנהא קקיתאר אאתון יהי בשחת אלהים את ערי הפכר ויזני
 אלהים את אברהם וישלח את לויט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב
 בהן לויט וזהו כי הויל ית קרוי מישרא ית ביר ית אברהם וישלח ית לויט מן
 הפיכתא כד הפך ית קרויא וזהו יתיב בהן לויט ולמא אהלך אלה קרוי אמת דכר
 אלה אבר פאטוק לויט מן וספא אמקלב בעד מא קלב אקרוי אדי כאן לויט יסכנוא
 ויעל לויט מצער ומשב בהר ושתי בנתין עמו כי ירא לשבת בצער וישל פמעה
 הוא ושתי בנתין וסליק לויט מצער ויתיב בפואר ויתרין בנתיה עמיה אדי דחיל
 מלמתב בצוער ויתב במערתא הוא ותרין בנתיה פצעד לויט מן זגר ואקאס פ
 אגבל ואבנתאה מעה אד כאף אן יקיס פי זגר פאקאס פי אמגארה הו ואבנתאה
 ותאמר הפכרה אל הצערה אבינו וקו ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ
 ואמרת רבתי לזעירתא אבנא סיב וגבר לית בארעא למיעל עלנא ויארעה כה
 אדי פקאת לכברא לאצגרא אבונא שיר תיס רגלא פי אגלד ידכל אינא כסבול
 אכאס ללה נשקה את אבינו וין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע איתא נשקית
 אבונא ומלא ונשכוב עמיה ונקיים מאבונא בנין תעאי נסקי אבונא כמר
 ונצאגעה ונסתבקי מנה נסלא ותשקין את אבינו וין כלילה הוא ומבא הפכירה
 ותשכב את אביו ולא ידע בשכבה ובקומה ואשקיא את אביו ויהמר
 כלילה הוא ועלת רבתי ושכיבת עם אבונא וזלא ידע בשכבה ובקומה
 פאסקתא אביהמא כמרא פי תלך אלילה וגאת לכברא פצאגעתה ולסי יעלס
 ביאמהא וקיאמהא ויהי ממחרת ותאמר הגבירה אל הצעירה וישכבתי עמו
 את אבי נשקנו וין נסלילה וגאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע וזהו כיון
 דבתוה ויאמרת רבתי לזעירתא היא שכיבת עם אבונא וישקיעה
 אה בלילה ויעולי שכובי עמיה ונקיים מאבונא בנין פלמא כאן מן גז קת
 לכברא לאצגרא הודי קד צאבעת אמק אבי נסקיה כמרא אלילה איצא ותש
 צאבעיה ונסתבקי מנה נסלא איצא ותשקין גם כלילה הוא את אבינו וין
 ותקס הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה ואשקיא את אביו כלילה
 הוא ית אבונא חמל איזעלת רבתי ושכיבת עם אבונא וזלא ידע בשכבה ובקומה

פאסקתא

ואסקתא פי תלך אלילה איצא אביהמא כמרא וקאמת אצגרא וצאגעתה
 לס יעלס ביאמהא וקיאמהא ותהרין שתי בנותי ט מאביהן ועד יאן
 תרתין בנת לויט מאבונאן פחמלתא אבנתא לויט מן אביהמא ותלך הפכרה
 מן ותקרא שקו מואב הוא אבי מואב עד היום וילידת רבתי אבר וקרת
 שמה מואב הוא אבונא דמואבא יעד יומא דיין פולדת לכברא אבנא
 ואסקתה מואב הו אבו אמאכין אי איוס והצעירה גסה הוא ילדה מן ותקרא
 שמו בן עמי הוא אבני בני עמון עד היום וזעירתא אה היא וילידת בר וקרת
 שמה בר עמי הוא אבונא דבני עמון עד יומא דיין וצאגרא הו איצא וילדה
 אבנא פאסקתה אבן עמי הוא אבו בני עמון אי איוס

ויקע משם אברהם ארצה חנב וישב בין קדש
 בין שור ויגר בגרר ונטל מתמן אברהם דארע דלומא ויתב בין רקס ובין
 וגרא ואתותב בגרר תס רחל מן תס אברהם אי בלד אקבלה ואקאס בין
 יקיס ובין אגפאר וסכין פי אכלויץ ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא
 וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ואמר אברהם יעל שרה אתת יד
 אחת היא וישלח אבימלך מלכא דגרר וידבר ית שרה ולמא קא אבונא תס
 ען שרה זוגתה הי אכתי בעת אבימלך מלך אכלויץ פאכדהא ויבא אלקים
 אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הפך מת על האשה אשר לקחת והוא
 בעלת בעל ואתא מימר מן קלילות אבימלך בחלום דל יליא ויאמר ליה
 את מאית על עיסק אתתא דרבתי ויהיא אתת גבר וגא מלך אלה אה
 אבימלך פי חלם אליל פקא לה אנך מאית כסבב אמרא אה אדי אתתתוא
 הו דאת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדלי הבוי גם צדיק תהרב
 אבימלך לא קריב לזתה ויאמר ליה עס אה זכי תקטול ואבימלך לס ידן
 נהא וקא יארב אאנסאן צאה תקתל וילא הוא אמר לי אחתי הוא והו
 סהוא אמרה אחי הוא פתס לכבי ובנקין כפי עשיית זאת הלא הוא אמר לי
 את היא והוא אה היא אמרת אחי הוא ביק שיטות לבי וזלאת ידי עכד ית
 איס הו קא ליה אחתי והי איצא קאת הו אבי נצחה קלבי וקא כפי
 בעת דאר ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לכבד עשית
 את ואחשד גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא לתקיד לנגע אליה ואמר ליה

ויקע משם אברהם ארצה חנב וישב בין קדש

עמד בקל אשר אתה עשה והוה בעדלא הוא ואמר אבימלך ופילד רב
היליה אברהם למימר מימר אדל כס עדר בכל דאת עבד וולמא כאן פי
דאך אוקתא אבימלך ופילד רביס גישה לאבר קאילא אלה מעך פי גמז
מא תצנעה וועתה השבעה לי באלהים הנה אסתשקר לי ולניני ולנכדי
בחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועסדארץ אשר צרתה בה ופילד
קיים לי במימר אדל הכאילא אתשקר ביצברי ובבר ברפטיבותא אדעבדי
עמך תעבד עמייעם אר דאתותבת בה ושאן אחלה לי טלה ההלא אלך לא
תדר בי ובגמלי ובעקבי טאחסאן אדי צנעה מעך אצנעה מעי ומע אלדר
אדי סכנתא ויאמר אברהם אנכי אשבע ואמר אברהם אלמא הקיים קא
אבר אלמא אחלה וזוכח אברהם את אבימלך על אודת באר המים אשר ביד
עבדי אבימלך ואולח אברהם ית אבימלך על עיקב בילא דמיא דאלסו עבד
אבימלך קובר אבר אבימלך בסכב ביד אמא אתי גצבוהא עבירה ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה אתה דבר הזה וגס אמא לא הדת לי וגס אלמי
לא שמעתי בלתי קיים ואמר אבימלך לא ידעית מן עבד ית פתגמא הדי
ואת את לא הוית ליזאת אנאלא שמעית להין וימא דין קא לא אעלס מן
צנע הדי ואמר ואנת לס תכברני ואנא איצא לס אעלס אא איוס ויעד
אברהם צאן עבד ויתן לאבימלך ויבדתו שניהם בלית ודבר אברהם עתה
ויהב לאבימלך חזרו תרויחון קיים ואכד אבר גנמא ובקרא ואעפוא אבס
ועהדא גמיעא עהדא ויעב אברהם את שבע פבשת הצאן לבדון ואר
אברהם ית שבע עהדא דען בלחודיהון ואוקתא אבר שבע נעאג מן אגס
ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע פבשת האלה אשר הצבת
ואמר אבימלך לאברהם למה אני שבע חרפן אלי ואקיימתא בלחודיהון
קא לא אבימלך מא הדה אסבע אמוצא אדי אוקפתהא וחדהא ויאמר
שבע פבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה פי חפתני אתה באר הדא
ארי ית שבע חרפן תקביל מידי כדיל דתהי לי לטחודי ארי חפרית ית
הדין קא אן תאכדהא מן ידי לקבל אן תכון לי שאהדה אבי חפרת הדי
עלפן קרא למקום ההוא באר שבע פי שם נשבעו שניהם על כין קרא
לאתרא ההוא באר שבע ארייתמן קיימו תרויחון לדאך סמי אמוצע ביד
לאהס

לאנהם גמיעא חלפו תם ויבדתו בלית כבאר שבע ויקס אבימלך ופילד שר
צבאו וישבו אל ארץ פלשתים וגזרו קיס כבאר שבע ויקס אבימלך ופילד
היליה חתבו לארע פלשתאי וולמא תעאהדו פי ביר סבע קאס אבימלך ופילד
קיים גישה ובעו אי בלד פלסטיין ויפע אטל כבאר שבע ויקרא שם כסם יוחא אל עולם
ונצב כצבא כבאר שבע ועלי תפון בשמא ד' אה ערמוא ונצב נצבא פביר סבע
ודעי תם באסם אלה רב אעלס ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים
ואתותב אברהם בארע פלשתאי ימין סגיאין תם סכן אבר פי בלד פלסטיין
מדה טוילה

ויהי אתל הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם
ויאמר הנני והוה ויתר פתגמא הא יתני ית אברהם ואמר ליה אברהם ואמר
האלמא פלמא כאן בעד הדה אמור אן אלה אמתחון אבר פקא יא אברא קא
לכיר ואמר קחלא אתבנול את יחידך אשר אהבת אתי צחק לך לך אל
ארץ הפלשה והעלחו שם לעלה על אחד הדרים אשר אמר אלי ואמהדבר
פען ית בלך ית יחידך דרהימתא ית יצחק ואיזיל לך לארע פלחלא ואסיקדי
קדמי תפון דעלתא על חד מן פורי אדי אומר לך קא כד אכר וחידך אדי תחנה
הי צחאק ואמץ בה אי בלד אעבאה וקרבנה תם לאקרבאן עלי אחד אגבא
אדי אקול לך וישלס אברהם בכקר ויבש את חמלו ויקח את שני נעריו
אמן ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקס וילך אל המקום אשר אמר לו ה
אלהים ואקדים אברהם בצפר אפודיך ית חמריה ודבר ית תרין עולימו
עמיה ית יצחק בלית יצלה אעיי לעלת אוקס ואזול לאתרא דאמר ליה
פאדלג אבר באבדאה ואסרג המארה ואכד בלאמיה מעה ויצחאק אבנה ושקק
חטבא לאקרבאן וקאס ומצא אי אמוצע אדי קא לה אלה ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא את המקום מרתן ביומא תליתא הוצקה אברהם ית
ענוה ויחזא ית אתרא מרהיק וולמא כאן פי איוס אתאת רפע אבדאה עיניה
ודאי אמוצע מובעיד ויאמר אברהם אל עשרין שבו לכם פה עם החמור
ואני והנער גלגה עד צה ונשתחוה ונשבעה אליכם ואמר אברהם לעולימוה
אריבו לכו הלא עם חמרא אהא ועולימא נתחפו ער כא זנסגוד ותוב לותכו
קא בל לאמיה אבלקא ההנא מע אהמאר ואנא ואגראס נמצי אי תם ונסבו

ויהי

לאהס

פלדש וית יולדה וית בתוא וכשר וחזו ופלדש ויולדה ובתוא וית ואל ילד אה
 רבקה שמנה אלה יולדה מלכה לנחור אחי אברהם ונתוא אוליר ית רבקה תמלא
 אין ילדת מלכה לנחור אחי אברהם ונתוא אוליר רבקה מלאי תמאניה
 ולדתה מלכה לנחור אחי אבר ופילגשת שמנה לאומה ופלד גס הוא אתפנן
 ואת גחם ואת תחש ואת מעכה וזה יתיה ושמנה לאומה וילדת אה היא ית
 טבח וגחם ותחש ומעכה

קמץ פים מין טבוח

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה והיו חיי
 שרה מאה ועשרין ושבע שנים שני חיי שרה ונאן עמר שרה מאיה וסבעה
 ועשרין שנה סני חיותהא ותמת שרה בקדית ארבע הוא חביון בארץ כנען
 ויבא אברהם לספר לשרה ולכנתה ומתת שרה בקדית ארבעהיא חביון
 בארץ כנען ואת אברהם למספרה דשרה ולמכנה ומאתת שרה פי קר
 ארבעהיא חביון פי בלד כנען פאקבל אבר וירבהא ויבכיהא ויקם אברהם
 מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר וקם אברהם מעל אפי מיתיה וספר
 עם בני חת ויאמר תם קאם אבר מן הצרה מיתיה וכלם בני חת קאילא
 גר ותושב אנשי עממם תנו לי אחת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני
 זותוב אנא עמכו ויהיו לי אחסלת קבורא עמכו ויאקבר מיתיה מן קר
 אנא גריב או ציה מעכם אעטוביהו קבר מעכם ארפן מיתיה מן בין זר
 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו ואתנו בע חתאית אברהם למי
 לה פאגאבוה בני חת וקאו לה שמענו אדני נשיא אלוים אתה בתו
 כמבחר קברינו קבר את מתך איש סבש את קברו לא יבלה מחר מקבר
 מתך קביל מנלא רבונא דב קני את בונא צשפר קברא קבר ית מית
 אנש מנאית קבריה לא ימנע מנך מלמקבר מיתך אסמע מלא יא סיד
 אנת שריק אלה פי סא ביננא פי ביאר קבורנא ארפן מיתך וכל דגל ס
 לא יבכל עליך בקבר לה אן תרפן פיה מיתך ויקם אברהם וישתחו
 הארץ לבני חת וקם אברהם וסגיד לעמא דארעא לבני חתא וקא
 וסגד שכרא לאהל אברד בני חת ודבר אתם לאמר אסיש את דמיה
 לקבר את מתי מלפני שמענו ופגענו לי בעפרון בן צחר ומליל עמנו

ם אית דעוא נפשוך למקבר ית מיתיה מן קרמי קבילו מני ובעולי מן עפרון
 ית צחר תם כלמחם וקא להם אן שאת אנפסכם אן ארפן מיתיה מן בין ידי
 אסמעו מני ואשפעו לי ענר עפרון אבן צחר ויתר לי את מערת המכפלה אשר
 לו אשר בקצה שדהו בכסת מלא יתנה לי בתוככם פאחת קבר ויתקל ית
 מערת כפולתא דליה דבספר הקליה בכסת שלים יתנה לי ביני מן לאחסלה
 קבורא ויעטיני אמגארה אמצאעפה אתי לה אתי פי טרה ציעתה נתמן כאמר
 ויעטינאה פי מא בינכם חוז קבר וועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון בחתי
 את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר וועפרון יתיב בגו בני
 חתא ואתנו עפרון חתא ית אברהם קדם בני חתא לכל עלי תרע קדתי
 למימר ונאן עפרון גאס פי מא בין בני חת פאנאב עפרון אחתי בחצרתהם
 וסאיר מן דכל פי באב קדיתה קאילא לא אדני שמעני ה שדה גרתי לך
 והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך לא יבוע
 קביל מני חקלא יהבית לך ובערתא דביה לך יהבתה לעיני בני עמי יהבתה
 לך קבר מיתך לא יא סידוי אסמע מני אציעה קד אעטיתהא לך גאמגאה
 אתי פיהא בחצרה בני עמי אעמיתהא לך ארפן פיהא מיתך וישתחו אברהם
 לפני עס הארץ וסגיד אברהם קדם עמא דארץ פסגד אבר שכרא בחצרת
 בני חת וידבר אל עפרון באזני עס הארץ לאמר אן אס אמר לו שמעני
 ואתי ססח שרה קח מסני ואקברה את מתי שמה ומליל עס עפרון וקם
 עמא דארץ למימר ברם אס עפדת לי טיבו קביל מני אתי עספא דמי חקלא
 אב מני אקבר ית מיתיה תמן תם כלס עפרון בחצרתהם קאילא אמא אנר
 גל ליתך תסמע מני אעטיר תמן אציעה אקבלה מני חתי ארפן מיתיה תם
 יען עפרון את אברהם לאמר לו ואתנו עפרון ית אברהם למימר לו
 פאגאבוה עפרון וקא לה אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל פסח בינך
 בינך מה הוא ואת מתך קבר לבוני קביל מני ארע שווא ארבע מאת סלע
 כסח ביטא ובינך מא היא ית מיתך קבר יא סידוי אסמע מני רוצה תסאוי
 בע מאיה מתקא פצה ביני ובינך מאתי ארפן פיהא מיתך וישמע אברהם
 עפרון וישקל אברהם לעמך את הפסח אשר דבר באזני בני חת ארבע
 מאת שקל פסח עבר לסחר וקביל אברהם מן עפרון ויתקל אברהם לעפרון

את כספא דמליל קדם בני התאה ארבע מאה סלעין דנקה מתקבל סחודא בנה
 מדינה פלמא סמע דאר מנה וזן לא אפעה אתי דכחהא נחצרה בני חת ארבע סחודא
 מתקא פצה גאיזה פי אתגארה ויקס שדה ערוון אשר במכפלה אשר לפני ממו
 השדה והמערה אשר בו וכל העש אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב וקס ח
 עפרון דנכפילת אידקס ממדא תקלא ומערתא דביה וכל אילני דנחקלא אדם
 תלומיה סה קח פוגבה ציעה עפרון אמערופה באמצא עפה אתי נחצרה ממו
 אציעה ואמגארה אתי פיהא וגביע תכמהא מסתרידא לאברהם למקנה לע
 בניחת בכל פאי שער עירוי לאברהם לזביונהו לעני בני התאה בכל
 תדע קרתיה שר אא לאברהם נחצרה בני חת וסאר מן דכל באב קרית
 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני
 הוא חבון בארץ כנען ופתר בין קבר אברהם ית שרה אתתיה במערת
 כפי לתאצל אפי כומרא היא חבון באר דנעני ובעד דאר דפן אברא ש
 זוגתה פי מגארה אציעה אמצא עפה נחצרה ממדאה חבלא פי בלד כנע
 ויקס השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת ו
 הקלא ומערתא דביה לאברהם לאחפלת קבורא מן בני התאה פוגבה א
 ואמגארה אתי פיהא לאברא חוז קבר מן בני חת
 אברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל ואברהם סיבעל ב
 ויבירית אברהם כנולא אבר וטען פיאסן ובאדכה אלה פ
 שיי ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו הפשל בכל אשר לו שוס נא יד
 ירבי ויאמר אברהם לעבדו סבא דביתיהוה שלט בכל דליהשו בעי יד
 ירבי קא לעבדה שייך מנזלה אמסלט על גביע מלא אוס בידך אי ערה
 ואשפיעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לאתחא אשה לפני
 הפנעלי אשר אנכי יושב בקרבן ואקיים עלך כבומרא דני אהא דשמא
 דאר עאדלא תקב אתתא לבדי מבנת דנעלאי דאנא יתב ביניהון ואחפון
 רב אסמאואת וארץ אן לא תאכד זוגה לאבני מן בנאת אכנא ענין א
 מקום פי מא בינהם כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לפני
 אהין לארעתי לילדותי תיזיל ותקב אתתא לבדי ליצחק לא אי בלדי

ותאכד זוגה לאבני ליצחק ויאמר אליו העבד אנלי לאתאבה ואשא
 את אחרתי אל הארץ הזאת והשב אשוב אתבנך אל הארץ אשר יצאת
 משם ואמר ליה עבדא מאס לא תיבו אתתא למיתי בתרי דאר הדא האתבא
 תתיב ית ברך לך דנפקתא מתמן פקא לה לעבד לעל לאתשא אמראה אן
 לתבעני אי הדי אכלד חל ארד אבנך אי אכלד גדי כרגת מן תם ויאמר אליו
 אברהם השמר לך פן תשוב אתבני שמה ואמר ליה אברהם אסתמר לך
 רבא תתיב ית ברי לתמן קא לה אבר אחרד אנתרד אבני אי תם יהור
 אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
 שבע לי לאמר לדער אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
 לקחת אשה לבני משם אהא דשמא דברני מבית אבא ומארעתי לדותי
 דמליל לייחדיקיים לזכרי לזכר אתתן ית אר הדא הוא ישלח מלאכיה
 דמריתקב אתתא לברי מתמן אלה לב אסמא גדי אפדני מן בית אבי
 מן ארץ מולדתי ואדי קא לי ואקס לי קאילא לנסלך אעטי הדי אכלד חו
 בעת במלכה בין ידיר ותאכד זוגה לאבני מן תם ואסלא תאבה האשר
 לכת אחריב ונקית משבעות זאת דק אתבני לא תשב שמה ואסלא תיבי
 אתתא למיתי בתר יתהו זכא ימכומת דאלהוד ית ברי לא תתיב לתמן ואן
 תשא אמדאה אן תתבער פאנת ברי מן ימיני הדה ערא אבני לא תלדה
 תסי ישים העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר
 ושוי עבדא ית ידיה תחות ירכא דאברהם לבוניהו יים ליה על פתגמא
 פאומא אעבד בידה אי עהד אבר מולאה וחלה לה עמה הדי אמר ויקח
 עבד עשלה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקס וילך אל
 רם נהרים אל עיר נחור ודבר עבדא עסרא גמלי מגמלי רבניה ואזר
 כל טוב לבניה בידיה וקסן אהלה אדם דעל פרת לקרתא דנחור פאכד א
 בד עשדה גמא מן גמא מולאה ומצא וכל ביד מולאה מעה וקאס ומצא
 ארם נהרים אי קריה נחור ויבדך הגמלים מחוץ לעיה אל פאר המים
 את ערב רעת צאת השאבת ואשרי גמלי אפרא לקרתא עסבירא דמית
 ערן רמשא ויערן דנפקן מליתא פאנאך אגמא אקריה עלי ביד מא
 ת עשאה וקת כרוב אנסא וסתקין ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרתא

לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם ואמר ויאהיה דבנוי אברהם זמן
 קדמי ונמא דיקעביד פינועם רבנוי אברהם פקא אלהם וא אה מולאי א
 זפק בין ידי איוס ואחסן בדאר אי מולאי אברא והנה אנכי נצב על עיון ומיס
 אנשי העיר יצאת לשאב מים האינא קאים על עינא דמאי ובלת אנשי
 יפקן לממלי מוא הודי אנא ואקת עלי עין אמא ובנאת אהל לקריה יברגין
 מאא ויהי הפער אשר אמר אליה הטינא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם
 אשקה אתה וכחת לעבדך ליצחק ובה אדע פבי עשית חסד עם אדני
 עול ימות אדאימר לה ארפינו כען קלתך ואשתי יותימר אשת זראת במלך
 זתה זמינתא לעבדך ליצחק ובה אדע אדני עבדת פינוי עם רבנוי פאייה
 אקול להא מיילי גלתך חתי אשרב פתקול אשרב ואיצא גמאך אסקי פ
 ופקתהא לעבדך יצחאק ובהא אעלם אטר קד אחסנת אי מולאי ויהיה
 פלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור
 אברהם וכדה על שבמה והנה הוא יעד לא שיצו למלכה ויהא רבקה
 דאתוליית לבתואל בן מלכה אתת נחור אחוהי דאברהם וקלתה על כתפיה
 פהו קבל אן יפרג מן בלאמה פאדי ברבקה קד כרבת אדי ולדת לבתואל
 מלכה זונה נחור אפי אבר וגלתהא עלי כתפהא והנער טבת מראדה
 פתולה ואיש לא ידעה ותהרד העינה ותמלא כדה ותעל ועולימתא ש
 למחזי לחדא פתולתא ויגבר לא ידעה וזנחתת לעינא ומלת קלתה וסלי
 ושאריה חסנה אמנצר גדא בכר ורגל לס יערפהא פנזלת אי עין ומס
 גלתהא וצעדת וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלי איני נא מעטמים מס
 ורהט עבדא לקדמותה ויאמר אשקיני כען יעיר מוא מקלתך פחאצר
 תלקאהא וקא אסקיני קליל מאאמן גרתך ותאמר שתה אדני וממרה
 פדה עלידה ותשקהו ואמרת אשת רבנוי ואוהיאתה ואתה קלתה על
 זאשקיניה פקאת אשרב יא סידי ואסרעת ואכזלת גלתהא עלא ידה
 ואסקתה ותכל לה שקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אס פתולת
 ושיצאת לראשקויותיה ואמרת את לגמליך אמליי עד דיספקון
 פרגת מן סקיייה קאת לגמאך איצא אסקי אי אן יכמל שרבהם וממרה
 פדה אלה שקת ומרץ עוד אלהבאר לשאב ומשאב לכל במליו וא

נפצת קלתה לבית שקיא ורהטת עוד לבדא לממלי ומלת לכל במלוד
 מאסרעת ואכפת גרתהא פיאסאקיה והאצרת איצא אי אביר לתסתקיות
 אסתקת לבמיע גמאה והאיש משתאה לה מחליש לדעת הדעליה והנה
 אסלא וגברא שהי כהי מסתכל שתיק למדעיהא עלה ויאורה ידה
 לא ואלגל מסתקוי להא ממסך ליעלם הל אנגה אלה טריקה אס לא
 הוי פאשר פלו וממליים לשתת ויקח האיש נזס זהב בקע משקלו ושני
 מידים על ידו עשהו זהב משקלם והוה כד ספיקו גמריא למשתת וחסע
 גלא קדשא ודבאיתקלא מתקליה וחתרין שירין על ידהא מתקל עסר
 דהב מתקלחון פלמא פרג אגמא מן שרבהם אכד ארגל שנפא
 נזנה נצח מתקא פאעטאהא ובעל סוארין עלי ידוהא וזנהמא
 מתאקיד דהב ויאמר פתמי את הגירי נא לי היש בית אביר
 אומר בתמן אתהוא כען ליהאית בית אבוויך אתר פשר
 למבת בעד מא קא להא אנבריוי אבנה מן אנת הל נגד פי בירת
 מוצע לנא נבית פיה ותאמר אליו פת פתואל אנכי בן מלכה אשר
 ואמרת ליה בת בתואל אנא בן מלכה דילית לנחור פקדא
 אנה אבנה מתוא אבן מלכה אדי ולדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם
 עמנו גם במקום לדון ואמרת ליה אתה תבנא אה נסתא כגי
 קאת לה אתבן ואקת כתיר ענדנא ואיצא מוצע
 ויקד האיש וישתחו ליהוה וכרע גברא ופגיד קי תס כר אבר
 ללה ויאמר ברך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו
 אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני ויאמר ברך ויהי דבנוי
 סיוותיה ויקשיטיה מן דבנוי אנא באורה תקנא דברני
 קא תבאדר אלה אה מולאי אבר אדי לס וכל פצלה
 ופיירני פי טריק מסתקים אי בית אבי מולאי ותריץ
 אמה פדבריס האלה ורהטת עולימתא ויהויתא לבית אמה
 פחאצרה אבאריה ואכברת בית מעולהא כדהא אמור
 אה ושמן לבן וירץ לבואל האיש החוצה אל העין ולרבקה אחא
 לבן ורהט לבן לות גברא וברא לעינא ונאן לרבקה אך אסמה לבן

פחאצר לבן אי ארבל אי ברא אי אעין ויהיפדאת אתהגזם ואתהצמידים
על ידי אחת וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כהדבר אלי ואיש ונא
אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין והנה כד הזה יתקדש ארץ
שיריא על ידי אחתהזכר שמע ית פתגמוי רבקה אחתיה למימר כדן מלך
עמי גברא זאת אלות גברא והאיקאים עלוי גמליא על עינא פלמאנא
אשנה ואסוארין עלי ידי אלתה וסמע נלאמרה קאילה כד קא לי ארבל צא
איה פאדאה ואקה עלי אגמא עלי אעין ואמר בוא בקרב יהוה למה תעמוד
בואץ ואנכי פגיתו הפית ומקום לגמלים ואמר עול בריתא דמי דלמא את
קאים גברא יאנא פגיתו ביתא ואתר כשר לגמליא קא ארבל יא מבארך
אלה לם תקה ברא ואנא קד נבלת אבית ואצלחת מוצעא לאגמא ונבא האיש
הפיתה ויפתה הגמלים וילן תבן נמספוא לגמלים נמים לרחץ רגליו ורגל
האנשים אשר אתו ועל גברא לבית אשורא מן גמליא ויהב תבנא ונסתא
לגמל יא זמיהא לאספאה רגלו והי רגלי גברא דעמיה פדכל ארבל אי אבית
והל ען אגמא וטרה להא תבנא וקתא ומאא יגסל רגליה ורגליו לקוס אלו
מעיה ויששם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אס דברתי דברי ויאמר נב
זשו יאן קדמוהי למיכל ואמר לא איפול עד דאמליל פתגמי ואמר כדלי
תם צייר בין ידיה ליאכל קא לא אכל חתי אקול כלאמי קא תכלם ויאמר
עבד אברהם אנכי ואמר עבדא דאברהם אנא קא אנא עבד אבר ויהוה
בדך את אדני מאד ויגדל ויתדלו צאן ובקר ובסה וזהב ועבדים ושפלות
וגמלים וחמרים ויברך ית רבנוי לחדא ודבא ויהב ליה עין ותולין ובסה חת
ועבדי ואמה וזגמלין וחמרין ואלה בארך למולאי גדא פכתה ואעטאה גנמא
ובקדא ופצה ודהב ועביד ואמא וגמא וחמיר ויתלך שרה אשת אדני בן
לאדני אחרי זקנתה ויתדלו אתפל אשר לנו וילידת שרה אתת רבנוי בן
לרבנוי בתר דסיבת ויהב ליה ית כל דליה תם ולדת שרה זוגה מולאי אנא
לה בעד שייכותהא פאעטאה גמיע מאה וישבי עני אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הפנעני אשר אנכי ישב בארצו וקיים עלי רבנוי למימר
לא תסב אתתא לברי מבנות כלעלאי דאנא יתיב בארעהון פאחלפני מולאי
קאילא לא תאכר זוגה לאבני מן בנאת אבנאענין אדי אנא סאכופי בלדיה

אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני אהין לביר
אבא תיזיל ולדעיתו ותסב אתתא לברי לא איבית אביתמצי ואי עשירתי
ותאכר זוגה לאבני ואמר אל אדמי אלי לאתלך האשה אחרי ואמר ית
לרבנוי מאסילא תיתי אתתא בתלי פקלת למולאי לעל לא תתבעני אמראה
ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אפר ורעליה דר
ולקחת אשה לבני משפחתי ומבית אבי ואמר ליש דפלחית קדמוהי שלח
מלאכיה עמר ויצלה אורחך ותסב אתתא לברי ויזדעיתי ומבית אבא פקא
לי אלה אדי סלכת פי טאעתה יבעת במלכה בין ידיך ויגבה כריקר ותאכר
זוגה לאבני מן עשירתי ומן בית אבי אז תעשה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי בכין תהי זכא ממומתו אדי תהך לזדעיתי
ואם לא יתנו לך ותהי זכא ממומתו הינד תברו מן חרבי אדי צרת אי עשוית
ואן ום לם יעטורך שייא כנת ברתיא מן חרבי ואבא הים אל העין ואמר
יהוה אלהי אדני אברהם אס ישרנא מצליח דרפי אשר אנכי הולך עליה
זאתית וימאדין לעינא דאמריתו איה דרבנוי אבהם אס אית כען דעוא
קדמך לאצלהא אורחי דאנא אזיל עלה פגית איום אי אעין פקלת אלהים
יא אה מולאי אבר אן כנת מנבה כריקי אדי אנא סאיר פיה הנה אנכי נצב
על עין חמים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיניצא מעט
מים מכרך הא יאנא קאים על עינא דמיא ותהי עוליתתא דתיפוק לממלי
ואימר לה אשקיני כען זעיר כחא מולתיך הודי אנא ואקה עלי עין אמא
פאיה אגאריה אתי תמרב לתסתקי פאקול להא אסקיני קליל מאא מן
בלתך ואמרה אלי גס אתה שותה גס דגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח
יתוה לבן אדני ותיכור לי את אשת זאת לגמלך אמלי יהיא אתתא דזמן
לי לבד רבנוי פתקול לי אשרב ואיצא לבמאך אסקי פהי אמראה אתי ופקוה
אלה לאבן מולאי אני טרם אכלה לדבר אללפי והנה רבקה יצאת ופדה על
שכמה ומד הענה ותשאב ואמר אליה השקיני סא אנא עד לא שייצרתי
למולא בלדיהא רבקה נפקת וקלתה על כתפה וצחתת לעינא ומלתא אמרית
לה אשקיני כען אנא קבל אן אפרג מן כלאמי פאדי ברבקה כאדגה וגדתהא
עלי כתמהא פנולת אי אעין פאסתקת פקדת להא אסקיני ותמחר ותרד ברה

מעליה ותאמר שמה וגם במלך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה ואחיות
 זאחיות קלתה מנה זאמרת אשת זאת במלך אשקה ואחיות זאחיות
 פאדעת ואנזלת גלתה ענהא וקאת אשת זאצא במלך אשקה פשרכת וסקת
 אצמא איצא ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בן חור אשר
 ילדה לו מלכה ואשם הגזס על אפה והצמידים על זרעה ושאלית יר
 זאמרת בת מן את זאמרת בתו כד נחור דילית ליה מלכה שוית קדשא
 על אפה ושיריא על ידהא תם סאתהא וקלת להא אבנה מן אנת קאת אבנה
 בתו אבן נחור אדי ולדת לה מלכה פצירת אשנה עלא אנפהא וסוארין על
 ידהא ואקד ואשתחזה ליהנה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר
 הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו וכד עית וסגידית קימלית
 ית שיהיה דלבוני אברהם דדברני באורח קשופי למסכת ית בת אחי דלבוני
 לבריה תם כלאת וסגדת ללה ובארכת ללה אה מולאי אבר אדי סידני פי
 טדיק חק לאכד אבנה אפי מולאי לאבנה זעמה אסי שלם עשית חסד ואמת
 את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על זמין או על שמאל וכעין אם
 איתיכון עבדין טיבו וקשופי עם דלבוני חו לי זאם לאחיו לידאתפני על ימינא
 או על סמאלאי ואן אן כנתם צאנעין פצלא ואחסאנא מע מולאי אכברוני
 זאא פאכברוני חתי אולי ימנה או יסרה ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהו יצא
 הדבר לא נובל דבר אליך רע ארסובי זאנתב לבן ובתואל זאמרו מן קדם כעק
 פתבמא לית אנהא יכלין להללא עמר ביש או פובי פאנאנה לבן ובתואל וקא
 מן ענד אלה דרג חדי אכלאס לא נפיק כללמן פיה בשר או פיה הנה דבקה
 לפטר קח ולך ותהי אשה לבן אדניה כאשר דבר יתה הא לבקה קדמך דבר
 ואיזיל ותהי אתתא לבר דבונך כמא דמליל ל הודי לבקה בין ידך כדהא ואמן
 ותכון זובה לאבן מולאך כמי ופק אלה ויהי כאשר שמע עבד אברהם את
 דבריהם וישתחו ארצה ליהוה וזהו כד שמע עבדא דאברהם ית פתגמיהו
 וסגיד על אר קי פלמא סמע עבד אבר כדאמהס סגד עלי אדני לל
 ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומנדנת נתן לאחיה
 ולאמה ואפיק עבדא מנין דכסת זמנין דדהב ולבושין ויהב לרבקה ומגדני
 יהב לאחיה ולאמה פאכרב אעבד אנה פנה ואנה דהב ותאבא ופאכרה

פמעיה
כסד

אעטא אכיהא ואמהא ויאכלו וישתו והיא והאנשים אשר עמו וילכו ויקמו
 בכקר ויאמר שלחתי לך ויאכלו וישתו והיא והאנשים אשר עמו וילכו ויקמו
 כצפדא זאמר שלחתי לך רבני פאכלו וישתו והיא והאנשים אשר עמו וילכו ויקמו
 קאמו באגדא קא אטלקוני אי מולאי ויאמר אחיה ואמה תשב הפער ארענו
 ומים או עשור אחר תלך זאמר אחיהא ואמה תתיב עוליפתא עמנא עדין בעדן
 או פסדא ירחין בחר בין תיזיל קא אכיהא ואמה תקים אגאריה ענדתא חולא
 או עשרא בעד דאך תמצני ויאמר אליהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
 שלחוני ואלכה לאדני זאמר להון לא תאחרון יתי ית אצלה אורחי עדי חוץ הארץ
 לות רבני קא להם לא תאכרוני ואלה קד אנגח טריקי אטלקוני ואמצי אי מולאי
 ויאמרו נקרא לבער ונשאלה את פיה ויאמרו נקרי לעול יפחא ונשבוע פא דהיא
 אמרא קא נרעי טאגריה ונסארה ען קולהא ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
 חתלכי עם האיש הזה ותאמר אלה וקרו לרבקה זאמרו לה התהלך עם גברא
 הדין זאמרת איזיל פדעו ברבקה וקא להא אתמצין מע חדי ארגל קאת נעם
 וישלחו את רבקה אחתם ואת מינקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו וישלחו
 ית רבקה אחתהון וית מינקתה וית עבדא דאברהם וית גבלוהו פאטלקו רבקה
 אכתהם ודאיתהא ועבד אבר ורבגה ויבדכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את
 הוי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאין זבליכו ית רבקה זאמרו לר
 אחתנא את הוי לאפין ולרבקה וידתון כנביית קרוי פנאיהו ודעו לרבקה וקא
 להא יא אכתנא יכון מנר אה ורבואת יחוז נסלך קרי שאנהם ונתקם רבקה
 ונערתיה ותרבבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ונתק העבד את רבקה
 ויבדו וקמת רבקה ועוליפתהא זכוכא על גמליהא זאזלא בחר גברא יודבר
 עבדא ית רבקה זאזלי פק אמת רבקה ובוארהא מרכבו עלי אגמא ומצו מע אבר
 ואכד אעבד רבקה ומצא ויצחק פא מבוא פאר לחי ראי והוא יושב בארץ חמב
 ויצחק על כמיתוהו מבידא דמלאך קיימא אתחזי עלהו והוא יתיב בארץ
 חמב וזכאן ויצחק קד בא פי מבייה מן אביר אתי לאחי אטאצרה והו כמס פ
 בדר אבילה ויצא ויצחק לשום בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא חמה גמלים
 באים ונפק ויצחק עלאה כחקלא למפני המשא וזקה עינוהו וחזא והא גמלי
 באים פכב ויצחק ליצלי פי אצחרי ענד תוולת אנהאר פרפע עיניה פכב פאר

כסד

כסד

בכמה מקבלה ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מפל המל וזקפת
רבקה ית עיניה ויהי זה ית יצחק ואת רבקה כמעל במלא וזלמא רפעת רבקה
עינאהא ראת יצח כארית אן תסקט ען אבמל ותאמר אל העבד מיה איש
הלזה הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיה ותתכס
ואמרת לעבד אימן גברא דיכי ומה לך בהקלא לקדמותנא ואמר עבדא הוא
רבובי ונסיבת עיפא ואתכס יאת וקאת לאעבד מן די ארגל אקאיר פי אעחרו
הלך אנה קא אעבד הו מולאי פאברת אקנאע ותגטות בה ויספר העבד ליצחק
את כל הדברים אשר עשה ואשתו עבדא ליצחק ית כל פתגמיא דעבד
תם קץ אעבד עלי יצח בכמע אמור אתי צנעהא ויבאה יצחק האלה שרה
אפיו ויקח את רבקה ותהי לאשה ויאהבה ויקח יצחק אחרי אפיו ואעלה
יצחק לבם שכלא זהא והא תקנין עבדא כעובדי שרה אמיה ונסיב ית רבקה
זהות ליה לאתו זריחמה ואתנחם יצחק עבד אמיה פאדכאה יצחק אי כבא
שרה אמר ואכד רבקה פצארה לה זוגה ואחבת ונתעאזא יצחק עלא אמר
ויסר אברהם ויקח אשה וישמה קטורה ואוסית אברהם
ולסיב אתתא וישמה קטורה תם עאוד אבר ואכד זוגה אסמהא קטורה ותלך
לו את זמרון ואת יקשן ואת מדין ואת מדין ואת יקשן ואת מדין ואת מדין
ית זמרון וית יקשן וית מדין וית מדין וית יקשן וית מדין וית יקשן וית מדין
זמרון ומדין וישבק וישוח ויקשן ילד את שבא ואת דין ובני דין ואת שורם
ולטושם ולאמים ויקשן אולד ית שבא וית דין וית דין וית דין וית דין
ולטושם ולטושם ויקשן אולד שבא ודין ובני דין כאנו אשורים ולטושם
ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבדע ואלדע כל אלה בני קטורה
ובני מדין ובני יתן אברהם את כל אשר לו ליצחק והם אברהם ית כל
דליו ליצחק ואעטא אבר גמיע מא לה ליצ ולבני הפילגשים אשר לאברהם
נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בלו בעודו חי קדמה אל ארץ קדם
ולבני לחינתא דלאברהם ית אברהם מתנתו שלחון מעל יצחק בריוה
בעוד דהוא קייסקדומא לארע מדנחא ולבני אמא אדי לאברהם והב
אבל הבאת ואטלקהם ען יצחק אבנה ועאדה באקי שרקא אביל אשרק
ואלה ימי ימי חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים

ואיך ומי שני חיי אברהם דהיא מאה ושבעים וחמשים שנים והדה היא סני
חיה אבר אתי עאש מאיה וכמה וסבעין סנה ויגוע וימות אברהם בשיבה טובה
זקן ושבע ויאסף אל עמיו ואחלגיד ומית אברהם בפניו טבא סוב וסבע
ואתכניש לעמיה תם תופא ומאת אבר בשיבה צאה שיר קד שבע מן א
עמר וצאר אי קומה ויקבלו אתו יצחק וישמעאל בליו אל מערת המכפלה
אל טוה עפרון בן צמר החתי אשר על פני ממרא וקברו יתיה יצחק וישמעאל
בנוהי במערת כפי לתא כהקל עפרון בר צחר התאה דעל אפי ממרא ודפנוה
יצחא ואסמאעי אבנאה פי מגארה אציעה אמצא עפרה פי ציעה עפרון אבן
צחר אחתי בחצרה ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמרה
קבר אברהם ושרה אשתו חק לאדזבן אברהם מן בני חת ומן אתקבר אברהם
ושרה אתתיה אציעה אדי אשתראהא אברהם מן בני חת תם דפן אבראום
ושרה זוגתה והי אחרי מות אברהם ויבדד אלהים את יצחק בליו וישב יצחק
עם באר לחי ראי והוה בתר דמית אברהם זכרין לית יצחק ברה ויתב יצחק
עם בידא דמלאך קיימא אתתזי עלה ולמא כאן בעד מות אבר בארך אלה
פי יצחק אבנה ואקאס יצחק ענד אבד אתי לאחי אנאצר
ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילד לו
הגר המצרית שפחה שרה לאברהם ואין תולדת ישמעאל בן אברהם דיליה
הגר מצריתא אמתה דשרה לאברהם והדי שרה תשיד אסמא עיל אבן אבר
אדי ולדתה הגר אמצריתא אמה שרה לאבר ואלה שמות בני ישמעאל בשמות
לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומכשם ואין שמותם בני
ישמעאל בשמותהון לתולדתהון בכליה די ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומכשם
והדה אסמא בני אסמא עיל אסמאיהם לתא ידהם בכרה נבית וקדר ואדבאל
ומכשם ומשמע ודומה ומשא חרד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה הם
בני ישמעאל ואלה שמותם מצריתם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם
אין אנוו בני ישמעאל שמהתהון בפצחיהון וכבריהון תרי עמר רבר בין
אומיהון הולא הם בני אסמא והדה אסמאיהם פי ארבאצהם וקצורהם
אתני עשר שריפא לאממהם ואלה שכי תני ישמעאל מאת שנה ושלושים
שנה ושבע שנים ויגוע וימות ויאסף אל עמיו ואין שני חיי ישמעאל מאה

ותליתין ושבע שבין זאת לבין זאת וזוהי סני חיה אכמא
מאיה ובעיה ותליתין סנה ותוסי ומאת וצאר אי קומה וישכלו מחוילה עד שיה
אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו ופלו ושרו מחוילה עד
הגרא דעל אפי מצרים מוטיל אתוד על אפי כל אחוהי שרא וסכנו מן זוויל
אי אנפאר אדי בחצרה מצר אי אן תביאי אמוצל בחצרה גמיעאכותה סכן

נה פסו סני יחידית

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ואין תולדות יצחק בן
אברהם אברהם אוליד ית יצחק והדי שדה תליד יצחק אבן אברהם בעה
כא כץ אברהם מן אולדה יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקהלת
את רבקה בת בתואל הארמי מספן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויהי
בר ארבעין שבין כד נסבי ית רבקה בת בתואל ארמאוי מספן ארם אחות
לבן ארמאוי ליה לאתו ולמא כאן יצחק אבן ארבעין סנה חין תחוג כסין
אבנה בתו ארמני מן פדן ארם אכת לבן ארמני פצארה לה זוגה ויעבר
יצחק ליתוה לנכח אשתו כי עקרה תוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ויצל
יצחק קי לקביל אתתיה אדי עקרא היא אקביל עלותיה ויעבר את רבקה
אתתיה תם שפע יצחק אי אלה חיא זוגתה אד כאנה עזקר פשפעה אלה
פחמלת ויער צני הנמים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרך את
יהוה ודחקין בנא במערה ארמית אם כן ילמא דגן אכא אזהלת למתבעא
מן קי פאזרחס אולדה מי בטוהא פתח לי עתה ויאמר הכדא לס
אטלבה פמצת למלתמי עתה ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
ושני לאמים ממעיר ער ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
לה יתדן עממין במעבר ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
ורא ישתעבר לזעיר ארמני ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
אמעאר ותפרק ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
ימיה ללדת והנה תומס ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
ורא כמלת אראם ולא ידע ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
ארמני כלו סארת שער ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי
כגלים ויעבר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ויהי יצחק בן ארבעים שנה

פאדיו

ואסמיה עשו ואחריו יצא אחיו וידו אהזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם זבתר כין נפק אחוהי ידיה אהדא בעקבא
דעשו ויקרא שמה יעקב ויצחק בר שתין שבין כד ילדת יתהון ובעד דאר
כרג אביה וידה מאסנת בעקב עשו ואסמי יעקוב וכאן יצחק אבן ס סנה
אד ולדא ויגדלו הנעל עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
גם ישב אהלים ודביאו ערובי אפהוה עשו ובעד צמד כין נפק חקר
ויעקב נבר שלים מעמיש בית אפנאיתס כבר אגלאמין פכאן עשו ורגלא
עארפא באציד רגלא צחרויה ויעקוב רגלא סאדגא מקיס פי אפכיד
ויאהב יצחק את עשו כי ציד כפיו ורבקה אהבת את יעקב ורחיס יצחק ית
עשו ארי מצדיה הוה אכיל ורבקה רחיסת יעקב פאהב יצחק עשו ל
למערתה באציד ורבקה אהבת יעקוב ויזד יעקב סיד וינא עשו מנה שדה
והוא ענה וצשיל יעקב תבשילא על עשוימן הקלא והוא משלהי פטבר
יעקוב טביכא פדמל עשו מן אצחרא והו לגב ויאמר עשו אל יעקב
ולעיטני נא מן האדס האדס הזה פי ענת אנכי ערפן קרא טמו אדוס
זאמר עשו ליעקב אטעימני כען מן סמוקא סמקא הדין ארי משלהי אגא
על כין קרא שמה אדוס פקא ליעקוב אטעמני מן הדי אהמר פאני לגב
לדאך סמי אחמרי ויאמר יעקב מכרה ביום את בכרתך לי זאמר יעקב
צין כיום דל היאת בכירתך לי פקא יעקוב בעני איום בכורתך ויאמר עשו
הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה זאמר עשו היא אגא אזיל לממת
ולמא דגן לי בכיר ותא קא עשו האנא מאר לאמות ולמא דא לי בכור
ויאמר יעקב השבעה לו כיום וישבע לו ויאמר את בכרתך ליעקב זאמר
יעקב כיום לי כיום דל היאת בכירתך לי בכירתך ליעקב קא לה אחלה
לי פחלת לה וכאעה בכורתה ויעקב נתן לעשו לחם וכוזיד עד שיש ויאבר
וישת ויקס וילך ויבז עשו את רבקה ויעקב ירב לעשו לחם ותבשיל
דטל ופחין ואכל ושת יקס ואתל שט עשו ית בכיר ותא פאעטאה יעקב
כבזא וטביכא מן ערס פאכל ושרב וקאס וימא ואזא עשו טא בכוריה
ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר הזה בימי
לך יצחק אל אבימלך מלך פל שתיים גררה והוה סמא בארץ

פאדיו

בר כפנא קדמא דהוה ביומי אנד הסאזל יצחק לות אבימלך מלכא
 דפלשתאי לגרר תם כאן גוע פי אבלד קוא אגוע אאול אדי כאן עלה עהד
 אנראהס פמצי יצחאק אי אבימלך מלך פלסטין אי אכלוז וירא אליו יהוה
 ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אלקיך ואתגרי ליה
 ואמר לא תיחות למצריסי שרי בארעא דאמר לך פתגלא לה אלה וקא
 תנזל מצרא קס פי אבלד אדי אקול לך גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואמנך
 כילך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי אתה שבעה אשר נשבעת
 לאברהם אביך דור בארעא הדא ויהי מימדי בסעוד ואנרכלך אדי לך
 ולבנך אתין ית כל ארעתא האין אקיס ית קימא דקיימית לאברהם אפיך
 ובאעאגל קס פי הדי אבלד ואכון מעך ואבארך פיך פאן לך ולגמלך אעם
 גמיע הדה אבלד אן ואפי באקסס אדי אקסמת לאבר אביך והרבותי אתזרעך
 ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתפרכו בזרעך כל גוין
 הארץ ואסגי ית כנך ככוכבי שמיא אתין לבנך ית כל ארעתא האין ויתברכ
 בדיל בנך כל עממי ארעא ואכתר נמלך ככואבב אסמא ואעטיהם גמיע
 הדה אבלדאן ותבארך בהם גמיע אמס ארץ עקב אשר שמע אברהם
 בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי חל הדק ביל אברהם למימרי
 זנטי מפרת מימרי יפקודי קימי ואוריית גזא מא קבל אנד אהס אמר
 וחפץ מא אסתחפצתה מן וצא יא ורסומי ושראיעי וישב יצחק בגרר
 ויתב יצחק בגרר פאקאס יצחק פי אכלוז וישאלו אנשי המקום לא שתו
 ויאמר אחתי הוא פירא לאמר אשתו פדה לגי אנשי המקום על דבקה
 כי טובת מראה הוא ושאילוי אנשי אתרא על עיסק אתתיה ואמר אחי
 היא יארי דחיל למימר אתתיה דלמא יקטלונני אנשי אתרא על רבך
 ארי שפידת חילו היא תם פאזה אהל אמוצע ען זוגתה פקא הי אכתי לאנת
 תכוות אן יקול הי זוגתי כלא יקתלומי אהל אמוצע בסבבהא אד הי חסינה
 אמנצרי ויהי פי אד כולו שם הימים וישקת אבימלך מלך פלשתים
 בעד חלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ונהוה פד סגי
 ליה תמן ונמיא אסתכייא אבימלך מלכא דפלשתאי מן הלכא וזמא ויהי
 יצחק מחייך עם רבקה אתתיה פלמא טאת איאס מקאמה תם אטל
 אבימלך

אבימלך מלך פלסטין מן כוה לה פנצר פאדי יצחאק ולא עבר רבקה זוגתה
 וקלא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא
 ויאמר אליו יצחק פי אמרתי פן אמות עליה וקלא אבימלך ליצחק ואמר
 כרם הא אתתך היא ואיכדין אמרת אחת היא ואמר ליה יצחק ארי אמרית
 דלמא התקטיל עליה פד עא בה אבימלך וקא לה אד הי זוגתך ולס קלת הי
 אכתי קא אצי תכוותת אן אקתל בסבבהא ויאמר אבימלך מה זאת עשית
 לנרדמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם ואמר אבימלך
 מא דא עבדת לנא כזעיר פון ישפכיב דימיהד בעמא ית אתתך ואתתא עלנא
 חובא קא אבימלך מא דא צנעת בנא ען קליל לו צאגע אחד קומנא זוגתך
 גלבת עלינא אתמא ויצו אבימלך אתפל העם לאמר הנבע פאיש הזה
 וברא שתו מות ימות ופקיד אבימלך ית כל עמא למימרדי ונזיק דגברא
 הדין וילאתתיה התקטלא יתקטיל פנאדא אבימלך פי גמיע קומה קאילא
 מן אדא הדי ארגל אן זוגתה פאיסתל קתלא ויצרע יצחק בארעא ונמצא
 בשנה ההוא מאה שערים וברכהו יהוה וזרע יצחק בארעא ויהי אשכנז
 בשנתא הריא על חד מאה בדשערוה ויברכיהו ית תם זרע יצחאק פי תלך
 ארץ פוגד פי תלך אסנה מאיה באחזר ובארך לה אלה ויגדל האיש וילך
 חלוך וגדל עד כי גדל מאד ורבא גברא וזאזל אזיל סגי ורבי ער דרבא
 חדא פכתר ארגל וכאן כל מא מר כתר אי אן עצס גדא ויהילו מקנה צאן
 ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים ונהו ליה גת ענא זבתי תורי
 ופלחנא סגי דקנאו ביה פלשתאי וצאר לה מא שיה גנס ובקר והשם סגי
 חתי חסדוה אפלסטין וכל הבאלת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם
 אביו סתמוס פלשתים וימלאום עמר וכל בידי דהפרו עבדי אביו ביומי
 אברהם אביו וסמונן פלשתאי וכלונון עפרא ובמיע אבאר אתי חפרוהא
 עבדי אביה עלי עהד אבר אביה כאן קד סדהא אפלסטין ומלוהא תראבא
 ואמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד ואמר אבימלך
 יצחק אזיל מעמנא ארי תקיפת מנלא לחדא תם קא אבימלך ליצחאק
 ויצדנא פאנך קד עצמת מנלא גדא וילך משש יצחק וזון מנל גרר וישב
 אדל מתמן יצחק ושרא כחלא דגרר ויתב תמן פמצא מן תם יצחאק

ונזל פי ואד אכלוץ ואקאס תם יצחק ויחפר את פארית המים
 אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתקום כל שאים אחרי מות אברהם ויק
 להן שמות בשמות אשר קרא להן אביו ונתב יצחק ויחפר את בריד דמי אברהם
 ביומי אברהם אביו ויסתקום כל שאים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
 בשמות אברהם קרי להן אביו תם עמוד יצחק ויחפר אבאר אמה אדי באר
 קד חפרת פי א'אס אביר אביר וקרהא אפלטיונין בעד מותה וסמאהא באקס
 כמו סמאהא אביר ויחפרו עבדי יצחק בעתל וימצאו שם באר מים חיים
 ויחפרו עבדי יצחק בעתל וימצאו שם באר מים חיים ויחפרו עבדי יצחק
 יצחק פי אואד וגדו תם ביר מא נאבע ויליבו רעי גרר עם דעי יצחק
 לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ונצו לעותא
 דגררעם לעותא דיצחק למימר הילנא מיא ויקרא שמה הבירא עסמא
 אתעסקו עמיה פכאצס רעאת אכלוץ רעאת יצחק קאילוץ אמה פנא
 פסמא אביר שגלא למא אשתגלו מעה ויחפרו באר אחרת ויריבו ג
 עליה ויקרא שמה שטנה ויחפרו ביר אחרת ויצו אה עלה זקרא שמה שטנה
 פחפרו ביר אביר פכאצמוה עליהא וסמאהא דאת אענאד ויעתק משם
 ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר ביעתה הרמ
 יהוה לנו ופרינו בארץ ואתתלק מתמחפר ביר אחרת ויצו עלה ויקרא
 שמה רחבות ויאמר ארי בעתאפתי וילנא ונפוש באר תם אנתקל מן תם
 ויחפר ביר אביר ולם יכאצמוה עליהא פסמאהא דאת אסעה וקאל און
 יוסע אלה לנא וינמינא פי אביר ויעל משם באר שבע וסליק מרתמן
 לבאר שבע תם צעד מן תם אי ביר סבע וילא אליו יהוה בלי ל
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתר אנכי ונבטתי
 והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ואתגלי ליה בלי ליה ההוא
 ויאמר אנא אלהי דאברהם אביר לא תדהל ארי בסעדר מימרי ויאמר
 זאסגי ית בער צדיל אברהם עבדי ותגלא לה אלה פי תלך אלילה וקאל
 אאה אברהם אביר לא תכאף פאני מעך אבארך עליך ואכתר נסלך
 בסבב אביר עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכל
 שם עבדי יצחק באר ויבנא תמן מדבחה צלי בשמא ד'אנפריסיה תכ
 למע

משכניה זכרו תמן עבדי יצחק בירא ויבנא תם מדבחה ודעא נאסס אלה
 ד תם כנאיה זכרו תם עבדיה בירא ואבי מלך הלך אליו מברך ואחזת
 ר עהו ופיכל שר צבאו זאבי מלך אהא לוניה מברך זסיעת מרחמוה
 פיכל רב היליה ואבי מלך צאר איה מן אכלוץ ואחזת נדימה ופיכל ריים
 גישה ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו
 מאתכם ויאמר להון יצחק מדוע אתיתון לנותי זאתון סניתון יתיי של חתונ
 מן קדמיכון פקא להם יצחק מא באס גיתם א' ואתם שניתמוט ופרותמוט
 מן ענדכם ויאמר לראו ראינו ביהיה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו
 ויבנו ובינו ויבנה ברית עמך זאס ויבנה חזינא ארי היה מימלא ד
 מספר דאמר נא אתתקיים בען מוכת אדהות בין אבהתנא בינא ויבנו ויבנו
 קים עמר קאו אנא ראינא אן אלה מעך פקלנא יבון חרג בינא ובינו
 ונעאהדר עהא אסתעשה עמונו רעה באשר לא נבענוך ובאשר עשינו
 עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה בלך יהוה אס תעביד עפנא
 בישא כמא דלא אנזיקר וכמא דעבדנא עמך לחוד סבזשלחך בשלום
 את בען ברי דא ד' לא תצנע בנא שרא כמילס נודיר וכמא צנענא מסך
 מידא מחצא ואטלקנאך בסלאס אנת אן מבארך אלה ויעש להם משת
 ויאכלו וישתו ויעבד להון משת ויאכלו וישתו ויצנע להם מגלסא ואכלו
 מיה וישדבו וישפיומו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מארזו
 בשלום ויאקדו ויצפדו אקדומו גבר לאחיהם וילכו ויצחק אלו מלותיה
 בשלום ואדלבו באגד אה פחלה כל אמר לאכיה פאטוקהם יצחק ומצו
 מן עגדה בסלאס ויהי ביום ההוא ויצא עבדי יצחק ויצידו לו על אר ור
 הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים זהוה ב'ומא ההוא יארנו עבדי
 יצחק ויהיו לו מים ויהי על עיסק בירא ויחפרו ויאמרו ליה אשכחנא מ'א ולמא
 באן פי דאך איוס גאו עבדי יצחק פאכברוה בסבב אביר אתי חפרוהא
 קאלו לה וגדנא מאא ויקרא אתה שבעה על פן שסדעיל באר שבע ע
 ים הנה וקרא אתה שבעה על פן שמה דקרהא באר שבע עתה ויב
 בסמאהא סבעה ולדאך אסס אקריה ביר סבע אי ג'איוס
 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויסק אשה אתי והולדת ה

אזה

מלות בון

בת בארי החתי ואת בשמת בת אלון החתי זהו עשו בר ארבעין שני וזו
אתתא ית יהודית בת בארי חתאה ית בשמת בת אלון חתאה ולמא נאן
אבן ארבעין סנה תזווג באמראה אסמאה יהודית אבנה בארי אחתי ונכ
אבנה אלון אחתי ונתתין מרת רנח לצחק ולרבקה זהו אהרן מפרצן ומרצן על
מימר יצחק ורבקה פכאנתא מכאמתא דאי יצחק ורבקה

ויהי פי אן יצחק ונתתין עיניו מראת ויקרא את עשו
הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני זהו כד סב יצחק וזהו עינו
מלמחזי וקרא ית עשו בריו רבא זאמר ליה בריו זאמר ליה האנא תם למ
שאך יצחאק וקאמתא עיניה מן אן יצטר פדעי בעשו אבנה אאכר וקא
יא אבני קא לבד ויאמר הנח נא זקנתי לא ידעתי יום מותי זאמר הא כש
סיבית ונמא דאמות קא הודא קד שלת ולם אעלם יום מותי ועמה שאנא
כליב תליב וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד וכעין סב בעין זי צרי פיר
זקשתך ופוק להקלא צוד לי צידא וזאן פאחמל אתך סלאחר וקוסך ואכר
אי אצהיא וצד לי צידא ועשה לי מטעמים פאשר אהבתי וזהו יאה לי
ואכלה בעבדך תברכך נפשי בטרם אמתק עביד לי תבשילי ונמא דרזימתי
ואעיל לי זאי כולודי לו דתברכך נפשי עד לא אמות ואצלה לי אואנא נמ
אחב ואיתני בה ואכל לני תכאכר נפשי קבל אן אמות ורבקה שמעת ביה
יצחק אל עשו בני וילך עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה שמעת
מליל יצחק עש עשו בריו זאמר עשו להקלא למצד צידא לאיתאה פסמער
רבקה פסמער באך עשו אבנה פמצא עשו אי אצחרי לוציד ציד
ליאתי בה ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנח שמעתי את אכר מות
אל עשו אחיב לאמר ורבקה אמרת ליעקב בנה למימריהא שמעית מן אכר
ממלי לגעם עשו אחיב למימר קאת רבקה ליעקב אבנה הודא קד סמעת
אכר ילם עשו אכר קאילא הליאח לי ציד ועשה לי מטעמים ואכר
ואברכך לפני יהוה לפני מותי איתא לי ציד אאעביד לי תבשילי ונא
ואברכך לפני קדם מותי איתני בציד אצלה לי אואנא אכל מנה אכאכר
בין ידי אלה קבל מותי ועמה בני שמעתי לי לאשר אני מצוה אתך ובעי
בדי קבל מניל מא דאנא מפקדא יתך וזאן יא אבני אקבל מעי וזאמר

לית
ע

לית

אל הצאן וקהלי משם שני נדי עזים טבס ואעשה אתם מטעמים
כאשר אהב איזיל בען לענא וסב לי מתמך דר יודי עזין טבין
בד יתוון תבשילי ואלאכר נמא דרחים אמי אי אגס וכד לי מן ת
מן מן אמצע בידין אצלהמא אואנא לאכר נמא יחב וזהו יאה לי
כל בעבד אשר יבדכר לפני מותי ותעיל לאכר ויפול עדי ליד יברכך
ם מותיה ותדלדמא אי אכר ויאכל מנהמא לני ובאכר קבל מותיה
זמר יעקב אל רבקה אמרנו עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק
מר יעקב לרבקה אמרה עשו אחי גבר סערן האנא גבר שעיר קא
א הודי עשו אפי רגל שעראני ואנא רגל אגרד אפי ימי שני אפי
ייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה מאם ימוש יפני א
באיהו בעינדי כמתלעב זאיתי עלי לופיא ולא ברכן לעל אן יבסנ
ני פאכך עטרה טלאעב פאגלב עלי נפסי לענה ולא ברכה ותאמר לו
עלי קללתך בני אך שמע בקלי ואלך מה לי זאמרת ליה אמיה עלי
תאמר בנבואה דלא יתוין לופיא עלך ברי ברס יקביל מני ואיזיל סב
קאת לה אמה עלי אסתדפאע לענתך יא אבני לכן אקבל מעי ואמי
לי דאך וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים פאשר אהב
וואזל ונסיב זאיתי לאמיה וסבדת אמיה תבשילי כמא דרחים אבנה
עשא ואכר ואתא בה אי אמה פאצלהמא אואנא כמא יחב אבה ותקח
בה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש אר
עבד בנה הקטן ונסיבת רבקה ית לבושי עשו ברה רבא דכיתא דעמה
ביתא אכר אדי מעהא פי אבית ואבסת יעקוב אבנהא אאצר ואת עררת
ממלי לגעם עשו אחיב למימר קאת רבקה ליעקב אבנה הודא קד סמעת
אכר ילם עשו אכר קאילא הליאח לי ציד ועשה לי מטעמים ואכר
ואברכך לפני יהוה לפני מותי איתא לי ציד אאעביד לי תבשילי ונא
ואברכך לפני קדם מותי איתני בציד אצלה לי אואנא אכל מנה אכאכר
בין ידי אלה קבל מותי ועמה בני שמעתי לי לאשר אני מצוה אתך ובעי
בדי קבל מניל מא דאנא מפקדא יתך וזאן יא אבני אקבל מעי וזאמר

האנאמון את כרתי פדל לא אביה וקא יא אבה קא לבין מן אנת יא א
 ויאמר יעקב אל אביו אפכי עשו בכרר עשיתי באשר דברת אל
 נא שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשו ואמר יעקב לאביו
 עשו בכרר יעבדתי כבמא דמליאתא עמילוס כען אסתחר איכול
 כדיל דתברכנני נפשו קא אנה עשו בכרר צענת כמא אמרתני כ
 פאגלס וכל מצידו לכי תבארני נפסך ויאמר יעקב אל בנו מה
 מרת למצא בני ויאמר כי הקרה יבוא אלך לבני יעקב לבני
 מדין אהיתא לא שכהא ברי ואמר ארי זמיל אור קדמי קא מא ד
 אסדעת אגוד יא אבני קא לא אלה לבך ופק בין ידי ויאמר יעקב
 אל יעקב בשהגא ואמשר בני האתה זה בני עשו אס לא ואמר יעקב
 ליעקב קרב כען אמושך כריהאת דיברי עשו אס לא קא תקדס
 אגסך יא אבני הל אנת אבני עשו אס לא ויש יעקב אל יעקב א
 וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והדים ידי עשו וקריב יעקב ליעקב
 אסדו ומשהו אמר קלא קליה דיעקב וידא ידי עשו פתקדס יעקב
 אביה ובסה וקא לצות צות יעקב ושידין ידי עשו ולא הכירו פיהו
 כדו עשו אחיו שערות וברכהו ולא אשתמוד עיה ארי הוא ידו והי
 עשו אחוהו סעדני וברכהו ולס יתבתה אד כאתתא ידא כידו עשו
 אביה שעראנייתו ובארכה ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אמי ואמר
 את דין בני עשו ואמר אנה כל קא לה אנת אבני עשו קא אנה
 ויאמר הנישה לי ואכלה מציד בני למען תברכני נפשו ויש לו ויאכל וי
 לו וישת ואמר קריב לי ואיכול מצידא דברי ובידיל דתברכנני נפשו
 וקריב ליה ארכל ואעיל ליה המלא ושתני קא קדס לי חתי אכל מן ציד
 אבני לכי תבארני נפסי פקדס לה ואכל ואתאה כנמר ושדב ויאמר
 אליו יעקב אביו בשהגא ושקה לי בני ואמר ליה יעקב אביו יקרב כען
 לי כדו תס קא לה תקדס קבלני יא אבני ויש וישק לו ויה ארת רות
 כדו ויברכהו ויאמר לאה ליה בני כריח שדה אשר פרט יהוה וקר
 ונשיק ליה אריות ליה לבושהו וברכהו ואמר הווי דיחא דברי כרי
 חקלא דברכהו ופתקדס וקבלה ושם ראיחה תאבה ובארכה ויא

מב
 אבני כראיחה רוצה קד בארכה אלה ויתן לך האלהים מפור השמים
 מצני הארץ ורב וצן ותורש ויתן לך וימטלא דשמלא ומטכא דארעא
 ואת עבור וחמרו יעסיר אלה מן סל אסמא ודכס ארץ וכתרה אבני
 עידי יעבדנך עמיס וישתחו לך לאמיס הוה גביל לאחוב וישתחו לך בני
 מן אררוב אריר ומברכך כדו ופלחוך עממין וישתעבדון לך מן
 ורב לאחר ויסגדון לך בני אמר ליטר יהון ליטין וכדיכר יהון כריכין
 דמך אאמס ותכצע לך אאחזאב וכן מולא אפודך ויכצע לך בני אמר
 וענך מלעון ומבארךך מבארךך ויהי כאשר פדה יעקב לבנה א
 ויהי אד יצא יצא יעקב מאת פני יעקב מאת פני יעקב מאת פני יעקב
 כד שיצוי יעקב לבנה ית יעקב ויהנה כדס מפק נפק יעקב מן ק
 יעקב אביו יעשו אחוהו על מצידו פלמא פרנ יעחאק מן תברך יעקב
 נאן למא כרג מן בין ידיה ועשו אביה אקבל מן צידה ויששנסהא מטעמיס
 נא לאביו ויאמר לאביו יקס אבני ויאכל מציד בנו בעבד תברכני נפשו
 וכד אה הוא תבטי ליי ואעיל לאביו ואמר לאביו יקס אבני וי
 מצידא דבריה כדיל דתברכנני נפשו פצנע הו איצא אואס ואתא בוא א
 אביה וקא יקס אבני ויאכל מן ציד אבנה לכי תבארני נפסך ויאמר
 יעקב אביו מי אתה ויאמר אני כנך בכרר עשו ואמר ליה יעקב אביו
 ס את ואמר אנה כנך בכרר עשו פקא לה מן אנת קא אנה אנך כנך
 עשו ויחלד יעקב חדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפא הוא דצד צ
 ויבא לי ואכל מכל כטרס תבוא ואברכהו כס כריר יהוה ותוה יעקב תוה א
 רבא עד לחדא ואמר מן הוא דיכר דצד צידא ואעיל ליי ארכלית מכולא
 עד לא תיעול וברכתיה אה כריר יהו פזעג יעחאק זענה עצימה גד
 וקא מן הו אדי אצטאד צידא ואתתני בה ואכלת מנה קנל לן תני
 כבארכהו וליכון איצא מבארכהו כשמע עשו את דברי אביו ויאצק
 צעקה גדלה וסרה עד מאד ויאמר לאביו ברבני כס אבני אבני וכד שמע עשו
 ויה אביו ויה אביו צוהא דכא וכרירא עד לחדא ואמר לאביו יקס א
 אה די אבתי פלמא כמע עשו כלאס אביה צרך צדכה עצימה ומרהגדא
 וקא לה בארכני אנה איצא יא אבה ויאמר כא אחיר כמרמה ויקח כרבת

ואמר על אהור בהכמה זקביל גרפתר קא קד גא אכיר במכר ואכר
 בדנתר ויאמר הכי קלא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים אתפכרתו לך
 והנה עתה לקח ברכתו ויאמר הלא אצלת לי ברכה ואמר זאת קרא
 יעקב והכמני דנן תרתין זמנין את בכיחותי נסיב והא פעקביל ברכתיא
 הלא שבקת לי ברכה קא נעמא סמי יעקוב אד תעקבני מסתין אאולה
 בכורתו ויאן אכד ברכתו תס קא אים בקית לי ברכה ויען יצחק ויאמר
 לעשו הן גביר שמיתו לך ואת כל אחיו נתתי לך לעבדים ודגן ותרש
 ולנה אפאמה אעשה בני ואתיב יצחק זאמכ לעשו הא רבשותיה על
 זית כל אחויה יהבית ליה לעבדין ובעבור זכמהר סעדתי וזלך פש מא
 בריי פאגאבה וקא הודא קד צייתתה מולאך ובמיע אבותה געלתתם
 עבירא ובאדגן ולעצור אסנתתה ולך יאן מא אצנע יא אבני ויאמר ע
 אל אביו הברכה אחת הוא לך אבני ברכני גם אני אבני וישא עשו ק
 ויער ויאמר עשו ולאבותיה הברכה הלא היא לך אבא ברינע אה ל
 אבא יאריס עשו יהיה זכא פקא עשו לאביו אבכה ואחיה הי לך י
 אבה בארנני אא איצא יא אבה ורפע צותה זכא ויען יצחק אביו ויאמר
 אלו הלא משקמי הארץ יהיה מושכר ומסור השמים מעל וארבי יצ
 אבותי זמר ליה הא מסובא דאר יהי מותכר זמפלא דשמיא מליעיל
 פאגאבה יצחאק אביו וקא הודא מן דסם ארץ יבון מסכנר ומן סל
 סמא מן אעלו ועל הרבר תהיה ואת אחיב תעבד והיה פאשר מליד פמרת
 עלו מעל צוארך ועל הרבר תיהיית אהור תפלה ויהי כד יעבדון כלון
 על פתגמי אוריתא ויתעדי מריה מעל צוהר ועלי סיפר תחיא ואכיר תכרס
 ויבון אדי אסתולית פככת אצרה ען ענקר וישפטם עשו אתי יעקב ע
 הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו כלכו וקרבו ימי אבלי ואהרצה
 את יעקב אחי ונסר עשו דצבו ליעקב על ברכתא דברכיה אביו ויאמר
 עשו כלכיה וקרבון יומי אבליה דאבא יצחק ויתיעקב אחי פוקד עשו
 עלו יעקוב בסבב אברכה אדי בארכה אביו וקא פי נפסה בתקרב איאס חזן
 אביו ואקתל יעקוב אביו ויעד לברכה את דברי עשו פנה הגדל ותשלוח
 ותקרא ליעקב פנה הקטן ויאמר אליו הנה עשו אחיב מתחסס לך להרג
 ויהי

ואתחא

ותחא לרבקה ית פתגמי עשו ברה דכא ושלחתי וקרה ליעקב ברה זעור א
 זמרת ליה הא עשו אהור כמין לך למסכר פאכברת רבקה ככדאס עשו
 וננהא אאכד פכעתת דעת כיעקוב אבנהא אאצנר וקאת לה הודא עשו
 וכך מתואעד ליקתקד ועתה בני שמע בקולי נקום ברחלך אל לבן אר
 חיה ובעו ברי סביל מניקוס איזיל לך לזות לבן אחי לחרין ויאן יא אב
 אכל מני וקס אכץ לך אאלכו אבני אא חרין וישבת עמו ימים אחדים ע
 טר תשוב חמת אחיב ותתיב עמיה יומין דעיריך עד דתתוב חמתא דאהור
 ס ענה אאמא יסרה אי אן תלגע חמויה אכיר עד שוב את אחיב ממ
 שבה את אשר עשית לו ושלחתי לקחתך משם למה אשבל גם שניכס
 ס אחד עד דתתוב חמתא דאהור מנך ויתעשו ית דעפדת ליה ויאשל
 חרין מתמין למה אתכר יאה תריוכין ימא חד יא אן ידגע צבה עכר
 ימא מא צשת כה ואבעת ואכדך מן תס ללא אתכלכמא פי וס ואחד ויאמר
 רבקה אל יצחק קצתי בחי ממע פנות חת אם לקח יעקב אשה מפנות חר
 אלה מפנות הארץ למה לי חיים ואמרת רבקה ליעקב קית כחיימין קדם
 סת חתאה אם נסיב יעקב אתתא מפנות חתאה כאיין מבנת אר למא לוי חייין קאת
 רבקה ליעחאק קד צגרת פי נפסי מן קבל בנאת חת אן תזוג יעקוב כאמרא
 קבנאת חת אן מן בנאת אהל אכלר פלמא דא לי חיוה ויקרא יצחק אל יעקב
 יכרך אתו ויצוה ויאמר לו לאתקח אשה מפנות כנען וקרא יצחק ליעקב
 כפיר יתיה פקדיה ויאמר ליה הא תסב אתתא מפנות כנען פדעא יצח ביעקוב
 ובאדכה ואוצאה וקא לה לא תאכד זוגה מן בנאת כנעאן קיס ל פדנה ארס
 ביתה כנעאל אביו אמר וקח לך משם אשה מפנות לבן אחי אמר קיס איזיל
 קדן ארס לבנות כתוש אמהא דאמר קסב לך מתמן אתתא מפנות לבן אחו
 דאכך קס אמין אי פדן ארס אי בית כתוש גוך וכד לך מן תס אמראה מן
 בנאת לבן טר ואל שדלי יכרך אתך ויפדך וירכב והיית לקהל עמיס ואל שד
 דיד יתך ויפשכך ויסבינך ויתיה לנפשת שבטין ואל טאיק אטאפי יכרך
 יד ויתמרך ויכתרך ויבון מנך גוק אמס וימן לך את פדת אנדוס לך
 דרעב אהר לרשתך את ארץ מגריר אשר עין אלהים לאבניהם ויתין
 ית ברכתא דאברהם לך ולבנך עמך למירתך סת ארע תותכותר ידית

לך

יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתת לי לחם ל
ובגד ללבושי וקיים יעקב קום למימרו אם יהי מימרא דג בפעדי ויסר
א באורחא דאנא אזיליתין ליהוי כלמיכל וכסו למלכש פנדר יקו
נדא וקא אן כאן אלה מעי וחפצב פי הדא אטריק אדי אנא סאבה ורד
לבזא אכלה ותובא אנסה ושבת בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלה
ואתוב בשלום לבית אבא יהוי מימרא דג' לי לאה ורגעת בקראס אי בית
ובאן אלה לי ולייא וראבן הזאת אשר שמתי מצבה יהוה בית אלהים
אשר נתת לי עשר אעשרנו לך ואננא דאדשויתי קמא תהי דאיה
עלה קטיוכל דתתין ליהד מן עקרא אפרשניה קדכד וודה אהר אדי בני
דכה יבון לי בית אלה וכל מא תרזקניה אעשרה לך וישא יעקב רגל
וילך ארצה בניקדם ונסל יעקב רגלו והיא אזג לאר עבני מדנחא פרע
יעקוב רגליה ומצא אי בלר אהל אשרק וירא ונהפ באר בשדה ונהג שם
שלושה עדרו צאן רבצים עליה פי מן הפאר הווא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הפאר וחזא וזא בירא כהקלא ויהא תמונתה עדרין דע
רביעין עליה ארי מן בירא ההיא משקן עדרו ואננא רבתא על פומי
דבירא פראי פאדי בביר פי אצחרא ואדי בתלאתה קטוע מן אגנס ראבין
עליה לאן מנהא יסקון אקטוע וצברה עצימה עלי פאהא ונאפפו שמד
כלה עדרים וגללו את האבן מעל פי הפאר והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הפאר למקמה ומתכנשוין כחמן כל עדרו אומגנהרין ית אננא
מעל פומא דבשא ומשקן ית ענא ותתבין ית אננא על פומא דבירא
לאתרה ונאן אדי אע אי תס רעאה אקטוע דחדו אהר ען פס אבין
וסקו אגנס תס לדוהא אי מוצעהא ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויא
מתרן אנחנו ואמר להם יעקב אחי מנן אתון ואמר וימחרן אננא קא ליה
יעקוב מן אין אתם יא אכזה קאן נחן מן חרן ויאמר להם הדי עתס את
פונחור ויאמרו ידענו ואמר להוהיד עתון ית לבן בני פחור ואמרו יד
קא לחס הל תערפון לבן אבן נחור קאן בעס ויאמר להם ויאמר
שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ואמר להוה שלום ליה ואמרו שלום
והא רחל כרתיה אתיא עם ענא קא אהו פס קאן בעס והודא רחל אבתה

נאיה

מע אגנס ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האפק האמה השקן הצאן
דרעו ואמר הא עוד ימא סג' לא עוד למכנש צעיר אשקו ענא ואזילו רע
לכה הדי יאד אנהאר סבד וליס הו וקת אננמאס אמאשיה אסקן אגנס
יצו ארעוהא ויאמרו לא נבל עד אשר יאספול כל העדרים וגללו את האבן
על פי הפאר והשקינו הצאן ואמרו לא ניפול עד דיתכנשוין כל עדרו אומג
אננא מעל פומא דבירא אנשקי ענא קא לא נטיק דאך אי אן יגתמ ערעאה
אקטוע וידחרגו אהר ען פס אביר ונסקי אגנס עודנו מדכד עמס ורחל פאה
עשה צאן אשר לאביה כי רעה הוא עד דהוא ממליל עמהו וירחל אתת יעס
קא דלא פוהא ארי רעיתא היא בינאה יכאטבהם ואד קד אתת רחל מע
ס אבירא לאנהא רעיה ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו
את צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הפאר וישק את
לבו אחי אמו והוה כד חזא יעקב ית רחל בת לבן אחוהא דאמיה ויר
קא דרבן אחוהא דאמיה ויקריב יעקב ויגמיר ית אננא מעל פומא דבירא
קא דרבן ענא דרבן אחוהא דאמיה פכמא ראי יעקוב רחל אננה לבן פאה
אגנס לך תקדים ויודג אהר ען פס אביר וסקא בגמיה וישק יעקב לרחל
וישק רחל ליעקב ויגש יעקב לרחל וארים ית קליה וכבא פכבל יעקוב
וישק רחל ויבכא ויבך יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בודבקה הוא
ויבך רחל ויבכא ויבך יעקב לרחל ארי בר אחת אבוחא הוא וארי בר
רבקה הוא ויהבת חוית לאבוחא ואכבריהא אנה אבן עמתה אבן רבקה
דית ואכבריהא אבוחא ויהי כשמע לבן את שמע יעקב פאחתו ויר
תו ויהי וישק לו ויבאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
והוה ש שמע לבן ית שימוע יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותה וגפוח
יה ונשיק ליה וזא עליה לבית יאשתעי ללבן ית כל עתגמיה האין פלמא
מע לבן בכבר יעקוב אבן אכתה האצר תלקאה ועאנקה וקבלה ואדבלה
בנזרה ואכבדה בגמיע הרה אמור ויאמר לו לבן אך עצמי ובשר אפה
שב עמו חד שמיים ואמר ליה לבן ברס קריבי ובכדי אתי יתבי עמיה
ה יומין קא לב אמא אנת עצמי ולחמי פמכת עדה שהדא ויאמר לבן
קא רמי אחי אפה ועבדתני חס הגידה לי מה משכרתך ויאמר לבן

הא

ועקב המוראחי אתי ותפלתני בענין לי מאת אגרי תם קאי כבן ויהי
קריבא כמי פתדמי מגאנא אכדלי מא אנדתי וילבן שתי בנות
הדלה לאה ושם הקטנה רחל ולבן תהתי בצני שום רבתי לאה ושום
רחל וכאן לבן אבנתאן אסם אכדרי לאה ואצגרי רחל ועיני לאה רכות
היתה יפת מאר ויפת מראה ועיני לאה יאידה רחל הות שפילא בריוא
בחזנא ועיני לאה סטנאון וכאנה רחל חסדה אהלייה ואמנע גמועא ויאה
יעקב אתדחל ויאמר אעבדך שבע שנים בכחל פתך הקטנה ורחים יעקב
ית רחל ויאמר אפסלך שבע שנים בדחל ברתיך זעירתי פאהב יעקוב
וכאן אכדמך סבע סנין ברחל אפנתך אצגרי ויאמר לבן טוב תמי אתה
מתתי אתה לאיש אחד שבה עמדי ואמר לבן טוב אתי יתה ס' ימי
לגבר אחד יתיב עמי קא לבן אצלח אן אעטיהא לך מן אן אעטיהא לרגל
קס ענדדי ויעבד יעקב בדחל שבע שנים ויהי בעיניו פנים אחר
בארבתו אתה ופלה יעקב בדחל שבע שנים ויהווי ביום מן עיריך ברתי
רחים יתה פכדמה ברחל סבע סנין וכאנה איאס יסירה מן מחלתה להא
יעקב אל לבן הנה את אשתי כי מלאונימי ואבואה אליה ויאמר יעקב
לבן ית אתתי אדרי שלימו יוכי פלהניזא עול לותה קא יעקוב לבן אעט
זוגתי פקד כמלת איאס כדמתי ואדכל איהא ויאסר לבן אפס
המקום ויעש משתה אלנש לבניית כל אנשי אתרא ועבד משתא פגמו
לבן גמיע אהל אמוציע וצבע מגלסא ויהי בערב ויפת את לאה בתו ויב
אתה אליו ויבא אליה והוה ברמי שתי וידבר ית לאה ויאמר יתה
ועל לותה ולכא כאן באעשי אכד לאה אבנתה פזפהא איה ודכל אי
ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהב לבן לה ית זל
אמתיה ללאה ברתיה לאמהו פאעטאהא זלפה אמתה לתכון להא א
ויהי בפקר ונהנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברתי
עבדתי עמך ולמה רמיתני והוה בצפרא ויהא היא לאה ויאמר ללבן
דא עבדת ליה לא ברחל פלחית עמך ולמה שקרת בי פרמא כאן בא
פאדי כהא לאה פקא לבן מא דא צנעת בי אים ברחל כדמתי ולמא
ואדנתני ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו לתת הצעורה לפני רגלי
ועל

מז
אמר לבן לא יתעבד כן בארתנא למותן זעירתיא קדם רבתיא קא לא
צנע כהא פי בלדנא אן תתזוג אצגרא קבל אכברא מלא שבע זאר
תה לך גס את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרת
אשר תעבד שבע שנים ויאמר לבן לא יתעבד לך אה ית דא בפלהנא עמיעוד שבע
אחרנין אכמל אסבוע הדה ונעטיך הדה איצא ככדמה תכדמי סבע
ועש יעקב פן וימלא שבע זאת ויתלו את רחל בתו לו לאשה
ועבד יעקב כן ויאמר לבן טוב תמי אתה יתה ס' ימי אתי יתה
לגבר אחד יתיב עמי קא לבן אצלח אן אעטיהא לך מן אן אעטיהא לרגל
קס ענדדי ויעבד יעקב בדחל שבע שנים ויהי בעיניו פנים אחר
בארבתו אתה ופלה יעקב בדחל שבע שנים ויהווי ביום מן עיריך ברתי
רחים יתה פכדמה ברחל סבע סנין וכאנה איאס יסירה מן מחלתה להא
יעקב אל לבן הנה את אשתי כי מלאונימי ואבואה אליה ויאמר יעקב
לבן ית אתתי אדרי שלימו יוכי פלהניזא עול לותה קא יעקוב לבן אעט
זוגתי פקד כמלת איאס כדמתי ואדכל איהא ויאסר לבן אפס
המקום ויעש משתה אלנש לבניית כל אנשי אתרא ועבד משתא פגמו
לבן גמיע אהל אמוציע וצבע מגלסא ויהי בערב ויפת את לאה בתו ויב
אתה אליו ויבא אליה והוה ברמי שתי וידבר ית לאה ויאמר יתה
ועל לותה ולכא כאן באעשי אכד לאה אבנתה פזפהא איה ודכל אי
ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהב לבן לה ית זל
אמתיה ללאה ברתיה לאמהו פאעטאהא זלפה אמתה לתכון להא א
ויהי בפקר ונהנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברתי
עבדתי עמך ולמה רמיתני והוה בצפרא ויהא היא לאה ויאמר ללבן
דא עבדת ליה לא ברחל פלחית עמך ולמה שקרת בי פרמא כאן בא
פאדי כהא לאה פקא לבן מא דא צנעת בי אים ברחל כדמתי ולמא
ואדנתני ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו לתת הצעורה לפני רגלי
ועל

ועל לותה ולכא כאן באעשי אכד לאה אבנתה פזפהא איה ודכל אי
ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהב לבן לה ית זל
אמתיה ללאה ברתיה לאמהו פאעטאהא זלפה אמתה לתכון להא א
ויהי בפקר ונהנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברתי
עבדתי עמך ולמה רמיתני והוה בצפרא ויהא היא לאה ויאמר ללבן
דא עבדת ליה לא ברחל פלחית עמך ולמה שקרת בי פרמא כאן בא
פאדי כהא לאה פקא לבן מא דא צנעת בי אים ברחל כדמתי ולמא
ואדנתני ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו לתת הצעורה לפני רגלי
ועל

שמו יהודה ותעמד מלדת ועדי את עוד וילידת צרז אמרת הלא זמנא
 קליעל כייקרת שמויה יהודה זקמת מלמילד תס חמלת איצא וולדת אבנא
 זקאת הדה אמרה אשכר אלה לדאך אסמתה יחיה ווקפת עין אלמד ותלד
 רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
 ואס אין מתה אנכי וזאת רחל ארי לא ילדת ליעקב בקנא את רחל באחתה יעקב
 זאמרת ליעקב הבה לי בנים ואס לא מיתה אנא פלמא ראת רחל אנהא לכונא תאמא ליעקב ותאמא לאה בא שרי כי אשרוני במית ותקרא את
 תלד ליעקב חסדת אכתהא וקאת ליעקב סתדק לי ולדא ושא פאנא מאימא אשר זאמרת לאה תשבחא הית לייארי בכין ישכחונננשי אוקרת ית
 ויחר את יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן
 ותקיה רבנא דיעקב ברחל ואמר המני את בעיא הלא מן קלי דמנע ממך
 זלדא דמעני פאשתד גצבה עליהא וקא אמון דון אלה אנא אדי מנעד תמך
 אבטון ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על פרפי ואבנדה גם
 ממנה זאמרת הלא אמתי בלהה עול לזתה ללד זאנא ארבי אתבני אבך
 אנא מנה קאת הודי אמתי בלהה אדכל איהא תלד פי הדרי ויבנא ביר
 אגא איצא מטדא ותתקלו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב
 ויהבת ליהית בלהה אמתה לאתו ויעל לזתה יעקב פאעטתה בלהה אמרת דעא
 זונה פרכל איהא יעקוב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ועד את בלהה וילד
 ליעקב בר פחמלת וולדת ליעקוב אבנא ותאמר רחל דנני אלהים ונס
 בקלי ויתקלי בן על פן קראה שמו דן זאמרת רחל דנני וזאת קביל צפון
 ויהב לי בריעל כייקרת שמי דן פקאת רחל קד חכס אלה לי ואיצא
 צותי פרזקני אבנא ואסמתה דן ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל פון
 ליעקב ועדי את עוד וילדת בלהה אמתה דרחל פון תנן ליעקב פחמלת
 בלהה אמר רחל אבנא תאניא ליעקוב ותאמר רחל נפתלי אלהים נפתלי
 עס אחתי בסזבלתי ותקרא שמו נפתלי זאמרת רחל קביל בעוד
 כאתחננותי בצל ותיחמדיית דיהו לילד באחתה אתה יב ליקרת סס
 נפתלי פקאת רחל עטפה מן ענד אלה אנעטפת מע אכתי וסקדת דן
 ואסמתה נפתלי ותרא לאה פי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
 אתה ליעקב לאשה וזאת לאה ארי קמת מלמילד וזכרת ית זלפה את
 ויהבת יתה ליעקב לאתו פלמא ראת לאה אנהא קד וקפת עין אלמד

חבשי

שמו יהודה ותעמד מלדת ועדי את עוד וילידת צרז אמרת הלא זמנא
 קליעל כייקרת שמויה יהודה זקמת מלמילד תס חמלת איצא וולדת אבנא
 זקאת הדה אמרה אשכר אלה לדאך אסמתה יחיה ווקפת עין אלמד ותלד
 רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
 ואס אין מתה אנכי וזאת רחל ארי לא ילדת ליעקב בקנא את רחל באחתה יעקב
 זאמרת ליעקב הבה לי בנים ואס לא מיתה אנא פלמא ראת רחל אנהא לכונא תאמא ליעקב ותאמא לאה בא שרי כי אשרוני במית ותקרא את
 תלד ליעקב חסדת אכתהא וקאת ליעקב סתדק לי ולדא ושא פאנא מאימא אשר זאמרת לאה תשבחא הית לייארי בכין ישכחונננשי אוקרת ית
 ויחר את יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן
 ותקיה רבנא דיעקב ברחל ואמר המני את בעיא הלא מן קלי דמנע ממך
 זלדא דמעני פאשתד גצבה עליהא וקא אמון דון אלה אנא אדי מנעד תמך
 אבטון ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על פרפי ואבנדה גם
 ממנה זאמרת הלא אמתי בלהה עול לזתה ללד זאנא ארבי אתבני אבך
 אנא מנה קאת הודי אמתי בלהה אדכל איהא תלד פי הדרי ויבנא ביר
 אגא איצא מטדא ותתקלו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב
 ויהבת ליהית בלהה אמתה לאתו ויעל לזתה יעקב פאעטתה בלהה אמרת דעא
 זונה פרכל איהא יעקוב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ועד את בלהה וילד
 ליעקב בר פחמלת וולדת ליעקוב אבנא ותאמר רחל דנני אלהים ונס
 בקלי ויתקלי בן על פן קראה שמו דן זאמרת רחל דנני וזאת קביל צפון
 ויהב לי בריעל כייקרת שמי דן פקאת רחל קד חכס אלה לי ואיצא
 צותי פרזקני אבנא ואסמתה דן ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל פון
 ליעקב ועדי את עוד וילדת בלהה אמתה דרחל פון תנן ליעקב פחמלת
 בלהה אמר רחל אבנא תאניא ליעקוב ותאמר רחל נפתלי אלהים נפתלי
 עס אחתי בסזבלתי ותקרא שמו נפתלי זאמרת רחל קביל בעוד
 כאתחננותי בצל ותיחמדיית דיהו לילד באחתה אתה יב ליקרת סס
 נפתלי פקאת רחל עטפה מן ענד אלה אנעטפת מע אכתי וסקדת דן
 ואסמתה נפתלי ותרא לאה פי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
 אתה ליעקב לאשה וזאת לאה ארי קמת מלמילד וזכרת ית זלפה את
 ויהבת יתה ליעקב לאתו פלמא ראת לאה אנהא קד וקפת עין אלמד

ונתת ליה יעקב חטריין דלבי דמיין ודלוי ודלוב קליה בהון קל
 חזרין קלות חזרין על חזרתי תם אכד יעקוב עצא לבנא רטבא וח
 ודלוב זק שדהא שקשר לאביין חתי קשטו אביאין אתי עליהא ויצג את
 המקלות אשר פצל ברוטמיס בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשות
 לבנא הצאן ויחמנה בבאן לשמות ידעי עיית חטריא דקלית ברטיא את
 בית שקיאת דמא אתר דאתין ענא למשתי לקבלהון דענא וכותיהון
 במיתיהון למשתי ודע אעצי אתי קשרהא פי אחיאץ פי מסאקי אמר
 חתא תגי אגנס לתשרב תכון חאהא פתוחם ענד דאר ויחמו הצאן
 המקלות והלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים ואתיחמא ענא בת
 ילידן ענא רבולין נמורין ועקועין פאדי תוחמת אגנס באעצי ורחה
 מחגלה ומנקטה ובלקא ויהפשיבים חטריד יעקב ויהו פלי הצאן אה
 עקד ובלחוס בצאן לבן וישת לו עקדים לבדו ולא שתם על צאן
 ואמר יא אפריש יעקב ויהפשיבים עס כל דרבולין כל דשחוס בענא
 דלבי שוי ליה עקדין בלהודו ויהי לא עליבצון עס ענא דלבי וכלמ
 אפרד יעקוב אצא ובעל פי אול אגנס כל מחגל וחמא פי אצא ובע
 לה קטועא וחדהא ולס יציפהא אגנס לבן ויהי בכלחוס הצאן
 המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברטמיס לירחמנה
 במקלות והווי בכל עדין דמתחמון ענא מבפרתא ומשוי יעקב ית
 לעיני ענא ברטיא ליהמותהון בחטריא וכאן יעקוב פי כל וקת ותא
 אגנס ארביעייה יצייר אעצי חאהא פי אחיאץ לתתוחם עליהא ובהע
 הצאן לא ישים ויהי העקמים ללבן והקשרים ליעקב ובלקישות ענא
 לא משוי ויהו לקישיא ללבן וכפיריא ליעקב ואדי כרפת לס יצייר
 פתציד אבריפיה ללבן וארביעייה ליעקוב ופד אהאיש מאד מאד
 ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים ותקית גדא לחז
 לחדא ויהו ליה ען סגא ויאמהו ועבדין וגמלין וחמלין פאיסר ארגל גדא
 גדא וצאד לה גנס כתיר ואמא ועבד וגמא וחמיר וישמע את דברי
 לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאביו ומאשר לאביו עשה את
 הפבור הזה ושמעית פתגמי בני לבן דאמר ונמיב יעקב ית כל דלא
 ויחמו

ונתת ליה יעקב חטריין דלבי דמיין ודלוי ודלוב קליה בהון קל
 חזרין קלות חזרין על חזרתי תם אכד יעקוב עצא לבנא רטבא וח
 ודלוב זק שדהא שקשר לאביין חתי קשטו אביאין אתי עליהא ויצג את
 המקלות אשר פצל ברוטמיס בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשות
 לבנא הצאן ויחמנה בבאן לשמות ידעי עיית חטריא דקלית ברטיא את
 בית שקיאת דמא אתר דאתין ענא למשתי לקבלהון דענא וכותיהון
 במיתיהון למשתי ודע אעצי אתי קשרהא פי אחיאץ פי מסאקי אמר
 חתא תגי אגנס לתשרב תכון חאהא פתוחם ענד דאר ויחמו הצאן
 המקלות והלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים ואתיחמא ענא בת
 ילידן ענא רבולין נמורין ועקועין פאדי תוחמת אגנס באעצי ורחה
 מחגלה ומנקטה ובלקא ויהפשיבים חטריד יעקב ויהו פלי הצאן אה
 עקד ובלחוס בצאן לבן וישת לו עקדים לבדו ולא שתם על צאן
 ואמר יא אפריש יעקב ויהפשיבים עס כל דרבולין כל דשחוס בענא
 דלבי שוי ליה עקדין בלהודו ויהי לא עליבצון עס ענא דלבי וכלמ
 אפרד יעקוב אצא ובעל פי אול אגנס כל מחגל וחמא פי אצא ובע
 לה קטועא וחדהא ולס יציפהא אגנס לבן ויהי בכלחוס הצאן
 המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברטמיס לירחמנה
 במקלות והווי בכל עדין דמתחמון ענא מבפרתא ומשוי יעקב ית
 לעיני ענא ברטיא ליהמותהון בחטריא וכאן יעקוב פי כל וקת ותא
 אגנס ארביעייה יצייר אעצי חאהא פי אחיאץ לתתוחם עליהא ובהע
 הצאן לא ישים ויהי העקמים ללבן והקשרים ליעקב ובלקישות ענא
 לא משוי ויהו לקישיא ללבן וכפיריא ליעקב ואדי כרפת לס יצייר
 פתציד אבריפיה ללבן וארביעייה ליעקוב ופד אהאיש מאד מאד
 ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים ותקית גדא לחז
 לחדא ויהו ליה ען סגא ויאמהו ועבדין וגמלין וחמלין פאיסר ארגל גדא
 גדא וצאד לה גנס כתיר ואמא ועבד וגמא וחמיר וישמע את דברי
 לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאביו ומאשר לאביו עשה את
 הפבור הזה ושמעית פתגמי בני לבן דאמר ונמיב יעקב ית כל דלא
 ויחמו

עדר דע אית הילא בידו למה עבד עמכו בישא ואלה דאבוכו ביה
 אמר לי למימר אסתמר לי מלמלא עם יעקב מטב ער בישא ואלה
 פי די פאקה אן אצנע בכס שרא לוא אן אה אביכס קל לי אה
 אחר אן תכלס יעקוב מן כיר אי שר ועתה הלך תלכת ביתכס
 נכספת לבית אביר למה נגבת את אלהי ובען מיל אזלתא אר
 חמידתא לבית אביר למה נכספתא ית הלת' שאן מצית מצית
 אשתקת אי בית אכד פלס סדקת מעבודי ויען יעקב ואמר לה
 ידאתי בי אמרת פדתבזל את בנותי מעמי זאתיב יעקב ואמר
 ארי חזית ארי אמרת דלמא תימס ית בנותי מני פאגאסד יעקב
 וקל לאני תכופת וקלת נלא תצאמי עלא גראתך עם אשר תמצא
 אר-אלביר לא יתיה נגר אחינו הכר לב מה עמדי וקח לך ולא דע יעקב
 רחל גנבתם אתר דתשכח ית דמלתך לא יתקיים קדם אהנא אשתקת
 לך מא דעמי וסב לך ולא דע יעקב ארי רחל נכספתא ומן וגדת
 מעה לא יחיא חד אצחא אצחא אתבת אי שר הוילך מעי ודעה לך ו
 עלס יעקוב אן רחל אכפתהס ויצא לבן באהל יעקב באהל לאה ויצא
 שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויצא באהל רחל ועל
 במשכנא דיעקב ובמשכנא דלאה ובמשכנא דרחל ויצא לאה
 ונפק ממשכנא דלאה ועל במשכנא דרחל ודכל לבן כבא יעקוב ונכס
 לאה וכבא לאמותין ולס יגד שר תס כרב מן כבא לאה ודכל אי כבא
 ורחל לקחה את התרפים ותשמש בכר הגמל ותשב עליהם וימשש
 את בל האהל ולא מצא ורחל נסיבת ית עלמניא וישוי אתהן בעב יפא
 ויתבת עליהן ויש שיש לבן ית כל משכנא ולא אשפה זהו קד אסתא
 וצידתהמא פי כתב אגמל וגלסת עליהמא פגסס לבן גמיע אבא ולס
 שא ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקוס מפני
 דרך גשים לי ויחלש ולא מצא את התרפים ואמרת לאבוא אל לא ית
 בעיני לבוני ארי לא איכול למקס מן קדמך ארי אורח נשיין ליה אב
 ובלש ולא אשפחית עלמניא וקלת לה לא ישתד עלי סידי פאצי לא אפיק אן א
 מן בין ידיך אד סביל אנסא קד ערש לי פפתש ולס יגד אתמתי ויען
 ויגד ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ואמר ללבן מה פשעי מה הפארת

את אחרי תקיף ליעקב ויצא עם לבן זאתיב יעקב ואמר ללבן מא חובני
 וסרהני ארי דפתא בתרי פאשתד דאך עלי יעקוב וכאצמה ואנאברה
 מא גרמי מא כפית' אד דהקתני פית' ששת את כלפלי מה מצאר
 כל פלי בית' שים פה נגד אחי ואחיר ויובחובין שנינו ארי פשישתי
 כל פלי בית' אשתחא מכל מני בית' שוהכא קדם אחי אחר ויובחין בין
 הלא וקד גססת גמיע אנית' מא וגדת מן גמיע אנית' ביתך ציירה ההנא
 ויא אנהאבי ואצחאבך ויובכווא עלי אבד' זה עשרים שנה אנכי עמך
 ועד לא שפלו ואילי צאנר לא אכלתי דנן עשרין שנין אלא עמך
 ועד לא אשתלח ודכרי ענך לא אכלתי הודי לי עשרין סנה מעך
 וסמאעך לס תתכל וכבאש גנמד לא אכל טרפה לא אהבאתי אליך
 אהניא ביד' תבקשנה גנבתי יוס וגנבתי לילה דתבילא לא איתיתי
 דהניא שבא ממלכא עני את בעי לה צפריית ביממא צפריית בלי לוא
 אדמניא איך ומא אסתהלכתהא מן ידי תטלכהא כד דר
 ביום אכלני חרב וקח גלילה ותבד שנת' מעיני
 ביממא אכלני שרבא וגלידא גחת עלי בלי אצוסת שיעתי מעיני
 פי אהאר יחקני אסמוס ואגליד פי אליל ונפר נומי מן עיני זה
 עשרי שנה בניתר עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותי ושש
 פצאנר ותחמה את משברתי עשרת מניס דנן ליעשרין שנין
 ארבע עשרי שנין בתרתי בנותי ושית שנין בענך ואשני
 עשר זמנין הודי לי עשרין סנה פי ביתך כדמתך מנה
 עשר סנה באבנתך וסת סנין בגמך ובדלת אברתי עשרה
 ללי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחל היה לי כי עתה ריקס
 את עיני ואחר גייע כפי ראה אלהים ויוכח אמש' אלא פון אהיה
 א אהיה דאברהם ודחיל ליה יצחק הוה בפעדי ארי בען ריקן ש
 עמליית עמליית לואות די גלי קל ואוכח ברמ שא לוא אא
 אבד ופזע יצחאק כאן לי עונא לכנת אן אטלקתני פארגא
 ויתעב כפי נצר אלה ונכר אבארה ויעל לבן ויאמר אל יעקב
 ויהניס בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ובעתי
 לאלה היום או לבני ואשר ילדי זאתיב לבן ואמר ליעקב

א

רחל

בית

סנה

לילה

אדמניא

ביום

ביממא

פי אהאר

עשרי שנה

פצאנר

עשר זמנין

עשר סנה

ללי אלהי

את עיני

א אהיה

עמליית

אבד ופזע

ויתעב

יהניס בני

לאלה היום

בסנה

בנתת בני זענא עני זכר דאת הו די לי הוא ולבנתו מא אק
 לאין יומא דיין או לבניהון דילידא פאגאבה לבן וקא לה לאולאד אולאד
 זאבנאט בנאית זאגנס גנמי וכל מא תרא הו לי פמא עמא אן אצנע און
 זבאולאדהן אדי ולדו ועתה לכה נכרתה ברית אנו ואתה זיהיה לעד
 זבינך וזכען איתא נגזר קים אנא ואתויהי לכהיד בינא זבינך זא
 תעל נעוד עהדא אנא ואנת ויבון שאהד ביני זבינך ויקח יעקב אבן
 וירימו מבעת זעב יעקב אבנא וזקפה קמא פאכר יעקב הגד ונע
 דכה ויאמר יעקב לאחיו לקטו אפנים זיקחו אפנים ויעשוהו ויאמר
 שם על הגל וזמר יעקב לאחיו לקטו אפנים ונפשו אבניו זעב
 דגורא זאכלו תמן על דגורא פקא יעקב לאצחאבה אקפחהגארה ונ
 חגארה וצנעו רגמא זאכלו תם עלי ארגם ויקרא לו לבן שגור
 ויעקב קרא לו גלעד וקרא ליה ולבן זגור שהו ואתא יעקב קרא ליה גור
 פסמאה לבן רגם אשהאדה ויעקב במאה גלעד ויעקב ויאמר
 לבן הגל הזה עד ביני זבינך היום על פן קרא שמו גלעד ויאמר לבן
 דגורא הדין שהיד בינא זבינך יומא דיין עקב ביין קרא שמוה גלעד ונ
 לבן הדי ארגם שאהד ביני זבינך איום גורא סמאה גלעד ונמצפה
 אמר יצא יהנה ביני זבינך פי נפתר איש מרעהו וסכותא דגורא
 מימר אדי בינא זבינך ארי גתכפי גבר כותבדיה וזאמסלע אדי
 יטלע אלה ביני זבינך אד תסתד כל אמר ען צאחבה אט תע
 בלתי ואם תקח נשים על בלתי אן איש עמנו ראה אלהים עד ביני
 אם תעני את בלתי ואם תפס נשיו על בלתי לית אנש עפלא הדין
 די שהיד בינא זבינך אן לא תעדב בנאית ואן לא תאלד עליהן
 אנצד אלה שאהד ביני זבינך ויאמר לבן ליעקב המה הגל הא
 המצבה אשר יריו ביני זבינך ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הא
 קמתא דאקמיית בינא זבינך וקא לה אצנא הדי ארגם ויהיה אנצמא
 זד ותהא ביני זבינך עד הגל הזה ועדה המצבה אס בני לא אעבדו
 את הגל הזה ואם אתה לא תעבד אלי אתה הגל הזה ואת המצבה הזאת
 קראו שהיד דגורא הדין וקמתא אס אנא לא אעבד לה
 דאלא הדין ואם אתלל תעבד לות יהיה גורא הדין קמתא הדין

ויא = 15

דאמר 70

והיה

ביושן הדה ארגם שאהד ויהיה אנצבה עליה אן לא אגודהמא אן ועלך
 אן לא תגודהמא אן לטר אלהי אברהם ואלהי נחור וישפטו בינינו אלהי
 אביהם וישבע יעקב בפת אביו יצחק אלהי דאברהם אלהי נחור ויבון
 בינא אהא דאבוהון זקנים יעקב ברהייל ליה אבוהי יצחק ואה אבר
 ואה נחור ונפמו בינא אה אביהמא וחלקי עקוב בפזע אביה יצחק ויצח
 יעקב אבן בהר גיקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר ונכס יעקב
 אכסמא בטור אוקר אל ארמנו למיכל לחמא זאכלו לחמא זאכלו בטורא ותם
 זכס זעקוב דבנא פי אגל וזעו באכותה יאמלו טעמא זאכלו פי אגל
 וישם לבן בנדר ונשק לבנו ולבנתו ויבדך אתהם וילך יושב לבן למקמו
 אקדים לבן צפרא ונשק לבנוהו ולבנתיה זבירך ותהווק אלוותב לבן לאתריה
 ואתה לבן באגרא וקבל פמה ונא אתה זדעא להם תם מצא ורגע אימוצעה
 ויעקב הלך לרשף ונפגעו בו מלאכי אלהים ויעקב אצל לאוריהוה עו
 ביה מלאכי אדני ויעקוב מצו איטר יקה פפאגתה מלאוכה אלה ויאמר
 יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המזוזה הוא מחנם ויאמר
 יעקב בר האנזמטרי מן קני דא וקרא שמהוה אלהוה מחנם וקא
 יעקוב למא ראהם חוה עסכר אלה פסמא דאך אמוצע דאת אעסכרין

קמח פיקו סימן חלקי 70

אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו ותבג אגדי יארוך
ועקב למימראת נצח לוח אחך לוח עשו וזאת אתי לנדרמותך וארבע מאות
גברא עמיה פרצע ארסל אי יעקוב קאילא צרנא אי אבך אי עשו וארבע
מאצי תלקאך ומעה ארבע מאיה רגל וזרתי עקב מאד ונצח לו וזרתי
העם אשר צפתו ואתה צאן ואתה בקל והגמלים לשני מחנות וזרתי
לחד א ועקת ליה פליגית עמא דעמיה וית ענא וית תור וזרתי ליה
משלך ופנאת ועקוב גזא וצאק בה לאמר וקסם אקום אדי מעה ואגם
ואבקר ואגמא עלי עסקלך ויאמר אסבוא עשו אר המחה האת וקסם
והיה המתכה הנשאר לפליטה ואמר אס ייתי עשוי למשרטת חבית
די מחוכמה ימשריתאך אשתאך לשיטא אלא אגא עשו אי אר המה
פאה לכה צאר אעם כר אבא קי פליתא ויאמר יעקב אלו אבדו אבדו
אבדו יצחק והוה האמר אלי שוב לארץך ולמולדתך ואיטיבנה עמך ויאמר
איה דאבא אבדו אבדו איה דאבא יצחק יי דאמר לית תוב לארעך ואלית
ואטיב עמך וחס קאי עקוב יא אה גדי אברהם זאא אבני יצחק יא
אי קלת לי ארע אי מלך ומולךך ארסן איך קטנת מכל התפדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כעבדתי עבדתי אתך ועתה הוה
לשני מחנות דעירן זכותי מכל חסדין ומכל טוביך עבדת עם עבדך אר
והוה עבדתי את ירדנא הדין וכען הויתי לתרתין משרין אכל מן
אסתחאק גמיע אפצל ואחמאן אי צנעתה מע עבדך לאן בעצא עמ
הדא ארדן ואן פקר צאר לוי עסקלך העלע נא מיד אחי מיד עשו מ
אכיל אתי פדבוא והפני אס על בניס שייזני עני מידא דאחי מיד אר
ארי דחיל אכא מניה דלמא ייתי וימחיני אגא על בנא אסאן אן תכלע
מן יד אכיל מיד עשו פאע אכא פה כלא יאתי ויקתלני אס מע אבנן
ואתה אמרת הוטיב איטיב עמך ושמתו אתך על כחול היס אשר לא יא
מרב ואת אמרת אוטבא אוטיב עמך ואשוי ית בנך סגיאן כחלא דימא
יתמנון מסגי ואת קלת אכא ארסן איך ואציר נסלך כרמל אבך אי
יחצא מן כתרך וילן שם כליל ההוא וילן מן הבא בידו מנחה לע
אחי וזבת תמן כלילא ההוא ונסיב סגיאן בידו והתקטבא לעשו
פנאתהם תלך אליליהו עזל ממאגא בה הדין והעשו אסח עזים מא

ותישים עשרים לחלים מאתים ואילים עשרים עזי מאתותי שיה
עמך ודחלי מאתך וזכרתי עמך מן מאית עכו ועשרין תיס מאית געג
ועשרין כבש גמלים מניקות בניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה
אתנת עשרים נעדרם עשכה גמלי פליגיתא וזבניהן תלתין וזרתי ארבעין
ותודי עמך אגמך עסקלך עלי עסקלך יתלאתין כאקא מרצעה מע אולמא
ארבעין בקרה ועשרה וזרתי עשרין מאתין ועשרה גחאש ויתן פ
עבדך עדר עבדך לבדו ויאמר אל עבדך עבדך לפני ורוחתי שמו בין עדר
בין עדר ויהב ביד עבדך ישרא עבדך אכלהו וזרתי אמר לעבדך עבדך
והוה וזרתי תשונעין עבדך אבין עבדך וזרתי אמר לעבדך עבדך
קטיעא עלי חדה וקל להם תקדמוני וצירן פרגה בין קטיע וקטיע ויצו
את הדאשון לאמר כיופנס עשו אר וסאלך לאמה למי אתה ואנה
אלך ולמי אלה לפניך ופליגיתא קדמא למימר ארי יעקב עשו אר
ויסאלך למימר דמך את ולאן את אזול ולמן אין דקדמך ואמר אזול
קאילא ארית פאגאך עשו אכיל וסאן קאילא למן אנת ויא אין תמצי ולמן
אולא אדי בין ידיך ויאמר לעבדך לעקב מנחה הוא שלחה לארע לעשו
הפדה הוא אחרוני ותימר דעבדך דיעקב תקלכותא היא ומשך היא
לרבו לעשו וזרתי אה הוא אתי בתרנא פקל לעבדך ליעקוב הי הוה
מבעותה לסידי לעשו והוה הוא איצא וראעא ויצו גם את השני גם את
שלישי גם את כל ההלנים אחרי העדרים לאמר כגבר הזה תדבר ון
אל עשו במנחה פניו ופיקוד אה ית תנינא אה ית תליתא אה ית כל
אזלי עבדך עבדך למימר כפתגמא הדין תמללון עם עשו כד תשכחון
תיה ואמר אגמך איצא כלאך ואת אסאן אמאצין מע אקטוע קאילא
בד קולו לעשו אתי נאפית מוח ואמר גם הפת עבדך יעקב אחרני כ
אך אכפרה פניו במנחה ההלכות לפני ואחרי בן ארעא פניו אה ישא
ע יתימר וי אפיה עבדך יעקב אתי בתרנא ארי אמר אבדך ופ
לגזיה בתקדמתא דאלא קדמית בן אחי אפודימאס יסנ אפי
ליל איה הודי עבדך יעקוב והאכא לאנה קא אתרצא אולא
הודי אמתקדמה בין ידי ובער דאך אעצא אי זמחה לעל אן יספעט
ועבד המכחה על פניו והוא לך כלילא ההוא במחנה ועמדת תקר סג

ותישים

על אפיה ליהוה בית בלילה ההוא במשריתא מתקדמתה אהיה אור
 והו באת תלך אלילה פי אעסכר ויקס בלילה הוא ויקח את שתי בשי
 ואת שבי שפחתיו ואת אחד עשר לדין ובעבר את מעבר יבקו וקם
 בלילה הוא ודברית תרתי נשחז וית תרתיין להינתנה עמך עמך
 ועברית מעבר יבקו וקאם פי תלך אלילה ואכד זוגתה ואמתה ואחיה
 עשר אבא לה ועבר עבר יבקו ויקחם ויעברם את הגחל ועבר את
 א שר לו ודבר לו וקא עבר לון יתגחל ואת עברית דלילה פאכדוהם ועבר
 בהם אור ועבר בגמיע מאה וזוגת יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד
 עלות השחר ויאשתאר יעקב בלמחזה ויאשתדל גבדא עמיה עד זמרת
 צפרא פנקי יעקוב וחרה וצאר טה בגל לא משלע אפגר וירא כי לא ית
 לו ויגע בכף ירכו ותקע בכה ורעקב בהאבקו עמו וזוגת ארי לא יכיר
 ליה וקריב בפתו ירכיה וזע פתי ירכא דיעקב בשתדלוותיה עמיה פלמ
 ראי אנה לס וטיקה וצא בחק ורכה מא חק ודרך יעקוב פי מצאר עתה
 ויאמר שלחני פי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי ויאמר
 שלחני ארי סליה צפרא ויאמר לא אשלחך אהין בדכתי קא אסל
 אר קר טלע אפר קא לא אטלקך דח אן תנארנכי ויאמר אליו מ
 שמך ויאמר יעקב ויאמר ליה מן שמך ויאמר יעקב קא לה מא
 קא יעקוב ויאמר לא יעקב ויאמר עוד שמך כי אם ושדאל
 שדית עם אלהים ועם אנשים ותוכל ויאמר לא יעקב ויאמר
 שמך אהין ישדאל ארי רב את קלי עם גבדיא ויכילתא קא לא
 יסמא אסמך אנדא יעקוב פקט לא אמר לאנך תרווסת ענד
 אלה וענד אנאם וסקת דאך וישאל יעקב ויאמר המידה נא שמך
 ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם וישאל יעקב
 ויאמר הו כען שמך ויאמר למה דנן את שמך לשמי ויאמר
 זתיה תמך פסא יעקוב וקא אכדני מא אסמך קאמא סלך ען אס
 למה בארכה תם ויקרא יעקב ססה מקום פניאל פיראיתי אלה
 פנים אל פנים ותציל נפשי וקרא יעקב שמא דאתא פניאל
 חזיתי מלאכא דילי אפיז באפיזא שתי אבת נפשי פסמא יעקוב א
 אמוצ עפניא קאילא אני דאתמלך אלה שפאדא ותכלעת פסי וירא
 לו השמש

אשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו ודעה ליה שמשא פד עבר ית
 א והוא מסלע על ירכו פאשדקת לה אשמש כמי עבר פנוא נכאן לא
 קנה דאר יצלע מן ורכו על לון לא יאמר בני ישראל את ה' ויהי
 אשר על פת מדר עד רגס הזה כי נגע בכף ירכו יעקב פגה השעה על כן
 וירא יעקב כי לא יתגחל ויאשתדל גבדא עמיה עד זמרת
 צפרא פנקי יעקוב וחרה וצאר טה בגל לא משלע אפגר וירא כי לא ית
 לו ויגע בכף ירכו ותקע בכה ורעקב בהאבקו עמו וזוגת ארי לא יכיר
 ליה וקריב בפתו ירכיה וזע פתי ירכא דיעקב בשתדלוותיה עמיה פלמ
 ראי אנה לס וטיקה וצא בחק ורכה מא חק ודרך יעקוב פי מצאר עתה
 ויאמר שלחני פי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי ויאמר
 שלחני ארי סליה צפרא ויאמר לא אשלחך אהין בדכתי קא אסל
 אר קר טלע אפר קא לא אטלקך דח אן תנארנכי ויאמר אליו מ
 שמך ויאמר יעקב ויאמר ליה מן שמך ויאמר יעקב קא לה מא
 קא יעקוב ויאמר לא יעקב ויאמר עוד שמך כי אם ושדאל
 שדית עם אלהים ועם אנשים ותוכל ויאמר לא יעקב ויאמר
 שמך אהין ישדאל ארי רב את קלי עם גבדיא ויכילתא קא לא
 יסמא אסמך אנדא יעקוב פקט לא אמר לאנך תרווסת ענד
 אלה וענד אנאם וסקת דאך וישאל יעקב ויאמר המידה נא שמך
 ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם וישאל יעקב
 ויאמר הו כען שמך ויאמר למה דנן את שמך לשמי ויאמר
 זתיה תמך פסא יעקוב וקא אכדני מא אסמך קאמא סלך ען אס
 למה בארכה תם ויקרא יעקב ססה מקום פניאל פיראיתי אלה
 פנים אל פנים ותציל נפשי וקרא יעקב שמא דאתא פניאל
 חזיתי מלאכא דילי אפיז באפיזא שתי אבת נפשי פסמא יעקוב א
 אמוצ עפניא קאילא אני דאתמלך אלה שפאדא ותכלעת פסי וירא
 לו השמש

עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד צאתו עד אהרן והוא
 רדף ביהוין אגיד על ארעה שבע זמני עד מקרביה לות אחוה וזהו
 רבום זמנ על ארץ כבע מראר אי אן דנא מן אכיה זירע עשו
 איתו ויחמקו ופל של צוארו וישקו ויביו ויהט עשו לקד מותיה
 ציה זנפל על צורה זנשקיה וכו' פחא צר עשו תלסא פעאקה אצלב
 זיקה וכלה אכבא וישא את עיניו ואת עיניו ואת עיניו ואת עיניו
 ד מי אלה לך ויביר דלוי סא שרתיך אלהים את עבדך ואת ית
 חמחא את נשיא ית צבא ויאמר אשך ואמר פניאל דין אשך עבדך
 ע עינא ודא אנא ושא אלהי פקא מן הולא מצר פקא אנומד ארי
 אלה אלה עבדך ותגשו וישפחות רגליהן וישתחו ויקרבו לארצה
 לא אנומד ויביר דלוי סא שרתיך אלהים את עבדך ואת ית
 לא ירדה וישתחו ויאמר אלהי פקא מן הולא מצר פקא אנומד ארי
 א ורגי דו צבא כן קריב ופקא ויהי וסגרו פתק מת לאה ואלאזוא

בב

יעקב עד כאן ייעקב שמע ארי סאיב ית דינה ברתיה וכו' והיו עס
ביתוהי בהקלא זשתיק יעקב עד מיתיהו תם סמע יעקוב אנה קד נקס
דלה אבנתה וזאן בניה מע מאשיתה פי אצחרי פאמסר אי מגייהם ויצא
חקור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו ונפק חמור אבוהו דשכם ליה
יעקב למל לא עמיה פכרג חמור אבו שכם אי יעקוב לילמה בדיא
ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
ביתבלה עשה בישדאל לשפכ את בתי יעקב וכן לא עשה ובני יעקב
עלו מן הקלא כד שמעו ואתנסיסו בדיא יתקית להון לחדא ארי פלנה
עבד בישדאל למשכב עם בת יעקב ובין לא כשר דיתעפיד ובני יעקב
גאו מן אצחרי כמי סמקו פאגתם אקום דאשתד עליהם גדא לאנה צמ
כסאסה פי א אקר אד צאגע אבנתה וכדי לא יצגע דידר חמור אנס
לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנונא אתה לך לאשר זמלית
חמור עמון למימר שכם בדי אתר עזאת נפשיה בדתכוון הבו כנה
יתה ליה לאתו בכלמהם חמור קאילא אן שכם אפכי קד שעפת נפשו
באבנתכם אעטוהא לה זונה והתחמנו אתכם בנותיכם תתנו לנו ואת בנותי
תקחו לכם ואתחלנו בנא בנתכון תתנו לנו בנתלא תכלון לבון
וצאהרונא אעטונא בנאתכם וכדו בנאתא ואתנו שבנו והארץ תהי
לפניכם שבו וסחלוה והאחזו בה אעמלא תתכוון ארעא תהי לך מי
תיבו זעבידו בה סחרתא ואחסינו בה אקומו ענדכא הודי אבד כן די
אגלו ואתגרנו פיה וחזוה ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אביו
הן בעיביס ואשר האמרו אלי אתו אמר שכם לאבוהא ול אחיה
אשכח רחמיך בעיניכו ודת מרוז לי אתרעא שכם לאביוהא ואביו
אגד חצאא ענדכס וכל הוא תקלו לי אעטתם הדיכו עלי מאד מחר
זכות ואמלה באשר האמרו אלי ותנולו אתה ערה לאשה אטנו עלי
לחדא מהרין זכותנו ואתך וכמא דתימרו לך תהבו לי ית עת לימתא לאתו
כתלו עלי גדא מן אמהר ואעטא אעטיכס כמא ח חורו
אגאדיה זוגה ויעכו בני יעקב את עולם ואת חמור
אשר טמא את דינה אחתם ואבי בני יעקב ית שכם וסם
בהכמה זמליו דסאיב ית דינה צחתהון פאגאבנה

וישלה

אכתהם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
אשר לו עדרה ביחרפה הוא לנו ואמר להון לא
חדין למתן ית אחתנא לגבר דליה ערלא ארי חסדא
בזיק אן נענע הדי אומר אן נעטי אכתנא לרגל לה
אך בזאת נאות לכס אם מהו ממנו להמל לכס כל
לכון אס תהון כותנא למגאר לפון כל דכורא לכון ב
ונו מתלנא ואכתתן מנכס כל דכר ונתנו את
כנותיכל לכס ואת בנותיכס נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד ונתתן
בנתנא לכון וית בנתכוון נקב לנא ונתתב עמכו ונלי לעמא חד ואעטנא
אתכס ואקמנא ענדכס וצרנא אמה ואחדה ואס
לה פשינו צו אילינו להמול ולקחנו את בנותנו והלכנו ואס לא תקבלו מנתנא
וניתיל ואן לס תקבלו מנא ותכתתנון אכדנא
ויישנו דבריהם בעינו חמור ובעיני שכם בן חמור ושפלו
פשינו ובעיני חמור ובעיני שכם בן חמור פחסן כל אמהם ענד חמור
ולא אחר חנעו לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא
שפלו חמור ובעיני חמור ולא אחר עולימא לס עבד פתגמא ארי אתרעי בבת
שפלו חמור ובעיני חמור ובעיני שכם בן חמור ובעיני שכם בן חמור
ס מן גמיע בית אביו ויצא חמור ושכם בניו אל
אנשי עירס לאמרו ואתא חמור ושכם בדיה לתרע
קרתהון למימר פדכל חמור ושכם אבנה אבאב
אילין האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
אומה ווארין חפך רחבת דים לפניום את בנתם נקח לנו
במנונו נתנו לך ס גבריא האין שלם אגון עמלא ויתכוון בארעא
חורתא וארעא הא פתיות ידיו כדמיהון ית בנתהון נקב לנא
חולאי אקום מסמין לנא אן יגלסו פי אבד
אמעאן בין ידיהם אן נתזוב בנאתהם ונחנהם
אך בזאת לנו האנשים לשבת אתנו לית לעם אחד
למנונו כמאשר חס נמלים ברס בדא יספסוק לנא גבריא למתב
עמא חד למתב לנא כל דכורא פמא דאין גזירין לכון

לית את אמתנו לאיש
ניפול למעבד מתנא
היא לנא

זכרנו ברס בדא נענע

כנותיכל לכס ואת בנותיכס נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד ונתתן בנתנא לכון וית בנתכוון נקב לנא ונתתב עמכו ונלי לעמא חד ואעטנא אתכס ואקמנא ענדכס וצרנא אמה ואחדה ואס לה פשינו צו אילינו להמול ולקחנו את בנותנו והלכנו ואס לא תקבלו מנתנא וניתיל ואן לס תקבלו מנא ותכתתנון אכדנא ויישנו דבריהם בעינו חמור ובעיני שכם בן חמור ושפלו פשינו ובעיני חמור ובעיני שכם בן חמור פחסן כל אמהם ענד חמור

לשפלו חמור ובעיני חמור ובעיני שכם בן חמור ובעיני שכם בן חמור

ס מן גמיע בית אביו ויצא חמור ושכם בניו אל אנשי עירס לאמרו ואתא חמור ושכם בדיה לתרע קרתהון למימר פדכל חמור ושכם אבנה אבאב אילין האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו אומה ווארין חפך רחבת דים לפניום את בנתם נקח לנו במנונו נתנו לך ס גבריא האין שלם אגון עמלא ויתכוון בארעא חורתא וארעא הא פתיות ידיו כדמיהון ית בנתהון נקב לנא חולאי אקום מסמין לנא אן יגלסו פי אבד אמעאן בין ידיהם אן נתזוב בנאתהם ונחנהם אך בזאת לנו האנשים לשבת אתנו לית לעם אחד למנונו כמאשר חס נמלים ברס בדא יספסוק לנא גבריא למתב עמא חד למתב לנא כל דכורא פמא דאין גזירין לכון

בא לך

ככה יטאקונא אקום אין יקומו מענא ונציר אמה ואחדה
כל רגל כמי הם מכתונין מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא
נאותה להם וישבו אתנו גיתיהו זקניהו זכל בעיריהו הלא
ברם נפתם להווייתבון עמנא סרחם ומואשיהם ובהאימהם
מלכהם אנמא הו לנא עדא אין נטאבקהם עלא הדי ויקומו מעו
וישמעו אל חמור ואל שכם כלו כל יצאי שער עירו וימלו כל
כל יצאי שער עירו וכללו מן חמור זמן שכס בריהו כל נפלו
ובדלו כל דכורא כל נפקי תרע קרתיהו פקבלו מן חמור זמן שכס
כל מן כרג מן באב קריתה ואכתתן כל רגל מנהם ויהי ביום
בהיותם פאבים וקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש
ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר והוה ביום תליתא כד
עליהו בעיהו זנסו ויבאו תרין בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
ועלו על קרתא דיתבא לרחצין וקטלו כל דכורא פלמא כאן
אתא והם וגעון אכד שמעון ולוי אכוי דינה כל אמר סיפה
והם מטמאון וקתלו כל דכר ואת חמור ואת שכס כלו הרגו
ויקחו את דינה מבית שכס ויצאו וית חמור וית שכס בריהו
דחרי ודברו וית דינה מבית שכס ונפקו וחמור ושכס אבנא
בחד אסיה ואכדו דינה מן בית שכס וכרגו בני יעקב באו
ועלו העיר אשר טמאו אחותם בני יעקב עלו וכל יצאי ק
קרתא דסאיבו אחתוון בני יעקב דכלו עלי אציעא וגנס
קריה כמי נגסו אבתהם את צאנס ואת בקרם ואת חמורם
בעיר ואת אשר בשדה לקחו ית ענהו וית תוליהו וית
דבקרתא וית דבחקלא בזו וגנמהם ובקדהם וחמירבם
ומא פי אציעא אכדו ואת פלחילם ואת כל טפם ואת
ויבאו ואת כל אשר בבית דינה כל נכסיהו וית כל ספלה
ובצורית כל דביתא וגמיע אתאתהם ואטפיהם ונסא
וסאיר מא פי אמנוזר ויאמר יעקב אל שמעון ואלוי
להב אישני בישב הארץ בכנעני ופרזי ואני מתי
והכוני ונשמדתי אני וביתי ויאמר יעקב לשמעון וכל

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מצבה לאל
הצאה אלך בצלחך מפני עשו אחיך ואמר לי יעקב קום סק לבית אל ואתב
תמן ויעביר תמן מדבה לא דאתבלי לך במערה קר מן קדם עשו אחיך פקא
לה ליעקב קום אצער אי בית א וקום הנאר ואצנעתם מדבחה לטפאיק
מגלי לך פי הרובך מן בין עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
עמו וקרו את אלהי הנבל אשר בתוככם והסחרו וחדלפו שמלותיכם ויאמר
יעקב לאנשי ביתיה וכלל דעמיה אערו וית פעות עממיה דבני כוין ואתו
דשנו כמותכוין פקא יעקוב לאה וסאיר מן מעה אנעו מעבודתא
ארכא אדי פי מא בינכם ותסחרו וכללו תיאכנס ונקומה ונעלה בית אל
ועשה שם מצבה לאל הענה את ביום צרתי ויהי עמדי בדבר אשר
דברתי ונקום ונסק לבית אל ויעביר תמן מדבה לאיד קביל צלותי ביום
ועקת יהוה מימרה במקדש אורחא דאזלית ונקום ונצער אי בית א
ונצע תם מדבחה לטפאיק למגיבני פי זים שדתי וכאן מעי פי אטריק
די סלכתה ויתנו אל יעקב את פל אלהי הנבל אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמון אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכס ויהבו
יעקב וית כל פעות עממיה דבדיהו וית קדשא דבאדיהו וקטמו ויתוון
יעקב תחות בטמא ד עם שכס פאעטו יעקוב במיע מעבודתא ארכא
די מעהם ואשנוף אדי פי אדאנהס פדפנהא יעקוב תחת אבטמה אתי
בחדא נאבלוס וינסעו ויהי חמת אלהים על הערים אשר סביבתו
וא רדפו אחרי בני יעקב ונפלו ויהוה דחלא מן קני על
דכדו סחרו ויהוה דחלא דדפו וית בני יעקב תם חלו פכאן דעי שלה
עלי אקרי אדין חסיהם ולס יכלבו בני יעקוב ויבא יעקב לניה אשר
אדץ כסען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו ואתא יעקב ללוי

מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא נאותה להם וישבו אתנו גיתיהו זקניהו זכל בעיריהו הלא ברם נפתם להווייתבון עמנא סרחם ומואשיהם ובהאימהם מלכהם אנמא הו לנא עדא אין נטאבקהם עלא הדי ויקומו מעו וישמעו אל חמור ואל שכס כלו כל יצאי שער עירו וימלו כל כל יצאי שער עירו וכללו מן חמור זמן שכס בריהו כל נפלו ובדלו כל דכורא כל נפקי תרע קרתיהו פקבלו מן חמור זמן שכס כל מן כרג מן באב קריתה ואכתתן כל רגל מנהם ויהי ביום בהיותם פאבים וקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר והוה ביום תליתא כד עליהו בעיהו זנסו ויבאו תרין בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה ועלו על קרתא דיתבא לרחצין וקטלו כל דכורא פלמא כאן אתא והם וגעון אכד שמעון ולוי אכוי דינה כל אמר סיפה והם מטמאון וקתלו כל דכר ואת חמור ואת שכס כלו הרגו ויקחו את דינה מבית שכס ויצאו וית חמור וית שכס בריהו דחרי ודברו וית דינה מבית שכס ונפקו וחמור ושכס אבנא בחד אסיה ואכדו דינה מן בית שכס וכרגו בני יעקב באו ועלו העיר אשר טמאו אחותם בני יעקב עלו וכל יצאי קרתא דסאיבו אחתוון בני יעקב דכלו עלי אציעא וגנס קריה כמי נגסו אבתהם את צאנס ואת בקרם ואת חמורם בעיר ואת אשר בשדה לקחו ית ענהו וית תוליהו וית דבקרתא וית דבחקלא בזו וגנמהם ובקדהם וחמירבם ומא פי אציעא אכדו ואת פלחילם ואת כל טפם ואת ויבאו ואת כל אשר בבית דינה כל נכסיהו וית כל ספלה ובצורית כל דביתא וגמיע אתאתהם ואטפיהם ונסא וסאיר מא פי אמנוזר ויאמר יעקב אל שמעון ואלוי להב אישני בישב הארץ בכנעני ופרזי ואני מתי והכוני ונשמדתי אני וביתי ויאמר יעקב לשמעון וכל

דבאר עא דכנען היא בית אהוא וכל עמא דעמיה חתא גא יעקוב אי ליה
 פי בלד כנעאן הי בית א הו ובמיע שקוס אדי מעה ויבן שם מזבח ויקרא
 למקום אל בית אל פי שם נגלו אליו האלהים נבחרו מפני אפי' ויקרא
 מדבחה וקרא לאהראי בית א ארי תמן אתגרי ליה במערה ליה מנה
 אחוהי פכנא תם מדבחה ודעי פי אמוצע בית א אי אטאיק לאן תסת
 לה אלה פי הרובה מן בין ידי אביה וממת דברה מינקת רבקה ותקבר מתח
 לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ומיתת דבורה מינקתה דת
 זאתקברת מלרע לבית א בשפולי מישראל וקרא שמה מישר בכיה
 פמאתת דבורה דאיה רבקה ודפנת אספל בית א דון אמרג פסמא מרג אבב
 ויקרא אלהים אל יעקב עוד כבאו מפרן ארס ויברך אתו ואתגרי ליה ליעקב
 עוד במיתוהי מפרן ארס וברך יתיה פתבלא אלה ליעקוב איצא פי מגייה
 פדן ארסונאך פיה ויאמר לו אלהים שמר יעקב לא יקרא שמו עוד יעקב
 פי אם ישראל יהיה שמו ויקרא את שמו ישראל ואמר ליה ליעקב יעקב
 לא יתקרי שמו עוד יעקב אהין ישראל יהי שמו וקרא ית שמה ישראל
 וקא לה אסמר יעקוב לא יסמא אסמר אנדא יעקוב פקט אא אסר וממא
 איצא אסר ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי ומהק גוים יהיה
 ממך ומלכים מחלצין יצאו ואמר ליה יאנא א שדי פוש וסגי עב
 זכנשת שבטין יהון מנך ומלפין דשלפין בעממא מנך יפקון תם קא
 אלה אנא אטאיק אטאפי אנס ואכתר אמה בעד גוי אנס תכוז מנך ומ
 מן עלבך יכרגון ואת הארץ אשר נתתי לאבותם וליצחק לך אתננה
 וליזרעב אחריו אתן את הארץ זית ארעא דיהבית לאברהם וליצחק לך
 אתננה ולבנך בתוך אתין ית ארעא ואבלד אדי אעטיתה לאבד ויצא
 לך אעטיה ולנסלך מן בעדר ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר
 זאסתלק מעלוהי וקרא דת באתרא דמליל עמיה תם ארתפע נור אלה
 ית פי אמוצע אדי כאטבה ויעב יעקב מצבה במקום אשר דבר
 מן אבן ויסר עליה נסך ויצק עליה שמן ואקים יעקב קמתא ברא
 דמיל עמיה קמת אבנא ואסיר עליה נסכין ואריק עליה משהא ונצב
 יעקוב ביה פי אמוצע אדי כאטבה דבה מן הגארה ורש עליה מזא

עב עליה דהנא ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים
 ויקרא יעקב את שם המקום דמליל עמיה תמן בית א פסמא
 אר אמוצע אדי כאטבה אלה תם בית א ויסעו מבית אל מהיעוד כברת
 ארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ומקט בלדמה ונפלו מבית א זהוה עוד כרוב
 אגא למיפל לאפרת וילידת רחל וקשיאת במילדה תם רחל מן בית א
 להם ממאפה מיל מן אטריק אי דכול אפרת פולדת רחל וצעב ולאדוהא
 בהק שמה בלדמה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גס זה לך בן זהוה
 במילדה ואמרת לה היתא לא תדהלין ארי את דין לך בר פלמא
 קאת להא אקאבלה לא תכאפין פאן הדא לך אנן ויהי בעאת
 וקרא שמו בראוני ואבין קרא לו בנימין והוה במקפ פשוה
 וקרת שמה בר דוי ואביו קרא למה בנימין פעגד כרוג
 מאיתה אסמתה אבן תרחי ואביה סמאה בנימין וממת רחל
 בדרך אפרת הוא בית לחם ומיתת רחל ואתקברת בארעא אפרת
 פכאתת רחל ודפנת פי טריק אפרת הי בית לחם ויעב
 על מצבה על קברמה הוא מצבת קברת רחל עד היום ואקים יעקב
 קמתא על קברתה היא קמת קבורתא דרחל עד יומא דין ונצב יעקוב
 עלי קברתה הי תסמא נצבה רחל אי איוס ויסע ישראל ויש אהלה
 למגדל עדר ונטל ישראל ופרסיה למשכניה מהלאה למגדל
 תם רחל אסר ומד כבאיה מן הנאך אי מגדל עדר ויהי בשכין
 ישראל והוא ילך ראובן וישלח את בלהה פילגש אבין וישמע
 פסקל כמאנע פסקו

ויהיו בני יעקב שנים עשר: זהוה כר שרא ישראל בארעא הה אואזל
 ראובן ושמעון בלחה להיתתא דאבוהי ושמעון ישראל זהו בני יעקב תר
 פלמא סכן אסר דאך אבדל מצא ראובן פצאנע בלהה אמה אביה
 אסר פצארו בני יעקוב בבנימין אתני עשר בני לאה בבור
 עקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון בני לאה ביעקב
 ושמ ולוי ויהוד וישש וזבן בני לאה בכר יעק ראו ושמ ולוי ויהוד
 בני רחל יוסף ובנימין בני רחל וגו ובעני בלהה שפחת רחל
 ובעני בלהה אמתה דרחל דין ונפתלי ובעני בלהה אמה רחל דין ונפתלי

ויהיו בני יעקב שנים עשר: זהוה כר שרא ישראל בארעא הה אואזל
 ראובן ושמעון בלחה להיתתא דאבוהי ושמעון ישראל זהו בני יעקב תר
 פלמא סכן אסר דאך אבדל מצא ראובן פצאנע בלהה אמה אביה
 אסר פצארו בני יעקוב בבנימין אתני עשר בני לאה בבור
 עקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון בני לאה ביעקב
 ושמ ולוי ויהוד וישש וזבן בני לאה בכר יעק ראו ושמ ולוי ויהוד
 בני רחל יוסף ובנימין בני רחל וגו ובעני בלהה שפחת רחל
 ובעני בלהה אמתה דרחל דין ונפתלי ובעני בלהה אמה רחל דין ונפתלי

פסקל כמאנע פסקו

ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו בפרד
 ארם ובני זלפה אמתה דלאה גד ואשר ילדו בני יעקב דאתי לידו בפרד
 בפרד ארם ובני זלפה אמה לאה גד ואשר הולאי בני יעקב ארבע
 לה פי פדן ארם יצא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע
 הוא הברון אשר צר שם אנדרם ויצחק זאתא יעקב לזר יצחק
 אביו ממרא קרית ארבע היא הברון דדר תמן אנדרם ויצחק
 גא יעקב אי יצחק אביו ממרא קרית ארבע הי הברא אי ס
 תם אבר ויצ ויהי ימי יצחק כמות שנה ושלשים שנה זהו יוכי
 יצחק מאה ותמלן שנין פכאן עמר יצחק מאיה ותמאנין סנה
 וצווע יצחק וימת ואסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו איתו עשו
 ויעקב בניו ואתלביד יצחק ומית ואתלביד לעמיה ס' וסבע יומי
 וקברו יתיה עשו ויעקב בנוהי ותופי ומאת וצאר אי קומה שילב
 קד שבע מן אעמר ודפנוה עשו ויעקב אבנארה

שמונים

שמונים

ואלה תלדות עשו הוא אדום ואין תולדת עשו הוא אדום והוא
 שרה תיאיד עשו הוא אדום עשן לקח אתגשיו מבנות כנען
 עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החתי עשו
 נסיב עת נשואי מבנת כנען ית עדה בת אילון התארה ית אהליבמה
 בת ענה בת צבעון הואה וכאן עשו אתלכד נסאא מן בנאת כנען
 עדה אבנה אילון אחתי ואהליב אבנה ענה אבנה צבעון אחוי ואת
 בשמת בת שמעאל אחות נביית ית בשמת בת ישמעאל אחותה
 דנביית ובסמת אבנה אסמאע אכת נביית ותלד עדה לעשו ארת
 אליפז ובשמת ילדה את דעואל וילידת עדה לעשו ירת אליפז
 זכסמת ילידת ית דעואל פולדת עדה לעשו איפז ובסמ ולדת דעואל
 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר
 ילדו בארץ כנען ואהליבמה ילדת ית יעוש וית יעלם וית קרח
 איין בני עשו דאתי לידו ליה בארעא דכנען ואהליבמה ולדת יעוש
 ויעלם וקרח הולאי בני עשו אדי ולדו לה פי בלד כנעאן ויקח עשו
 אתגשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת
 כל

לבהמותיו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ
 מפני יעקב אחיו ודבר עשו ית נשואי ית בנוהי ית בנותיה וית כל
 נפשת ביתיה וית גיתוהי וית כל בעיריה וית כל קניניה דקנא בארע
 כנען ואזל לארע אחרימין קדם יעקב אחוהי תם אכד עשו נסאיה
 כנענה ובנאתה וכל נפס מן אה ומאשיתיה וקאיר בהאימה וקאיר מלכה
 אדי מלכה פי בלד כנעאן ומצא אי בלד ביה מן קבל יעקב אכיד
 פי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ כנעניהם לשאת אתם
 מפני מקניהם ארי הוה קניניהון סג' מלכתב כחדא ולא יפילת ארע
 ותלבותהון לסוברא יתהון מן קדם גיתיהון לאן סרחהם כאן אכתו מן
 אן יקמו גמיעא ולס יטיק בלד סכנאהם אן יחתמלהם מן קבל מואשי
 הם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ויתיב עשו בסורא דסעיר
 עשו הוא אדום פסכן עשו אדי הו אחרמי פי גבל סעיר ואלד
 תלדות עשו אפי אדום בהר שעיר ואין תולדת עשו אבנוהון דאדומא
 דסורא דסעיר והדי שרה תיאיד עשו אבו אחרמין פי גבל סעיר
 אלה שמות בני עשו אליפז בודעה אשת עשו דעואל בן בשמת
 אשת עשו איין שמות בני עשו איפז בר עדה אתת עשו דעואל בר
 בשמת אתת עשו הדה אסמא בני עשו איפז אבן עדה זוגתה דעואל
 אבן בשמת זוגתה ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו ובעתם וקנז זהו
 בני איפז תימן אומר צפו ובעתם וקנז וכאן בני איפז תימן אומר
 צפו ובעתם וקנז ותמנעוהיתה פי לבש לאליפז בודעשו ותלד לאליפז
 את עמלק אלה בני עדה אשת עשו ותמנע הות לה יתתא לאיפז בר
 עשו וילידת לאיפז ית עמלק איין בני עדה אתת עשו פכאנה תמנע
 אמה לאיפז אבן עשו פולדת לה עמלק הולאי בני עדה זוגה עשו
 ואלה בני דעואל נחת וזדה שמה נמזה אלה היו בני בשמת אשר
 עשו ואין בני דעואל נחת וזדה שמה נמזה איין הו בני בשמת אתת
 עשו הולאי בני דעואל נחת וזדה שמה נמזה הולאי כאנו בני בשמת
 זוגה עשו ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד
 עשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח ואין הו בני אהליבמה בת
 עדה בת צבעון אתת עשו וילידת לעשו ית יעוש וית יעלם וית קרח

והולאי כאנו בני אהליבמה אבנה ענה אבנה צבעון זוגה עשו פולח
 לה יעוש ויעלם וקרה אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו
 אלוק תימן אלוק אומר אלוק צפו אלוק קנז אין רבדבי בני עשו
 בני איפז בכריה דעשו רבא תימן רבה אומר רבה צפו רבה קנז
 הולאי צנאדיד בני עשו בני איפז בכרה תימן צנדיד אומר צנדיד
 צפו צנדיד וקנז צנדיד אלוק קרה אלוק געתס אלוק עמלק אלוק
 אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה רבה קרה רבה געתס רבה
 עמלק אין רבדבי איפז באר דאדום אין בני עדה וקרה צנדיד ובעת
 צנדיד ועמלק צנדיד הולאי צנאדיד איפז בלד אדום הולאי בני
 עדה ואלה בני רעואל בן עשו אלוק נחת אלוק זרח אלוק שמה א
 מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואל
 בני רעואל בן עשו רבה נחת רבה זרח רבה שמה רבה מזה אין רבדבי
 רעואל בארעא דאדום אין בני בשמת אתת עשו והולאי צנאדיד
 רעואל אבן עשו נחת צל זרח צל ושמה צל ומזה צל הולאי צנאדיד
 פי בלד אדום והם בני בשמת זוגה עשו ואלה בני אהליבמה בני
 אשת עשו אלוק יעוש אלוק יעלם אלוק קרה אלה אלופי אהליבמה
 בת ענה אשת עשו זאין בני אהליבמה אתת עשו רבה יעוש רבה
 יעלם רבה קרה אין רבדבי אהליבמה בת ענה אתת עשו והולאי בני
 אהליבמה זוגה עשו יעוש צל יעלם צל קרה צל הולאי צנאדיד
 אהליבמה אבנה ענה זוגתה אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא
 אדום אין בני עשו זאין רבדביהון הוא אדום הולאי בני עשו
 והולאי צנאדידהם והם אחמריין
 שעיל בחרי יישיב הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה אלין בני סעיר
 חוראי יתבי ארעא לוטן ושובל וצבעון וענה והולאי בני סעיר א
 חורייין סכאן אבדל לוטן ושובל וצב וענ ודישון ואצר ודישון אל
 אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום ודישון ואצר ודישון אין רבדבי
 חוראי בני סעיר בארעא דאדום ודישון ואצר ודישון הולאי צנאדיד
 אחורייין בני סעיר פי בלד אדום ויהיו בני לוטן חרי והימס ואחות לוטן
 תמנע וזהו בני לוטן חוריימס ואתתיה דלוטן תמנע פלאן בני לוטן

חורי והימס ואכתה תמנע ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן
 ואונס זאין בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונס והולאי בני
 שובל על ומועי שפ ואוני ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה
 אשר מצא את הימס במדבר בר עתו את החמרים לצבעון אביו
 זאין בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אדי רבב אבנא פי אבד חין כהן
 ורעא חמיר צבעון אביה ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה
 זאין בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה והולאי בני ענה דישון ואהליבמ
 אבנה ענה ואלה בני דישון חמדן ואשפן ויתרן וכרן זאין בני דישון
 חמדן ואשפן ויתרן וכרן והולאי בני דישון חמדן ואשפן ויתרן אלה
 בני אצר בלהן וזען ועקן אין בני אצר בלהן וזען ועקן הולאי בני
 אצר בל וז וע אלה בני דישון עמן וארן אין בני דישון עמן וארן הולאי
 בני דישון עמן וארן אלה אלופי החרי אלוק לוטן אלוק שובל אלוק
 צבעון אלוק ענה אין רבדבי חוראי רבא לוטן רבא שובל רבא צבעון
 רבא ענה הולאי צנאדיד אחורייין לוטן צל שובל צל צבעון צל ענה
 צל אלוק דישון אלוק אצר אלוק דישון אלה אלופי החרי לארפיהם
 בארץ שעיר רבא דישון רבא אצר רבא דישון אין רבדבי חוראי
 רבדביהון בארעא דסעיר ודישון צל ואצר צל ודישון צל הולאי
 צנאדיד אחורייין פי בלד סעיר
 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
 זאין מלכא דמלכו באר דאדום קדם דימלך מלכא לבני ישראל והוא
 אמלך אדי מלכו פי בלד אדום קבל אן ימלך מלך לבני אסל וימלך
 באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה ומלך באדום בלע בן בעור
 ושום קדונה דנהב ומלך פי אדום בלע אבן בעור ואסס קריתיה
 דנהב וימת בלע וימלך תחתו יובב בן זרח מבצרה ומית בלע
 ומלך תחתוהו יובב בן זרח מבצרה ומאת בלע ומלך בעדה יובב אב
 זרח מן אבצרה וימת יובב וימלך תחתו חשם מארץ התימני ומית
 יובב ומלך תחתוהו חושם מארע דרומא פמאת ומלך בעדה חושם
 מן בלד אימן וימת חשם וימלך תחתו הדד בן פדד המכה את מדיו
 בשדה מואב ושם עירו עוית ומית חושם ומלך תחתוהו הדד בן

60

הערות
 ודישון חמדן
 ודישון חמדן
 ודישון חמדן
 ודישון חמדן

בדד דקפיל ית מדינאי בהקל מואב זשום קרתיה עוית ומאר
 זמלך בעדה הדר אבן בדד אדיקתל אמדיאנין פי ציאע מואב
 ואסם קריתה עוית זימת הדר זימלך תחתיו שמלה ממשרקת
 זמית הדר זמלך תחותיהי שמלה ממשרקת זמאת זמלך בעדה
 שמלה ממשרקת זימת שמלה זימלך תחתיו שאול מרחכות
 הגדה זמית שמלה זמלך תחותיהי שאול מרחכות דעל פרה
 זמאת זמלך בעדה שאול מן רחבה אפראת זימת שאול זימלך
 תחתיו בעל חנן בן עכבור זמית שאול זמלך תחותיהי בעל חנן בר
 עכבור זמאת זמלך בעדה בעל חנן אבן עכבור זימת בעל חנן
 בן עכבור זימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבא
 בת מטווד בת מי זהבי זמית בעל חנן בר עכבור זמלך תחותיהי הדר
 ושום קרתיה פעו ושום אתתיה מהיטבא בת מטווד בת מצרית
 דהבא פמאת זמלך בעדה הדר ואסם קריתה פעו ואסם זוגתה
 מהיטבא אבנה מטווד אבנה מא אלהי אלהי שמות אלופי עשו
 למשפחתם למקמתם בשמתם אלות תסנע אלות עלוה אלות ית
 זשין שמחת דברבי עשו לזרעיתיהון לאתריהון בשמהתהון דבה
 תמנע דבה עלוה דבה יתת זבעד דאר הולאי צנאדיד עשו לעשא
 יהם פי מואצעהם באסמאיהם תסנע צל עלוה צנ יתת צנ אלות
 אלהיבמה אלות אלה אלות פינן דבה אלהיבמה דבה אה דבה פינן
 ואהליבמה צנ זאה צנ ופינן צנ אלות קנן אלות תימן אלות מבצר
 דבה קנן דבה תימן דבה מבצר זקנן צנ ותימן צנ ומבצר צנ אלות
 מגדיאל אלות עירם אלהי אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם
 הוא עשו אבי אדום דבה מגדיאל דבה עירם אין דברבי אדום
 למות כלניהון בארע אחסלתהון הוא עשו אבוהון דאדומאי ומגדיאל
 צנדיד ועירם צנ הולאי צנאדיד לאחמריין פי מסא כנהס בכרד
 חוזהם הו עשו אבו גמיעהם

קבל פסיקס סייא תבאסף

וישב יעקב בארץ סגור אביו בארץ כנען ויתבי יעקב בארע
 תותבות אבוהי בארע דכנען פסקן יעקוב פי בלד סכנא אביה פי

בלד סכנא אביה פי בלד כנעאן אלהי תלדות יעקב יוסף בן שבע
 עשדה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא לעד את בני בלה ואת בני
 זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם אין תולדות
 יעקב יוסף בר שבע עסרי שנין הוה דעי עם אחוהי בעלזא והוא רבי
 עם בני בלהה זעם בני זלפה נשי אבוהי זאיתי יוסף ית דנהון בישא
 אבוהון והדי שרח תשיד יעקוב למא כאן יוסף אבן יז סנה וכאן
 ידעא מע אכותה אלגנט וכאן נאשיא מע בני בלהה ומע בני זלפה
 וסוה אביה פאתא יוסף בשנאעה רדייה ענהם אי אביהם וישלאל
 אהב את יוסף מפל פניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו פתנת פסיס
 שלש דהים ית יוסף מכל בנוהי ארי בר חכיס הוא ליה זעבד ליה כתולת
 תפי וכאן אסר יחב יוסף אכתר מן גמיעהם לאנה לה אבן שיכוכה
 זענע לה תוכיה דיבאב ויראו אחיו פראתו אהב אביהם מפל אחיו
 ישנא אתו ולא יכלו דברו לשלום זחזו אחוהי ארי יתיה דהים
 אבוהון מכל אחוהי זסנו יתיה זלא צבן למללא עמיה שלס פלמא
 זלא אכותה אן אביה יחבה אכתר מן גמיעהם שנוה ולס יטיקו אן
 זלמו עליה ויחלס יוסף חלום ויבד לאחיו ויוספו עוד שגא אתו
 זלס יוסף הלמא זחוי לאחוהי זאוספו עוד סנו יתיה תס אן יוסף זאי
 זיא זאכבר בה אכותה זאזתאדו איצא שנאה לה זיאמר אליהם
 שמעו צא חלום הזה אשר חלמתי זאמר להון שמעו בען הלמא הדין
 זחלמתי אד קא להם אסמעו הדי ארויא אדי דאיתהא זהנה אנהנו
 זאלמים אלמים בתוך השדה זהנה קמה אלמתי זגס בצבה זהנה
 זסבינה אלמתיכס זתשתחון לאלמתי זחא אנחנא מאסרין אסרין
 זנו חקלא זחא קמת אסרתי זאת אזדקיפת זחא מסתחין אסרתכון
 זמבדן לאסרתי כאנא נבדז גרזא פי אצחדי וכאן גרזתי זקפת תס
 זנתצבת וכאן גרזכס תחיט בהא זתסבד להא זיאמרו לו אחיו זמלך
 זמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שגא אתו על חלמתי
 זעל דבריו זאמרו ליה אחוהי המלכו את מדמי לממלך עלנא זאו
 שלטן את סביר למשלט בנא זאוספו עוד סנו יתיה על חלמוהי זעל
 זתגמוהי פקאו לה אמלכא תתמלך עליה או סלטאס תתמלט עלנא

פאזתאדו איצא שנאה לה עלי אהלאמה ועלי כלאמה ויחלם עין
 חלום אחר ויסקר אתו לאמרו ויאמר הגה חלמתי עוד והנה השמש
 והירח ואחד עשר לוכבים משתחוים לי ויחלם עוד חלום אחר
 ואשתעי יתיה לאחיה ויאמר הא חלמית חלמא עוד זהא שמשא
 וסיהרא יחד עסק כוכביא סגדין לי וראי איצא לויא אכרא וקצין
 איצא עלי אכותה וקא הווי אשמש וקמר ואחדא עשר כוכביא
 סאגדין לי ויסקר אל אביו ואל אחיו ויערבו אביו ויאמר לומר
 החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמר ואחיר להשתחוה
 לך ארצה ואשתעי לאבוהי ולאחיהי וזנחת ביה אבוהי ויאמר ליה
 מא חלמא הדין דחלמתא המיתא ניתי אלמא ואמר ואחר למסגד
 על ארעא ואד קצתא עלי אביה ואכותה זגרה אביה וקא לה מא
 ודי ארויא אדי ראית הל נגי אנא ואמר ואכותך לנסגד לך עלא
 ארץ ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר וקליאו ביה אחיה
 ואבוהי כטר ית פתגמא וחסדוה עלי דאך אכותה ואביה הפך כראס
 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאזלו אחיהו למרע
 ית ענא דאבוהון בשכם פמצו אכותה לידעו גנס אביהם פי נאמרו
 ויאמר וישראל אל יוסף הלוא אחיר לעים בשכם לכה וא שלחר
 אליהם ויאמר לו הנני ואמר ישלח ליוסף הלוא אחך דע בשכם
 איתא ואשלחך לותו ויאמר ליה האנא פקא אסר ליוסף הווי אנון
 ידעון פי נאבלוס תעא אבעת בר אהם קא לה נעם ויאמר לו לדע
 ראה את שלום אחיר ואת שלום הצאן והשיבני צבר וישלח
 מעמק חברון ויבא שבמה ואמר ליה איציל פען חזיית שלום
 אחך וית שלום ענא ואתיבני פתגמא ושלחיה ממישר חברון ואתא
 לשכם פקא אמין אנצד סלאמה אלתך וסלאמה אלס ורד על
 גואבא פבעת בה מן עמק חברא ואתי נאבלוס וימצאהו איש
 והנה תעה בשדה וישאלהו איש לאמר מה תבקש ואשכחיה
 צבר איהא טעי כהקדא וישאיה גברא למיכד מא את בעי פוגה
 רגל צא בציאעהא פסא וקא לה מא תטלב ויאמר את אחי אנא
 מבקש הגידה נא לי איפה הם לעים ויאמר ית אחי אנא בעי חו

כב
 פען לי איצא אנון רעון קא אנא אטלב אכותי אנכרמ אין הם
 ידעון ויאמר האיש נסעו מזה פי שמעתי אמרים נלכה התיגה
 וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדותן ואמרו גברא נטלו מכא ארו
 שמעית דאמרין ניזיל לדותן ואל יוסף בתר אחיהו ואשכחן סיס
 קא ארגל רחלו מן ההנא וקמעתהם יקולון נמצי אי דותן פמצא יוסף
 ורא אכותה וובדהם פי דותן ויראו אתו מרחק ובטרים יקרו אלהם
 ויתגבלו אתו להמיתו וזחזו יתיה מרחיק ועד לא קריב לות דון
 וחי יבו עלוהי למקטליה פראוה מן בעד וקבל אן יקרב איהם
 אנתאוה ליקתלוה ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה
 גבא ואמרו גבר לאחיהו האמר חלמא דיכי אתי קא בעצתם לבען
 הווי צאחב תלך אהלמאס גאי ועתה לבו ונתרלוהו ונשלכוהו באחד
 חבלות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו וכען
 איתו ונקטלניה וזכרמיה בחר מן גוביא ונימר היתא בשתא אכלתיה
 ונחזימא יהי בסוף חלמוהי פתעא אן נקתלה ונטרחה פי בען אבאר
 ונקול וחש רדי אכלה ונוריה מא יכוון מן אהלמא וישמע ראובן
 ויצלחו מידם ויאמר לא נכננו נפש וישמע ראובן וישלחיה מיד הון
 ואמר לא נקטלניח נפש פקמעהם ראובן וכלצה מן אידיהם וקא לא
 נקתל נפסא ויאמר אלהם דאובן אל תשכנדם השליכו אתו אל תבור
 הנה אשר במדבר ויד אל תשלחונו למען הציל אתו מידם להשיבו
 אל אביו ואמר להון ראובן לא תישדון דס רכמו יתיה לגובא הדין
 ובמדבר איד לא תושטון ביה כדיל לשיצא יתיה מידהון לאתבותיה
 לות אבתי תס קא להם לא תספכו דם אטרחה פי חדי אביר אדי פאבר
 ולא תמרו אידיבס איה לקבל אן יכלצה מן אידיבס לירדה אי אביר
 ויחי כאשר פא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את פתנתו אתכתנת
 הפסים אשר עליו והוה כד אתא יוסף לות אחיהו ויאשלוהו יוסף לרת
 כתוביה ית כתובא דפקי דעלוהי פלמא גא יוסף אי אכותה סלכו תוכתה
 תוכה אדיבאג אדי עליה ויקחוהו ושלכו אתו הגרה והבור לק אין
 לו מים ונסכוהי וזכרו יתיה לגובא ויבא ריקן לית ביה מיא ואכדוה
 וטרחה פי אגב ובאן אגב פארגא ליק פיה מאא וישבו לאכל לחם

וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
 נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצנימה ואסחרו למיכל ל
 לחמא וזקפו עיניהון וחזוהא שירת ערבאי אתיא מגלעד וזבמל ירון
 טעינן שעת זקפת ולטוס אזלין לאחתא למצרים תם גלסו ליאכרן
 טעאמא ולפעו עיוניהם ונצרו ואדי בקאפלה אעראב גאיה מן גרש
 וזבמאהם מחמלה כרנב זתריאק ושהבלוט מארין ליחדרוה אי מצר
 ויאמור יהודה אל אחיו מה בצע פתהרג את אחינו וזבמנו את זבמ
 ואמר יהודה לאחוי מא ממון נתהני לנא ארי נקטול ית אחוה
 זבמנו על דמיה פקא יהודה לאחותה מא אטמיע פי אן נקתל אחינא
 זבמנו דמה לכו ומפרנו לי שמעאלים וידנו אל תהי בו פראחינו
 בשרכו הוא וישמעון אחיו איתו וזבמנוה לערבאי וידנא לא תהי
 ביה ארי אחוה בקדנא הוא וקבילו מניה אחוה תעאו נביעה אי
 אעראב וידנא לא תבטיש בה לאנה אחינא מלחמנא פקברו מנה
 אכותה ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
 הצור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף
 מצרימה ויעברו גברי מדינאי תגדי ונגדו ואסיקו ית יוסף מן צונא
 וזבילו ית יוסף לערבאי בעשרין כסף ואת ית יוסף למצרים
 פלמא מר בהם אולאיר ארגא אמדיאנין אתגאר גדבו יוסף ואצעוה
 מן אבב ובאעוה להם בעשרין דרהם ואתו בה אי מצר וישב ראובן
 אל הצור והנה אין יוסף בצור ויקרע את בגדיו ותב ראובן לגוב איהא
 ליה יוסף בגובא וזע ית לבושוהי פלמא רגע ראובן לא אבב ואדי
 לים יוסף פיה כדק תיאבה וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני
 אנה אנבא ותב לות אחוה ויאמר עולימא ליתוהי זאנא לאן אנה
 אתי פרצע אי אכותה וקא אד אבלאם לים הו ואנא אי אין אמצי ויקחו
 את פתגת יוסף וישחטו שיעיר עזים ויטבלו את הפתגת בדם וקטפו
 ית כתנא דיוסף וזכסו צפיר בר עזי וטבלו ית כתנא בדםא פאכרן
 תוכיה יוסף ודבחו עתוד מן אמאעז וזמסוהא פי דמה וישלחו את פתגת
 הפסים ויבאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו בקדנא הפתגת בכר הו
 אטלא ושלחו ית כתנא דפסי ואת יתו לאבוהון ויאמרו דא אשתנא

אשתמודע כען הסתנא דכרד היא אטלא ובעתו בהא מע סן אתיא
 בוא אי אביהם וקאו לה קד ודנא חדה אכתהא הל הי תוכיה אבנן
 אס לא ויפרה ויאמר פתגת בני חיה לעה אכלתהו טרה מרה יוסף
 ואשתמודע ויאמר כתנא דברי חיה בשעת אכלתיה מקטל קטיל
 יוסף פאתכתהא וקא הי תוכיה אבנן וחש רדי אכלה פריסה אפתרס יוסף
 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויאמר על בני ימים רבים
 וזע יעקב לבושוהיאסר סקא כהרציה ואתאכל על בדיה יומין סגיין
 פכדק יעקב תיאבה ושד מסחא פי חקניה וחזן עלי אבנא זמאנא טויה
 ויאמור בל בליו ובל בעליו לנחמו וימאן להתנאם ויאמר פי ארד אל בני
 אכל שאלה ויבך אתו אביו וקמו כל בנאיה וכל בנותיה ללחמיה וסריב
 לקבלא תנחומין ויאמר ארי איהו לות בדי טר אבילנא לשאול וזבמ
 חיה אבנה פקאם גמיע בניה וזבמאתה לעאזוה פאבא אן יתעאזא
 וקא כל אנזל אתרי ואא חזן עלא אבנ תם בכא עליה והמדלם מדלו
 אתו אל מצרים לפוסיפר סרים פרעה שר השפטים ומדינאי זבילו
 יתיה למצרים לפוסיפר רבא דפרעה רב קטוליא ואמדיאנין באעוה
 אי מצר לפוסיפר כאדם פרען ריב אסיאפיין

והי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו וישב עד איש עדלמי ושמו חיה
 וזוה בעדנא ההוא ורחת יהודה מלוח אחוהי וקטא לות גבדא עדלמאה
 ושמיה חיה וזאן פי דאך אוקת אן יהודה הבט ען אכותה פכא אי רגל
 עדלמי אסמה חדה וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
 ויבא אליה וזוה תמן יהודה בת גבר תגר ושמיה שוע ונסבה וקטל
 לותה פראי תם וזבנה אבנה רגל כנעני אסמה שוע פתזוג בהא וירגל
 איהא ומהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ועדיאת וילידת בר וקרא
 ית שמיה ער פחמלת וולדת אבנא ואסמאה ער ותמר עוד ותלד בן
 ותקרא את שמו אונן ועדיאת עוד וילידת בר וקרת ית שמיה אונן
 פחמלת איצא וולדת אבנא ואסמאה אונן ותקת עוד ותלד בן ותקרא
 את שמו שלה ותיה בכזיב בלדתה אתה ואוסיפת עוד וילידת בר וקרת
 ית שמיה שלה וזוה בכזיב בר וילידת יתה תם עאודת איצא וולדת
 אבנא ואסמאה שלה וזאן יהודה פי כזיב חין וזדנה יוסף והנדר

א

אשה לעד ככרו ושמה פמר ולסיב יהודה אתתא לער בכריוה וישמה
 תמר פאתלד יהודה זונה לער בכרה אסמחא תמר ויהי ער בכריוה ויהי
 רע בעיני יהודה וימותהו יהודה ויהוה עד בכרה די יהודה ליש קל ואמיתיה
 פסא ער בכר יהודה רדייא בין ידי אלה פאהלכה ויאמר יהודה לאיש
 מא אל אשת אחיך ויבס אתה ותקם זרע לאחיך ואמר יהודה לאונן
 עזר ליות אתת אחור ויבס יתה ויאקיס זרעא לאחור פקא יהודה לאיש
 אדכל אי זונה אכיה ואכן בהא ואקיס נקלא לאפיר וידע אונן כי לא
 יהיה זרע ויהי אסלא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי מזרע
 לאחיו וידע אונן ארי לא על שמייה מתקדי זרעא ויהוה כד עליל לות
 אתת אחוהו ומחביל אורחיה על ארעא בדיל דלא לקיימא זרעא
 לאחוהו פעלס אונן אנה ליש איה ינסב אנסל פכאן אדי דכל אי זונה
 אכיה אפסד דאך על ארץ ללא יבעל נקלא לאכיה ויער בעיני יהודה
 אשר עשה וימת בס אתו ובאיש קל דעבד ואמית אה יהיה פאמא
 ענד שלה מא פעל פאמאתה איצא ויאמר יהודה לתמר בלתי שכיב
 אלמנה בית אביר עד גדל שלה בני פי אמר פרימית בס הוא פאר
 ומד פמר ומשב בית אביה ואמר יהודה לתמר כלתיה תיבי ארמלא
 אכויך עד דיכבי שלה כריי ארי אמר דלמא ימות אה הוא כאמרה
 ואזלת תמר ויתיבת בית אביהא פקא יהודה לתמר כנתה אנלסי אתת
 בית אבד אי אן יכבר שלה אבכי לאנה קא כלא ימות הוא איצא כאמרה
 ומצת תמר וגרסת פי בית אביהא וירבו המים ומות בת שוע אשה
 יהודה ויבס יהודה ויעל על גזי צאנו הוא וחיה רעהו הערומי תמע
 וסגיאן יומיא ומיתת בת שוע אתת יהודה ואתלחם יהודה וסליק ער
 גזי ענה הוא ויהיה רחמיה עולמאה לתמנת תס שאת איאס
 ומאתת אבנה שוע זונה יהודה ותעאזא בעדהא וצעד אי גאזוז
 גנמה הו וחדה צאחבה לעדלמי אי תמנת ויגד לתמר לאמר הנה
 חמיר עליך תמנתה לגז צאנו ואתחזה לתמר למימר הוא חמיר סה
 לתמנת למגז ענה פאכבדת תמר וקיל להא הודי חמוך צאעד אה
 תמנת ליגז גמיה ותסל בגדי אלמנותה מעליה ותקם בצעית ותמע
 ותשב בפתח עיניו אשר על דוד ממנתה פי ראתה כי גדל שלה ותמע
 לא

לאשתה לו לאשה ואעד יאת לבושי ארמלותה מנה ואתלסי אר
 בעינא ואתקלת ויתיבת בכר שות עיניס דעל אורח תמנת ארי הזת
 ארי רבא שלה ויהיא לא אתיה סת ליה לאתו פאזעג תיאב חזנהא
 ענהא ותקבת באלמאר ותקבת וגרסת פי מנצרה עלי טדיק תמנת
 למא ראת אן שלה קד כבה ויהי לס תעטא לה זונה ויראח יהודה וישט
 חזנה פי כשתה פרה וזהה יהודה והשבה כלפקת כרה ארי כסיאת אפוא
 כרהא יהודה חסבהא מבותעה לאנהא כאת תנטי וגהוא ויש אל יד
 אל הדיחא אמר בהנהא אפוא אליך פי לא ידע פי בלתו הוא ומאמר
 מהתגדלי פי תבוא אלי וסטא לותה לאורחא ואמר הכי כען איעול
 אחור ארי לא ידע ארי כלתיה היא ואמרת מא תתיך לי ארי תיעול לותי
 ונא איהא ען אטריק וקא אן שית אדכל איך אד לס יעלס אנהא
 מלה קאת מאתעטיכי חתי תדכל איי ויאמר אנכי אשלח גדי עזים
 ויהאמר אס תתיך ערבון עד שלחך ואמר אלמא אסדר גדייך
 מן עזי מן עזי ואמרת אס תתיך משכונא עד דתשלח קא אנה אכנת
 גדייך מן אגנס קאת אעטכי חנה אי אן תבעת בה ויאמר מה הערבון
 אשר אתן לך ותאמר התמר ופתלך ומטב אשר בידך ויתן לה ויבית
 ליה ותחד לו ואמר מא משכונא דאתיך לך ואמרת עזקתך ושושפך
 גורך דבידך ויהב לה ועל לותה ועד יאת ליה קא מא ארהן אדאעטיך
 לת סאממר ומפתולך ועצאר אי יוד פאעפאהא דאך ודכל איהא
 אלת לה ויבס ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אל מנותה
 קמת ואזלת ואעד יאת עינא מנה ולבישת לבושי ארמלותה פקאמת
 מצת ונזעת כמארהא ענהא ולבסת תיאב חזנהא וישלה יהודה
 את גדי העזים ביד ענהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולי
 מצאה ושרד יהודה ית גדיא בר עזי ביד רחמיה עולמאה למסב
 ושלחא מיד דאתתא זלא אשכחה פבעת יהודה באגדי מע צאחבה
 עדלמי לפתך ארהן מן יד אמהא וס גדהא וישאל את אנטי
 חמה לאמר איה הקדשה הוא בעיניס על חמיר ויאמר לאחיה בזה
 שיה ושאיל לית אנטי אתיה למימר אן מהדשת אתיה בעיניס על
 ורהא ואמרו לית הלכא פקדשתא פסא אהל מוצערא קאילא אן

אמרתעה אהי פי מצדה עלי אטריק קא כאנת ההנא קטממ
 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא
 בזה בן דש ונתב לות יהודה ואמר לא אשכחתי את רשעי את
 אמרו והנא מקד שנתא פרבע אי יהודה וקא לס אגדהא ואיצא אהיה
 אמוצע קא מא כאנה ההנא קטממעה ויאמר יהודה תקח לה פן נג
 לפז הפה שלחתי בגדי הזה ואמה לא מצאתה ואמר יהודה תסב לר
 דלמא נהי חור הוא שדרית גדיא הדין ואת לא אשכחתי פקא יהודה
 בל תאכר להא מעאודה כלא נציר לאצרא הווי קד צלתת הווי אג
 ואנת פלס תגדהא ויהי פממשלש חודשים ונגד ליהודה לאמר צנת
 תמר בלתי וגם הנה הרה לזנוכס ויאמר יהודה הרצאנה ותשרה זהוה
 כתלות ירחא ואתחוא ליהודה למימר זמאת תמר כלתת הווי
 מעדיא מזלותה ואמר יהודה אפקוהא ותתוקד פלמא כ
 אכבר יהודה וקיל לה קד זנת תמר בלתי והא הווי קד צנתת הווי
 אכרבוהא פתחיק הוא מוצאת והיא שלחה אל המלך ואמר יהודה
 אשר אלה לו אנכי מנה ויאמר הפרגא למי החתמת והתלמיס ותתוק
 האלה היא מתפקא והיא שלחת לחמוהא למימר לגבר דאין דיליה מל
 אלא מעדיא ואמרת אשתמודע כפין דמין עזקתא ושושפאי חסר
 הדין ביטאהא תכרג והי בעתת אלה וקאת מן אגל אדי הדה אעל
 לה אכא האמר תם קאת אתבת למן הדיא אכאתס ואמפתולה ואיעצ
 ויבר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולי
 יספה עוד לדעתה ואשתמודע יהודה ואמר זכאה מני מעדיא אה
 על כן לא יתבתה לשלה בני ולא אוסיף עוד למדעה פאתבת יהו
 וקא קד צדקת דאך מצ ודאך לס אזוגהא בשלה אכני ולס יעוד אי
 אן יואקעהא ויהי בעת לדתה והנה תאומס כבסגה זהוה בעדין מל
 והא תיומין כמערהא ולמא כאן וקת ולאודהא פאדא בתאמין פי כמ
 ויהי בלדתה ונתן ג נתנה המילדת ומישר על ידו שגלי לאמר זה יצ
 ראשונה זהוה במילדה ונתב ידא ותסיבת היתא וקסרת על ידיה זהוה
 למימר דין נפק קדמותא פלמא ולדת אכרג אהדהמא ידה פאכרת
 קאבלה קרמזא פעקדת עליהא וקאת הדי כרג אהא ויהי כמשיב יד

זה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרע ויקרא שמו פרע זהוה כד
 ויהי ידוה וזה נפק אחוה וזאת מא תקות סבי עלך למתקת וקרא שמיה
 פלמא ארד ידה כרג אכיה פקאת מא אחסן נמוך יא נאמי פאסמאה
 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני וקרא שמו זרח ונתר בין נפק
 ויהי ידוה זהוה יתא וקרא שמיה זרח ובעד דאך כרג אכיה אדי עלי
 אקרמז פאסמאה זרח
 ויוסף הנבר מצרימה
 קלחו פוטיפר סליס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
 ויהוה שמו ויוסף אתחת למצרים וזכנה פוטיפר רבא דפרעה רב
 פוליא גברא מצראה מימרא דערבאי דאחתוהי לתמן ויוסף הנבט
 מצראה פאשתראה פוטיפר כאדם פרעון לייס אפי אפיך רגל מצרי
 יד אערבאב אדי אהדרוה אי תם ויהי יהוה את יוסף ויהי איש
 אשתו מצליח ויהי בבית אדניו המצרי זהוה מימרא דג כסעדיה דיוסף
 ויהוה גבר מצלח זהוה בבית רבוכיה מצראה וכאן אלה מעה וכאן
 אלא מנבחה ואקאס פי בית מולאה למצרי וילא אדניו כי יהוה
 וכל אשר הוא עשה יהוה פועליה בידו זהוה רבוכיה אר
 כסעדיה וכל דהוא עביד וי מצלח בידיה פלמי דאי מולאה
 אלה מעה וגמיע מא יעמלה אלה מנבחה פי ידה וימצא יוסף חן
 ויענין וישדת אתו ויפקדהו על ביתו וכל ישראל נתן בידו ואשכח
 אשכח יוסף רחמין בעינוהי ושמיש יתיה זכניה על ביתיה זכר
 אית ליה מסר בידיה וגד חצאא ענדה וכדמה ווכלה עלי מנזלה
 גמיע מאה געלה פי ידה ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר
 עלו ויברר יהוה את בית המצרי בגרל יוסף ויהי ברבת יהוה בגר
 אשר יש לו בבית בשורה זהוה מעדין דמני יתיה בביתיה ועל כל
 אית ליה זכריך לית בית מצראה כדיל יוסף והות ברבתא דג כפר
 אית ליה בביתא ובהקדא ולמא כאן מן חין וכלה עלי מנזלה וגמיע
 אה בארד אלה פי בית למצרי ככבב יוסף וכאן ברבתה חלה פי גמיע
 אה פי למנזל וליציאעו ויעזב פל אשר לו ביד יוסף ולא זבד אתו
 אנומה כי אס חלקס אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפן מראה
 שבק כל דליה בידא דיוסף וילא ידע עמיה מל עס אהין לחמיה

אדי פי אסגן וכל מא טאכו יצנעו תם הו כאן ידברו אין שר בית המדרש
ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אפן ואשר הוא עשה יהוה מצדו
לית רב בית אסירי יהוה ית כל סרחן בידו כדמיהא דלי בקעדיה ודהויה
עבד ל מצלה וליס לייס אסגן וראשא מנזרא עליה ממא אלה מעה ומא יעמלה
אלה מנחה

ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניו למד
מצרים והוה בתר פתמיהא האין סרחו שקיא דמלכא דמצרים ונחתומא
לרב ורחוץ למלכא דמצרים וכאן בעד הרה אמור אן סאקי מלך מצר
ואכבאז אדנכא לסיידהמא מלך מצר ויקצף פרעה על שני סריסין
על שר המישקים ועל שר האפים ודגז פרעה על תרין רב רב
על רב שקי ועל רב נחתומי פסכט פרעון עלי באדמיה לייס אסקא
ורייס אכבאזין ויתן אתם במשמר בית שר הטבחנים אל בית המסך
מקום אשר יוסף אסור שם ויהי יתהוץ במסרת בית רב הטוליא
בבית אפירי אתרא דיוסף אסיר תמן וודעהמא פי חפץ מנזל לייס
אס"אפין פי אסגן אדי יוסף מחבוס פיה ויפקד שר הטבחנים את
יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר ומני רב הטוליא ית
יוסף עמרון ושמיש יתהוץ והוין יומין במסרא פולל לייס אס"אפין
יוסף עליהמא ליכדמהמא פאקאמו מדה פי אסגן ויחלמו חלום
שניהם איש חלמו כלילה אחד איש כפתרון חלמו המישקים
והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הספר ויחלמו
חלמא תרויהוין גבר חלמיה כליליא חד גבר כפטרין חלמיה שקא
ונחתומא דלמלכא דמצרים דאסירין בבית אסירי אי אן ראיא
דויה גמיעא כל ואחד עלי חנה פי לילה ואחדה וכאן חלם כל
ואחד חסב תפסירה אסאקי ואלכבאז אדי למלך מצר אמאסורין
פי אסגן ויצא אליהם יוסף בגדר וירא אתם והנס זעפים זאתא
לותהוין יוסף בצפרא וזא יתהוץ והאמון נמיסין פדכל איהמא יוסף
באגדאה וראי וגוהמא כלאחין וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום ושאל ית
לרבני פרעה דעמיה במסרת בית רבניה למימר מדין אפיקון בישן
יומא

יומא דין פסל באדמי פרעון אדי מעה פי חפץ בית מולאה קאיליא
מא ט וגוהמא מתבירה איוס ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אן
אתו ויאמר אלחם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרתא לי ויאמרו
ליה חלמא חלמנת ופשר לית ליה ויאמר להוין יוסף הלוא מן קנ פשרן
חלמיה אשתעו בען לי קלא לה ראינא רויא וליס להא מפסד קאר
להמא אן אתפאסיר ללה לבן קצוהא עליי ויספר שר המישקים את
חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני ואשתעי רב שקי ית
חלמיה ליוסף ויאמר ליה בחלומי והא בפנת קדמי פקץ לייס אסקאה
דויהא עלי יוסף וקל ראית כאן גפן בין ידיי ונבפן שלשה שריגס
והוה כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכולתיה ענבים ונבפלא תלתה
שבשין והיא כד אפרחת אפיקת לכלבין אנצית לץ בשילו אתפלהא
הוין ענבין ופי אגפן תלאתה קצבאן והי כמא פרעת וצעד כוארהא
ונצבת ענאקידהא וצאדה ענכא וכוס פרעה פירי ואקה אתהענבים
ואשחט אתם אלכוס פרעה ואתן אתהכוס על כה פרעה ופסל
דפרעה בידי ונסיבת ית ענביא ויעצרת יתהוין לכסא דפרעה ויהבית
ית כסא על יד דפרעה וכאן כאס פרעק פי ידי פאכדת לענב ועצרתו
פיהא וטאולתה לה ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשית חשרגיס שלשת ימים
חס ויאמר ליה יוסף דין פשרניה תלתה שבשין תלתה יומין אמון קאלה
יוסף הדא תפסירה תלאתה קצבאן תלאתה איוס בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו במשפט
דראשוון אשר היית משקוהו בכות תלתה יומין ידכונך פרעה ויתבונך על
שמו שך ונתן כסא דפרעה בידו כהלכתא קדמית אדהיתא מטיקי ליה
א תלאתה איוס ידכך פרעון ויחדך אי מרתבתך ותנאולה כאסו טאסירה
אולא אדי כנת סאקי פי אס זכרתני אתך כאשר ייטבלך ועשית פני
עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה והיו תדברני
עמך כד ייטב לך ונתעבד כען עמי טיבו ויתדבר עלי קדם פרעה ונתפנני מן
בית אסירי הדין אן תדברני מעד אדי גאר לך אמרך ואצטנע אי
מערופא ואדכרני ענד פרעון ואכרני מן הודא אבית פדגב גלברני
מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמן אתי בכור ארי

מגב גבולות מארע עברתי ואת הלא לא עבדתי מד עס ארבעתו זרע
 בבית אסירי לאני סדקת מן בלאד אעבדאנין והנא איצא לס אצנע שא
 אסתחקת אן אבעל פסעבה פיאחבס וירא שרה אפס פו פו פו פו
 ויאמר אל יוסף את אני בחלומי והנה של שנה סלי חרי על לא שני והוא
 רב נחתומי ארי יאות פשר ואמר ליוסף את אנא בחלומי והוא תלתת סלי
 דחירו על רישו ולמא ראי לים אצנאנין אלו קד פסחה לה לכיר קא
 לה ראת אנא איצא כאן תלאת סלא חזארי עלי ראסי ונמ
 העליון מקל מאבל פרעה מעשה אפה והעוף אוכל אותם
 מן השל מועד ראשי וזבסלא עלאה מכל מיכל אדפר עד
 עובר נחתום ומופא אכיל יתהון מן סלא מעליו רישיון
 אלה עליא מן גמיע טעאס פרעון מן מאיצנעה אנבאז וכאן אטיר
 יאכל מנהא מן אסל מן פוק ראסי ויען יוסף ואמר זה פתרון של ש
 הפלים של שנת ימים הם ואתב יוסף ואמר דין פשרניה תלתת סלי
 תלתת יומין אנון פאגאבה יוסף וקא חרי תפסידהא תלאת סלא תלאת
 איאס בעור של שנת ימים ישא פרעה את ראש מעליב ותלה אותה
 על עץ ואכל העוף את בשר מעליו בסוף תלתת יומין עדי פרעה
 ית רישך מן יצוב יתך על צליבא זייבול עופא ית בסדר מן
 א תלאתה איאס ינזע פרעון ראקד ען בדנך ויצלבך עלי בשבה ואכל
 אטיר מן לחמד ויהי ביום השלישי יוס הלדת את פרעה ויעש משתה
 לכל עבדיו וישא את ראשיו שר המשקים ואת ראש שר האפים
 פתח עבדיו והנה ביומא תלתאה יוס בית ולדא דפרעה ועבד משתה
 לכל עבדיו ויאמר ריש רב שקי חת ריש רב נחתומי בנו עבדיו
 פכאן פי ליום אשתה והו מתל יוס ולדא פרעון וצנע מגלסא למיע
 קוארה פדבר ליום אסקאה ליום אצנאנין פי מא ביהס וישב
 את שר המשקים על משקו ויתן הכוס על כת פרעה ואתב ית
 רב שקי על שקיותיה ויהב כסא על ידא דפרעה פאמר ביד לים
 אסקאה עלי סקיה פגאולה כאסרו ואת שר האפים תלה פאשר פת
 להס יוסף וית רב נחתומי צלב כמא דפשר להון יוסף וצלב לים
 אצנאנין כמא פטר להמא יוסף וזלא זבד שרה משקים את יוסף
 וישכחה

וישכחה ולא אדבר רב שקי ית יוסף ואנשיה תס נסי לים אסקאה
 ולכ ידברה ק"ב פ"ג ס"ז ב"ד

ואי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר והנה מסות
 תרתין שנין ופרעה חלם והוא כאיס על נהרא פלמא מצתא סגרתין
 חאילתין ראי פלעון כאנה ואקף עלי שאטי אניל והנה מן היאר
 עלת שבע פרות יפות מראה ובריא את פשר ותדענה באחו והוא מן
 הרא סלקן שבע תורין שפירין למחזי ופטימין בסר זרעין כאחור
 וכאן קד צעד מנהא סבע בקראת חסאן אמנצר וצמחאת אלהס
 ודעת פי אקרטי והנה שבע פרות אחרות עלות אחרת מן היאר
 רעות מראה ודקות פשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר
 והוא שבע תורין אחרתין סליקא בתריהון מן נהרא בישן למחזי והסידן
 בסר זקמא לקבלהון דתורתא על כית נהרא וכאן סבע בקראת
 אכר קד צעדן וראהן מן אניל קביחאת אמנצר ורקיקאת אלהס
 פוקפת אי באכהן עלי שאטי אניל ותאכלנה הפרות רעות המראה
 ודקת הכשר את שבע הפרות יפת המראה והפריאת וייקץ פרעון
 זאכלא תורתא דבישן למחזי והסידן בסר ית שבע תורתא דשפירין
 למחזי ופטימתא ואתער פרעה פאכלת אבקראת אקביחאת אמנצר
 רקיקאת אלהס אסבע אבקראת אסאן אצמח פאסתיקס פרעון וישן
 ויחלם שנית והנה שבע שבליס עלות בקנה אחד בראות וטבות ודמוך
 והלם תכנות ורא שבע שבליס סלקן בקנא חד פטימין וטבין תס נאס
 פראי תאנה כאן סבע סנבלאת קד צעדן פי קצבה ואחרה מלא ביאד
 והנה שבע שבליס דקות ויסדופת קדים עמחות אחרתין והוא שבע
 ישבליין לקין ושקיפן קדוס צמחן בתריהון וכאן סבע סנבלאת דקאבך
 משזונה בריח אקבל קד נבתן וראתן ותבלענה השבליס הדקות
 את שבע השבליס הפריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה הלום ובלשא
 שנבלא לקיתא ית שבע שבליא פטימתא ומליתא ואתער פרעה והוא
 חלמא פבלעות אסנבלאת אדקאק אסבע אסנבלאת אצמחאת אמלא
 פאסתיקס פרעון פאדי בה חלם ויהי בבקר ותפעס רוחן וישלח ויקרא
 אתפל חרטומי מצרים ואתפל חבמיה ויספר פרעה להס את חלמו ואין

פתר אתם לפרעה וצוה בצפיה וכו' ופ' א רוחיה ושלח וקרא את
 כל הרשי כווצרים וית' כל חבימהא ואשתעי פרעה להון ית הלמיה
 זלית דפטר יתרון לפרעה פלמי כאן באגדאה כדבת לוחה פבעת
 ודעא במייע עלמא מצר ובמייע חכמהא וקץ עליהם לויאה
 זלם יבין מן פסרהא לה וידבר שר המושקים את פרעה לאמר את
 חטאי אני מזכיר היום ומליל רב שקי עס פרעה למימר ית סדחני
 אנא מדבר יומא דין פתכלם רייס אסקאה בין ידיה וקא אני לאדבר
 בטאי איוס פרעה קצה על עבדיו ותמן אתי במשמר בית שר הטבות
 אתי ואת שר האפים פרעה רגז על עבדיו ויהי יתי במסרת בית
 רב קטוריא יתי יית רב נחתומי ודאך באן פרעון סכט עלי עבידה
 פוצעהמא פי תפי מנזל רייס אסיאפין אנא ורייס אכבאזין ונחלמך
 הלום כלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו והלמנא הלוא
 כליליא חד אנא והוא צבד כפשרן הלמיה חלמנא פראינא חלמא פי
 לילה ואחרה אנא והו וכאן רויא כל ואחד חסב תפסירה ושם ארנו
 גער עברי עבד לשר הטבות ונספד לו ויפתר לנו את חלמתינו
 איש בחלמו פתר ותמן עמלא עוליס עבדי עבדא לרב קטוריא
 ואשתעיהא ליה ופטר לנא ית חלמנא צבד כחלמיה פשר זכאן תם
 מענא בגאס עבדאני עבדא לרייס אסיאפין פקצנאהא עליה
 ופסרהא לנא פטר לכל ואחד חסב לויאה ויהי כאשר פתר לנו כן
 היה אתו השיב על בני ואתו תלה וזהו כמא דפטר לנא בין ההלמיה
 אתיב על שמושי ויתיה צלב פכמא פטר לנא כדאך כאן רלני אמך
 אי מדתבתי וצלב דאך וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן
 הבדור ויבלח ויתקף שמלתיו ויבא אל פרעה וישלח פרעה וקרא ית
 יוסף וארה טוהי מן בית אסירי וספר ושיכי כסותיה ועל לוח פרעה
 פבעת פרעון ודעא ביוספ פחאצרו בו מן אהבס וחלק שערה וברל
 תיאבה ודכל אי פרעון ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין
 אתו ואני שמעתי עליך לאמר תישמע חלום לשתר אתו ויאמר פרעה
 ליוסף חלמא חלמתי ופטר לית ליה אנא שמעית עליך למימר דאת
 שבע חלמא ומפטר ליה קא לה פרעון ראית רויא וליס להא מפטר וקד

מסעת עטר אנך ארי סמעת לויא פסרתהא ויען יוסף את פרעה לאמר
 בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה ואתיב יוסף ית פרעה למימר לא
 מן חכמתי אהין מן קא יתתב שחמא דפרעה פאבאבה יוסף וקא מן גיר
 ילמי אלה עיב פד בסלאס וידבר פרעה אל יוסף בחלמי ונגני עמד
 על שפת היאר ומליל פרעה עס יוסף בחלמי האנא קאים על בית
 חדא תם כלמה פל וקא ראית כאני ואקף עלא שאטי אגיל והנה
 מזהאר עלת שבע פרות בראות בשר ויפת תאר ותדענה באר
 וזא מן חדא סלקן שבע תולין פטימין כסר ושפידן למחזי זר עין
 באחזא וכאן קד צעד מנה סבע בקראת צלמאת אלחס וחסנאר
 אלה ודעת פי אקדכו והנה שבע פרות אחרות עלות אחרות דלות
 ודעות תאר מאד ורקות בשר לאדאיתי כהנה בכל ארץ מעדים לדע
 וזא שבע תודתא אחרת סלקא בת דיוון חסיכו ובישו למחזי חלד
 חסיכו כסר לא חזיתי דכותהון בכל ארעא דמצרים לב ישו וכאן סבע
 מקראת אכר קד צעדן וראון עבאת קביחאת אלהי גרא דקיקאת אלחס
 וס ארא מתלהן פיבמייע בלד מצר פי אקבח ותאללנה הפלורת הרקור
 ודעות את שבע הפרות הראשונות הפריאת זאכלא תודתא חסיכית
 וישתא ית שבע תודתא קדמיתא פטימתא פאכלת אבקראת ארקאק
 אקביחאת אסבע אבקראת אאויל אצלמאת ותבאנה אל קרפנה ולי
 ודע פי באו אל קרפנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ תעלא למעיהון
 וזא אתודע ארי עלא למעיהון ומחזיהון בישכר בקדמיתא ואתעליר
 פדלת אי בטונהא ולס יתביין אלהא קד דכלת ומנצרהא קביח כמא כאן
 וזא תם אסתקצת וארא בחלמי והנה שבע שבליס עלת בקנה אחד
 מאת וטנת וחזית בחלמי וזא שבע שבליס סלקן ובקנא חד מלך וטבין
 וס דאות כאן סבע סנבלאת קד נבתן פי קצבה ואחדה מלא ביאר והנה
 שבע שבליס צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחרים וזא שבע
 שבליס צנן לקין שקיפן קדים צמחן בת דיוון וכאן סבע סנבלאת צאואת
 דאק משומה בריח אקבל קד נבתן וראון ותבלען השבליס הדק
 וס שבע השבליס הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לך ובלעא
 אגליא לקיתא ית שבע שבליא טבתא ואמרת להך שיא אדית דמחזי לך

פבלעת אסבלאת אדק אק אסבע אסבלאת אגיאד פקלת דאך ללעלמא
 זלם יכדונו בשוי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את
 אשר האלהים עשה הגיד לפרעה ואמר יוסף לפרעה חלמא דפרעה
 חד הוא ית דיי עתיד למעבד חוי לפרעה קא לה יוסף חויא פרעון ויהי
 אד סיצנעה אלה אוראה פרעון שבע פרת הטבת שבע שנים הגד
 ושבע השבלים הטבת שבע שנים הגנה חלום אחד הוא שבע תולת
 טבתא שבע שנים אנון ושבע שבליא טבתא שבע שנים אנון ויהי
 חד הוא אסבע אבקראת אגיאד ואסבע אסבלאת אגיאד הי סבע סני
 כיד הוא חלום ואחר ושבע הפרות הדקות והרעות העלת אחריון שבע
 שנים הגנה ושבע השבלים הדקות שרפות הקדים יהיו שבע שני רעב
 ושבע תולתא חסיפתא ובישיתא דקליקא בתל יהון שבע שנים אנון
 ושבע שבליא לקיתא דשקיפן קדום יהון שבע שני כפלא ואסבע א
 בקראת ארקאק אביוחאת אצאעדה וראהו זאסבע אסבלאת אפארה
 אמשוובה בדיה אסבל הי תבון סבע סני גועי הוא הגיד אשר דברת
 א פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה הוא פתגמא דמלך
 עס פרעה דיי עתיד למעבד אחזי ית פרעה חו אכלאס אדו קלתו
 לפרעון אדו סיצנעה אלה אוראה פרעון הגנה שבע שנים פאון
 שבע גדול בכל ארץ מצרים הא שבע שנים איתא סבעא דב
 בכל ארעא דמצרים סתאתיכס סבע סני יבון שבע כתר פי כל
 מצר זקמו שבע שני רעב אחריהו ונשפח כל השבע בארץ מצרים
 וכלה הרעב את הארץ זיקומו שבע שני כפלא בתל יהון ויתנשו
 כל כפלא בארעא דמצרים וישיעי כפלא ית עמא דארעא תס
 תוא פוכס סבע סני גועי מן בעדהא פינסא גמיע אשבע אדו בא
 פי בלד מצר ויפאד אבוע אן יפני אהל אבלי ולא יודע השבע
 בארץ מפני הרעב ההוא אחריהו כי כבד הוא מאד ולא יתידע
 שבעא בארעא מן קדם כפלא ההוא דיהי בתר פין אדו תקית את
 לחדא ולא יתבין אתה אשבע פי אבלי מן קבל אבוע אאתי בעדה
 לאנה עציס גדא ועל השנות החלום אל פרעה פעמים פתגמו הגד
 מעס האלהים וממחר האלהים לעשותו ועל דאתי האמא לפרעה

תת

גלתך זכונן אדו תקי פתגמא מן קו זכוחי ללמעבדיה ואמא א
 אפארה אדווא עלי פרעון מרתין פאן אמר תאבת מן ענד אלה
 חומסדע אן יצנעהו ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על
 ארץ מצרים ובען יחזי פרעה גבר סכלתן והבים וימנינה על ארעא
 דמצרים ואן יגצד פרעון לגלא פאהמא חכימא יוליה על בלד מצר
 יעשה פרעה זיפקד פקדים על הארץ וחפש את ארץ מצרים בשבע
 פני השבעו ועבד פרעה וימני מהימני על ארעא ויזדון ית ארעא
 דמצרים בשבע שני כפלא ויטלק לה אן יוכל וכלא עלי ארץ חתי
 יבון גלת בלד מצר פי סבע סני אשבעו ויקבצו את כל אכל השני
 וטבות הפאת האלה ויצבדו כל חתת יד פרעה אכל בערים ושמר
 זכשון ית כל עבד שפלא פבתא דאתין און ויזדון עבדא תחות יד
 מהימני פרעה עבדא בקרויא ויפרון ויגמעו טעאס חדה סני אפיר
 אצאת ויזכנו ברהא תחת יד וכלא פרעון זיחפצו טעאמרהא פי קלאו
 ויהי האכל לפקדון בארץ לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים
 ולא תכרת הארץ ברעב ויהי עבדא בניזלעמא דארעא לשבע שני
 כפלא דיהוין בארעא דמצרים ולא ישתיעי עמא דארעא כפלא
 יבון ודיעה פיהא לסבע סני אבוע אתי תבון פי בלד מצר וכלא ינקטע
 אדא אבלי מן אבועי ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו ושפר
 פתגמא בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו פחסן כלאמה ענד פרעון וענד
 אבוע קוארה ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא בזה איש אשר דבר
 אלוים בני ואמר פרעה לעבדיו הנשפח כדיו גבר דרוח נבואה מן קו
 ביה תס קא פרעון לקוארה הלנגד מתל חדא רכל פיה רוח אלה עלמא
 ואמר פרעה אל יוסף אחריהו דייע אלהים אותך את כל זאת אי תבון
 חכם כמור ואמר פרעה ליוסף בתר דהודע שיתך ית כל דא לית סכלתן
 חכים כותר תס קא לה בעד מא אוראך אלה בל חדה אמור לס פאהס
 חכים מתר אתה תהיה על ביתי ועל פד ישק כל עמי רק הכסא אבלי
 מסך את תהי מוכנא על ביתי ועל מימך יתין כל עמך לחוד פרוי מלכות
 דין איהי יקיר מנר אנת תבון עלי מנולי ולי אמרך ונקאד גמיע קומי
 מא אשהך עליך אא באכדמי פקט ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי

תת

אתה על כל ארץ מצרים ואמר פרעה ליוסף חזי דמנותי יתך על כל ארץ
 מצרים קא לה פרעון אנצה קדוליתך על גמיע בלד מצר וימר פרעה
 את טבעתו מעל ידו ונתן אותה על יד יוסף ולבש אתו בגדי שיש וישב
 לבד הזהב על צווארו ואער פרעה ית עזקתיה מעל ידיו ויהב יתה על ידיו
 דיוסקה וישב יתה לבושיין דבושיין מניכא דהנבא על צוניה תם מעט
 לאתמה מן ידה ובעלהא עלי יד יוסף ואבסה תיאב עשר וצויר טוקא מן
 דהב עלי ענקא וירכב אתו במרכבת המטעה אשר לו ויקראו לפניו אביר
 ונתון אתו על כל ארץ מצרים וארכיב יתה ברהטא תנייהא ריכיד
 ואכריזו קדמוהו דין אבא למלכא זמני יתיה על כל ארעא דמצרי ואזנבה
 בניבתה ונודי בין ידיה הדי שריה אמלך וולאה עלי גמיע בלד מצר ויאמר
 פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא תלוי איש את ידו ואת רגלו בלד
 ארץ מצרים ואמר פרעה ליוסקה אנא פרעה ובר מימורך לא תלוי בגר
 ית ידיה למיחד זיוזיית הגליה למרכב על פוסיא בכל ארעא דמצר
 תם קא לה ועלי אני פרעון פמן גיר ראיך לא ימד אנקאן ירה פיקלס ויה
 רגלה פי רכאב פי גמיע בלד מצר ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
 ויתן לו את אסנת בת פוטיפרע פתן אן לא שיה רצא יוסף על ארץ מצרים
 וקרא פרעה שם יוסף בכלא דמטמורין גליון ליה ויהב ליה ית אסנת בת
 פוטיפרע רבא דאון לאתו ונפק יוסף שליט על ארעא דמצרים וסמאה
 מוצא אבפאיא וזוזבה באסנת אבנה פוטיפרע אמאס און פכרב יוסף
 ושיא עלי גמיע בלד מצר ויוסקה בין שלשים שנה בעמלו לפני פרעה מלך
 מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ויוסקה בית תלמי
 שניין בר קס קדם פרעה הילכא דמצרים ונפק יוסף מן קדם פרעה ויעבר
 בכל ארעא דמצרים וכאן יוסף אבן תלאתין סנה חן וקה בין ידי פרעון
 מלך מצר ולמא ררב מן בין ידיה טאה גמיע בלד מצר ותעש ואת
 בשבע שני השבע לקמצים וכששו דידי ארעא בשבע שני סבע
 עבדא לאוצרין ואנבתת ארץ פי סבע סביא שבע מל אבכאזין ויקפץ
 את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בער
 אכל שדה עיר אשר סביבתיה נתן בתובה וכששית כל עבד שבע
 שניא דהואה בארעא דמצרים ויהב עבדא בקרויא עבד חקל קדמא

אתה על כל ארץ מצרים ואמר פרעה ליוסף חזי דמנותי יתך על כל ארץ
 מצרים קא לה פרעון אנצה קדוליתך על גמיע בלד מצר וימר פרעה
 את טבעתו מעל ידו ונתן אותה על יד יוסף ולבש אתו בגדי שיש וישב
 לבד הזהב על צווארו ואער פרעה ית עזקתיה מעל ידיו ויהב יתה על ידיו
 דיוסקה וישב יתה לבושיין דבושיין מניכא דהנבא על צוניה תם מעט
 לאתמה מן ידה ובעלהא עלי יד יוסף ואבסה תיאב עשר וצויר טוקא מן
 דהב עלי ענקא וירכב אתו במרכבת המטעה אשר לו ויקראו לפניו אביר
 ונתון אתו על כל ארץ מצרים וארכיב יתה ברהטא תנייהא ריכיד
 ואכריזו קדמוהו דין אבא למלכא זמני יתיה על כל ארעא דמצרי ואזנבה
 בניבתה ונודי בין ידיה הדי שריה אמלך וולאה עלי גמיע בלד מצר ויאמר
 פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא תלוי איש את ידו ואת רגלו בלד
 ארץ מצרים ואמר פרעה ליוסקה אנא פרעה ובר מימורך לא תלוי בגר
 ית ידיה למיחד זיוזיית הגליה למרכב על פוסיא בכל ארעא דמצר
 תם קא לה ועלי אני פרעון פמן גיר ראיך לא ימד אנקאן ירה פיקלס ויה
 רגלה פי רכאב פי גמיע בלד מצר ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
 ויתן לו את אסנת בת פוטיפרע פתן אן לא שיה רצא יוסף על ארץ מצרים
 וקרא פרעה שם יוסף בכלא דמטמורין גליון ליה ויהב ליה ית אסנת בת
 פוטיפרע רבא דאון לאתו ונפק יוסף שליט על ארעא דמצרים וסמאה
 מוצא אבפאיא וזוזבה באסנת אבנה פוטיפרע אמאס און פכרב יוסף
 ושיא עלי גמיע בלד מצר ויוסקה בין שלשים שנה בעמלו לפני פרעה מלך
 מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ויוסקה בית תלמי
 שניין בר קס קדם פרעה הילכא דמצרים ונפק יוסף מן קדם פרעה ויעבר
 בכל ארעא דמצרים וכאן יוסף אבן תלאתין סנה חן וקה בין ידי פרעון
 מלך מצר ולמא ררב מן בין ידיה טאה גמיע בלד מצר ותעש ואת
 בשבע שני השבע לקמצים וכששו דידי ארעא בשבע שני סבע
 עבדא לאוצרין ואנבתת ארץ פי סבע סביא שבע מל אבכאזין ויקפץ
 את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בער
 אכל שדה עיר אשר סביבתיה נתן בתובה וכששית כל עבד שבע
 שניא דהואה בארעא דמצרים ויהב עבדא בקרויא עבד חקל קדמא

דבחרהו

בתם

ארעא ~~זמתי יוסף~~ ית כל אוצריא רביון עבדא וזבין למ
 זתקיה כפנא בארעא דמצרים ולמא אנכסט אבוע עליוגא א
 זמתי יוסף גמיע מא פיה ואמאר אמצריין ואשתד אבוע פיבלו
 זבל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף פיחזק הרעב ככל הארץ
 זכל דידי ארעא את למצרים למזבן עבדא מן יוסף ארי תקיה
 ככל ארעא זכתי מן אהל אבדאן באו אי מצד ימתארו מן יוסף
 אשתד אבוע פי בלדאנהס וירא יעקב פי ישעבד כמצרים ויאמר
 יעקב לבניו למה תתלאו וזמתי יעקב ארי אית עבד מזבין כמצרי
 זאמר יעקב לבנוהי למא תתחזון פסמע יעקוב אן אמיהא כמזבין
 כמצר פקא לבניה לא תתואבו ויאמר הנה שמעתי כי ישי שבר כמצרי
 רדו שמיה ושברו לנו משים ונחיה ולא נמות ויאמר הנה שמעתי אר
 אית עבד מזבין כמצרים הותו לתמן וזבנו ללא מתמזבין וירא
 כמות קא הודי סמעת אן אמיהא מוגורה כמצר אנדרו איהא ואמר
 מנהא ונחיה ולא נמות וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר כמצרי
 זנחתו אחי יוסף עבדא למזבן עבדא כמצרים ואנחלו אכזה
 עשרה לימתארו בלא מן מצר ואת בנימי אחי יוסף לא שלח יע
 את אחיו כי אמר פי קלאנו אקון זית בנימי אחי יוסף לא ש
 יעקב עם אחוהי ארי אמר דלמא יערענה מותא ונבנימין אכי יוסף
 לס יבעתה יעקוב מע אכותה לאנה קא בלא תלחקה אמניה ויבא
 ישדאל לשבר בתור הפאים פיהו הרעב כארץ כנען זאתו בני
 יוסף למזבן עבדא כגו עליא ארי הנה כפנא בארעא דכנען
 דכלו בני אסר לימתארו פימא בין אדאכלין אד כאן אבוע פיבס
 כנעאן ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשפיר לכל עם הארץ
 ויצאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה ויוסף הוא שליט על הארץ
 הוא מזבין עבדא לכל עמא דארעא זאתו אחי יוסף זמגידו ליה עק
 אפיהו על ארעא ויוסף הו עלטאן אבדו וחו ממד לבמיע קומה פ
 אכותה פסגדו לה עלי וגוההס עלי ארץ וירא יוסף את אחיו ויפ
 ויתגבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אללהם מאן פאתם ויאמר
 מארץ כנען לשבר אכל וזמתי יוסף את אחוהי ואשתמוד עניו ויאמר

פ

ד

מא דימליל עמיון זמליל עמיון קשיאמר להון מן אתיתון ויאמר
 מארעא דכנען למזבן עבדא פראי יוסף אכותה פאתכמהם ופלכר
 להם וכלמחס בצעוניהם וקא להם מן אין גיתם קאן מן בלד כנעאן לכמתאר
 זאמר יוסף את אחיו והם לא הפלחו ואשתמוד ע יוסף את אחוהי
 אמין לא אשתמוד עוהו ואתבת יוסף אכותה מחקקא והס לס יתבתור
 זאמר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אללהם מרגלים אתם
 לראות את ערות הארץ פאתם ויאמר יוסף את חלמיה דהנה חלם להון
 זאמר להון אלדיי אתון למחזיית בדקה דארעא אתיתון ולמא דבר
 יוסף באחראס אתי דאהא להם קא להם אנתם בואסיס אנמא בירעס
 זמגידו כבר אבדו ויאמר אליו לא אדני ועבדך באו לשבר אכל
 זמגידו ליה לא רבוכי ועבדך אתו למזבן עבדא קא לו לא יא סיד
 זמא באו עבדך לימתארו טעמאן כלנו בני איש אחד נחנו כנים
 זאמר דאתון עבדך מרגלים כלמא כני גבדא חד נחמא כני אחתא
 זאמר להון עבדך ארי לוי ונחן כלמא בני רגל ואחד ונחן תקאת מא כאן קט
 עבדך בואסיס ויאמר אללהם לא פי ערות הארץ פאתם לראות ויאמר
 להון לא אהין בדקה דארעא אתיתון למחזי קא להם לא כל אנמא גיתם
 זמגידו כבר אבדו ויאמר שנים עשר עבדך אחים אנחנו בני
 איש אחד כארץ כנען והנה חסבן את אבינו הייס והאחד איצו ואמר
 זמגידו עבדך אחי אנחמא כני גבדא חד בארעא דכנען והא זעירא
 זיס אבונא יומא דיין זחד ליתוהי קאן נחן אתני עשר אך בני רגל ואחד
 בלד כנעאן ואצברנא איוס ענד אבינא וואחד מפקוד ויאמר אללהם
 זמגידו הנה אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם ויאמר להון יוסף
 זמגידו לית עמכו דמימר אלדיי אתון קא להם יוסף הו מא קלת דכס
 זכס בואסיס בזאת תבחנוהי פרעה אסתעאן מזה כי אס כבוא אחיכס
 זמגידו הנה כדא תתכחדון היי פרעה אס תפקון מלא אהין כמיתי אחוכון
 זעירא הלכא בהדה אכלה תמתחכון חוה פרעון אן כדגתס מן ההט א
 זמגידו אביכס אצבר אי חוטא שלחו מנס אחד ויקח את אחיכס ואתס
 זמגידו ויבחנו דבריכס האמת אתכס ואס לא חי פרעה כי מרגלים אתם
 זמגידו מנכון חד זמגידו ית אחוכון ואתון תתאסדון ויתכחדון פתמיון הקשט

א

עב

אתון אמרין ואם לא יחיי פרעה ארד אלי לית אתון אכשתו בואחד מנכם
 באכילתם ואנתם תחבסון חתי ימתחן בלאמכס הל אהב מעבם ולא פתח
 אנכס בואסיס ויאסת אתם אל משקל שלשת אסיס ובמש יתחון לית
 מפרא תלתה יומין פעמיהם אי אהבס תלתה אים ויאמר אלהים יוסף
 השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא ואמר לחון יוסף ביות
 תליתאה דא עבדו ואתקיימו יון לן אלא דחילי פקא להם פי איוס אלה
 אצטעו כלה תחון בהא פאני אתקיי אלה פכס אס פניס אתם אחיכס
 יאסר בבית משמרסם ואתם לבו הביאו שבר רעבן פתיכס אס כוס
 אחוכון חד יתאסר בבית משמרסון ואתון אידלו אובילו עבדא דחסי
 בבתיכון אן כנתם תקאת פואחד מנכס יחכס פי בית חפצכס ואנתם
 ודו מיידה קות מנאזלכס ואת אחיכס הקטן תביאו אלי ויאמנו ודכו
 ולא תמותו ויעשו בן וית אחוכון זעירא תיטון לותי ויתמנן פתגמון
 תמותון זעבדו פון ואיתו באכילס אצב אי חתי יתחק כל אמכס
 תהלכו פענעו כדאר ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו עבד
 אשר לאינו צדת נפשו בהתחננו אלינו ודא שמענו על כן פאדד אל
 הצרה הזאת ואמרו בכר לאחוזי בקשטא חייבין אנחנו על אחונא דח
 בעקת נפשיה כד הוה מתחנן לנא ולא קבילנא מנה על פון אתת לנא
 עקתא דדא תס קא בעצמס לבעץ לנא אתמין פי אכילא אדי ראנא
 פי שדה יתצרע אינא ולס כקבל מנה לדא טאתא הדה אשדח
 ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכס לאמר אל תחבסון בילדון
 שמעם וגם דמו הנה נדרשו ואתיב ראובן יתחון למימר הלא אמרתי
 לבון למימר לא תחבסון בעולימא דלא קבילתון זאת דמיה הא מתבע
 פאגאבהס ראובן האלא אס אקול לכס לא תכטו עליה פלס תקבלו ו
 נחן משבין בדמה והס לא ידעו כי שיכזע יוסף פי המליץ בינתם וא
 לא ידעין אדי שמיע יוסף אדי מתרגמן הוה ביניהון והס לס יעלמן א
 יוסף יפס דאך לאנה אוקף תרגמאנא בינה ובינהם ויפס מעליהם ו
 וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ואסר אתו לעיבד
 ואסתחר מלותהון וכנא ותג לותהון תליל עמהון ודבר מלותהון ית שט
 ואסר יתיה לעיבדון פאסתדאר ענהם ובכי תס דבע איהם וכאטבהס
 ואבד

ולא

כד מן בינהם שמעון וחבסה כח צדנתם ויצו יוסף וימלאו את כליוס פר
 שית פסיהם איש אל שקן ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן ופקיד יוסף
 לון ית מניהון עבדא וזאתכא כפניהון בכר לפקיה ולמתן להון זודין לאחוז
 כד להון פון תס אמר יוסף פמלית אושיתם ברא ולדת פעצתם כל אמר
 ובלקה ואעטו זאדא לאטריק פלמא צנע בהם כדאך וישאו את שניכס
 לחמיהם ולבוי משם ונטלו ית עבדהון על חמיהון ואזלו מתמן וחמכו
 יודתהם על חמיהם ומצו מן תס ויפתח האחד את שקן לתת מספוא
 חמיו במלון וירא את כספו והנה הוא כפי אמתחתו ופתח חד ית סקיה
 מתן כפתא לחמיה בכית מכתא וזהא ית כספיה והא הוא כפוס פעניה
 תס פתח אזהמא בולקה ליטרח קתא לחמיה פי אמבית פראי פצתה
 כדא בהא פי ועאיה ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחת
 יצא כפס ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ויאמר
 לאחוזי אתתב כספי ואת הא כטעט ונפק מדע לבחון ותוהו בכר באחוזי
 למימר מא דא עבד לנא פקא לאכותה קד לדת פצתי ואלא בהא פי
 ועא פנפת קלובהס העבו כל ואחד מע אכיה קאילין מא דא צנע אלו
 כנא ויבאו אל יעקב אביוס ארצה פנעו ויצדו לו את של הקלת אתם
 לאמרו ואתו לית יעקב אבוהון לאר דכנען וחויהו ליה ית כל דערעא יתחון
 למימר ובו אי יעקב אביוס אי בלד כנען פאכברוה כביע מא טאוס
 קאילין זכר האיש אדע הארץ אפכו קשות ויתן אתנו כמרגלים אתהארץ
 מלי גברא לבונה דארעא עמנא קשין ויהב יתנא כמאללי אדע
 פאטבנט ארגל מולא אבלד כנעונה ואתהמנא כגסאסה אבלד וכאמר
 אלו ככס אנתו לא היינו מרגלים וזמרנא ליה כיונא אנהלא לא הוינא
 אדילי וקלנא לה נחן תקאת ולס נכון קטו בואסיסו שניס עשר אנחנו
 אחיס בני אבינו האחד איכנו והקטן הווס את אבינו כארץ פנעו ת
 עמד אנהלא אחין בני אבונא חד ליתוהי וזעירא וימא דיועס אבונא
 כארעא דכנען נחן אתת עשר אך בני אבונא אחדנא מסקיד ואכד
 ענד אבונא איוס פי בלד כנען ויאמר אלינו האיש אדע האדא בזאת
 אדע פי ככס אתם אחיכס האחד הפחן אתי ואת דעבין פתיכס מחו ולכ
 זאמר לנא כנא דכונה דארעא כדא אדע אדי כיונ אתון וזאמר

אחובון חד שבוקו לזתיית עבדא דהסיר בבתיכון סבו ואי זילי
 לנא ארגל בפנה אעלס אנכס תקאת דעו ענדי ו אחד מנכס וכח
 מנאזלכס ואמצו זתיאני את אחיכס הקטן אלי ואדעה פי לא
 אתס פי כניס אתס את אחיכס אתן לכס ואתהארץ תקסרו ואת
 ית אחובון זעירא לזתייאר עי ארי לא אלידי אתון ארי כיוני אר
 ית אחובון אתין לכון זית ארעא תעכדון בה סחורתא ואתונ
 באכוכס אעבר חתי אעלס אנכס תקאת וליס כבואסיס ואעטיכס
 אכוכס ואתגרו פי אכלד ויהי ס מדיכס שקיחס וזנה איש צדדי
 כספי כשקו ויראו את צדלות כספיהס הפה ואכיהס ויראו וזהו אלון
 כריקין סקי הון זהא גבר צרד כספיה כסקיה וזחזיית צרדי כספיהון
 ואכחון ודחילו פכינאס יפרגון אועיתחס פארי בערה כל דגד
 ועיה פלמא דאו צרד פצעהס סס ואכיהס פועגו ויאמר אלהס יעקב
 אכיהס אתי שבלתס יוסף איננו ושמעון איננו ואת כעכון תקחו על
 חיו כלנה ואמר להון יעקב אכחון יתי אתכילתון יוסף ליתוהי ושמעון
 לא הוה בא זית כנימין תדברון עלי הוה כלחון פקא להס יעקב אכוכס
 קד אתכלתמוני יוסף מפקוד ושמעון מהכוס כענימין מטלוב ער
 אגתמועת הרה כלהא ויאמר ראובן אל אכוכס לאמר את שני בני
 תמית אסלא אכיאנו אליך תנה אתו על ידי ואע אשיכנו אל יר
 זאמר ראובן לאכוכס למימר ית תדין בעי תמית אס לא איתכיה לרוב
 יתיה על ידי זאנא אתיכניה לך פקא לה ראובן אתכל אכוכס אס אגו כה
 איד אעטניה ואנא ארדה איד ויאמר לא ארד בני עמכס פי ארדון
 לת וחוה לבדן כשאד נקראו אסון פדרך אשר תלכונה והורדתס
 את שיבתי ביבון שאולה זאמר לא ייחות כרי עמכון ארי אחוה
 מית והוא כלחון ותי אשת ארי יערעניה מותא באורחא דתהכוכס
 זתהתון ית סיבתי כדזונא לשאול קא לא ינדרר אכוכס מעכס לר
 אכוכס מאת וכקי הו וחדה פאן ואפתה אכוכס פי אסדיק אדי תמצון
 אנזלתס שיבתי בחרה א ארתא וחדעב כדך פארץ וכפלא תקיף
 בארעא ואגוע שריד פי אכלד ויהי פאטר פלו לאכל אתה שבר
 אשר הביאו כספיהס ויאמר אליהס אכוכס שכו שפחולנו מעט
 אכל

כל זהוה כד שיעיאו למיכר ית עבדא דאיתנאו ממצדיס ואמר להון
 פוחון תוכו זכוכו לנא זעיר עבדא פלמא פרבו מן אכל אכוכס אתי
 אתו כהא מן מצד קא להס אכוכס ארבעו אמתארו לנא קלילא מן
 טעאס ויאמר אלון יהודה לאמר העד העד כנוהאיש לאמר ל
 זאמר פלי בלתי אחיכס אתכס ואמר ליה יהודה למימר אסחא אסחיד
 לנא כבדא לכימר לא תחזון אפי אהין כד אחובון עכוכון קא לה יהודה
 ארגל נא שדכא וקא לא תרו ונהי אא ואכוכס מעכס אס ישר משלה
 ואת אחינו אתנו נדה ונשברה לך אכל אס איתך משלה ית אחובון
 עמא ניחות זכוכון לך עבדא פאן בעתת באכוכס מענא אנחדרנא
 אמתלנא לך טעאס ואס אינך משלה לא נרד כיהאיש אמר אלנו
 אמתא פלי בלתי אחיכס אתכס ואס ליתך משלה לא ניחות ארי
 גלא אמר לנא לא תחזון אפי אהין כד אחובון עכוכון ואס תבעתך
 סס ננדרר לאן ארגל קא לנא לא תרו ונהי אא ואכוכס מעכס ויאמר
 ישראל למה הרעתס לי להגיד לאיש העוד לכס אחי זאמר ישראל
 זאמא אבאישתון ליה לחזאה לגבראיה עוד לכון אחא פקא אכוכס לס
 אסאתס ליה ואכבדתס ארגל אן קד בקי לכס ארי ויאמר שאול שאר
 זאיש לכנו ולמולדתנו לאמר העוד אכוכס חל השילכס אח ונרד לו על
 פי הדברים האלה הדוע נרע פי יאמר הורידו את אחיכס זאמרו שא
 שאיל גברא לנא ודילדו ותנא למימר העד כען אכוכס קייס האית לכון
 אחא וחינא ליה על מימר פתגמית האין המדע חוינא ידעין ארי יימר
 אחיתו ית אחובון וקא אנה סאנא ענא וען תאידנא קאילא הל עאד
 אכוכס באקי והל בקי לכס פאכבדנא עלי סביל חדי אכלאס הו עלמא
 אנה מיקול אחדרו אכוכס ויאמר יהודה אל ישוראד אכוכס שדק
 ונער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות כס אכוכס אנה כספוכו
 זאמר יהודה לישדא אכוכס שליח עולימא עמי ונקום זנידך ונחיה זל
 נמות את אלהא את את אה ספלנא תס קא יהודה לאמר אכוכס אכוכס
 אכלאס מעי נקום ונמצו ונחיה זלאת נמות לחן ואנת ואטפילת אכוכס
 אערפנו מידי תכשכשו אסלא הבאתו אליך והצבתו לפניך והטאתו
 וכל חיימיס אנה מערבנא כספיה די תבעיכיה אס לא איתני

לך זאקו ימנה קדמך ואיהי חטי לך כל יומיא אנה אצמנה מן
 תטלבה אם אתי בה איך מת כאטיא לך טול אהמאן כי לולא
 פרעה שבו זה פעמים ארי או לא פון ברא את עכבנא ארי
 תבנא דנן תרתין זמנין לולא אנה תלבתנא לכנא קד תרדנא מיה
 ויאמר אלוס ישראל אביהם אס כין אפוא זאת עשו קחו מזמין
 הארץ בכליכם והורידו לאיש מונה מעט צרי ומעט דבש נקח
 ולט בטנים ושקדים ואמר להון ישראל אבהון אס כין הוא דא עבון
 סבו מה משפח בארעא במעבון וזאתו לגבדא תקרבתא זעיר קט
 זעיר דבש שקף ולטוס בטמין ושגדין קא להם אסר אביהם
 כאן כדאר פאצנעו בלה כדו מן פאכהת אבדל פי אועיתכם ואחור
 לארגל הדיה קליק תריאק וקליל עסל וכרנוב ושהבלוט ובטמא ולוין
 ובסת משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתכם תש
 בידכם אולי משנה הוא יכספא על הר תרין סבו בידכון זית כספא
 דאתתב בפוס טענפון תתיבון בידכון דלמא שילו הות וצענא
 אפצה כדוה מעכם ואפצה אמרדודה פי פואה אועיתכם רדוהא מע
 לעל כאן סווא ואת אחיכם קחו וקומו שובו אלה אישי זית אחוס
 דברו וקומו תובו לות גבדא ופדו אביכם מעכם וקומו ארגעו א
 אגל זאל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחי
 אחר ואת בנימין ואלי פאשר שכלתי שכלתי זא שדי יתן לבון
 דהמין קדם גבדא ויפטר לבון ית אחיבון אחרכא זית בנימין ואנא
 כמא דתכילית תכילית ואטא אכאפי יעטיכם דחמה בין ידיה חת
 וטלק לכם אביכם שאצגר מע בנימין ואנא אכאפ אן אתכל נמא
 תכלתי ויקחו האנשים את המונחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם
 ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף ונסיבו גבדא
 ית תקרבתא הדא זכספא עלחד תרין קסיבו בידהון ודברו ית בנימין
 זקמו ונתתו למצרים וקמו קדם יוסף פאכד אקום הדה אהדיה
 וצענא מן אפצה אכדוה מעהם ובנימין זקאמו ואנחדרו אי מצר ווי
 בין ידי יוסף וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו
 ובה את האנשים הביתה וטבח טבח והבן פי אתי יאבדו האנשים
 בצהרים

בצהרים יחזא יוסף עמהון ית בנימין ואמר לדממונה על ביתה אעיל
 ית גבדא לביתא זכוס נכסתא ואתקין ארי עמי אכלין גבדא כשיחיתא
 פלמי לאי יוסף אן בנימין מעהם קא לחאגבה אדבל לקום אי לבית ואדנח
 דבחה ואצלחה פאן אקום יאכלוק מעי פי אצהילה ויש האיש פאשר
 אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף ועבד גבדא כמא דאמר
 יוסף וזאת על גבדא ית גבדא לבית יוסף פצע ארגל כמי קא יוסף ואדנח
 אי ממלה ויראן האנשים פי הובא בית יוסף ויאמרו על דבר הקסר
 השב פאמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ובהתנפל
 עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו ודחילו גבדא ארי אתעלו
 לבית יוסף ויאמרו על עוסק כספא דאתתב בטעננא בקדמיתא אנחנא
 מתעלין דאתרברבא עלנא ולאסתקפא עלנא ויאמר יתנא לעבדין
 אלמדבד ית חמרנא פלאמו אקום אד אדכלו אי מנול יוסף וקאו בסבב
 אצה אדי רדת פי אועיתנא באכתדא נחן מדנלון ליתכב עלינא
 ויתגנא עלינא ויאכדנא עבדא וזחמירנא מלכא וישו אל האיש
 אשר על בית יוסף ודברו אליו פתח הבית וקליבו לות גבדא דממונה
 על בית יוסף וזמלילו עמיה בתרע ביתא פתקדמו אי חאגב יוסף
 וכלמוה ענד באב לבית ויאמרו פי אדני יקד ירדנו בתחלה לשבר
 וזאמרו כענו דבוננו מיחת לחתנא בקדמיתא למזבן עבדא וקאו
 יא מידי אנה אנחדנא שאבתדא נמתאר טעאס ויהי פדכאנו אר
 המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו
 כמ שקלו ונשב אתו בידנו זהוה כד אתינא לבית מבתא ופתחנא ית
 טעננא וזא כסף גבר בפוס טענה כספנא כמותקליה ואתיננא ית
 גבדא פלמא צרנא אי אכבית פתחנא אועיתנא פאדי בפעה כל רגל
 פי ועאיה פצענא כוזנא פדדנא הא מענא וכסף אחר הודדנו בידנו
 לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו פאמתחתינו זכספא אחרכא
 אחיתנא בידנא למזבן עבדא לא ידענא מן שוי כספנא בטעננא
 ופצה אכדא אחרדנא הא מענא נמתאר טעאס לס נעלם מן ציר
 פעתנא פי אועיתנא ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי
 אביכם נתן לכם כטמון פאמתחתים בקפכם נא אלי ויוצא אלוס
 בצהרים

ולמקץ

את שמעון ואמר שלם לכו לא תהלוך אהבו ואלהא דאבונו ויהב
 לכו פיימא בטענינו כספכו אתא לותי דאפיק לותכו ית שמעון
 קא להם קלאם להם לא תלאפו אהבם ואהא אביכם דזקבם ננזיה
 פי אועית כם ואמא פעצנכם פקד צאה איי תם אכרז איהם שמעון
 ויבא האיש את האנשים ביתה עמה ויהי בים וירחצו רגליהם וירבו
 מספוא לחמיהם ואעיל גברא ית צרה יוסף ויהב מלא ואסר
 רגליהו ויהב כסתא לחמיהוון פלמא אדכל ארגל אקום איי מנזל זקב
 אעטאיהם מאא פגסלו ארגלהם ופרח קתא לחמיהם ויכינו את המטה
 עד פוא יוסף פצהדים פי שמעון פי שם יאכלי לחם ואתקינו ית תקדמו
 עד דעל יוסף בשילוחתא ארי שמעון ארי תמן אכלין לחמא והיו
 הד"ה איי אן בא יוסף פי אצהירה לאנהם סמעו אן תם יאכלון טעאם
 ויבא יוסף הביתה ויבאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו
 ארצה ועל יוסף לביתא ואעלו ליה ית תקרבתא דביהוון לביתא
 וקבדו ליה על ארעא ולמא בא יוסף איי מנזלה אדכלו אהדי
 אדי מעהם איי וקבדו לה עלי ארץ וישאל להם לשלום ויאמר
 השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העלפתי ושאל להוון לשלום
 ואמרה שלם אבוכו כבא דאמרתו ויעד בען קיים פסאם ען סלאמות
 וקא הל עמד אביכם אשיך אדי קלתם באקי והל הו קאם ויאמרו
 לעבדך לאבינו עודנו חו ויקדו וישתחוו ואמרו שלם ולעבדך לאבינו
 עד בען קיים וכדעו וקבדו קאו עבדך אבינא באקי והו קאם תם כה
 וקבדו וישא עינו וירא את בנימין אחיו כדאמו ויאמר הזה אחיכם
 הקטן אשר אמרתם אלני ויאמר אלהים יתבר בני ודאק עינו ויהו
 ית בנימין אחוהו בר אמיה ויאמרו דין אחוכוון דעירא דאמרתוון ד
 ואמר מן קאי יתרחם עלך ברנו תם הפע עיניה ונצד בנימין אכיה
 אמה פקא הלא אביכם אאצגר אדי קלתם לי תם קא אלה ידות עלך
 יא אבני וימחר יוסף פיתמכו דחמיו אל אחיו ויבקש לבגדו ויבא
 החדה ויבד שמה ואוהי יוסף ארי אתגוללו החמוהי על אחוה ובעא
 למצבי ועל לארדיון בית משפחא ויבא תמן פאסלע יוסף למא האגת
 רחמתה עלי אכיה פטלב אן יכני ודכל איי אצדד ובכתי תם וירחא פני
 ויצא

ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם ואמחי אפוחי ונפק אתהסן ואמר
 שווי לחמא תם גסל וגבה ונרג תרפק וקא קדמו אטעאם וישעמו
 לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לחם כילא וילון המצרים
 לאכל את העבדים לחם פיתועבה הוא למצרים וישואו ליה בלהודוהו
 זרהוון בלהודיהוון ולמצראי דאכלין עמיה בלהודיהוון אדי לא יכר
 מצראי למיכר עם עבדאי לחמא ארי בעידא דמצראי דהלון ליה עבדאי
 אכלין פקדמו לה וחדה ולהם וחדהם ולא מצדיון אדי יאכלון מעה וחדהם
 לאן אמצדיון לא יסתגזון אן יאכלון מע אעבדאנין טעאם לאן טעאמהם
 מכרהו עבדהם וישבו לפני הכתר פבכרתו וועציר פצערתו ויתמו
 האנשים איש אל דעהו ואסחרו קדמוהי דבא כרביותה וועירא כזעירותה
 ותוהו גברא גבר בהכריה פאגלסהם בין ידיה אבנר פי מחתבתה שאצבר
 פי מחתבתה ואנתה אקום בעצהם איי בעץ וישא משאת מארת פכו
 אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתחו וישכרו עמו
 ונפל חולקין מן קדמוהי לקדמוהוון וסגרי חולקא דבנימין מחולקי כולוון
 חמשה חולקין ושת יאו ודו יאו עמיה וחמל זלאת מן בין ידיה איי
 פכאנת זלאת בנימין אכתר מן זלאתהם כמסה אצעהו ושדכו מעה
 חתי סברו ויצו את אשר על פיתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
 אכל פאשר יוכלון שאת ושים כסה איש כפי אמתחתו ופקי ית
 דממנא על ביתה למיכר כליי ית טעני גברא עבדא כמא דיכרין
 למטעו וישו כסת גבר כפוס טעניה תם אמר וכילה וקא אמל אועיה
 אקום טעאם מאא יטיקוון יחמלוה וציד פצה כל רגל פי ועאיה ואר
 גבעי גביע הפסא תשים כפי אמתחת הקטן ואת כסה שדו ויעש פדגר
 יוסף אשר דבדו וית כלידי כלידא דכספא תשווי כפוס טענא דזעירא
 וית כסה זבילוהי דעבד כפתבמא דיוסף דמלילי וגאמינגאם אפצו
 ציידה פי ועא אאצגר מע פצה מיידתה פצנע כמי קא לה יוסף הפקר
 אור והאנשים שלחו חמה וחמיהם ופלא נהר וצבדא אתפטריו אנו
 וחמיהוון פלמא אצא אצבאח אטלק אקום הם וחמיהם הם יצאו את
 ופיר לא הרחיקו ויוסף אמל לאשר על פיתו קום דנה אחדי האנשים
 וישגתם ואמרת אלהם למה שלמתם דעה תחת מוכה אנון נפקו מן

קרתא לא ארתיקו ויוסקת אמר לדממלא על ביתיה קום דזיה בתר גבליא
זתביק יבון זתימר להון לכא שלימתון בשתא חלה סבתא פהס קד נגו
מן אקדיה ולס יבעדון אד קא יוסת לובילה קס פאכלבהס פארי לחונה
כל להס לס נאפיתס שרא גדל כירי הלוא זה אשר ישתה אדני פו
ולוא נחש ינחש פו הרעתס אשר עשיתס הלא דין דשתו רבועי ביר
זוא בדיקא מצדיק ביה אכתישתון דעבדתון איס הלא ישיב נה
מולאי ורו אמא אמתחנכס בה לקד אסאתס פי מא צנעתס וישגס
ודבר אלהס את הדברים האלה וארביקלון ומליל עמהון ית פתגמא
האין פתקקס וכלמהס כדאר ויאמרו אליו למה ידבר אדני בדברים
האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה ואמרו ליה למה ימליל רבועי
כפתגמא האין הס לעבדך מלמעבד כפתגמא הדין קאי לה לא יא סדי
הדי אכלאס אין עבדך מעאדון מן אן יצנעו מתל הדי אמר הן פתג
אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנ
מבית אדניך פתג או זהבי הא כספא דאשתחא בפוס טעלנא אתיננה
לך מאר דכנען ואיכדין נגנוב מבית רבונך מנין דכסף אוכנין דזהבי
מעבד אגאס פי ידה ויאמה חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הודי פצה ובדאהא פי פואה אויעיתנא דדנאהא איך מן בלד מעבד
פכיה נטרק מן בית מולאך פצה אודהב אשר ימצא אתו מעבד
ומת וגס אלחנו נהיה לאדני לעבדים דישתכח עמיה מעבדך יתקס
דאף אנחנא נהיה רבועי לעבדין ומן וגד מעה מן עבדך יקתל ונר
איצא נכון לסידי עבדא ויאמר גס עתה כדברכס פדהווא אשר
ימצא אתו ויהיה לי עבד ואתס תהון נקיס ואמר אף לען כפתגמי
כין הוא דישתכח עמיה יהי לי עבד איותון תהון דנאין קא אאן נמא
קלתס הו כדאך מן וגד מעה כאן לי עבדא ואתס תכונו אברא וימון
דודני איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו ואוה אוחא
גבר ית טעניה לארעא ופתחו גבר טעניה פאכרעו וחט כל רגל ועאיה
עלי ארץ ופתה כל רגל ועאיה ויחפש כדול החל ובקסן כלה וימצא
הגביע באמתחת פטמן וכלש בדבא שרי וזבעידא שיצי ואתתכר
כלידי א בטענא דבנימין פפתשהא נדא טאכבר ואגתהא אי אאעג
פוגד יצאס פי ועא בנימין ויקרעו שמלתס ויעקב איש על חמורו וי
הערה

עז
ובש
ועבדו רבועי יהון ודמו גבר על חמריה ותבולקרתא פלדקו תיאנהס
שאל כל רגל עלי חמארה רבועי אי אקדיה ויצא יהודה ואחיו ביתר יוסת
הוא עורפו שס ויפלו לפניו ארצה ועל יהודה ואחיו לבית יוסת והוא עו
לפני תמו ונפלו קדמוהו על ארעא פרבל יהודה ואחותה אי בית יוסת ועאדה
גס פוקסו בין ידיה עלי ארץ ויאמר להס יוסת מהמעשה הזה אשר
עשיתס הלא ידעתס פיצחש ינחש איש אשר כנני ואמר להון יוסתמה
עובדא הדין דעבדתון הלא ידעתון אדי כדקא מצדיק גבדא דנותי
ל להס יוסת מא הדי אצניע אדי צנעתס אמא עלמתס אנה ימתר
גל מתלי ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה עבדך ומה נאמר
ואלהיס מצא את עון עבדיך הנני עבדים לאדני גס אלחנו גס אשר
מצא הגביע בידו ואמר יהודה מה כימר רבועימה נמליל ומה נזכר
יקא אשתכח חובא בעבדך הא אנחנא עבדין רבועי אף אנחנא
ה דאשתכח כלידא בדיה קא יהודה מא נקול לסידי מא נתכלס
ומא נהג אלה אוקע עבדך פי דנוכהס הא נחן עבד לסידי נחן ומן
יאמה חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הובע בידו הוא יהיה לי עבד ואתס עלול שרוס אל אכובס ואמר הס
ממעבד דא כדא דאשתכח כלידא בדיה הוא יהי לי עבד
קא אאן נמא קלתס הו כדאך מן וגד מעה כאן לי עבדא ואתס אצעד
קלתס אי אכובס קנת פוקסו טאן ויקרעו
ויבש אליו יהודה ויאמר פי אדני ידבר לא עבדך דבר
אדני ואד יחר אפר בעבדך פי כמור פפרעה וקליב לותיה יהודה
אמר רבועי רבועי מליל לען עבדך פתגמא קדם רבועי ולא יתקו רבדך
לעבדך אדי כפרעה כין אתו פתקדס איה יהודה וקא יא סידי יתכלס
עבד מלמא כהצדה סידי ולא ישתד בצכר עלי עבדך לאנך מתל פרעון
אדי שאל את עבדין לאמר היש לכם אב או אח רבועי שאיל ית
עבדוהי למימר האין לבן אבא או אחא כאן סידי קא עבדה קאיל
ור מוגווי לבס אב או אף ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקני
וערה

קטן ואהיו מת ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו זאמרנא לרבנן אהיו
אמא סבא ובר סבתין זעיר זאחודי מית זאשתאר הוא בלהודיה לאמור
זאכוהו רחיס ליה פקלנא לסידרי מובוד לנא אב שיר ואבן שיכובר צר
ואכיה קד מאת ובקי הו חדה לאמה ואכיה יחנה וזאמר אל עבדיך הודיה
אלי ואשימה עיני עלין זאמרת לעבדך אהתוהי לותי זאשוי עיני עליך
פקלת לעבדך אהדרוה אי התי אגעל ענאיתי פיה וזאמר אל אדני
יובל הפער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת זאמרנא לרבנן לית
עוליא למשכח זת אבוהיאם ישבוק זת אבוהי ימות פקלנא לסידרי
לא יטיק אגלאס אן יתוך אכיה פאן הו תרכה מאת וזאמר אל עבדך
אסלא ירך אחיכס תקטן אהכס לא תקטן לזאות פני זאמרת לעבדך
לא ייחות אהובון זעירא עמכוני לא תקטן למחזי אפי פקלת לעבדך אן
יחדר אחיכס זאצגר מעכס לא תעאודו אן תרו וגהי ויהי פי עלינו אר
עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני זהוה פד פליקנא לות עבדך אבא
ליה זת פתגמי רבנן פלמא צענדא אי עבדך אבינא אכברנא נקלאס
זאמר אבינו שבו שמדו לנו מעט אכל זאמר אבונא תובו צונו לו
זעיר עבדא פקא אבינא ארגש אמתארו לנא קלילא מן אטעאס
זאמר לא נובל לרדת אס יש אחינו הקטן אתנו וירדנו פד לא נובל
לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו זאמרנא זאגבול למי
אס אית אהונא זעירא עמנא זתיחות ארי לא ניבול למחזי אפי גדי
זאהונא זעירא ליתוהי עמנא קלנא לא נטיק אן נחדר אא אן
אבינא זאצגר מענא אנהדרנא לאנא לא נטיק אן נדא וגה אר
זאבינא זאצגר לים הו מענא זאמר עבדך אבי אלינו אהס דע
פי שנים ילדה לי אשתי זאמר עבדך אבא לנא אהו זיעתון אר
הדין ילדת לי אהתי פקא עבדך אבינא לנא אהתם תעלמון אה
זוגתי ולדת לי אתנין זיעא האחד מאתי זאמר אך סרף טרה ולי
ראיתיו עד הנה זנפק חד מלות זאמרת זדס מהטל חטי לית
חזיתיה עד כען פמרג אהדרמא מן ענדי פקלת לעלה קד אהתם
זלס אראה אי אן זלקחתם את זה מעם פני זקרה אסן והזיתם

שבת פדעה שאלה זתדברון את ית דין מרדכי ויער עניה מותא
התון ית פדתי ככשתא לשאול פאן אהתם הוא איצא מן ענד
זפתה אמניה ואנזלתס שיבתה בחסדה אי אהתא ועתה לבא אל
עבדך אבי זאמר איננו אתנו ונפשו קשרת בנפשו וזכרן כמות לות
אבא זעוליא זא ליתוהי עמנא זאמר חביבא ליה כנפשי
אכאת אן צדת אי עבדך אבי זאגלאס זיסהו מענא ונפסה מעקודה
נפסה זיהה פראותו לי אין הפער ומת והו לידו עבדיך את שיבת עבדך
נינו פיגון שאלה ויהי פד יהי ארי לית עוליא זימות זיחתון עבדך
פיבת עבדך אבונא זדוננא לשאול פכמא אנה ידא לים הו מענא
זות ויבן עבדך קד אנזלו שיבת עבדך אבינא בחסדה אי אהת
עבדך ערב את הפער מעס אבי לאמר אסלא אביאנו אלך וזאמנ
אבי כל הימים ארי עבדך מערב בעוליא מן אבא דמימר אס ליה
זתניה לך זאיהי חטי לאנא כל זומיא זאעלס אן עבדך צמן אגלאס
אכיה קאילא אן לס אתי טה זשך בנת כאטי אלך טול זאמאן ועתה
שבתא עבדך תחת הפער ענד לאדני זהפער יעל עם אחיו ופען יתב
ען עבדך תחות עוליא עבדא לרבנן זעוליא זסק עם אהודי זאן
לס עבדך מכאן אגלאס עבדא לסידרי זאגלאס זיעד מע אכותה פי
אעלה אל אבי זהפער איננו אתי פן אראה ברע אשר זמצא את
ארי אכדין אסק לות אבא זעוליא ליתוהי עמי דלמא ארדי
בשתא דתשכה זת אבא אנה אפכר כיה אצעד אי אבי זאגלאס
ז הו מעי כלא אשאחד אבלא אדי זנאה זלא לכל זוסף להתאפק לכל
זצבים עליו זקלא הוציאן כל איש מעלי ולי עמר איש זר
זחידע זוסף אל אחיו זלא זכיל זוסף דאתהסנא לכל דקימין עלוהי
זא אפי כל אנש מעלי זלא קס אנש עמיה כד אהידע זוסף ל
זאמנ זלס יטיק זוסף אן יתחדך לדך מן כתיה זוקוף בין ידיה
זאא אכרגובל רגל מן מן ידי זלס יקה אנמאן מעה חין תעדת זוסף
זאמותה זיתן את קלו פדכי זישמעו מצרים זישמע בית פדעה זיהב
זקליה כנכיה זאשמעו מצראי זשמע אנש בית פדעה זרפע
זותה כנכא חב זמזעוה זמצרין זסמעה זפרעון זאמר זוסף אל

אחי אבי יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבדלו
 זאמר יוסף לאחיו אנא יוסף העוד כען אבא כי יסולא יכילו אחיו
 יתיה פתגם ארי אתבדלו מן קדמוהי תס קא לאכותה אנא יוסף הו
 עמד אבי באקי פלס יטיקו אין ביבוא במא דהשו מן בין ידיה
 יוסף אל אחיו בשו צא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר
 אתי מצרימה ואמר יוסף לאחיו קרבו כען לוהי וקרבו ואמר
 יוסף אחיכו דזכינתון יתי למצרים חתי קא להם תקדמו אי פתקדמו
 אנא יוסף אחיכם אדי בעתמוני אי מצר ועמה אל תעצבו ואר
 בעיניכם כי מכרתם אתי הנה פי למחה שלחני אלהים לפניכם ובע
 לא תתקסו ולא יתקף בעיניכוון ארי זכינתון יתי הלכא ארי לקיי
 שלחני לקדמוניו שאן לא תגתמו ולא ישתד עליכם אד בעתמו
 אי ההנא פאן אלה בעתמ בין ידיכם למעישוה פיהה שנתים הרע
 בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ומציר ארי דל
 שנין כפנא בגו ארעא ועוד חמיש שנין דלית דרועא ומצדא וד
 האדה סנתין גוע קד מצתא פי אבדד ובקא כמס סנין לים פיהא אע
 הצאד וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהח
 לכם לפלגיה גדלה ושלחני לקדמוניו לשואה לכון שארא באר
 ולקיימא לכון לשיצא דבא פבעתמי אלה בין ידיכם לצייד לכם
 פי ארץ ויהי לכם פליתה עצימה ועתה לא אתם שלחתם את
 פי האלהים וישלחני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומישר ככל
 מצרים וכען לא אתון שלחתון יתי הלכא אהין מן קדמוני
 לפרעה ולרבוך לכל ביתי ושלחני ככל ארעא דמצרים ושאן
 בעתמוני אי ההנא אא אלה פצירע אסתאדא לפרעון וסיידא
 אה וסלטאן עלי גמיע בלד מצר מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
 נה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים דיה ארי
 תעמד אוהו וסקו לות אבא ותימרוז ליה כדנן אמר בנך יוסף שו
 ילכיון לכל מצראי חות לוהי לא תתעכב אמרעו ואצעדו אי
 וקולו לה בדי קא אבנך יוסף צירעני אלה סיידא לגמיע אמצרו
 אי לא תקף וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובנך

ויגשך ונקדך וכל אשר ידך ונתתי כהן ונתתי קריב
 את נעך ונני בנך וענך ותורך וכל דלך וקס פי בלד אסדיר ותכון
 יתא פני אתה וענך ובני בניך ובנמך ובקרך ובמיע מאך וכל
 שם פי עוד חמש שנים רעב פותורש אתה וביתך וכל אשר
 יתך תמן ארי עוד חמש שנין כפנא דלמא תתמסכן אר
 אגש ביתך וכל דלך ואמוך תס לאן קד בקי כמס סנין גוע כל
 תתקד אתה ואר ובמיע מאך והנה עיניכם לאות ועני אחי בני
 פי המדבר אליכם והא עיניכוון חזין ועני אחי בנימי ארי כלי
 אלא סמוליל עמכוון הודי עיונכם נאצרה ועינא אחי בנימי
 קאי וכאטבכס והגדתם לאבי את כל כבד במצרים ואת כל אשר
 איתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה ותחוו לאבא ית כל יקר
 נמצרים וית כל דהדיתון ותוחו ותחתון ית אבא הלכא ואכלרו
 נמיע כדאמותי במצר ובמיע מא ראימוה ואמרעו ואחדרוה א
 הנת ויפל על צוארי בנימי אחי ויבך ובנימו בנה על צוארו ונפל
 על צדי בנימי אחוהי ובכא ובנימי בכא על צדיה פאנכב על
 עק בנימי אחיה ובכי ובנימי בכא עלא ענקה וינשק לכל אחיו
 וער עליהם ואחדו בן דבדו אחיו אתו ונשיק לכל אחוהי ובכא
 בן מלילו אחוהי עמיה וקכל קאיר אכותה ובכי עליהם ובע
 אר כלמוה והקל נשמע בית פרעה לאמר פאן אחי יוסף וייטב
 בעיני פרעה ובעיני עבדיו וקלא אשתמע בית פרעה למימר אר
 אחי יוסף ושפר בעיני פרעה ובעיני עבדיו וארתפע אצות אי פרעון
 וקיל להם באן אכוח יוסף פחסן דאך ענה וענד גמיע קואר
 יאיר פרעו יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
 דבונאן ארעא דמצר פרעה ליוסף אימר לאחר דא עבדו טענו
 ת בעירכוון ואיז אוכילו לארעא דמצר פקא פל ליוסף קל לאכונך
 אצנעו כה קוקו דאבכס ואמצו ודוהא אי בלד כנעאן וקחו את אחיכם
 ואת פתיכם וכאן ואתמה לכם את כוב ארץ ואכלו את חלב
 וארץ ודברו ית אכיון וית אכיון וית אכיון וית אכיון וית אכיון
 פונ ארעא וית ית סתא דארעא ואחמלו אחיכם ואכס

מצרים

וצירו איי אעטיכס ביד בלד מצר ותאכלו אבוד מה פיהא ואתה צו
 זאת עשו כחולכם מארץ מצרים עבדות לטעבם ולנשיכם וגשאת
 את אביכם ובאתם זאת מפקד דא עבדו סבו לפון בארעא דמצרים
 עבלין לטפלפון ולנשיכון ותטלוין את אבוכון ותיתון ואעת מאמור
 להם אן יצנעו בלה בידו לכס מן בלד מצר עגלא לאטפאכם ונקאם
 ואחמלו אביכם ותעשו ועינכם אל תהס על פליכם כי טוב בלד מצר
 מצרים לכס הוא ועינכון לא תחוס על מעיכון ארי טוב כל אר דמצר
 דילכון הוא ועינכם לא תשפק עלי אניתכם אן כיר גמיע בלד מצר
 הו לכס ויעשו בן בני ישראל דיתן להם יוסף עבדות על פני פרעה וית
 להם צדה לדרך ועבדו בן בני ישראל ויהב להון יוסף עגלן על מימיה
 דפרעה ויהב להון זודין לאורחא פצנע כדאך בני אסראיל ואעמא
 יוסף עגלא באמר פרעון וזאדא לאטריק לכלס נתן לאיש חלפון
 שמלת ולבנימן נתן שלש מאות פסח וחמש חלפת שמלת לכלה
 יהב לגבר אצטלוין דלבושא ולבנימן יהב תלת מאה סלעין דכסין
 וחמשה אצטלוין דלבושא ואעטי כל דגל כלעה ואעמא בנימן
 תלאת מאה דרהס וכמס כלע ואלאין שלח פזאת עשרה חמר
 נשאים מטוב מצרים ועשר אתלת צשאת בר ולחס ומזון לאב
 לדרך ואלבוהי שלח כדין עקרא חמרין טעיגין מטוב מצרים ויה
 אתנן טעיגין עבור ולחס וזודין לאבוהי לאורחא ובעת לאבוהי עשו
 חמיר מחמלה מן כיר מצר ועשר אתן מחמלה בר וטעאם וגזא
 לאבוהי לאטריק ושלח את אחיו וילכו ואמר אלהס אל תר
 בדרך ושלח ית אחוהי וזאדו אמר להון לא תתנצון באורחא
 ובעת אבותה ומצו וקא להם לא תרגזו פי אטריק ויעלו ממצר
 ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם וסליקו ממצרים ואתו לאר
 דפעין לות יעקב אבוהון ויצעדו מן מצר וגאו אי בלד כנעא
 יעקוב אביהם ויבדלו לאמר עוד יוסף הו וביהוא משל
 ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם וזאדו ליה למימר
 בען יוסף הייס זארי הוא שליט בכל ארעא דמצרים והוא
 מליא פניג על לביה ארי לא הימין להון פאכברוה וקאן

עמד יוסף באקו והרצלפאן עלי גמיע בלד מצר פשכר קלכה
 אס יתק כהס וידבר אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהים
 ויא את העבדות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחיו רוח יעקב
 וימליקו עמיה ית כל פתגמי יוסף דמליק עמוהון וזאת ית
 ושלח יוסף למספ יתיה ושרת לוח קד שא על יעקב אבוהון
 ס כלמוה בגמיע בלד מצר יוסף ארי כלמוהס ודאי אעגל אדי בעת בהא
 תחמלה פעאשת לוח יעקוב אביהם ויאמר ישראל לבן עזר יוסף
 מי ית אלה ואלאנו כפרס אמות ואמר ישראל סגי לי הדוא עד
 יוסף ברי קיים איזיל ואחזבה עד לא אמות פקא אסרל חסבי
 עמד יוסף אנט באקי אמצו אלאה סבל אן אמות ויסע ישראל
 כל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק
 סל ישראל וכל דליה זאתא לבאר שבע ודבח דמחין לאהא דאבוהי
 יוסף פחל אסר וגמיע מאה חתי בא אי ביד סבע פדבח דבאיהא
 אביה יצחאק ויאמר אלהים לישראל במראת הליל
 אמר יעקב יעקב ויאמר הנני ואמר לי ישראל כחזא דלי ליל
 אמר יעקב יעקב ואמר האנא וקא אלה לה פי חיא אליל ית
 יעקוב יא יעקוב קא לביר ויאמר אנכי האל אביך אל תירא
 ארדה מצרימה מילגו גדול אשימר שם ואמר אנא אלה
 אבוך לא תדהל מלמחהת למצרים ארי לעס סגו אשוניך תפון קא
 אנא אלה אביך לא תכאת מן אכזולאי מצר לאני אציר מן תס
 אמה עצימה אנכי ארד עמר מצרימה ואפני אעמאס על
 וקא ישיית ידו על עיניך אנא איהות עמר למיך סגא אסקנך
 אן אסקא ויוסף ישיית דוהי על עיניך אנא אנזל פער אי מצר ואנא
 אצערך אצעאדא ויוסף יגמצר ויקס יעקב מבאר שבע ויש
 וישלח את יעקב אביהם ואת טפס ואת נשיהם בעבדות אשר
 ית פרעה לשאת אתו ויקס יעקב מבאר שבע ויסלו בני ישראל
 ית יעקב אבוהון וית ספלהון וית כשיהון בעבדותא דשלח פרעה למכר
 וית פקאם יעקוב מן כיר סבע וחמלוה כע אסר ואטפאם וקא אהס
 עלי אציר אדי בעת בהא פל לתחמלה ויקחו את מקניהם וארל

בנען באו אליו זאמר יוסף לאחיו תלביית אביו וסוף לאחיו זאמר לא
 זכית אבא זבארעא דכנען אתו לזותי פקא יוסף לאכותה וסאיר א אביה אצני
 פרעון דאקול לה אכותי וא אביאמי פי בלד כנעאן גאואי וזאנשים רשי
 כראנשי מקנהו וזאננס ובקרהם וכל אשר להם הביאו וזגריא רעון ענת אחיו
 כרי גיתו וזענהו ותוליהו וכל דילהו איתאיו ואקום רעא גנס לאלהם כאנו
 מאשיה וזנמהם ובקרהם וכל מאהם אתו ביה וזהו לרעה לרעה פרעה וא
 מעשיכם ויהי יקרו לכון פרעה וזאמר מא עובד יכון פאדי רעא כנס
 וקא מא צנעתכם זאמרתם אנשי מקנהו עבדך מעוררני ועד עתה גס
 גס אבותינו בעבור תשבו בארץ גושן פית עבת מצרים בלד עה צאן ותיה
 גברי כרי גיתו עבדך מזעורנא ועד כען אה אנחנא אה אבהתנא כרי
 בארעא דגושן ארי מרחקין מצד אי כל רעי ענא קולו באן עבדך דיי ס
 מן צגרנא אי אמן וכדאר אטאנא לקבל אן תקימו פי בלד אקדיה לאן אמ
 יכרהו כל ראעי גנס יבא יוסף ויגד לפרעה וזאמר אבי ואחי וצאנם
 וכל אשר להם באו מארץ כנען וזננס בארץ גושן זאתא יוסף וזהו לפרע
 זאמר אבא זאחי זענהו ותוליהו וכל דילהו אתו מארעא דכנען וזאמ
 דגושן מד כל יוסף אי פרעון ואכברה וקא אבי ואכותי וזנמהם ובקרהם
 מאהם גאומן בלד כנעאן והודאהם פי בלד אקדיר ומקצה אחיו לקחה
 אנשים ויצאם לפני פרעה ומקצת אחוהו דבר חמשה גברי זאקיימלון
 פרעה ואכד כמסה מן אכותה ואוקפהם בין ידי פרעון וזאמר פרעה אל
 מה מעשיכם זאמרו אל פרעה רעה צאן עבדך גס אנחנו גס אבותינו
 פרעה לאחוי מא עובד יכון זאמרו לפרעה רעון ענא עבדך אה אנחנא
 פקא פרעון לאכותה מא צנעתכם קאו לה עבדך רעא גנס נחן ואבאיט
 אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדך פי כבד הרע
 כנען ועמה ישבנא עבדך בארץ גושן זאמרו לפרעה לאחותנא כנע
 אלי לית רעא לעלא דלעבדך ארי תקיה כפנא באר דכנען וזען יתבון ס
 באר דגושן תס קאו גינא נסכן פי בלדך אד לים מרעא לגנס עבדך כנע
 אבוע פי בלד כנעאן פליקים עבדך פי בלד אקדיר וזאמר פרעה אל זוסף
 אביך ואחייך באו אליך זאמר פרעה ליוסף למימר אבך זאמר אתו לזות
 פרעון ליוסף קב אתאר אביך ואפותר ארץ מצרים לפניך הוא כמיטב
 חושב את אביך ואת אחייך ישבו בארץ גושן ואסי רעם וישעם אש

בנען באו אליו זאמר יוסף לאחיו תלביית אביו וסוף לאחיו זאמר לא
 זכית אבא זבארעא דכנען אתו לזותי פקא יוסף לאכותה וסאיר א אביה אצני
 פרעון דאקול לה אכותי וא אביאמי פי בלד כנעאן גאואי וזאנשים רשי
 כראנשי מקנהו וזאננס ובקרהם וכל אשר להם הביאו וזגריא רעון ענת אחיו
 כרי גיתו וזענהו ותוליהו וכל דילהו איתאיו ואקום רעא גנס לאלהם כאנו
 מאשיה וזנמהם ובקרהם וכל מאהם אתו ביה וזהו לרעה לרעה פרעה וא
 מעשיכם ויהי יקרו לכון פרעה וזאמר מא עובד יכון פאדי רעא כנס
 וקא מא צנעתכם זאמרתם אנשי מקנהו עבדך מעוררני ועד עתה גס
 גס אבותינו בעבור תשבו בארץ גושן פית עבת מצרים בלד עה צאן ותיה
 גברי כרי גיתו עבדך מזעורנא ועד כען אה אנחנא אה אבהתנא כרי
 בארעא דגושן ארי מרחקין מצד אי כל רעי ענא קולו באן עבדך דיי ס
 מן צגרנא אי אמן וכדאר אטאנא לקבל אן תקימו פי בלד אקדיה לאן אמ
 יכרהו כל ראעי גנס יבא יוסף ויגד לפרעה וזאמר אבי ואחי וצאנם
 וכל אשר להם באו מארץ כנען וזננס בארץ גושן זאתא יוסף וזהו לפרע
 זאמר אבא זאחי זענהו ותוליהו וכל דילהו אתו מארעא דכנען וזאמ
 דגושן מד כל יוסף אי פרעון ואכברה וקא אבי ואכותי וזנמהם ובקרהם
 מאהם גאומן בלד כנעאן והודאהם פי בלד אקדיר ומקצה אחיו לקחה
 אנשים ויצאם לפני פרעה ומקצת אחוהו דבר חמשה גברי זאקיימלון
 פרעה ואכד כמסה מן אכותה ואוקפהם בין ידי פרעון וזאמר פרעה אל
 מה מעשיכם זאמרו אל פרעה רעה צאן עבדך גס אנחנו גס אבותינו
 פרעה לאחוי מא עובד יכון זאמרו לפרעה רעון ענא עבדך אה אנחנא
 פקא פרעון לאכותה מא צנעתכם קאו לה עבדך רעא גנס נחן ואבאיט
 אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדך פי כבד הרע
 כנען ועמה ישבנא עבדך בארץ גושן זאמרו לפרעה לאחותנא כנע
 אלי לית רעא לעלא דלעבדך ארי תקיה כפנא באר דכנען וזען יתבון ס
 באר דגושן תס קאו גינא נסכן פי בלדך אד לים מרעא לגנס עבדך כנע
 אבוע פי בלד כנעאן פליקים עבדך פי בלד אקדיר וזאמר פרעה אל זוסף
 אביך ואחייך באו אליך זאמר פרעה ליוסף למימר אבך זאמר אתו לזות
 פרעון ליוסף קב אתאר אביך ואפותר ארץ מצרים לפניך הוא כמיטב
 חושב את אביך ואת אחייך ישבו בארץ גושן ואסי רעם וישעם אש

למס

לזות

כאב

פרעה

דכנען

זאמר

פרעה

ליוסף

עולפי איתקדי כהון שמיעים אבהתי אברהם ויצחק ויבטל ימא יצון בגזע
 על ארעא במלך פכני מן כל שד הו יבארך פי האדין אגל אמין ויסמאן באפי
 אבא אברהם ויצחאק וינמק כתר פארץ וילא יוסף פישית אפי ד
 על דאש אפרים ויע בעינו ויאמר יד אביו לחסר אתה מעל דאש אפרים על
 מנשה וזא יוסף ארי שד אביו יד ימינו על לישא דאפרים ונאיש בעינו
 לידא דאביו ליעד אה יתה מעל לישא דאפרים לאנחותה על לישא דמנשה
 דאי יוסף אן אביה קד בעל ידה אימנא עלא ראס אפרים מאה דאך ענדה פאסד
 לזילהא ען ראס אפרים אי ראס מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא בני פידון
 שים ימינו על דאש ויאמר יוסף לאביו לא בני אבא ארי דין בכרא שו ימאן
 לישוה פקא לה לים כדא יא אבה אן דא אבכר ציר ימיע עלא ראס וימאן
 ויאמר ידעתי בני ידעתי גסהוא יהיה לעם וגס הוא יגדל ואלס אחיו תס
 יגדל ממנו וידעו יהיה מלא הגנים וסריב אביו ויאמר דענא ברי ידעו
 אה הוא יהיה לעם זאה הוא יסגי וברס אהוה ידעיר א יסגי מניה ובלס
 שלטון בעמבוא פאבא וקא קד עלמת יא אבני אן דא ינתר איצא ות
 מנה אמה ולכני אעלס אן אכאה אצגרי ינתר איצא מנה ויכון גמלה מ
 אאמס שבהא ויברכס בוס הוא לאמור בר יבדר ישד אל לאמר ישמר א
 פאפרים ומנשה וישם את אפרים לפני מנשה וברכסו בלמא הוא למי
 בר יבדר ישד למימר שיויך ויאפרים ומנשה וישו ית אפרים קדם מנש
 פלמא בארך פיוס פי דאך אוקת קא בר יתבארך בני אסראיל קאילין בעש
 יצוידך אלה מתל אפרים ומנשה פקדם אפרים עלי מנשה ויאמר ישראל
 יוסף העה אנכי מת ויהי אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתים ויאמר
 וישד ליוסף האנא מאית ויהי מורא דני בפערבון ויתב יתבון ויראע אלוס
 פקא אסר ליוסף האנא מאית ויכון אלה מעכס וירכס אי בלד אבא ינסו ויא
 נתתי לך שכם אחד על אחיב אשר ללחתי מיד האמרי בחרבי ובק שתי ראס
 יהבית לך חולק חד יתיר על אחר דנסיבית מן ידא דאמורהא בצלותי בעעוד
 ואנא קד אעטיתך חצה זאידא עלא אכותך אדי אכדתה מן ידאמורין מיעו

ד

ה

אמאס הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם אתפצשו ושמעו
 בני יעקב וקבצו אלפן מן ישראל אבוכון אגתמעו ואסמעו דאך יאבני יעקוב
 אבכדו מן אסר אבינס ראובן בכרי אתה פחי וראשית אני יתר שאת ויתר עדי
 ראובן בכרי את חילי וריש תקפי לך הוה חזי למסב תלתה חלקין בפילותא פולתא
 וכל כותא יא ראובן אנת בכרי וקוותי ואוול כלי מפצל פי אשרה ומפצל פי אעז
 פחו פמים אל תותר פי עלית משפב אביר אז חללת יצועי עלה על דאזלת
 דקביל אסר הא כמא ברס לא אהנהא חולק יתיר לא תפכי ארי פליקתא ברת
 משפב אביר כפין אחילתא לשייזי כרי פליקתא ויאן בנהלה כמא לס תפצל
 אד צעדת אי מצגע אביר חיעוד כמא תבדלת פרא שיתכלץ
 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהוסי שמעון ולוי אחין גברין גברין פארע
 תותביתיהו עבדו גבורא שמעון ולוי אבין פי אה אצלס פירצתהמא פסדס אלתמא
 עפשי בקהלס אל תחד כבדי פי באפס הרגו איש וברצונס עקרו שורו בלזיהו יא הות
 עפשי באתכנו שיהוין למחר לא נחתית מן יקדי ארי בלזיהו קפלו קפול ובר עותהו תיעו
 שור סנאה פי עצבתהס לס תדלל כפסי ופי תבוקהס לס תבתמע דאתי לאן בגצבהס
 קתלו אמה וברצאהס קלעו סורהא אלור אפס פי ש ועברתס פי קשתה אהלס
 פי עקב ואפיצס פי ישראל לוי חזיהו ארי תקית וחימתהו ארי קשיא אפליגנון
 בתקב אפדילין פי ישראל פמדמוס בצבהמא מא אעזה וחמיותהמא מא אעעבוא
 אקסמהמא פי א יעקוב ואכדהמא פי א אסראיל
 יהודה אמה יודוב אחי ידך בערה אביר ישתחון לך בני אביר יהודה את אודיתא
 תלא בהיתתא בר יודון אחר ידך תתקת על בעלי דבכך יתברון סנאך יהוון מחזרי קד
 קדמר יהוון מקדמין למשש בשלמך בני אביר ואנת יא יהודה יס ידונך אכותך וידך
 פי קטא אעדאך ויכצע לך בני אביר גור אריה יהודה מפרת בני עלית מלע רבץ
 פאריה וקבא מן יקמנו שלטון יהי בשירויא ובפומא יתבא מלכא מדביר
 יהודה ארי מדין קמלא כרי עפשי פליקתא יהוה ישרי בתקות כאריא וכליתא זלית
 מלכו ותעזעענה תכוון יא יהודה כשבב אסר לאך כלצת אבני מן אקתל ארי
 אדי גתא ורבץ כאסר ולכו מן דא יתירה לא יסור שבט מיהודה ומתק מבין רגליו
 ער פריצא שילה ולו יקחת עמס ולא יעדי עבדי שלטן מדביר יהודה וספרא
 דגו כוהי ער עללאת ער דיותי משיהא דדיליה היא מלכותא יהוה ישתמען עממא
 ויא יודוב אביר מן יהודה וראסס מן תחת אמרה לא אן יא אדי חולה ואלה
 אסרי לגפן עירה ולשדקה פני אתגו פכס בנין לבשו וקדם ענבים

זכר
למנו
בשבו

מיתה יסחר ישראל לקריתיה עמא יבנון היכליהון עדיקיא קהמא ליה זעבדי אורח
באין עמיהויהו ארגון טב לבושיה זכמותיה מלא מילא צבע זחור צבע עמין ראבט
לאגפן גחאשה ולאסדיק בני אתאתנה גאסלא בשלמר לבאסה ונדס לעב כסותה
חבללי עינים מין ולבן שעס מחלב וסמלון טורוהי בכרמוהי יטופון לעוהי בחמר
יחורן בקעתיה בעבור זעבדי עניה מאר לעינן אכתר מן שכמר ואביש אהט
אכתר מן אלבן

זבולן לחות ימים ישפן והוא לחות אנית ורבתו על צידן זבולן על ספר יממיה
הוא יכביש מחוזין בספינן זמוב זמא יבול ותחומיה יהי מטי על צידן זבולן על
קאהל אבחר יסכן ופי סאהלה ספן וטרף תלמה אי צידא

יששכר חמד גרם רבץ בין המשפתים יששכר עתיר בנכסין אהלנתיה בין תחמין
יששכר כגסס מנפרד ראבץ בין אצפין ירתא מנחה פי טוב ואתהארץ פי לעמיה
ויט שבמו לקבל ויהי למס עבד יחזא חולקא ארי טב וית ארעא ארי מעבדא פי
ויכביש מחוזי עממיה ושיצי ית דיריהון וד ישתאלון בהון יהון ליה פלחין ומסקי מ
תס ירא אדחה מא אבורתא וארץ מא אנעמחא וימד ענקה לאנקל ויציר בלתי
כאדמא

דן יתבחר ויקום גברא בוכמוהי יתפליק עמיה זכשלוהי ילוחין כחא שכביא דיש
וזן יחם לקומה כגמלת סבט מן בע אסר ויחיד נחש על דרך שפיין על
הנשר עקבי פוס ויפל רכבו אחר יהי גברא דיתבחר ויקום מדבית דן אימתי
תתדמי על עממיה ומחתיה תתקף כפלטתאי כחוי חרמין ישרי על אוהא וכפולא
יכמון על שבילא חקטיל גיברי משדית פלשתאי פדשיין עם רבלאין עקר סוון
ולתפין וימגר דכפיהון לאחרא יכון שאתעבאן עלי אטריק וכאמרון על אט
אלאסע עקב אפרס פיקע ראכבה אי ורא לישועתך קוית יהיה לפרקלך סבדית
יקול רגות גתך יארב

גד גדוד יגדנו והוא יגד עקב דבית גר משרין מזינן כד יעברון ית
הרנא קדם אחיהון לקדבא ובנכסין סגיאין יתבון לארעהון וגד אי כדום תכדום
עליה וחו יגד אעקאבה
מעדני מלך דאשר טבא ארעיהוהיא מדבא תפנוקי מלכין ואשר טעמיה
סמין וחו יעטו מלאך אמלוק
הלתן אמרי שפרי לפתלי בארע טבא יתדמי עדידי אהסנתיה תהי מעבדא פי
יהון מודן ומכרין עליהון ופתלי כאילה מרסלה תרד אקש אהמנא

מן פרת יוסף מן פרת עלי עין בלות צעדה עלי שור כרי דינתי
אכתר כגופו דנצב על עינא דמיה תלין שבצין יתקון מבנוהי יקבלון חולקא
צמא ויוקה אה מתמר כנצן מתמר עלי עין מא לה ערוק קד אמתדת עלא
זמרהו ורבו שפומהו בעלי חיים ואתמרלו עמיה זכמוהי וזעיקו ליה גברין
זעלי פלבותיה פאמרוה וכתרו ותהדרה אנחאב אסהאס ומשב סותן קשתו
היה דיו מדי אביר יעקב משס לעה אבן ישראל והכת בהון נביאותיה על
פאוריתא כסתא אישוי תקפא רחציה ככין אתהסא דהב על דל עוהי יתקין
הוא ותקיה אהות ליה מן קדם א תקיטא עקב דכמימיה זן אהא ונצן דע
מבנות קוסה פי על אבה ופאה דלאעיה מן טאעתה גליש עקוב ומן תס לעה
אמר מאל אביר ויערב ואת שד יעבדו ברדת שמים מעל ברדת מוחס לבצת
ברדת שמים וחס מופר אהא דאביריהו כסעך דית שדו ויכרבלך ברכו דלחתן
א יסמיה מלעלא ברכו דנגין מועמיהו ארעא מלעו בדתא דאביר ויאמר
מן טאק אביר אן יענד ומן אבאפי אן יטאר פיג ברכאת אבא מן אעלו ב
ת אביר אראכנה ספלא ברכאת אבאפי ואבטון ברבת אביר גברו על ברדת
ד אמות בצעת עולם גרין לראש יוסף ולקדך גדל אהון ברכתא דאביר יתקין
ברכתא דלי פריכו אבהתי דחמירי כהון רכבא דמזן עלמא יהוון כל אן גליסא
דא פרישא דאחווהי וברכתא אביר תנצחה אי ברנאת אסלאפי ואא מל
יהון יפאע אחר ימן אנמיע עלא ראס יוסף והאמה נאסך אכורנה

מנשה ימלך בצקד יאכל עד ולערב יחלק שלל כנעמין בארעיה תשרי
וכאחלנתיה יתבן מוד שאי כעפדא ובפנא יהון ספרבין פהתא קדבנא
יהון ספלגין מותר חולקיהון משאר קדשא ובנימין בדיב מפתרם
נחא ונאעשי יקסם סלכא בר אלה שבטוי ישראל שנים עשר
אשר דער להם אביהם ויגד אתם איש אשר פגרתו פדך אתם כל איין
דישדא תרו עקב ודא דמליל להון אבוהון ובלוי יתהון גבר ככר כתיב בריך
הודא גמין אפכאט אסראיל אתע עשר והא מא קל להם אביהם ובארך
ל דל חס אסתה קאה בארך עליהם ויצו אתם ויאמר אלהם אני יאסת
אל אבתי אל המועצה אשר בשדה עקרון וחתין פקדי יתהון ויאמר
יהון יתקין תי לות אבהתי כמערתא דכחבל עקרון ותלמה תס
ויהם אבא סנצא קומי ארפנוני מע אבאי פי אמבאה את פי ציעה

מנשה
בנימין
מנשה

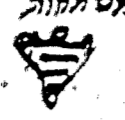
עמדו אתי במעלה אשר בשדה המקדש אשר על פני ממרא בארץ פלני
 גלה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחת כבר במערתא דבחקל כפי
 אפי ממרא באר דכנען וזכר אברהם ית הקלא מן עפרון ותאה לאחסנת קבואו
 רה אמצאעפה אתי בחצרה ממרא פי בלד כנען אתי שדאהא אברהם מן עפרון
 חוז קבר שמה קבואו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
 אשתו ושרה קברתי את לאה תמן קברו ית אברהם וית שרה אתותיה תמן קברו
 יצחק וית לבקה אתותיה ותמן קברית ית לאה תם רפנו אברהם ושרה אגתה תם
 יצחק ורבקה זבתה ותם רפנת לאה מקנה השדה והמערה אשר פו סאת בעת
 הקלא ומערתא דביה מן בני התאה שרא אציעה ואמגארה אתי פדה אמן בני הת
 יעקב לצנת את בלנו ויאקת רגלי אל המטה ורגע ויאקת אל עמיו ושיע יעקב
 ית בלווי ובלש רגלוו לערסא ואתגיד ואתכניש לעמיה פלמא פרג יעקוב מן
 לבניה צם רגליה אי אמריר ותותא וצאר אי קוסה וקל יוסף על פני אביו ויבר
 וישק לו וקל יוסף על אפי אביו וצא עלווי ונשיק ליה פאמלכ יוסף עליו ויס
 ובבא עליו וקבלה ויצו יוסף את עבדיו את הרמאים לחנט את אביו ויחנטו
 את ישראל ופקיד יוסף ית עבדוהי ית אסות אלמחטו ית אביו ויחנטו אסות
 ואמר עבדה אטבא אן יחנטו אביה פחננת אטבא אמראיל וימל אלו את
 יוס מן ימלאו ימי החכמים ויבנו אתו מצרים שבעים יום ושלוחו ליה ארבע
 ארי צין שלמין יומי תפיא ויבכיתיה מצראי שבעין יומין לא אן כמל לה אר
 יוס לאן כואר טאנת תמל איאס אטחוטין ובבא עליה אמצרין סבעין יומא
 ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אס לא מצאתי חן בעיניכם וי
 באזני פרעה לאמר תעברו יומי בכיתיה ומליל יוסף עם בית פרעה למיטר
 אשכחית דחמין בעיניכון מלילו כעין קדם פרעה למיטר ולמא באית האס
 בכמה כלס יוסף א פרעון קאירא אן וגדת הצאא ענדכס כלכו פרעון וקלו
 אבי השביעני לאמר הגה אנכי מת בקברי אשר פדתי לו פאדן פנעו
 תהפני ותה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה אפא קיים עלי דמי
 מאית בקברי דאתקניתי לי בארעא דכנען תמן תקברני ובעת אסק כעו
 אפא זאתוכ אן אבי נאן אסתחלפני וקא לי האגא מאית אדפנט כק
 כיתיה לי פי בלד כנען ואן אצעד אדפן אבי וארגע ויאמר פרעה על
 את אביך פאשד השביעך ואמר פרעה סק וקבר ית אביו ויחנטו דמיו
 פרעון אצעד אדפן אביו כמא אחרני ויעל יוסף לספר את אביו ויעל

מפרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וסליק יוסף למקבר ית אביו וסליקו
 כל מצרי פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארעא דמצרים פצעד יוסף לידפן אביו וצעד
 גמיע קואד פרעון ושיוך אה וגמיע שיוך בלד מצרי וכל בית יוסף ואחיו ובית
 ורלך טפס וצאנס וקלרס עזבו בארץ גשן וכל בית יוסף ואחיו וכל בית
 יוסף וכל ביתו וכל ביתו שבכו באר דגשן וגמיע א יוסף ואחותה וכל בית אביו וכל
 אהם וגמיהם ובקרהם תרנוהא פי בלד אמריר ויעל עמו גס דכב גס פרשים ויהי
 אה סבר מאד וסליק עמיה אה לתכין את פרשיי יהות משריתא סגארה לחדא
 ד מעה אכיל ואפרטאן וכאן אעסבר עציס גדא וצאו עד גרן האטר אשר בעבר
 ויספדו שם מספר גדול וכבד מאד ויעש לאביו אהל שבעת ימים ואתו עד בית
 האטר דבעברא דירדנא ויספדו תמן מספר רב ותקית לחדא ויעבר לאביו אהל
 בעה אמין פגאו אי אנדר איעוסב אדי פי עבר ארדן פנדבו תם נכב בער עציס
 וצעד לאביה חזנא סבעה איאס ארא וישב הארץ הכנעני אהאכל כגן האטר
 אדו אהל בער זה למצרים על פן קרא שמה אהל מצרים אשר בעבר בירדן
 ארצות ארע כנענאה ית אבדא בבית אדרי דאמר דאמרו אהל תקת דין למצרא
 פין קרא שמה אהל מצרים ובעברא דירדנא פראי סאכן אהל אטנעט ארדן
 אמר איעוסב פקאן ודי חזן עציס לאמצרין ולראך סמי חזן אמצרין אדי פי עבר
 ארדן ויעשו בניו לזכר פאשר צנס ויעברו בנוהי כיה כין כמא דפקידנו וצעו לה
 מביע סא אצאהם וישאו אתו בניו ארצה כנען ויספדו אתו במערת שדר
 אה אשר קנה אברהם את השדה לאחת כבר מאת עפרן החתי על פני ממרא
 בלווי ויהי בנוהי לארעא דכנען וקברו יתיה במערת הקל כפי ותא דזכר אברהם ית
 לאחסנת קבואו מן עפרון ותאה על אפי כמרא והמלוה בניה אה בל
 ודמנה פי כמארה אציעה אמצאעפה אתי שדאהא אברהם מקבר רה מן
 שיו אתותי בחצרה ממרא וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלום אתו לקבר
 תאביו אחרי קברו את אביו ותב יוסף למצרים הוא ואחיו וכל דסליקו עמו
 ית אביו וית אביו דקבר ית אביו תם רבע יוסף אי מצר הו ואחותה וסאיו
 ויאן צעד מעה לידפן אבית בעד מא דפנה ויראו אחיו וקת כרמת אבירס
 וקת לו וישמחו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו זהו אחי
 ה ארי מית אביו ויאמרו דלמא ימל לנו דכבו יוסף ואתכא יתכ לנו ית כל
 ויאמרו יתיה פלמא ראו אכותה אן אביהם קד מאת קאו כלא יוסף וצו
 אפינא באש אדי אולינאה ויצו אל יוסף לאמר אביך ציה לתני מורנו

לאמר זקניך וזקנתך יוסף למימר אבנך פקיד קיים מותיה למימר פאמרו מן קל
 או אבך אוצאנת קבל מותה קאילא פדתאמרו ליוסף אלא שא לא פשע אר
 וחסאתם בידעה במלך ועתה שא לא לפשע עבדי אלהי אבנך ויבך יוסף וידע
 אליו פדין תימרון ליוסף כבעו שבוק כען לחובי ארד ולחטאיהון ארד בשתאגמ
 ובען שבוק כען לחובי עבדי אהא דאבנך ובכא יוסף במללותהון עמיהו כדא קולו
 יא יוסף אגפר דנב אכותך וכמ'יתתם פקד אולך שרא פאן נפאן אן תצפח דבעני
 אה אבנך ובכא יוסף מין כלמזה כדאך וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו כר
 לעבדים ואזלו את אחוהו ונפלו קדמוהי ואמרו הוא אנהלא כר לעבדין פכצו אנהו
 וזקעו בין ידיו וקאו האנתן לך עבדי ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלה
 אני ואמר להון יוסף לא תדחלוני ארדי דחלא דא אלא קא להם יוסף לא תכאפו
 אתקי אלה פכס ואתם חשבתם עלי דעה אלהים חשבה לטובה למען עשה בוס
 לחיות עסדכי ואתון חשבתון עלי בישא מן קא אתחשיבת לטבא בדיל למע
 כיומא הדין לקיימא עם קגיי ואנתם קדרתם עלי שר ואלה קדר לכיר לקבל א
 מא תלוה איוס ויחי קומא כתירא ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
 וינתם אותם וידבר על לפס ובען לא תדחלוני אלא אהון יתכונות טפלכו ויע
 יתהון ומליל תנחומין על לכהון ואן לא תכאפו אלא אמונכם ואטפאכס פע
 ודאראתם וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים
 יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים פאקאם יוסף בני
 הו וא אביו ועאש מאיה ועשר סנין וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
 כדמנשה ילדו על כרפי יוסף וזחא יוסף לאפרים בני תליתאין את בני מבנ
 כנשה את לידו ורבי יוסף חתא ראי יוסף לאפרים בני תולאתא ואיצא בני סנה
 אבן מנשה ולדו פי חגרה ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יוסף
 אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם לומר
 נליעקב ואמר יוסף לאחיו אלא מאית יי מדבר דפיר יתכונות יתכונות
 דרא לארעא דקיים לאברהם לישב וליעקב פכא יוסף לאחותה אנה מאית
 סידברכם ויעהכס מן דרא אכלד אי אכלד אי אכלד כדי קסס לאבר יתכונות
 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יוסף אלהים אתכם והעלתם את
 מאה ואביו יוסף ית בני ישראל למימר כמדבר דכיר יתכונות יתכונות
 פאחלה יוסף בני אסר קאירא אדא דכלכס אלה פאצעדו בעצאמי מן ה
 וימת יוסף בדמאה ועשר שנים ויחנפו אתו וישם בארון במצרים וימ

פארה ועפר שנין וחנפיו דתיה דטמיהי פארונא במצרים פמאת יוסף אבן מאיה
 שר סנין וחנפיה וצ'ירל פי צנדוק במצד

פה פקוקים סנין יגבר
 סכס פקוקים על ספר בד חשור חקף וחמש אמות
 ועלשים וחיוביה סנין חך 55

לה שמות בני ישראל הפאים מצרימה אתיעקב איש וביתו פאן ויאך שמות בני
 יוסף דעל למצרים עם יעקב צבר ואנש ביתיה עלו והדה אסמא בני אסר אר
 אכלין את מצר מע יעקוב כל רגל ואה דכלו ראונין שמעון לוי ויהודה יששכר
 זבולן ובממן דן ונפלי גד ואשר ויהי כל נפש יצא ירד יעקב שבעים נפש ויוסף
 במצרים וזחאה כל נפשותא נפקי ירצא דיעקב שבעין נפשו ויוסף דהיה במצרים
 לאן במלה אפוס אכארגה מן צלב יעקוב כבעין נפסא מע יוסף אדי כאן במצד ויסת
 ח וכל אחיו וכל תפרי התוא ומית יוסף וכל אחוהו וכל דרא הוא פמאת יוסף
 מע אכותה ופאיר אהל דאך אביל ובעי ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו כמאד
 וימלא הארץ אדם ובני ישראל נפישו ואתו ויבאו ותקפו להרא להרא
 את ארעא מלחון ובני אסר אתמרו וסעו וכתבו ויעצמו גרא גרא ואמתא
 אגד מנה

קס מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף וקס מלכא חדתא על מצרים
 לא מקיים גזירת יוסף וקאס מלך גדיד עלא מצר מאלס ישאחד יוסף ואמר
 עמיהו עם בני ישראל רב ועצום ממנו ואמר לעמיהו הא יעמא בני ישראל
 ויתקפן מנא פקא לקומה הודי קוס ננ אסר אכתל ואעצם מסא הבר
 פמה לוי פיריפה והיה פיתקראנה בלמיה ונוסת גם הוא על שניאנו וכלחם
 מלה מן הארץ והבו נתחכס להון דלמא יסבון ויהי ארדי יער עננא קרב ויתספן
 ת אנון על פנאיה ויביחון צנא קרב ויתספן מן ארעא תעאו נחתי להם כלא יכתרו
 אדא ואפאטא אחרב אנצאפו הם איצא עדא אעדאינא פיהארבונא ויהיבונא
 אגד וישתמו עליו שרי מקיס למען ענתו כמבלתם ויצו ערוי מספנות לפרעה
 פתם ואתד עמקס ומגיא ועד יהון שלפונין כבאשך בדיל לענואיהון כפסחיהון
 קרוי בית אוצרו לפרעה ית פיתוס דת רעמסס פצ'ירלו עליהם ולאת דמתקבל
 ערוי חכס כגדלהם פכצו קרא מכאזין לפדעון פי אפוס ופי עין עמק וכאשך

יענו אתו בן ירפה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ונמא דמעלן להוין בין
 תקפין ויעקת למצראי מקודם בני ישראל ונאן כל מא עבדוהם כדא יתלון
 חתי צגרו מן קבל בני אקראיל ויעבד ומצרים את בני ישראל במרר ורפלו
 ית בני ישראל בקשיון ואסתכרס שמצרוין בני אקר באקמא וימלון את חיהם
 קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם במר
 מאמלו ית חיהוין במלהלא קשיא כטינא ובלבני ובכל פלהא בחקרא ית כל פלהא
 דרפלו בהון בקשיון פאמלו חיותהם בכדמה צעבה באמין ואלבין ופאיר אעט
 גמיע כדמתהם אדי אסתכד מוטהם באקמא ויאמר מלך מצרים למיילדת ווע
 אשר שם האחת שפלה ושם השנית פועה ואמר מלכא דמצרים לחיותה
 דשום הדא שפלה ושום תנייתא פועה וקא מלך מצר ללקואבל לעבראניא
 אקם אחדהמא שפלה ויאכלא פועה ויאמר פיגדכן אתה עברות ורא
 על האננים אס כן הוא והמתן אתו ואספת הוא וחיה ואמר כד תהיו
 ית יהודייתא ותהיון על מתברא אס כרא הוא ותקסלן יתיה ואס כרתא
 תקיימותה קא אדא קבלתן לעבראנייתא פאנצדן ענד אמתבר אן כ
 אבנא פאקתלוה ואן כאנת אבנא פאסתבקוהא ותיראן המיילדת אתה
 ולא עשו פאשר דבר אלהן מלך מצרים ותחיון אתהילדים ודחילא
 מן קליילא עברא כמא דמיליל עמהון מלכא דמצרים וקיימא ית בני
 פכאפה אקואבל אלה ולס יצנען כמא קא להן מלך מצר ואסתבקן א
 ויקרא מלך מצרים למיילדת ואמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון
 הילדים וקרא מלכא דמצרים לחיותה ואמר להון מדין עבדתן פתג
 הדייקיימתין ית בנייתא פדעא בהן מלך מצר וקא להן מא נאכין צנע
 הדי אומר ואסתבקיתן אבנין ותאמרן המיילדת אל פרעה כי לא נעש
 המצרות העבדית כי חיות הגנה בטרם נבא אלהן המיילדת וילדו וק
 חיותה לפרעה ארי לא כנשייתא מצריתא ויהייתא ארי חכימן אבני
 לא לוחוין חיותה ילדן קאתא לה אן לים כאנסא אמצרייתא לעבד
 כל הן בעיראת קכל אן תדכל איהן אקאבלה ילדן ויטב אלהים למצ
 וירב העם ויעצמו מאד ואופיב ילהיתא יסגבי עמא ותקפון להו
 אלה אקואבל פכתר אקוס ויעצמו גדא ויהו פייר אן המיילדת את
 ויעש להם בתים והוהיכד דחילא חיותה מן קליילא עמא כתיין פל
 כאפת אקואבל אלה צנע להן ביותה חגבהן ויעו פרעה לכל עמא

בן הילוד היארה תשליכהו וכלהבת פמיון ופקד פרעה לכל עמיה למימר
 בלא דיתליד ליהודיאי בלהדא תרמוניה וכל כרתת תקיימון פאמא פרע
 ע קואדה קאילא כל אבן יולד להם אפרחוח פי אניל וכל אבנא
 אבנא
 איש מבית לוי ויקח את בת לוי ואזל גברא מדבית לוי ונסיב ית בת
 תם מצא רגל מן א לוי ותזוג אבנה לוי ותהר האשה ותלד בן ותרי
 חו גיטוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים ועדיאת אתהא וילדת בר חיות יתיה ארי
 הוא ואטמרתיה תלתה ירחין פחמלת אמראה וולדת אבנא פלמא לאתה חסנא
 פמה תלתה אשהו ולא יכלה עוד הענינו ותקח לו חבת גמא ופחמרה בחמר
 ת ומשם בה אתהילד ומשם נפקה על שפת היארי ולא יכילת עוד לאטמלותיה
 ית ליה תיפתא דגמא וחתה בהימלא ובזפתא ושויאת כה ית לבא ושותה
 ית על בית נהרא ולס תטיק עאר אן תכפיה פאכדת לה תאמותא מן ברדי
 דרתהא טאקר ואזפת ועיינת פיהא אעבי ועיירתהא פי אדים עלא שאטי
 לו ותתעב אחתו מלחק לדעה מה עשה לו ואתערתת אחתיה מר חיק
 דע מא יתעבד ליה פוקפת אלתה מן בעיד לתנצר מא יצנע בה ותבר
 פיעה לדחין על היאר וערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה פתוח
 וישלח את אמתה ותקחה ונהתת בת פרעה למסחי על נהרא ועוילמתהא
 הלכין על בית נהרא וחתת ית תיבתא בגו יערא ואנשי סות ית אמתה ונסיבתה
 נזלת אבנה פרעין לתבסל פי אניל וכאן גוארהא ימשיין עלא שאטי
 ראת אתאבות פי וסא אדים פמדת ידהא ואכרתהא ותפתח ותראו את
 לך וחה נער בנה ותחמל עליו ותאמר מילדי העבדים זה ופתחת וחתת
 נבא וחהא פוליצת כלי חספת עלוהא אמלת מבני יהודאי הוא דין פפתחת
 אתה פאדאה נצב בכי פשתקת עליה וקאת הדא מן אולאד לעבדאכין
 נאמר אחת אל פג פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העבדית
 ית לך אתהילד ואמרת אחתיה לבת פרעה היא זיל אקרי לך אתהא
 כתיבין יהוה ואתותיניק לך ית לבא קאת להא אאמצי וארעין אאמא
 צעה מן לעבדאנשות תדצעה לך ותאמר להבת פרעה לבי ותלך העלמה
 ותא אתאס הילדי ואמרת לה בת פרעה איזירי ואזלת עול ביתא וקרת
 אמיה דרבא קאת להא אבנה פרעון אמצוי פמצת אגאדיה ודעת נאס
 ותאמר לה בת פרעה הילכי אתהילד הזה והגסה לי ונשי אתן אר

שגדר ומקח האשה הילד ותנקהו וזמרת לה בת פרעה הליכי בית רביא הדין והדין
 ליתרמא אתין ית אבליך ונסיבת אתתא רביא ואוכיקתיה פקאת להא אבנה פרע
 האך הלא אצבי ארצעה לי ואנא אעטור אגרתך פאכדת אמרתא אצבי ואר
 ויגדל הילד ומבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי משה
 משיתנהו ורביא רביא ואיתתיה לבת פרעה ויהוה לה לבר וקרת שמה משה
 ארי מן מיא שחלתה ולמא כבר אצבי נאת בה אי אבנה פרעון פצאר להא
 ואסמתה מוסא קאת לאני נשלתה מן אמא יתוי בימים ההם ויגדל משה ויש
 אל אחיו וירא בטבלתם וירא איש מצרי מפה איש עברי מאחיו והוה ביום
 האלון ורביא משה ונפק לות אחוה ויחזא בפולההון ויחזא כבר מצרי מחוי לגב
 יהודי מאחודו וכאן פי תלך איאס אן מוסי כבר פכרג אי אכותה ונצר במה
 פאדי ברבל מצרי יצרב רגל עבראני מן אכותה ויפן פה ונה וירא פירא
 ויר אתה מצרי ויטמנהו בחול ואתפני לרא ולרא ויחזא ארי לית גברא ויפ
 ית מצראתה וימלדיה בחלאי פאתת ימנה ויסרה פראי אנה לים אנסאן פצרי
 אמצרי פמאת ודפנה פי ארמל ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים
 ויאמר לרשעי כמה תכה רעך ונפק ביוםא תננא ויהא תלוי גברי יהודא ויצ
 זאמר להייבא למא את מחי להכרך וכרב פי איוס אתאני פאדי נדגין עבא
 יתגאציאן פקא לשיאס מהמא לם תעלב צאחבר ויאמר מי שמך ואיש
 ושפא עלינו הלהרגנו אמר אמר באשר הרגת אתם מצרי וירא משה ויא
 אכן נודע הדבר ויאמר מן שויר לגבר רב ודין עלנא והמקפול את
 כמא דקפלתא ית מצראתה ודחיל משה ואמר בקשטא אתילע פתגמא וי
 ציירך רגלא רייסא והאכמא עלינא אתריד אן תקתלי כמא קתלת אמר
 פפזע מוסי וקא איקינא קד ערת לכבר וישמע פרעה את הדבר הזה ויפ
 זאמר את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מצרים וישב עלהפאר
 פרעה ית פתגמא הדין ובעא למקפל ית משה וערק משה מן קדם פרע
 בארעא דמצרים ויתב על ביא ולמא סמע פרעון כהדי לכבר מלב אי
 מוסי פחדב מוסי מן בין ידיה וצאר אי בלד מדין וגלק עלא אבירי ויכ
 שבע בגות ומבאנה ותדלנה וממלאנה אתהרהפים לה שקות צאן אביר
 ולרביא דמצרים שבע בניא אתתאה ודלאה וכלאה ית רביא וישלחה
 וכאן לאמאס מדין כבע בנאת פנאת ודלאת ומלאת אחיאן לנסקי
 ויבאו הדעים ויגדשו ויקס משה וישען וישק את צאנא ואת רעוא

אם כשה ופרקנו ואשקי ית ענהון פנאו ארעאה כמדדוון פקאס מוסי ואנאתה
 קדא נגמוהו ותבאנה אלד עואל אבירי ויאמר מדיע מהרתן באתהיס זארתאה
 הרעוא אמהון זאמר מדין אוהיתין למית יומא דין פגאת אא רעוא אבירי
 ויאמר מדין אסרעתן באמגי אדם ומאמרון אישמצרי ויצלנו מיד הרעים
 וסדלה דלה לנו וישק אתה צאן זאמרא גברא מצראתה שיזבנא מידא דרעוא
 וית מדלא דלא ללא ואשקי ית ענא ואתא לה רגל מצרי כלצנא מן ידאעאה
 ויצא דלא לנא מאא ומקמא אגנס ויאמר אל בנתיו ואין למה אז עזבת את
 ויש קראן לו ויאכל לחם ויאמר לבתיה ואן הואלמא דגן שבתין ית גברא
 דין ליה ויבול לחמא קאגהון ואין הים תרבתן ארגל אדעוה יאכל מעאמא
 ואל משה לשבת אתה איש ויתן את צפרה בתו למשה וצבי משה למתב עס
 מא ויהב ית צפרה כרתיה למשה פמא אמען מוסי פי אמקאס ענד ארגל
 גו בעפרה אבנתה ותלד מן ויקרא את שמו גרשם פי אמר גר היתי בארץ
 חייית וילית בר ויקרא ית שמה גרשום ארי אמר דייך היתי צארע נכלאה
 וילדה אבנא וסמאה גרשום לאנה קא צרת גריבא פי בלד גרבה פ

בביתם הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנקו בני ישראל מן העבדה ויזעקו
 אל שועתם אל האלהים מן העבדה והוה ביוםא פגיאא האנון וזמית מלכא דמצר
 וימא וצבי וישלח מן פלהנא דהוה קשי עליהון וזעיקו ויסליקת קבילתהון לקוס
 פלהנא וכאן איצא פי תלך איאס אטוילה אן מלך מצר מאת פתלהר בני אסר
 ודמתהם אצעבה וצדכו פצעד תבנותהם אא אלה מן אנדמה וישמע אלהים
 תנאקתם ויזמר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב ושמיע קו
 קבילתהון ודכיר ית קימיה דעם אברהם דעם יצחק ודעם יעקב פסמע אלה
 ויקום דכר עהדה אדי מע אבר ויצח ויעו וירא אלהים את בני ישראל וידע
 הים וגלי קדם לי שעבודא דבני ישראל אמר במיכריה למפדקהון ונצר
 ית להם ודומהם

ומשה ונה רעה את צאן יתרו חתנו פהן מדין וינהג אתה צאן אחר המדבר
 א אל דר חוהים חרבה ומשה הוה רעיהו ענא דיתרו חמוהי רכא דמדוי ודכר
 שפר רעוא למדברא ארתא לטורא דאתגלי עלוה ויקרא דל לחנו
 נגנס יתרו חמוה אמר ודין פסאקתא אי מדה אבדיה חתא
 אי חרבי וירא מלאך יהוה אליו בלפתאש מתוך הסנה וירא

והנה חסנה בעיני האיש והסנה אינו אצל
מגו אסנת וזאת יהא אסנת בעיני אש
אלה בצדדים נאר מן וסט אסנת פראי
משה אסרהנא ואראה אתהמראה הנדל
אתפני בעין רחמיית הוונא רבא הדין
ואנצד הדי אמנצד אעביב מא ש אסנת
אליו אלהים מתוך חסנה ויאמר משה
זקרא ליה מ מ אסנת ואמר משה ואמר
לינצד פנאדאה מן אסנת וקא יא מוסי
שלעליר מעל רגליר פי וקוס אשר אתה
לא תקרב הלכאשרי סנר מעל רגליר אלי
קא לא תתקדם אי ההנא אנצד בעליר ען
מקדם ויאמר אנכי אלהי אבנא יצחק
פלו פי ירא מהפיט אל האלהים ואמר
דיעצחק יהיה דיעקב וכששיון משה
דל תם קא אנא אנה אביך אנה אבדאה
ינצד לא נור אלה ויאמר יהוה ראה
שמעתי מפני נבשין פי ידעתי את
דבמצרים ויהי קבילתהון שמיע קדמי
וקא קד נצרת לצעף קומי ארץ במצר
באוגאעוהם וארד להצילי מיד מצרים
ורחמי אל ארץ זבת חלב ודבש אלמקום
והיבום ואתגליתני לשיחבתהון מידא
לרע טבא ופתאל ארעי עבד אהלב ודש
זחואי ויבטאי פתגלית לאכלצהם מן
גיד ואפע בלד יפיץ אלבן ואעסל אימוצע
חויין ואיבוסיון וענה הנה צעקת בני
אשר מצרים לחצים אתם ובעי האפגלית
דחלקא דמצראי דחקי להון ואן ההגון
אלי אמצריון צאבטוהם וענה לכה ואש

ועני איתא דאשלהת לות פרעה ואפיק ית עמי
אבעת בר אי פרעון ואכרג קומי בני אסר
אלך אל פרעה וכי אנצא את בני ישראל
לית פרעה דארי אפיק ית בני ישראל
אי פרעון ואכרג בני אסר מן מצר ויאמר
במזערא אתהעם ממצרים מעבדן את האלהים
בפעד דדין לך אתא ארי אלא שלחתיך
ל פרא דדין קא אנא אכון מעד וחדה לך
מן מצר אעבדו אלה עלא הדי אגבל ויאמר
ען ישראל ואמרתי להם אלה אבותיכם
אמר אלהים ואמר משה קא האלא אתי
שלחני לותכון וימרון לי מן שמיה מא
אני בני אסר ואקול להם אנה אבאיכם
מבטא אקול להם ויאמר אלהים אל משה
מל בני ישראל אהיה שלחני אליכם ואמר
מרבין תמר לבני ישראל אהיה שלחני
ל בני אסר אאזלי בעתם איכם ויאמר
אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם
ל שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכר
ל בני ישראל אהא דאפתכון אהיה
על חתכון דין שמי לעלם דין דכרני לכל
אמר אלה אנה אבאיכם אנה יצחק
ויהא דבני אגל ואגא לך ואספת את
לוי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם
ואת עשתי לכם במצרים איזיל ותגוש
דאפתכון אתגלי לי אהיה דאברהם
דית דאתעביד לכוון במצרים אמץ
אנה אבאיכם תגרא לי אנה אברהם
לכע כנס במצר ויאמר אעלה אתכם
ל בני אגל ואגא לך ואספת את

תאמר

מחנה

תבון משעבוד מצרתי לארעכנעתי והתאמולתי ופולתי ופולתי
עבדא חלב ודבש פקלת אצערבם מן עדאב אמצרון אי מוצע אכנענין ואת
ואמולתי ואפרזיין ואחויין ואיבוסין אי בלד יפין אלבן ועסל ושיעו ללד ואת
אתה וזקני ישראל אלמלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקדו עמנו
ועתה נלכה לא דרך שלשת ימים במדבר ונבחנו ליהוה אלהינו ויקבלו מן
אתה וצפי ישראל לזת מלכת מצרים ויהי מלך ליהוה אלהי ישראל ויהי מלך
צפיל כפי מהלך תלתה יומין במדבר אונדפח קל אגבא פאדי קבלו מן ארץ אתבא דו בחיקו ויצאה והנה ידומצעת בשלג ואמר יהוה עוד אעיל כעין ידך
ושיוך בני אסר אי מלך מצר וקולולה אלה אעבראנין ואפאנא אהוה פאדי קבלו מן ארץ אתבא דו בחיקו ויצאה והנה ידומצעת בשלג ואמר יהוה עוד אעיל כעין ידך
נפיר מסאפה ג א'אס פי אבר ונדבח ללה לבנת ואני ידעתי פי לא דתן אתבס מלך
מצרים להלך ולא ביד חזקה וקדמי בלי ארילא ישבוק תבון מלכא דמצר למלך יהוה וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה פבשרו ואמר אתיב ידך
זלא מן קדס דחיליה תקיף ואנא אעלס אן מלך מצר לס ידעכם אן תמצו ואת
ביד ואחרה שדיחה ושלחתי אתידו והפיתי את מצרים בכל נפלאות אהרן
במצו ואחרי כן ישלח אתכם ואשלח ית מחת גבורתי ואמחי ית מצר אשבדו
דאעביד ציחויין זכתי כי ישלח יתבון פאבעת נגמיע אפאתי ואצרב אמציון
באעבובאתי אתי אצנעהא פי מא צינהס ובעד זאך יטרקס ונתתי את חן ועסל
בעיני מצרים והיה פי תלפון לא תלכו ריקס ואתון ית עמא הדין לרחמיין בעל
מצר אי יהי ארי תלפון לא תהבון דיקנין ואעטי צקוס הצאא ענד אמציון ואת
מציתם לא תמצוין פרבא וישאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
ושמלת ושמתם על פניכם ועל צנתיכם ונצלתם את מצרים ותשאו אתהו
משיבבתה ומקריבת ביתה מיני דכסה זמפן דדהב ולבושיין וזשון על בנפון
בנתבון ותרוקלון ית מצרים בל תסתובב אמראה מן מסאכנתהא ויין גארותה
אניה פצה ואניה דהב ותנאבא ותצויר והא עלא בניכם ובנאתכם ותתקו
ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי פי ואמר יהוה
אלהי ישראל ואתיב משה ואמר יהוה לא יאמינו לי ולא יאמינו לך
לא אתבלי לך פאבאב מוסא וקא לעלהם לא יומנון בי ולא יקבלו מן בני
לס יתבלא לך אלה ויאמר אליו יהוה מה בעד ויאמר משה ואמר יהוה
דבידך ואמר חטוא קא אלהלה מנבהא מא דא בידך קא עצא ואת
ארצה ושלכחו ארצה ויהי לנחש ויעס משה מסבין ואמר יהוה לא יאמינו
לארעה והוה לחויל אערק משה מן פד מוהי קא אפולחוא עמי ארץ כנען
וצארה תעבאנא פהרב מוסי מן בני דיהו ויאמר יהוה אל משה ויהי

תבון משעבוד מצרתי לארעכנעתי והתאמולתי ופולתי ופולתי
עבדא חלב ודבש פקלת אצערבם מן עדאב אמצרון אי מוצע אכנענין ואת
ואמולתי ואפרזיין ואחויין ואיבוסין אי בלד יפין אלבן ועסל ושיעו ללד ואת
אתה וזקני ישראל אלמלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקדו עמנו
ועתה נלכה לא דרך שלשת ימים במדבר ונבחנו ליהוה אלהינו ויקבלו מן
אתה וצפי ישראל לזת מלכת מצרים ויהי מלך ליהוה אלהי ישראל ויהי מלך
צפיל כפי מהלך תלתה יומין במדבר אונדפח קל אגבא פאדי קבלו מן ארץ אתבא דו בחיקו ויצאה והנה ידומצעת בשלג ואמר יהוה עוד אעיל כעין ידך
ושיוך בני אסר אי מלך מצר וקולולה אלה אעבראנין ואפאנא אהוה פאדי קבלו מן ארץ אתבא דו בחיקו ויצאה והנה ידומצעת בשלג ואמר יהוה עוד אעיל כעין ידך
נפיר מסאפה ג א'אס פי אבר ונדבח ללה לבנת ואני ידעתי פי לא דתן אתבס מלך
מצרים להלך ולא ביד חזקה וקדמי בלי ארילא ישבוק תבון מלכא דמצר למלך יהוה וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה פבשרו ואמר אתיב ידך
זלא מן קדס דחיליה תקיף ואנא אעלס אן מלך מצר לס ידעכם אן תמצו ואת
ביד ואחרה שדיחה ושלחתי אתידו והפיתי את מצרים בכל נפלאות אהרן
במצו ואחרי כן ישלח אתכם ואשלח ית מחת גבורתי ואמחי ית מצר אשבדו
דאעביד ציחויין זכתי כי ישלח יתבון פאבעת נגמיע אפאתי ואצרב אמציון
באעבובאתי אתי אצנעהא פי מא צינהס ובעד זאך יטרקס ונתתי את חן ועסל
בעיני מצרים והיה פי תלפון לא תלכו ריקס ואתון ית עמא הדין לרחמיין בעל
מצר אי יהי ארי תלפון לא תהבון דיקנין ואעטי צקוס הצאא ענד אמציון ואת
מציתם לא תמצוין פרבא וישאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
ושמלת ושמתם על פניכם ועל צנתיכם ונצלתם את מצרים ותשאו אתהו
משיבבתה ומקריבת ביתה מיני דכסה זמפן דדהב ולבושיין וזשון על בנפון
בנתבון ותרוקלון ית מצרים בל תסתובב אמראה מן מסאכנתהא ויין גארותה
אניה פצה ואניה דהב ותנאבא ותצויר והא עלא בניכם ובנאתכם ותתקו
ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי פי ואמר יהוה
אלהי ישראל ואתיב משה ואמר יהוה לא יאמינו לי ולא יאמינו לך
לא אתבלי לך פאבאב מוסא וקא לעלהם לא יומנון בי ולא יקבלו מן בני
לס יתבלא לך אלה ויאמר אליו יהוה מה בעד ויאמר משה ואמר יהוה
דבידך ואמר חטוא קא אלהלה מנבהא מא דא בידך קא עצא ואת
ארצה ושלכחו ארצה ויהי לנחש ויעס משה מסבין ואמר יהוה לא יאמינו
לארעה והוה לחויל אערק משה מן פד מוהי קא אפולחוא עמי ארץ כנען
וצארה תעבאנא פהרב מוסי מן בני דיהו ויאמר יהוה אל משה ויהי

ועתה

ויאמר בני אדני שלחנא ביד משלח ואמר בפעוטי שלח פעוטי ביד מן דפשו
 קא יא רבי אבעת כמן אנת באעתה ויחר את יהוה במשה ויאמר הלא אהרן
 הלוי ילעתי בידבר ודבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמה פלפי
 רגא דהי במשה ואמר הלא אהרן אחור ליואהגלי בדמיארי מללא זמליל הוא
 הא הוא נפיק לקדמותך ויחזיקר ויחיד בלביה פאשתד ודא אלה עליה וקא יא
 אביר אליואני אנה אעלס באנה מתכלס והוא הו כארג תלקאר פינצר אד
 פי נפסה ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיר ועס פיהו
 אתכם את אשר מעשון ותמליל עמיה ותשוו ית פתגמא בפומיה זמיהו
 פומר ועס פומיה אלית יתכון ית דתעבדון פכלמה וצירי אכלאס פי פאה
 אכון מע קולר וקולה ואדלכס עלא מא תצעון ודבר הוא לך אל עס ויהו
 יהיה לך לפה ואמה תהיה לו לאהים וימליל הוא לך עם עמא ויהו הוא
 למתרגמן ואת תהי ליה לרב פכלס הו לך לקוס ויכון לך תרגמאנא ואת
 לה אסתאדא ואתה מספה הנה תקח בערב אשר תעשה בו את האתת וית
 הדין תלב בידך דתעביד ביה ית אתא וכד הדה אעצא פי ידך תצעבא
 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
 יאראה העודס חיס ויאמר יתלו למשה לך לשלום ואזל משה וזב לות
 חמוה ויאמר ליה אהיל כען ואתוב לות אחי דנמצרים וזאחזי תער כען קיימ
 זאמר יתרו למשה איזיל לשלם פמצא מוכא ורגע אי יתר חמוה וקא ליה
 וארגע אי אכותי אדין במצר ואנער הל חס באקוין קא ליה יתרו אמץ בסר
 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים פיםתו בלהאנשים המכס
 את דפשו ואמר למשה במדין איזיל תוב למצרים ארלי מיתו כל
 דבעו למקטלך תס קא אלה למוסי במדין אמץ ארגע אי מצר פאן לך
 גביע אקוס אטאבין קתלך ויקח משה את אשתו ואת בלי ונירגס ער
 וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו ודבר משה ית
 וית בלגה ווארכיבלון על המלא אתבלאר דמצר ונסיב משה ית חט
 דאתעבידו ביה נסין מן קט בדיהו פאכד מוסא זוגתה וולדיה וארככסה
 חמיר ובעת בהס ורגע אי בלד מצר ואכד אעצא אתי אמרה אלה בואס
 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה פלהמפתים אשר
 בידך ועשיתם לפני פרעה ואפ אחזק את לבו ולא ישלח את העם ו

שמה במהכך למתב למצרים חזי כל מופתא דשמיני בידך דתעבידון קודם פרעה
 ית לביה ואלא ישלח ית עמא תס קא אלה פי מציר לתרגע אי מצר
 ויאמר יהוה אל משה וראך ושמה פלפי רגא דהי במשה ואמר הלא אהרן
 הא הוא נפיק לקדמותך ויחזיקר ויחיד בלביה פאשתד ודא אלה עליה וקא יא
 אביר אליואני אנה אעלס באנה מתכלס והוא הו כארג תלקאר פינצר אד
 פי נפסה ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיר ועס פיהו
 אתכם את אשר מעשון ותמליל עמיה ותשוו ית פתגמא בפומיה זמיהו
 פומר ועס פומיה אלית יתכון ית דתעבדון פכלמה וצירי אכלאס פי פאה
 אכון מע קולר וקולה ואדלכס עלא מא תצעון ודבר הוא לך אל עס ויהו
 יהיה לך לפה ואמה תהיה לו לאהים וימליל הוא לך עם עמא ויהו הוא
 למתרגמן ואת תהי ליה לרב פכלס הו לך לקוס ויכון לך תרגמאנא ואת
 לה אסתאדא ואתה מספה הנה תקח בערב אשר תעשה בו את האתת וית
 הדין תלב בידך דתעביד ביה ית אתא וכד הדה אעצא פי ידך תצעבא
 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
 יאראה העודס חיס ויאמר יתלו למשה לך לשלום ואזל משה וזב לות
 חמוה ויאמר ליה אהיל כען ואתוב לות אחי דנמצרים וזאחזי תער כען קיימ
 זאמר יתרו למשה איזיל לשלם פמצא מוכא ורגע אי יתר חמוה וקא ליה
 וארגע אי אכותי אדין במצר ואנער הל חס באקוין קא ליה יתרו אמץ בסר
 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים פיםתו בלהאנשים המכס
 את דפשו ואמר למשה במדין איזיל תוב למצרים ארלי מיתו כל
 דבעו למקטלך תס קא אלה למוסי במדין אמץ ארגע אי מצר פאן לך
 גביע אקוס אטאבין קתלך ויקח משה את אשתו ואת בלי ונירגס ער
 וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו ודבר משה ית
 וית בלגה ווארכיבלון על המלא אתבלאר דמצר ונסיב משה ית חט
 דאתעבידו ביה נסין מן קט בדיהו פאכד מוסא זוגתה וולדיה וארככסה
 חמיר ובעת בהס ורגע אי בלד מצר ואכד אעצא אתי אמרה אלה בואס
 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה פלהמפתים אשר
 בידך ועשיתם לפני פרעה ואפ אחזק את לבו ולא ישלח את העם ו

דמחא לית נהרא ולמא כמלת סבעה איאם בעד מא צרב אלה אנל בדאר

יאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו מה אמר יהוה שלח את עמי ויעש
ואמר למשה עול לזות פרעה ותימר ליה פרען אמר לי שלח ית עמי ויפלוץ קדמו
אלה למוסי אדכל אי פרעון וקל לה כדי קא אלה אמלק קומי ועבדוני ואם מאן
לשלח הנה אנלי נבה אתפל גדלך בעמך עים ואם לתך משלח ית עמי הוא אס
ית כל תחומך בערדעניא פאן אבית אן תטלקהס האנא צאדס תכמך בא צפאדע
ושרץ היאר צפרדעים ועלו צאן בביתך ובהרך משכבך ועל מפותך ובבית עב
בעמך ובתפולך ובמשאדותך וידבי נהרא ערדעניא ויסקון די עלון בצאתך ובאר
בית משכבך ועל ערסותך ובבית עבדך ובעמך ובתלונך ובאצותך ונתסעי מן א
אצפאדע ותצטר ותדלל פי ביתך ופי כדר מצבעך ועל סביך ופי ביות קואדך
קומר ופי תנאניך ומעאבנך ובכה ובעמך ובכל עבדך ועל הצפרדעים וכן
ובכל עבדך וסקון ערדעניא ופי בסמך וגסס קואדך תצעד אצפאדע ויאמר
אל משה אמר אל אלה נטה את ירך במטר על הערלת על היארם ועל
והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ואמר למשה אימר לאהרן ארזים ית
בחרך על גהיא על ארתיא ועל ארתיא ואסיק ית ערדעניא על ארעא דמצ
פקא אלה למוסי קל להרון מד ירך בעצאר עלי אנהאר ואלבגאן שאבאס ותמ
אצפאדע עלי בלד מצרי ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותק
את ארץ מצרים וארזים אהרן ית ידיה על מיא דמצרים וסליקו ערדעניא וחספו
ארעא דמצרים פמד הרון ידה עלי מיא אמצריון מצעד אצפאדע וגבא כל
מצר ויעשו בן החרטמים כלטיותם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ועבו
הרשיא בלהשיהון ואסיקו ית ערדעניא על ארעא דמצרים וצנע כדאר לעו
בלפיהם ואצעדו אצפאדע עלי בלד מצר וקלא פרעה למשה ולאהרן ויאמר
העבירו אל יהוה ויפל הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזכו לך
וקלא פרעה למשה ולאהרן ואמר צלו קיידי ערדעניא מני ומעמי ואשלח
עמא וידבחוץ קיי פדעא פרעון במוסי והרון וקא אשפעא אי אלה זיל אצפא
עני וען קומי חתי אמלק אקנס ידבחו ללה ויאמר משה לפרעה נתפאר עלי
אעתיר לך ולעבדך ולעמך להבלית הצפרדעים ממך ומביתך רק ביאר תשא
ואמר משה לפרעה שיל לך גבואה הב לך זמיראמתי אצלי ערך ועל עבדך
עמך לשיצאה ערדעניא מנך ומביתך ללוד דגנהרא וישת ארון קא מוסי אהרן

מתא תשא אן אשפע לך ולקואדך ולקומר וינקטע אצפאדע ענד וען

ואהרן ותבקי פי אנל פקט ויאמר למחר ויאמר פדברך למען תדע כי אין פיהור
ויצו ואמר למחר ואמר כפתגמך בייל דתדע יארי לית כני אהנא קא גבא ט נמא
ת לבי תעלס אנה לים כמתל אלה רבנא וסרני הצפרדעים ממך ומביתך ומעבדך
וארון ותס תזול אצפאדע ענד וען מנאזלך וקואדך וקומר ותבא פי אנל פקט
א משה ואהרן מעס פרעה ויעקק משה אל יהוה על דבך הצפרדעים אשר שם
רעה ונפק משה ואהרן מלות פרעה ויצלי משה קיי על עיסק ערדעניא דשוי תרעה
מ כרג מוסי והרן מן ענד פרעון דעא מוסי אי אלה בסבב אצפאדע אתי אהלה
רעון ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן החצרות ומן השדות
צד כפתגמא דמשה וימיתו ערדעניא מן בתיא מן דדתא ומן הקללתא פצנע אלה
ואקא מוסי פתמאות אצפאדע מן אביות ואדוד ושיצאע ויעבדו אתס חמרס חמרס
באש הארץ וכלשו יתקו דגויין דגויין וסריאן על ארעא פגמעוהא אנאביא
אביא פנתת ארץ מלחא וידא פרעה כי היתה החוזה והכבד את לבו ולא שמע
לם כאשר דבר יהוה וזחא פרעה ארי הות רוחתא ויקר ית לביה וילא סביל מלהון
פלמא ראי פרעון אן אפרגה קד כאנת תקל קלבה ולס יקבל מנהמא
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטבך והר את עפר הארץ
ותלכנס כל ארץ מצרים ואמר למשה אימר לאהרן ארזים ית הטור ומחי
עפרא דארעא ויהי לקמחא בכל אר דמצר וקא אלה למוסי קל להרון מד עצאר
צרב תראב ארץ ציר קמלא פי גמיע בלד מצר ויעשו בן ויט אהרן את ידו
עפוחו ויד את עפר הארץ ותהי הפלס באדס ובבחה כל עפר הארץ היה כעס
כל ארץ מצרים ועבדו כין יארזים אהרן ית ידיה בחטליה ומחא ית תפרא דאר
ות קלמתא באשטא ובבעירא כל עפרא דאר הות קלמתא בכל ארעא דמצרים
צנעו כדאר ומד הרון ידה בעצאה פצרב תראב ארץ פצאר אקמל פי אנל
בואיס גמיע תראב ארץ צאר קמלא פי גמיע בלד מצר ויעשו בן החרטמים
לפיהם לזוציא אן הפנים ולא יכלו ותהי הפלס באדס ובבחה ויעבדו כין אר
השי ויהי לקמחא ית קלמתא ולא יכלו ויהות קלמתא באשטא ובבעירא פצנע
דאר אעלמא בספיהס ליכרגו אקמל ולס יפיקו פתבת אקמל פי אסוק ובנהא ית
אחדו החרטום אל פרעה אצבע אלהיס הוא ויחאק לבפרעה ולא שמעוהו

כאשר דבר יהוה ואמר ה' שיהא לפרעה מהא מן קני היא ואתקח ולא
 ולא קביל מנהון כמא דמלילי פקאת אעלמא לפרעון הדה גריחה מן ענד אלה
 קלבה ולם יקבל מנהמא כמא קא אלה
 אל משה ושכנס בבקל והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המלמה ואמרת אליו כה אמר
 שלח עמי ויעבדני ואמר י' למשה ואקדים בעצמא ואתעתד קדם פרעה היא
 למי איתמר ליה כדנן אמר י' שלח עמי ויפלאח קדמי וקא אלה למוסי ארבע
 וקה בין ידי פרעון הודאה כאדג א' אמא וקל לה כדא קא אלה אטלק קומי יעבד
 כי אס אינר משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדך ובעמך ובבתך אתה
 ומל או בתי מצלים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה ארי אס דיתך משלח
 עמי האנא משלח בך ובעבדך ובעמך ובבתך ית ערובא ויתמלון בתי מצרים
 ערובא ואת ארעא דאנזן עליה לאנך אן אבית אן תטלק קומי האנא באעת
 ועלי קואדך וסאד קומך ומנאלך כלט אוחש חתי תמתי מנה ביות למצרון ט
 אדי הם עליהא והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמל עמך עליה לבנות
 שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ואפליש ביום ההוא ית ארעא
 דעמי שדי עליה בדיל דלא למהוי תמן ערובא בדיל דתדע ארי אנא י' שרים
 ארעא ואביין פי דאר איום בלד אקדיר ארי קומי מקיס בה ללא יכון תם וחש
 תעלם אני אלה אמלט עלי גמיע אעאס ושמתי פדת בין עמי ובין עמך ומת
 ואת הזה ואסד פדקן לשכחיה על עמך איתי מהא למחר יהי אתא הדין ואציר
 לקומי ממאניאל בקומך גדא תכון הדה אחיה ויעש יהוה פדקן ערב ככד ביות
 פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב ועבד י' בין וא
 ערובא תקיף לבית פרעה ולבית עבדיו והי וכל אר דמצרים אתהבלת ארעא מן
 ערובא פצנע אלה כדאך ודכל וחש כתיב אי בית פרעון ובית קואדה ובמיע כד
 מצד אנפקד מן קבל אוחש ויקרא פרעה אל משה ולאחר ויאמר לכו וק
 לא לה כס בארץ וקרא פרעה למשה ולאחר ויאמר איילו דבחו קדם אלה
 פרעי כמוסי והרוץ וקא אמצו אעבחו לרבכס פי אבדל ויאמר משה לאנבי
 כן פי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח אתה ועבת מצרים ועיני
 ולא יפקלנו ואמר משה לא תקין למעבד כין ארי בעירא דמצראי דחלון ליה
 אנחמא נסבי דלד בהא קא אהנא היא נדבח ית בעירא דמצראי דחלון ליה
 חזן הלא י' מרון למרגמא קא מוסי לא נטיק אן כצנע דאך אן כמא כדבחה
 מצריון נדבח ללה רבנא פהל נדבח מא יכרהה אמצריון בהצרחום והי ית

שלש ימים נלך במדבר ונבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלהינו מה לך
 ויהי וימין כדיל במדברא ונדבח קא אהנא כמא דיימר לנא לכו מסאפה תלתה
 אם נסיר פי אבר ונדבח ללה רבנא כמא יאמרנא ויאמר פרעה אנכי אשלה
 כס נבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לאתר חקן ללכת העתירנ בעדי
 מר פרעה אנא אשלה תכון ונדבחו קא אהנא במדברא לחוד ארחהא לאתר חקן
 קל אלו עילוי קא פר אנא אטלקכס תדבחו ללה רבכס פי אבר עדה אנעאדה
 תבעדו פי אטריק אשפעא עני ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמד וועמתי
 יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אר יסה פרעה התל לבדתי
 ואת העם לזבח ליהוה ואמר משה האנא נפיק מעמך ואצלי קני ויעד
 יוצא מפרעה מעבדיו ומעמיה מחר לחוד לא יסיה פרעה לשקדא בדיל דלא
 אהנא ית עמא דלדבחה קני קא מוסי האנא כארג מן ענדר ואשפע אי אלה
 יד אחש שן פר וקואדה וקומה גדא עדה אסכרייה לא יעאודהא פרעון ללא
 רק אקוס ידבחו ללה ויוצא משה מעס פרעה ויעתר ארי יהוה ונפק משה
 לית פרעה ויעלי קני ופלמא כרג מן ענדה שפע אי אלה ויעש יהוה כדבר משח
 מן הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ועבד י' כפתגמא דמשה
 אקדי ערובא מפרעה מעבדיו ומעמיה לא אשתאר חד פצנע אלה כמא קא
 וסי וזא אחש ען פרעון וען קואדה וקומה רם יבק ואחד ויכפד פרעה את לבו
 בפעם הזאת ולא שלח את העם ויקר פרעה ית לביה אה בזמנא הדה ולא
 ליה ית עמא פתקל פרעון קלבה הדה אמרה איצא ולם יטלק אקום פ

אמר יהוה אל כושה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העבריים
 שלח את עמי ויעבדני ואמר י' למשה עול לות פרעה ותמדיל עמיה כדנן אמר
 ויאמר יהוה אל משה ואלאחר ויאמר לכו וקרא פרעה אל משה ולאחר ויאמר
 לאלהיכם בארץ וקרא פרעה למשה ולאחר ויאמר איילו דבחו קדם אלה
 פרעי כמוסי והרוץ וקא אמצו אעבחו לרבכס פי אבדל ויאמר משה לאנבי
 כן פי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח אתה ועבת מצרים ועיני
 ולא יפקלנו ואמר משה לא תקין למעבד כין ארי בעירא דמצראי דחלון ליה
 אנחמא נסבי דלד בהא קא אהנא היא נדבח ית בעירא דמצראי דחלון ליה
 חזן הלא י' מרון למרגמא קא מוסי לא נטיק אן כצנע דאך אן כמא כדבחה
 מצריון נדבח ללה רבנא פהל נדבח מא יכרהה אמצריון בהצרחום והי ית

ויעזב את עבדיו ואת מקומו בשדה ואלה שוילביה לפתגמא דלי שבכר ית
 זית בעידיה בחקלא ומן לם יוד טא אי כלאם אלה תרד עבדה ומאשיתה פלא
 ויאמר יהוה אל משה נטה את רגלך על השמים ויהוה
 ככל ארץ מצרים על האדם ועל בהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים
 יל משה ארץ ית יוד על צית שמיא ויהי ברדא ככל אר דמצר על ארש
 בעירא ועל כל עשב דחקלא באר דמצר פקא אלה למוכי מד יוד נחו אר
 ימן ברד עלי גמיע בלד מצר עלי אנאם ובהאים ובמיע עשב אחרא פי בר
 מצר ויט משה את מסוהו על השמים ויהוה נתן קול וברד ותהלך אש
 וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים וארץ משה ית הטוריה על צית שמא
 יהב קלין וברד ומהלכא אישתא על ארעא ואמפר ויברדא על ארעא
 פמד מוסי עצמה נחו אסמא פאעלן אלה אצואתא וברדא וסארת אנאר
 ארץ ואמטר אלה ברדא עלי בלד מצר ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך
 כנר מאד אשר לא טה נמחו ככל ארץ מצרים מאז ויתה לגויה ויהוה בר
 ואישתא משתלהנא כגו ברדא תקיף לחד אדלא הוה דכותיה ככל אר ד
 מעדן דהות לעם פכאן אברד ונאר מתלכדה פי וסטה עעים גרא מא לם
 מתלה פי גמיע בלד מצר מגד צארת לאמה ויל וברד ככל ארץ מצרים
 כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה ואת הברד ואת
 עש השדה שברו ומא ברדא ככל ארעא דמצרים ית כל דבהקלא מא
 ועד בעירא ויהי כל עשב דחקלא מאא ברדא ויהי כל אילני הקלא תבר
 פערב אברד פי גמיע בלד מצר גמיע מא פי אחרא מן אנפאן אי בהימו
 גמיע עשבהא וכסר גמיע שגרהא רק בארץ גשן אשר שם פני ישראל
 היה ברד ורחוד באר דגשן דתמן צע ישראל הוה ברדא ערא פי בלד
 אדיתם בני אפר לם יכון ברד וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
 אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים ושלח פרעה ויקרא
 למשה ולאהרן ואמר לחון הבית זמלא הדא זכאה ונא זעמי חיבין פ
 פרעון ודעא כמוסי והרון וקא להמא קד אכטאת הדה אמה אלה אערל ו
 וקומי אשמיני העמידו אל יהוה ולב מהות קלת אלהים וברד וישלח את
 ולא תספנו לעמוד צלו קי וסגיד מוהי הוה דלא יהון עלנא קלין דלפא
 מן קי וברד וישלח ותפולא תיספון לאת עכבא אשפעא אלה וחכמ
 אן תכון אצואת אלה וברד עלינא חתי אטלקכם ולא תעמוד אן תקפו ויא

משה פצאת את עיר אפרש את כפי אל יתוה הקלות יחד לון והברד לא היה
 למען מדע כי ליהוה הארץ ואמר ליה משה כמפקי ית קולא אפרוס ית ידי כצלו
 קליא ותמנעון וברדא לא יהי עוד כדיל דתדע ארי דלי ארעא תם קא מוסא
 א כרגת מן אקרוה אנפסו ידי אלה פתנתהי אצואת ואברד לא יכון אע
 תלים אן ארץ ללה ואתה ועבדך ידעתי כי טרם מיראון מפני יהוה אלהים
 ויעבדו ידעא ארי עד כען לא אתכנעתו זמן קי אלהים ואמא אנת וקו
 עלמו קבל אן תכאפו מן בין ידי אלה ותמנעון ויש ערה נפתה פי השערה אביע
 מזה גבעל וכתנא ופערי לקו ארי קעריא אביע וכתנא גבעולין אן אכתאן
 שיער קד עטבא לאן אשעיר כאן פריבא ואכתאן משלפא ותחטה ותכסמ
 א גפוני אפילת הנה ונפיתא לא לקאה ארי אפלתא אנון ואלהטו ואכרמ
 יעטבא לאנהמא אפלתאן ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש בפני אר
 ויחדל הקלות והברד נמטר לאנתך ארצה ונפק משה מלוח פרעה ומן קותא
 רם ית דוהי כצלו קי ואתכנעו קליא וברדא זמטרא דהה נחית לאמפא ארעא
 למא כרג מוסי מן ענד פרעון ומן קדיתה כספ ידיה בין ידי אלה פאנתהת אצואת
 ברד לם ינהל מטר עלא ארץ וירא פרעה פחדל המטר והברד והקלת ויסק
 חמא ויכפר לבו הוא ועבדיו וזחא פרעה ארי אתמנע מטרא וברדא וקליא ואוסין
 מותיקריה ללביה הוא ועבדוהי פלמא ראי פרעון אן קד אנתהת אמטר ואבר
 אצואת עמוד אכטא פתקל קלבהו וקוארה ויחזק לב פרעה ולא שדה אר
 בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה ואתקת לכא דתלעה וילא שדה ית כע
 קליא כמא דמליל כי דא דמשה ואשתד קלב פרעון ולם יטלקם כמא קל
 דה למוסי

כפא פיסוקים מת ויבטח

ואמר יהוה אל משה בא אל פרעה פדא חכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שת
 ונתן אנה מקומו ואמר ל משה עוד לוח פרעה ארי אלא יקדית ית לביה זרת
 לא דעבדה ציל לשואה אתי אין בינהון תם קא אלה למוסא אדכל לא פרע
 אנו קי קיית לביה וקלב קוארה לכי אחל אפאתי הדה בהם ורמען תספולכא
 מן ברעון את השד והעללת במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי
 אני יהוה ונדיד נשתע קדם ברד ובר ברד ית נסין דעבדית כמצרים וית אתו
 שוהי כוון ותדעון ארי אלא י ולכי תקץ עלי אנכד ואבו אנכד מא נטשת כ
 מדיו ואפאתי אתי אהליתמא בהם ותעלמון אני אלה ויצא משה ואהרן אל פרע
 ויאמרו אליו ברד ויהוה אלה העבדים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי

ויצב את עבדיו ואת מקומו בשדה ואלא שוילביה לפתגמא דלי שבקית עובד
 זית בעיריה כחקלא ומן לס ירד באה אי כלמס אלה תרד עבדה ומאשיתה פלאחרא
 ויאמר יהוה אל משה נטה את רגלך על השמים ויהי ברך
 בכל ארץ מצרים ועל האדם ועל בהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ואמר
 למשה אלהים ית ירד על ציף שמאי ויהי ברדא בכל אר דמצר על אנשא ועל
 בעירא ועל כל עשב דחקלא באר דמצר ופקא אלה למוכי מד ירד נחו אסמא
 ימן ברד עלי גמיע בלד מצר עלי אנאם ואלהאים וגמיע עשב אחרא פי ברד
 מצר ויש משה אתמסוהו על השמים ויהוה נתן קולת וברד ותהרר אש ארצה
 ומטר יהוה ברד על ארץ מצרים וארים משה ית חטויה על ציף שמאי ויהי
 ירב קלין וברד ומהלכא אישתא על ארעא ויאמרו וברדא על ארעא דמצרים
 פמד מוסי עצה נחו אסמא פאעלן אלה אצואתא וברדא וסארת אנאר עלא
 ארץ ואמטר אלה ברדא עלי ברד מצר ויהו ברד ואש מתלקחת בתוך וברד
 ברד מאד אשר לא ימותו נמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגויה יהוה ברדא
 ואישתא משתלהכא בגו ברדא תקיף לחדא דלא הוה דכותיה בכל אר דמצרים
 מעדן דהוה לעס פכאן אברד ונאר מתלכדה פי וסטה עצים גדא מא לס יכון
 מתלה פי גמיע ברד מצר מנד צארת לאמהו ויהו ברד בכל ארץ מצרים את
 ברדא שר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הפה וברד ואת כל
 עץ השדה שברד ומא ברדא בכל ארעא דמצרים ית כל דבהקלא מאנשא
 ועד בעירא ויהי כל עשב דחקלא מאא ברדא ויהי כל אילני הקלא תבר
 פצרב אברד פי גמיע ברד מצר גמיע מא פי אצחרא מן אנאן אי בהימה ושב
 גמיע עשבהא וכסר גמיע שגרהא רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא
 פה ברד ולחוד באר דגשן דתמן בני ישראל הוה ברדא ערא פי ברד אסדו
 אדיתם צו אסר לס יכון ברדו וישלח פרעה ויקרא למשה ולאמר ויאמר
 אלהים חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים ושלח פרעה ויקרא
 למשה ולאמר ויאמר לחון הבית זמנא דזאא וזמנא דעמי חייבין פבעת
 פרעון ורעא במוכי והרון וקא להמא קד אכפאת הוה אמה אלה אערל ואמר
 וקומו אשמיץ העתידה אל יהוה ולב מהות קלת אלהים וברד יאשלח אתכם
 ויא תספון לעמד צלו קו וסביקד מוהי הוה דלא יהון עלנא קלין דלוט בארץ
 מן קו וברד ואלשלח יתכונן ולא תוספון לאתעכבא אשפעא אלה וחסבנא
 אן תכון אצואת אלה וברד עלינא התי אטלקכם ולא תעמוד אן תקפו ויאמר

אלו משה כצאתי אתה עיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות ויהי ליון והברד לא יהיה
 עוד למען מדע פי ליהוה הארץ ואמר ליה משה כמפקי ית קרתא אפרוס ית ידי ברדו
 קו קליא יתמנעון וברדא לא יהי עוד ברדיל דתדע ארי דו ארעא תם קו מוסא
 אדא כרגת מן אקריה אנסט ידי אלה פתנתהי אצואת ואברד לא יכון איעל
 לבי תעלס אן ארץ ללה ואתה ועבדך ירעתי פי טרם תיראון מפני יהוה אלהים
 זאת ועבדך ירעא ארי עד נסן לא אתכנעתון וכן קו אלהים ואמא אנת וקו ארץ
 פאעלמו קבל אן תכאפו מן בין ידי אלה והמטקה והש ערה נפתה פי השערה אביב
 ותפסותה גבעל ופתנא ופערתי לקו ארי סעריא אביב ופתנא גבעל וכן אן אכתאן
 אשעיר קד עטבת לאן אשעיר כאן פריבא ואלכתאן משלפא והחטה והכסמרת
 לא נכו פי אפילת הנה והפיא וכוותנא לא דקאה ארי אפלתא אעין ואלהכטה ואכרפנה
 לס יעטבת לאנהמא אפלתאן ויצא משה מעם פרעה אתה עיר ויפרש בפני אר
 יהוה ויהוה קלות והברד ומטר לאעמר ארצה ונפק משה מלוח פרעה ומן קרתא
 פרס דתירוהי בצלו קו ואתמנעו קו וברדא זמטרא דהוה לחית לאפטא ארעא
 ולמא כרג מוסי מן ענד פמעון ומן קדיתה בסט ידיה בין ידי אלה פאנתהת אצואת
 אברד ולס ינחל מטר עלא ארץ וירא פרעה פיהלל המטר והברד והקלת ויקח
 חטא ויכפר לבו והוא ועבדיו וזמא פרעה ארי אתמנעמטרא וברדא וקליא ואוסין
 למחטא ויקריה ללביה הוה אעבדוהי פלמא ראי פרעון אן קד אנתהת אמטר ואברד
 ואצואת עמוד אכטא פתקל קלבהו וקוארה ויחזק לב פרעה ולא שבה אר
 פני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה ואתקת לבא דפרעה חלדא שרה ית בני
 ישראל כמא דמליל לבידא דמשה ואשתד קלב פרעון ולס יטרקס כמא קו

ואמר יהוה אל משה בא אל פרעה כמא דמשה את לבו ואת לב עבדיו למען שו
 אנתה אנה פק ויאמר למשה עול לוח פרעה ארי אלא יקדית ית לביה זרת
 לבא דעבדוהי ביד לשואה אתי איזן ביניהון תם קא אלה למוסא אדבר לא פרעו
 ויאמר קו קדית מליבה וקלב קוארה לבי אהל אפאתי הדה בהס וילמען תסתרפאזל
 בני ברבא את חזק והעללת במצרים ואת אתתי אשר שמתי בס וידעתם פי
 אן יהוה ויעל נשעו קדם ביד ובר ביד ית נסין דעבדית במצרים ויהי אתותי
 ויאמר יהוה אל משה ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
 מצריו ואמנעו ויהוה אלהיך ואתה ואת משה ואת אלהיך ואת משה ואת אלהיך
 ויאמר יהוה אל משה ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר

אחרי כן יקראו בני ישראל את מותא הדין ושאן פאחתמלא דנבי הדה אמרה ואשפעא אלה
 אלה רבכמה אן יזיל עני הדי אמות סאמחין ויצא מעם פרעה ויעבר אל יהוה ונפק
 מלות פרעה וצלי קא פלמא כת מן ענד פרעון שפע איילה ויהפך יהוה לחדים חזק
 מאד וישא אתה ארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים
 ויהפך ורוח מערב תקיף לחדא ונפל ית גובא ורמהו למא דסוף לא אשתאר גובא
 חד בכל תחום מצרים פקלב אלה רוחא גרביא שדידא גוא פחמל אגראד וצה גה
 בחר אקלזם לס תבק גראדה ואחדה פי גמיע בלד מצרי ויחזק יהוה אתלב פרעה ולא
 שלח את בני ישראל ותיקף וית לבא דפרעה ולא שלח ית בני ישראל פשדד אלה
 קרב פרעון ולס יפלק בני אפראיל

ויהוה אל משה נפוח ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך
 אמר למשה ארים ידך על צית שמיא ויהי חשוכא על ארעא דמצרים בתר דיער
 קבל ליליא וקא אלה למוסימד ידך נחו אסמא יכוין צלאס עלא גמיע בלד מצר
 בעד זא צלאס אליל ויס משה אתידן על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ
 מצרים שלשת ימים וארס משה ית ידו על צית שמיא והוה חשך קבל בלד אר
 דמצרים תלתה וומין פמד מוסי ידה נחו אסמא פכאן צלאס אפל פי גמיע בלד
 מצר תלאה איאס לא דלאו איש את אחיו ולא דמו איש מתחמיו שלשת ימים
 ולכל בני ישראל היה אור כמו שבתם לא חזו גבר ית אחוהו ולא קמו אלס מתחמיו
 תלתה וומין ולכל בני ישראל היה אור כמו שבתם לא ידא אנכאן צאחבה ולס ית
 אנכאן מן מקאמה תלאה איאס ולגמיע בני אסל כאן נור פי גמיע מסאכנכס

ויקרא פרעה אל משה ואמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם ויצג
 טפכם ילך עמכם וקרא פרעה למשה ואמר איזילו פלחו קא לחד ענכו ונתורכו
 שבוכו את ספלכו ויזיל עמכו פרעא פרעון במוסי וקא אמצו אעברו אלה עד
 גמכם ובקרכם רעוהא ואטפאלס תמצי מעכס ויאמר משה בס אתה תמן ביד
 זבחם ועלית ועשית וליהוה אלהינו אמר משה את תתין בידנא נכסת קד
 ועליון עבד קא אלהא קא לה מוסי כל אנת תעטינא דבאיהא וצואעדא נלכנת
 ללה רבנא וגם מקלנו ילך עמנו לא תשאר פרסה פי מכוניקח לעבד את יהוה
 אלהינו ואנחנו לא נרע מהעבד את יהוה עד באנו שמה ואה בעירנא ויזיל
 עמנא לא נשאר מנה מוד עס ארי מנה אנחנא נספילמפלח קא אלהא ואנחנו
 לית אנחנא ידעין מא נפלח קא יעד מיתנא לתמן ומואשינא איצא תמצי מעכס
 לס יבק מנהא צלה לאן מנהא נאכל מא נעבד בה אלה דננא ונאן לס נעלם כס

דאר מא נעבד בה אלה אי אן נציר אתם ויחזק יהוה אתלב פרעה ולא אבד
 לתם ותיקף וית לבא דפרעה ולא אבא לשלחותהון פשדד אלה קלב סר ולס
 א אטלאקהם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספר ראות פני פי ביום
 יתך פני תמות ואמר ליה פרעה איזיל מעלי ואסתמר לך לא תוסף למחזי אפי
 ויצומא דתחזי אפי תמות קא לה פרעון אמיץ מן ענד אחד אן תעאוד אן תר
 פאקר פי יום תרא וגהי תקתל ויאמר משה כן דברת לא אסת עוד ראות פני
 מר משה יאות מלילתא לא אוסיף עוד למחזי אפך קא לה מוסא נעמא קלה לא
 עאוד איצא אן ארא וגהר

אמר יהוה אל משה עוד נבוע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח
 כס מאה כשלהו בלה גרש גרש אתכם מאו ואמר למשה עוד מכתש חד איתי
 לפרעה ועל מצרא יבתר כין ישלח יתכוון מלא כשלחותיה גמירא יתרכו
 ידך יתכוון מלא וקא אלה למוסיקדבקי בלא ואחד אהלה בפרעון ואמצרון
 ק דאר יטלקכס מן החנא וענד אטראקה לכס גמלה יטרדכס מן חונא דבר
 באזני העם וישאלו אישימאת רעוהו ואשה מאת רעוהו כלי נקח וכלי זב
 אל בעין קדם עמא דישאון גבר מן הכריה ואפתא מן הכרתה מנן דלפח וסען
 יהב מר אקוס כאן יסתוהב ארגל מן צאחבה ואמראה מן צאחבתהא אניה
 צה ואניה דהב ויתן יהוה אתחן העם בעיני מצרים גסיהא יש משה גדור
 אד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויהב ית עמא לרהמין
 עיני מצראי את גברא משה לב לחדא כאר דמצרים בעיני עבדי פל ובעיני
 א פאעפא אלה אקוס הצאא ענד למצרון ואמא מוסי ארגל פעצס גר
 בלד מצר ענד קואד פרעון וסאיר אקוס

ויאמר משה פה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא
 תוך מצרים ואמר משה כדכן אמר ויפלטות ליליא אנת מתגלי בגו מצרים
 קא מוסי כדי קא אלה שביה כנצח אליל אנת מתגלי פי בלד מצר ומר כר
 גור בארץ מצרים מכפור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר
 חזר מלמס וכל בכור פחמה וימות כל בכורא כאר דמצרים מבכורא רעוה
 עתיד דמתב עז כדעי קלבותיה עד ככלא דאמתא דנבתר לחיא וכר
 בלא דבעירא וימות כל בכר פיה מן בלד מצר מן בכר פר אגאס עלי מסיה
 בכר אמה אתי ורא ארחא וגמיע בכור אנהאים והיתה צעקה גדלה בכל
 ארץ מצרים אשר פלחו לא נהיתה וכמחו לא תקח ויתה צוחתא דבתא בכר

אמר דמערבים דכחותה לא הוית דלכותה לא תוסית ויכוון צדאך ערצים פי גמיע בך
 מצר מא לס יכוון מתלה ולא יעמוד איצא וכלל בני ישראל לא יחרץ כל
 לשון למאיש ועד בהמה למען מדעון אשר יפלה יחיה בין מצרים ובין ישראל
 וכלל בני ישראל לא ינזיק כלל לא כל ישימה למכה למאנשא ועד בעירא בך
 דוד עון דיפריש ייבין מצדאי ובין ישראל ולגמיע בני אסר לא ינבא כלב בך
 ממאפוקה מן אדא מן אנסאנחס אי בהאימהס לכי תעלמון מא יביישלה בך
 אמצריון ובין אמראליון וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחו לי לאמר צא את
 וכל העם אשר פרגליב ואחריון אצא ויצא מעס פרעה בחרי אף וייהתון כל עס
 אלין לזתי ויבעון מנילמימר פוק את זכר עמך וצתר בין הפוק ונפך מלה
 פרעה בתקוה רגז פי ציר גמיע עבדך הולאי ויסגדון לי קאילין אכרג אנת ואקום
 אדיון מער ובעד דאך אכרג תס כרג מן ענד פר בשדה בצב מנה
 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרען
 למען רבות מופתי בארץ מצרים ואמר ללמשה לא תקפיל מנכון פרעה בדיו
 לאספאה מופתי באר דמצרים פקא אלה למוסי לא יקבל מנכמא פרעון לכ
 תכתר בראווי פי בלד מצר ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני
 פרעה וחדק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו ומשה ואהרן
 עבדו ית כל מופתיא האין קדם פרעה ותקית לי ית לבא ופרעה ולא שלח
 בני ישראל מארעיה ומוסי והרון צנעא גמיע הדה אבדאהין בחצרה פר מע
 אלה קלבה ולס יטלק בני אסר מן בלדה
 ויאמר יהוה אל משה ואהרן בארץ מצרים
 ואמר ללמשה ולאהרן באר דמצרים למימר וקא אלה למוסי והרון פי בך
 מצר קאילאי חדרש האך לכס ראשי חדשים ראשון הוא לכס לחדשי חדר
 ורהא הדין לכוון ליש ירהיא קדמי הוא לכוון ליהיה שתא הדין אשהר לכס א
 אשהור יכוון לכס אולא לשהור אסנה ורברו אל על עדת ישראל לאמר
 בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה לבית מוילוי עם ע
 כנשתא דישראל למימר כפסדא ליהא הדין ויפסדון לחון צבר אמר לבית א
 אמרא לביתא כלמא גמאעה בני אסר קאירא פי אעאשר מנה או יתכוון
 כל פריק ראס לבית אכאיהס ראסא מנהא לכל בית ואסימעת הבית מה
 משה ולקח הוא ושכנו חרב אל ביתו במכפת נפשת איש דמי אכלו בקר
 השו ואס זעיר ביתא מלאתמנא על אמלא ייסב הואיש בכיה דקליב לב

מנין נפשתא צבר לפוס מיכליה תתמלון על אמרא פאן קל אהל לבית מן אחנה
 וראס פאי אכד הו וגארה לאקרב איה במואסאה מן אנפוס כל אמר עלי קדר
 אממה תתואסוה שיה ימים זכר כדשנה יהיה לכס מדפכששים ומדפכששים
 אמר שלים דכר בר שתיה יהי לכוון מן אמרא ומן בני עזיא תסבון וליכוון
 רמס ראסא צמחא דכרא אבן סנתה מן אצאן ואמאעז תאכדונה ודיה לכס
 שמרת עד ארבעה עשר יום לחד שנה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
 הערבים ויהי לכוון לפסדא עד ארבעת עשר יוםא ליהא הדין ויפסדון יתיה
 כל אהלא כנשתא דישראל בין שמשיא יכוון ענדכס מחפוצא אס יוס ארבעה עשר
 מן הדי אשהר ידבא גמאעה גוק בני אסר בין אגרובין ולקח מן חרס וכתנו על שרת
 ומזות ועל המשקות על הבתים אשר יאכלו אתו בהם ויפסדון מן דמא ויתלון על
 תרין ספא זעל שקפא על בתא דיכלון יתיה בחון ויאכדו מן דמה ובעלונה עלא
 בדי אבאב ואמטל עלי אביות אדי יאכלונה פיהא ואכלו את הקשר בלילה הזה
 על אש ומצות על מררים יאכלו ויאכלון לחמה פי תגר אליה שות נאר
 ופטיר מע מראר יאכלונה אל תאכלו ממנו לא ובשל מבשל במים פיאס צל
 אש ראשו על פרעון ועל קרביו לא תיכלון מנה כד היזאה לא כד בשל לא מבשר
 צמא שאין פוי צור דישיה על כדעוהי זעל בווה לא תאכלו מנה שיה ניא ולא
 טבדך מלכג במא אס משוי באאר ראסא ואכארה ובופה ולא תותירו ממנו עד
 בקר ותלת ממנו עד בקר באש תשרפו ולא תשארו מנה עד צפרא ודישתאר
 מנה עד צפרא בנורא תיקדון ולא תבכו מנה אס אגראה פאן בקא מנה א
 אגראה אחרקוה באנאר וככה תאכלו אתו מתניכס חגרים ועליכס כרגליכס
 ומקלכס בידכס ואכלתם אתו כחפזון פסח העת ליהוה וכדין תיכלון יתיה חרעיון
 יתיו אסירין ומסניכוון כרגליכוון ויחפדיוכוון כידכוון ויתיכלון יתיה כבהיל ויפסחא הוא
 כעו וכדא פכלוה חפזון אחרקוה משדודה ועשאכס פי ארגלכס ועצויכס פי
 אידיכס וכלוה כחפז הו פסח ללה ועבדתי בארץ מצרים כלילה הזה והכיתי כל
 ככול בארץ מצרים מאדס ועד בהמה וככל אלהי מצרים אעשה שפטים אט
 יהוה ואתגלי באר דמצרים כלליא הדין ויאקטול כל כנרא באר דמצר מאנשא
 ועד בעירא וככל פעות מצראי אעביד דיעין אלא פאתגרא פי בלד מצר פי
 תלך אלילה ואקתל כל בכר פיה מן אנסאן אי בהימה ובגמיע מן אהרן מצריון
 אצעו אחנאמא אא אלה אואחד ומה חרס לכס לאת על חרס אהרן אתם
 שים ובאיתי את חרס ופסחתי עליכס ולא יהיה בכס נגה למעלות ונתתי בארץ

ויכר
 בשר
 הדין
 וכל
 מצר
 ויכר

4
 ויכר

מקנת פקד ומלמך אתו אז יאכל ביו וכל עבד גבר זבין כספא תגדו יתיה עבד
 ייכול ביה וכל עבד לאנסאן משתדא בתמן פאכתנה וחיעוד יאכל כנה
 ושכיר לא יאכל ביו תותבא ואביא לא ייכול ביה ואלצית ואלגיר לא יאכלו
 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשפך ביו
 הדא יתאכיל לא תפקון מן ביתא מן בשדא לבדא וגרמא לא תתבלון ביה
 ואחד יוכל לא תכרו מן אבות מן אלהם לארנא ועצם לא תכסה מנה
 ישראל יעשו אתו כל כנשתא דישדא יעבדון ותנו כדאך גמיע גמאע
 אסר יצטענה וכדגור אתר גר ועשה פסח ליהוה לולב זכר וזית זכר
 וזית פאזרה הארץ וכל עבד לא יאכל ביה יתגיד עמכון גורא ויעבד
 קיי מגד ליה כל דגורא יוכין יקרב למעבד ויעבד ארעו וכל עבד
 ייכול ביה ואדי דכל מעכס גריב וצבד פסחא ללה פליכתון
 פי נאחיתה וחיוני יתקדם ליצטענה אד יצור כצריה אכלד וכל אקלה לא
 מנה תורה אמת יהיה לאזרה ולגר הגר בתוככם אוריתא הדא תהי ליה
 וצויה דיתגידון ביניכון שריעה ואחרה תכון לאצריה ואגריב אד כיל
 בעכס ויעשו בל בני ישראל לאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כי
 דעבדו כל בני ישראל כמא דפקוד יית משה וזאת אהרן כיון עבדו פצנע בני
 כמא אמר אלה מוסי וחרון כדאך צנעו
 פעצם בים הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם
 ככה וזמא הדין אפיק יית בני ישראל מאר דמצר על חיליהון ולמא נאח
 דאך איום אכרג אלה בני אסר מן בלד מצר עליו גיושהם
 ודבר יהוה אל משה לאמר קדש לך כל בלד פסוד בלד חס בני ישראל
 ובעממה ליה הוא אקדיש קדמו כל בלד אפתח כל ולדא בני ישראל
 ובעבדא דיליהווא אקדס ליה כל בכה פאתח כל בטן מן בני אסר מן
 ואלהאים ליהם ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצא
 ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ואל יאכל
 דאמר משה לעמא יהוה דכודיו יית זמא הדין דנפקתון ממצרים מבית עבד
 אדי בתקון יד אפיק ייתכון מלא זל לא יתאכיל חמיע פקא מוסי ללקום

איום אדי כרגתם פיה מן מצר מן בית אעבודיהו לאן בשדה יד אכרגתם אלה
 והוא ולא יוכל כמירא היום אסם יצאים כחדש האביב יזמא דין אתון פתח
 והא דאביבא איום אנתם לארביץ פי שהר אפרוד ויהי כרביב יתה אל ארץ
 צנעו ותחתי ונאמלי ותחתי והיבוסו אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב
 ושמן ועבדת את העברה הזאת בחדש הזה ויהי ארץ עיללך לארע כנענא ותתא
 מורא יהוה ויבוסא דיהים לאכהתך למתן לך ארע עבדא חלב ודבש ותפלה
 פלהא הדא כדחא הדין וכמא ידכך אלה אי בלד אכנענין ואחתין ואמור
 ויין ואיבוסין קסם לאבאך אן יעטיבאך בלד יפין אלכן שעפל פאצנע הדא
 ענה פי הדי אשרי שבעת ימים תאכל מצת וביים שבעי מג ליתנה שבעה ימין
 כל פטירה וצומא שביעא חגא קיי סבעה איום כל פטירה ואיום אסאבע חג
 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל
 לך פטירה יתאכיל ית שבעה חמין ולא יתחזי לך חמיע ולא יתחזי לך חמיר
 והחומר ואד יוכל פטיר פי הדא אטבעה איום פלא ידא לך כסיר ולא מכמר
 גמיע תכמר והגדת לבנך ביזס ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
 מצרים ותחזי לבנך כיזמא הוא למימר כדיל דא יעבד לי במפקי ממצרים
 אכה אכנך פי דאך אוקת קאלא הדא כסנבמא צמט אלה לי פי כרובי מן מצר
 וזל לך לאות על ירך ולצפודין בין עיניך למען תדע מודת יהוה פמיר פי ביד חזקה
 צאך יהוה ממצרים ויהי לך לאות על ירך ולצפודין בין עיניך כדיל תגהי אוריתא
 כמאמר אדי כיד תקיפת אפיק וממצרים וליבון לך איה עלי ירך ודכרא בין
 לך תכון שריעה אלה פיפאר לאבגד שדידה אכרגר אלה מן מצר ושמרת
 ותתקף הזאת למועדה מימים ימימה ותטר ית קימא הדין לחמניה מזמן לחמ
 חמץ הדי אדם פי וקתה מן חול איחור
 ויהי פיפאר יהוה אל ארץ הפענלי פאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך ויהי
 לארע כנענא כימא דקיים לך ולאכהתך יתנה לך ודאך אדי אכלך
 אכלך איה בלד אכנענין כמא קסם לך ולאבאך ואעטאה לך והעברת בל פטר וחס
 יהוה וכל פטר שגר כלה אשר יהיה לך הצדקים ליתנה ותעבד כל פתח ולדא
 ביער א דיהון לך דכדין תקדיש קיי פאעזל כל פאתח בטן ללה

ק

ס

וכל אול נתאב אבהאים ארי ימן לך מן אדבור ללה וכל פקוד חמור תפדה בשש
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבנות תפדה וכל בכור דחמרא תפדוק כחמור
ואם לא תפדוק ותקפיה וכל בכור דאנשא בגוך תפדוק ובכר אחמור אפרה כשא
ואן לס תפדה טאקפה וכל בכר דכר מן בגין פאפדה ויהי כד ישאך בכר מחר לא
מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים ויהי אחי ישיא
כדך כחר למימר מא דא ותימר ליה בתקוה יד אפלא ממצרים מבית עבדות
ואדא סך אבנך גדא קאילא מא דא פקל לה בשדה יד אנרגא אלה מן מצר
מן בית אעבודייה ויהי מי הקשה פרעה לשלחנו ויהי כל ארץ מצר
מבקר עמם ועד בכור מהמה על פי אני זבח לחות כל פקוד רחם הזכרים וכל
בני אפדה ויהי אקשי פרעה לשלחתי וקטל כל בכור מצרעא דמצר
מבכרא דאנשא ועד בכרא דבעירא על כין אלא דכח קני כל פתח וליד דכרא
בכרא דבני אפרוקי פלמא תצעב פרעון פי אן טלמא קתל אלה כל בכר פי גד
מצר מן בכור אנתם אי בכור אבהאים גלדך אנה דאבך ללה כל פאתה בגין מן
אבהאים וכל בכור בני אפרוקים ויהי לאנת על דכח ולטוטפת בין עינך פי ש
יד הוציאנו יהוה ממצרים ויהי לאנת על ידך ולתפלין בין עינך ארי בתקוה יד
ממצרים פתכוני איה עלי ידך ומשורא בין עינך לחן בשדה יד אנרגא א
מן מצר

ויהי בשלח פרעה אתהעם ולאחזם אלהים ידך ארץ פלשתים פי קר
הוא פי אמר אלהים פרענס העם בלאתם מלחמה ושבנו מצרמה ויהי כד
פרעה ית עמא וכל דבדלון ויהי ארץ פלשתים ארי פמיצא היא ארי אמר
דלמא יזועון עמא במחזיוון קרנא ויתובק למצרים פכאן למא אטלק פל
אן אלה לס יסירהם טריק בלד פלסטין לאנה קריב לאן אלה קא כלא ינדס א
אדא ראו אחרב פירגעו אי מצר ויפב אלהים אתהעם דרך המדבר ים
וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ואסחר ית עמא אורח מדבר
למא דפוק ומדדזין פליקו בני ישראל מאר דמצר פאדארהם אלה טריק א
א בחר אקלזם ומבעבין צעדו בני אסר מן בלד מצר ויקח משה את עצמות
יוסף עמו פי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והע

עליתם את עצמותי כיה אתכם ואתם ית גרמי יוסף עמיה ארי אמר אומי
לכני יושלך למימר מדבר דכר יתלון ותקון ית גרמי יוסף עמיה ואכר מוסא
עאס יוסף מעל לאנה כאן אחלה בני אסר קאילא ארי דכרנס אלה פאצעדו בעממי
הוא מעכס וקעו מספת ויהונו באנתם בקעה המדבר ונפלו מספת וישו באיתם נכטר
כרא פלמא רחלו מן סכות ונזלפי איתם פי טרף אכר ייה ויהוה הלך לפנים ויסע עמו
לנחתם הדרך וליה בעמוד אש להאיר להם ללכת יוסף וליה וליה קדמי ידון
ממא פעמודא דעננא דבדיתחון כאורהא וכלי ליה פעמודא דאישתא לאנהלא לחון
מיקל ביממא וכלי ליה וילה קאיר בין ידיהם נהארא בעמוד מן גמאס לדלהם עלה
פליק ופי אלי בעמוד מן נאכר צי לבסם יסידו נהארא וליה לא ישיש עמוד הענן
ועמוד האש לילה לפני הענן

אשאתא בדיא מן דרם עמא
לכני ישראל שבו ויחכו לפני פי החירות כן מוסא
על דים מליל עם בני ישראל ויתבין וישלחו קרנס
על צפון נכחו תחננו ויהי בעיל צפון לקבליה תשרון על דמא מן בני אסר
נא כין מגדול ובין יהוה בן מדבול ובין אבחר בין ידי בעל צפון חשה תנזלן
ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר ויפ
לכני ישראל אנון באר אחד עליוון מדברא תתי יקול פרעון בני אסרא
והקמתי את לב פרעה ורדת
דדיתם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים פי אני יהוה ועשבו ואתקית
בכא דפרעה וידדה בתר יהוה ואתיקר במרעה ובכל משגיתיה דידעון מצר אי ארי
אמא יזועון פי ואשדר קרב פרעון ויכרבהם ואתעצם כפר ובמיע גטרה ויעלם
מצרין אני אלה פענעו פדאר ויעל למלך מצרים פי ברה העם ויהמר לבב פרעה
עבדי אלהים ואמר מה זאת עשיתו פדשלתו את ישראל מעבדני ואתהוה
מלכא דמצרים ארי אדל עמא ואתהפיר לכא דפרעה וצבדוהי בעמא אחרת
א עבדנא ארי שלחנא ית ישראל מלמפלהנא פאכפר מלך מצר אן אקום קר
אכו אנקלב קלבה וקואדה איהם וקאו מא דא צנענא אד אטלקנא קר אסרא מן
ויאסר את דכבו ואת עמו לקח עמו ופוקים ית רתכיה חית קמיה דכר עמיה
אמר מרכבה ואכר קומה מעה ויקח שש קאות רכב פאר וכל רכב מצרים ושלוש
לכליו ודברי שית מאה רתכין בחיר ויכל רתכי מעל יוגבדין מלמן על לחון ואכר

קטן תשתקוון אלה יחארב ענכם ואנתם פאמסכו
 אמר יהוה אל משה מה תצעק אל בני ישראל ויטעו ואמר להמשה
 בלית צלותך מליל עם בני ישראל ויפלוון תם קאלה למוסי מא תצרך איי
 בני אשר אין יחלוון ואלה הרם את ספר ונטה את רדך על חים ובק עדי
 או בני ישראל בתוך חים פעשה זאת טול ית חטור זארים ית ידך על זמא
 בני ישראל בני ישראל ימא ביבשתא ואת ארפע עצאר וכד ידך עלא
 חר ושקה וידכל בני אשר פיוסטה פי איבאס ואלני הנני מחזק אתלב מצרים
 באו אחריהם ואפדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפלשיו זאמא האמא מתקיה
 לבא דמצראי וייעלוון בתר יחיון ואתיקר בפרעה ובכל משדיתיה ברתכורי
 פרשוהו והאמא מישד קלב אמצרוון וידכלון וראהם ואתעצם בפרעון
 גמיע גדה ומראכבה ופרסאנה וידעו מצרים פראני יהוה בהפבדי בפרעה
 בבו ובפרשיו וידעוון מצראי ארי אלמא ויבאתיקרותי בפרעה ברתכורי
 פרשוהו ויעלם אמצרוון אני אלה אד תעצמת בפרעון ומראכבה ופרקאנה
 ע מלאך האלהים הולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויטע עמוד הענן
 צלם ויעמד מאחריהם ונטל מלאכא דדימדבר קדם משדיתא דישד
 תא מבתר יחיון ונטל יעמודא דענטא מן קדמיהוון וישלא מבתר יחיון פרחר
 לך אלה אפאי בין ידי עסבר בני אשראיל ומאר וראהם ורחל עמוד
 מאס מן בין ידיהם ווקה וראהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
 ויחענו ויחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אלזה כל הלילה ועל בין
 שדיתא דמצראי יבין משדיתא דישדא יהוה ענגא וקבא למצר וי
 ישדא צהר כל ליליא ולא אתקדכו דיקלות דין כל ליליא פרכל בין עסבר
 מצרוון ובין עסבר אשראיון וכאן אגמאס ואצלמס פגשיא אליל ול
 קדם אהדהמא אי אכר טול אליל ויט משה אתכדו על חים וילך יהוה
 על חים פליח קדים עזה כל הלילה וישם את חים מחרבה ויפקעו המים
 מים משה יתידה על ימא וידבר ית ימא ברוח קדומא תקיה כל ליליא
 ויבאת ימא ליבשתא ואתבדעו מיא פמד מוסי ידה עלי אבחר וסייר אלה
 בחר בדיח קבל צעבה טול אליל חתי צידה גפאפא בעד מא אנשק אמא
 או בני ישראל בתוך חים פעשה והמים לחס חומה מימינם נמישמאלם
 בני ישראל בני ישראל ימא ביבשתא וימא לחון שודין מימיניהוון ומסמל לחון

קט מאיה מרכבא מכתארת וקאיר מראכב אמצרוון אדין כדך וקואד
 גמיעהם ויחזק יהוה אתלב פרעה מלך מצרים וירדה אחרי בני ישראל
 וישד אל יצאים ביד רמה ותקיה ויית לבא דפרעה מלכא דמצרים וירדת בת
 בני ישראל ובני ישראל צפון בריש גלוי וישד אלה קלב פרעון מלך מצר ות
 בני אשר ובני אשר כארגין ביד רפיעה וירדפו מצרים אחריהם וישגו אות
 חים על חים כל סוכ רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון
 מצראי בתר יחיון ואד ביקו יתהוון כד שדך על ימא כל סוסות דתכוי פרעה ופר
 ומשדיתיה על פוס חירתא דקדם בעל צפון וכלבוהם אמצרוון ולחקוהם נא
 עסאבחר גמיע כיל מראכב פרעון ופרסאנה וגדה עלי פס אהירות בין
 בעל צפון ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את צניחם וזעה מצרים צ
 אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל וישד אלה וירעה קדיב ויפקו
 ישדא וית עיניהוון וזמא מצראי נטלוון בתר יחיון וימלו למא וייעקו בני
 קני פלמא קרב פרעון שאו בני אשר עיונהה פאר
 פכאפו גדא וערכו אי אלה ויאמר אל משה המבלי איך צרים
 לקחתנו למות במדבר מה האלה עשית לנו להוציאנו ממצרים ואת
 המדלית קבדין במצרים דברתלמא לממות במדברא פא דא עפלב
 לאפקותנא ממצרים ופקאו למוסי אמן עדם אכר במצר אכדתנא
 פי אבר מא דא צנעת בנא אד אכרגתנא מן מצר הלאזה חזר אשר
 אליר במצרים לאמר חזל ממנו ונעבדה את מצרים פי טוב לנו עבד את מצ
 ממתנו במדבר הלא דין פתגמא דפליגלא עמר במצרים מימר שבות מ
 דנפלה ית מצראי ארי טוב לבא דנפלה ית מצראי מדנמות במצראי איס ח
 אקול אדי קלנאה לך במצר קאילא דענא נלדס אמצרוון פא מדפתנא לך
 אצלה לנא מן מותנא פיאבדי ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
 את ישועת יהוה אשר עשה לכם חים פי אשר ראיתם את מצרים חים
 תספו לראתם עוד עד עולם ואמר משה לעמא לא תחלוון אתעתו ויהוה
 פרקאד וידיעכוד לבון יומא דין ארי דחזיהוון ית מצראי וימא דיוצא ת
 למחזיהוון עוד עד עלמא קא מוסא ללקוס לא תכאפו קם ואנצרו מבו
 אלה אתי יצנעהת לכם איום פאנכס כמא ראיתם אמצרוון איום לא
 אן תרוהם אבדא אי אדהר יהוה ילחם לכם ואתם מהרשוון ויבא לבון

ודכלו בני אסר פי וספא אבחר פי איבאס ואלמא להם אסוארא עין ימינאם
 יקארהם וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוג פריה דכבו ופר שיו אל
 הם ורדפו מצראי ועלו בתריהון כל סוסות פריה דתכוהי ופר שיוה לגו ימיה
 פכלבוהם אמצריין ודכלו וראהם גמיע ליל פרעון ומראנבה ופרסאנה לא
 אבחר ויהי פאשמדת הבקר וישקה יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש
 ויהם את מחנה מצרים והוה במפרת צפרא ואסתבו למשריתא דמצריין
 בעמודא דאישתא ועגלא וישגיש ית משריתא דמצראי פלמא נאן פי נסח
 אגדאה אטלע אלה לא עסבר אמצריין בעמוד מן נאר וגמאס פאהאמרי
 ויסקר את אפן מדכבתי וינהגה בכבדת ויאמר מצרים אננסה מפני יש
 פי יהוה נלחם להם במצרים ואעדו ית גלגלי רתלירי

ותכלו ומדבריו להוין בתקוה ואמרו מצראי נערוק מן קדם ישראל ארי היא גבורתא
 וידעבד להוין קרבין במצרים ואזא לואב מראנבהם ופאקהם בענה חין לא אמצריין
 וסרב מן בין ידי בני אמראל לאן אלה יחארב עוהם אמצריין
 ואמר יהוה אל משה נטה ירך על הים וישבו חמים על מצרים על דכבו ועל פרשיו
 אמר למשה ארים ית ירך על ימא ויתבון מיא על מצראי על רתכוהן ועל פרשיהון
 אלה למוכי מדברך עלי אבחר ורגע אמא עלי אמצריין ומראנבהם ופרסאנהם
 ויהוה את משה את ירו עלהים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
 ונה את מצרים בתוך הים וארים משה ית ידוה על ימא ויתב ימא לעדן צפרא
 ותקפיה ומצראי ערקין לקדמותיהן שניק ית מצראי בגוימא ופמד כוס ידה עלא
 אבחר פרבע ענד אתגאה אגדאה לצעובתה והם הארצין תלקאה פגלקוהם אלה פי
 טה וישבו חמים ויבסו את חרלב ואת חמר שים לכל חיל פריה הבאים אחריהם
 וים לאנשאר בהם עד אחר ותבו מיא וחסו ית רתכא וית פרשיא לכל משרית
 עהד עלו בתריהון כימא לא אשתאר בהון עד חד באן רגע אמא וגמא אמאטב
 פרסאן וסאיר גיש פרעק אדאמלין וראהם פי אבחר לס יבק מנהם ולא ואחר יבני
 מצראל הלכו ביפעה בתוך הים והמים להם חמה מימנם ומשמאלם ובני ישראל
 יבנו ביבשתא בגולמא וימא להוין שורדין מימיהון ומסללהון ובני אסראיל סארופי
 באם פי וספא אבחר ואלמא להם אסוארא עין ימינאם ועין יסארהם וישע יהוה
 וים הוא את ישראל מיד מצרים ויא ישראל את מצרים מת על שפת הים
 ויהי כי יבוא ההוא ית ישראל מידא דמצראי ויהוה ישראל ית מצראי מיתו על פין
 מא ואגאת אלה פי דאך איוס בני אסראל מן יד אמצריין וראו בני אסראל אמצריין
 מוארת עלי שאטי אבחר ויא ישראל אתהיד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
 דאיה עם את יהוה ואמינו ביהוה ובמשה עבדו ויהוה ישראל ית גבורת ידה
 בתא דעבד למצראי ויהוה יל עמא מן קויה מינו במימרא דני ונבאות משה
 בדיה פראו בני אסראיל אאפה לעצמה אתי אהלהא אלה באמצריין מטאפו אקום
 לה ואמנו טלה ובמוסיכסולה

ו ישיד משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמר לאמר
 אמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
 כבו רמה בים
 שועה
 זה אלהי ואננהו
 עז וזמרת יה ויהוה
 אלהי
 יהוה איש מלחמה יהוה
 מרפבת פרעה וחילו ידה בים

בשלה

של שיש טבעו בים סוף
 תחמת יבסימו ירדו במצולות קמו
 ימנר יהוה נאדרי בים
 יחיה מרעש אונב
 תשלה חרנב יאכלמו נקש
 אפיל מערמו מים
 קפאו תהמת בלב ים
 ארביק חרפי תורישמו ידי
 צללו בעופרת נמים
 מי במכה באלם יהוה
 נורה תהלה עשר
 נטות ימנר תבלעמו ארץ
 נהלת בער אל נור
 שמעו עמים ירגזון
 אז נבדלו ארצות
 אילי מואב יאחזמו רעד
 תפל עליהם אימרת
 בגדל זרוער ידמו באבן
 עדי עבר עם
 תבאמו ותפעמו בהר נחלת
 מקדש אדני בוס
 יהוה ימלך לעולם ועד
 וישב יהוה עלה
 ברא סוס פרעה ברבבו ובפרשיו בים
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים
 תרגום

בבין שבח משה ובני ישראל ית שבחתיא הדיא קיזאמר למימר בשם
 זנדי קיזארי אתנאי על צויתכיא זגיאזתא דיליה היא סוקיא ורבייה רמ
 בימאי חנינד סבא מופי ובני אסראיל בחדה אתסבחה ללה וקאן אבמו
 נבכה ללה אד אקתדר אקתדראיא אפיל ורביאבהא רמא בהם פי א
 תקפי ותשבחותי דחילא ייאמר במימדיה זהוה לי לפריק דין לאהיזתא
 ליה פקד טאהא דאבהתי זאפלה קדמוהו עז ומגד טאהא אדי כח

גותא הדי טואיכו אוי ליה לאה אבי ארבעה י מרי נצחן קפואי שמיה

יו אמלאחם אלה אסמה רתני פרעה ומשריתיה שדי בימאי ומבחר
 אטבעו בימאי דסות מראב פרעון וגדה זדא בהם פיאבחר וכאר קארה גרין פי
 בחר אקלזם תהומיא חפו עליהון נחתו לעמקיא כאננא אגמר גפאהם פנזלו פי
 אקער כאגארה ימינר יאדיא כחילא ימינר תפדת סנאה ימינר ית רב
 גזילה אקווה ימינר יא רב תרהב אאעדא זכסג תקער תברתנון לזכמו על עמר
 שלחת הגר שי צלון כנודא דקשא ובכתרה אקתדאר תודם מקאומד תבעת
 בסכטר יאכלהם כשקש זכמימר פומר חבימו כחילא קמו כשור אזליא חפו תהומי
 כלכא דימאי ובריה גצבר תערס אמא וקפת טאטואד אהואטל וגמדת אגמר פי
 קלב אבחר דהוה אמר פנאה ארדיות ארביק אפליג בזתא ותסבע מנחן נפשי אשיות
 חרבי תשי ציציון ידו ואד קא אעדו אנלבהם פאחקם ואקסם סלבהם תשתפי מנהם
 נפסי אגרד סיפי פתקדעם ידי אמדת במימדיה חפא עלוהון ימאי אשתקעו כאפרא
 במיין תקיפין אהבבת בריחר פכפאהם אבחר ורסכו לארצאז פי אמא אבזיר לית
 פי מנר את הוא אהא לית אה את ארדי כקדשא דחיל תשבחו עביר פרישין
 מן מתלך פי אמעבודאת יא רב מן מתלך אגליל אמקדם מניה אמדאח צאנע א
 אעגובאת ארימת ימינר בלעתנון ארעא מדדת ימינר פאבת לעתהם ארץ דברה
 כפבוחר לעמא דנן דפרקתא סברה בתקפר לדידא דקדשר וסירת בפלך אשעב
 אדי פככתהם וסקתהם בער אי מאוא קדסר שמעו עמקיא זעוו דחילא אהיתנון
 לדחון יתכין בפלשת סמעת אמם פרגזת ואכד אמלק סכאן פלסטיין בכין
 אתבדלו דברבי אדום תקיפי מואב אהדלון דתיתא אתבדלו כל דחון יתכין בכנען
 חנינד דהשו צנאדיד אדום ואבלא מואב אנדוהם ארעדת ומאג גמיע סכאן כנעאן
 חפל עליהון אימתא דחלתא בסגי תקפר ישתקון כאבנא עדי דיעבר עמר ית
 ארנודא עדי דיעבר עמא דנן דפרקתא ית ירדנא תקע עליהם אהיבה ואפע
 בעצם קרדתך יסכתון כאחארהא אי גזה שעבר יא רב אן אן צוז אשעב אדי
 מלכתהם תעילכו ונתשרינון כפואד דאחפנתך אתר לבית שכינתך אתקינתא מנח
 ימקדשא ית אתקנה ידך גואזא תאת בהם פתגוסהם פי בגל נחלתך מהיזא
 לסכינתך צנעתהא יא רב מקדסא יא רב אצלחתה ידך מלכותיה פאיס דלום
 ולעלמי ערמא אלה מלך אהר ואבד ארי עלו סוסות פרעה ברתכוהי ופרישו
 בימאזאתיב ית עליהון ית מי ימא זכמי ישראל חוביבשתא כנן ימא אד דכל
 כיל פרעון ומראטבה ופרסאנה פי אבחר פארד אלה עליהם מא אבחר ובני אסר
 סארו פי איבאס פי וסט אבחר

מארו פי איבאס פי וסט אבחר

ותקח מרים הנביאה אתות אהרן אתהתה בידה ותצאן כל הנשים אחריה נתפס
 ובמחלת ונסיבת מרים נביאת אהרן דאיהו ית תפא בידה ונפקא כל נשי
 כתרוא בתופין ובנגיין תם אכדת מרים אנבייה אכת הרח דפא פי יהא פכר
 גמיע אנסא וראהא ברפוא וטבול ותען להם מרים שירי ליהוה כיצאה גאה סוס
 ורנבו רמה בים ובענין להחן מרים שפחו ואודו קני ארי אתגאי על ג' ותפא וצאו
 דיגיה היא סופיא ורנביה רמא בימא וגאונתהן מרים ספחו ללה אר אקר דר
 אקתדארט אפיל ורנביה רמא בהם פי אבחר
 משה אתישר אל מים סות ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר
 ולא מצאו מים ויאטיל משה ית ישרא מיםא דסוף ונפקו למדברא דהגרא זאדו
 תלתה יומין במדברא ולא אשכחו מים ורחל מוסי בני אסר מן בהר אקלס וכרן
 אי ברייה שור וסאדו תלאתה איאם פי אברייה ולם צדו מאא ויבאו וסרתה ור
 יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה ואתו למרה ור
 יכיר למשתי מים מרה ארי מרידין אנון על כן קרא שמה מרה וצאו אי אמרה
 ולם יטיקו אן ישרבו מנהא מאא לאנה מר ולדך סמית אמריה וילכו העם
 משה לאמר מה נשתה ואתרעמו עמא על משה למימר מא נשתי ופתדמר
 אקום עלי מוסי קאילין מא נשרב ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אלהים
 וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו וצל לוי שפיה אעא ורמ
 למא יבסימו מיםא תמן גזר ליה קום ודין ותמן נסייה פדעא אי אלה פדלה על
 שגרה טרה מנהא פי אמא פחלא תם צייר לה לסומא ואחבאמא ותם אמתחנה
 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אהיך והישר בעיניו תעשה והאזנ
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עלי
 כי אני יהוה רפואך ויאמר אם קבלא תקבל למימרא דלי אהר ודכשר קדמו
 תעביד דתצית לפקודו ויהי זתטר כל קימוהי כל מרעיון דשויתי במצרים לא
 אשונינון עלך ארי אנת אי אסר וקא אן קבלת אמר אלה דבר וצנעת אסתת
 ענדה ואנעת אי וצאיאה וחפצת גמיע רקומה פגמיע אמראץ אפי אהלת
 באמצרון לא אהל פיך שיא מנהא לאני אלה מעאפיר
 ויצאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבועים
 תמרים ויהנו שם על המים ואתו לאילים ותמו תרי עשר מבועין דמין ושבוע
 דקליין ושרד ותמן על מים תם באו אי אים ותם אתני עשר עין מא וסבען נבל
 פלזלו תם עלי אמא ויסעו מאילס ויצאו כל עדת בני ישראל אל מדבר
 אשר ביד אילס ובין סיני פחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצ
 ונסלו

ונסלו מאילים זאתו כל כנשתא דבני ישראל למדברא דסיני ובין אילים ובין סיני
 פחמי שית עסרא יומא ליהא תנינא למפקהון מארעא דמצרים ורחלו מן אילים
 וצאת במאעה בני אסר אי ברייה סין אתי בין אילים ובין סיני פי איוס אכאמס עשר
 מן אשהר אתאנו לכרוגוס מן בלד מצר וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל
 אהרן במדבר ואתו למדבר כל כנשתא דבני ישראל על משה ועל אהרן במדברא פתמד
 במאעה בני אסר על מוסי והרחן פי אברייה ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
 ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיד הפשר פאלנו לחם לשבע פיהוצאתם
 אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב ואמרו להון בני ישראל לוי
 דמיתנא קני בארע דמצר פד הוינא יתבין על דודי פמרא פד הוינא אכלין להגרא
 ופבעין ארי אפיקתון יתנא למדברא הדין לקטיל אית כל קהלא הדין ככפלא וקא
 להם בני אסר יא ליתנא מתנא נאמר אלה פי בלד מצר פי הא גלונא עלי קדור
 לחם ואכלנא מן אכעאם שבענא אד אכרגתמונא אי הדה אברייה לתקתרו
 גמיע קדי אבוק פי אגוע
 כס לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנפנו חילך פתדרת
 ס לא ויאמר אל משה האצא מחית לכון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקפון
 תגס יום ביומו ביד דאנפיון היהוון באוריתי אס לא פקא אלה למוס האנא
 אהל לכס טעאמא מן אסמא יכרג אקום וילקטונה אמר יום ביום לקבל אן
 אמתחנה איסירון פי שראעי אס לא ויהו ביום הששי והכיננו את אשר יבא
 יהוה משנה על אשר ילקטו יום יום ויהי ביום שתי תאה ויתקנון ית דיתון ויהי על
 ד תרין על דילקטון יום יום פאדא כאן פי איוס אכאמס יצלחון מא יאתון בה
 אנה יבין צעק מא ילקטון פי כל יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב
 יעם פי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ויאמר משה ואהרן לכל בני ישראל
 דמשא ותדעון ארי אפיק יתכן מאר דמצר פקא מוסי והרחן לבמיע בני אסר
 עשא תעלמון אן אלה אכרגנס מן בלד מצר ובקר דאיתס את כבוד יהוה
 שמעו את תלתיכם על יהוה ונאנו מה פי תלכו ערנו ובעמא ותחזון ית קדא
 ביד שמוען דמיוה תרעמתכון על איהו ארי סת עמותן עלנא וטגוא
 צרו מוס אה אד סמוע תדמרכס עליה ונחן מן איהו ארי סת עמותן עלנא ויאמר
 אה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ותם פקא ויהוה אלהי ישראל
 צתילס אשר אתם מליגס עליו ונחנמה לא עליס ותלעכנס פי על יהוה
 פד משה בדיתי וילכו ברמשא כסרא פאל דלחמא כנפרא לסמיע
 שמוען קני תרעמתכון דאתון מת עמין עלוה ונחנא כס לא על ל

לוי

ס

ב עמלק וישיב אהרן וחור עליו ראש הנבעה ויעבד יהושע כמא דאמר
לאהא קרבת בעמלק וישיב אהרן וחור עליו ראש הנבעה ויעבד יהושע כמא דאמר
לה מוסי אן יחארב עמלק ומוסי הרון וחור צעדו אי ראסו אקלעו ויהי עמלק
משה ידו ונבר יטראל וטאשר ינוח ידו וגבר עמלק ויהו יכד מרים משד ידו
מתגברין דבית ישראל וזכר מלכה יהודה מתגברין דבית עמלק פכאן מוסי כמא
ידה יגלב א אסר וכמא יהטרא יגלב א עמלק וידי משה פכדים ויקראו
וישימו תחתיו וישב עליו ואהרן וחור פמכו בידיו מזה אחד ומזה אחר ויהי
אמונה עד פא השמש וידי משה יקראו עיניו אבנא וישו און תחותיה ויר
עלה אהרן וחור סעידין בידו יהי מלא חד ומוכא חד ויהו און בידו
דעד שמשא ולמא תקלתא ידי מוסי אכדו הגר פנייה ויהא תחתה וגלס עליה
והרון וחור אסטא ידו אחרמא ימא ויאכר יסרה פכאסטא ידא מהצות
אי מביב אשמסו ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב ותבר יהושע
עמלק וית עמיה לפתגס חרב פכדד יהושע עמלק וסיפה בחד אסיה

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כימיה אסר
את זכר עמלק מתחת השמים ואמר לי למשה יכתוב דא דכרמא בספר אשור
יהושע ארו ממחא אמה וית דכרניה דעמלק מתחות שמיא פקא אלה למוסי
אכתב הדא דכר פי כתאב ואתלה עלא יהושע פאני סאמחו דכר עמלק מן
אסמא ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נקי ובלא משה מדבחה ופלה עליה
קנ דעבד ליה נסין פבנא מוסי מדבחה וסמאה אלה עלמי ויאמר כיד על דעל
יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר ויאמר בשבועה אמירא דא סוק דחור
דשכעניה על כרסי יקרא דעתיד דיתגח קרבתא קנ בדבית עמלק לשיצו
מדרי עלמא קא אן אזלי אקסס באכרסי אן תכוז ללה חרב פיא עמלק גיל בעד
וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול
עמו ביהוציא יהוה את ישראל ממצרים ושמע יתרו רבא דמדון חמוהי דמש
ית כל דעבד לי למשה ולישראל עמיה ארו אפיק ליית ישראל ממצרים
אסאס מדין חמו מוסי גמיע מא צנע אלה למוסי ולאסרא קומה אד אכרס
בני אסר מן מצרי ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחים
ודבר יתרו חמוהי דמשה ית צפרה אתת משה בתר דשלחה פאכד יתרו
מוסי צפורה זוגתה בעד מא כאן קד ארפלהא איה ואת שני בניה אשת
הא

וי פקדים סוף סנה ד

וישמע

וישמע

ואגבל כותלך פלמא ראו ד

יאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים
 נמות: ואמרו למשה מוליל את עמנא ונקביל ולא יתמלל עמנא מן קדם
 דלמא נמות וקא למוסי כלמנא אנת נסמע מנך ולא יכלמנא אלהי
 נהלך ויאמר משה אל העם אל תיראו פי לב עבוד נסות אתכם בא האלהים
 ובעבוד תהיה יראתו על פניכם לכליתו תחטאו ואמר משה לעמא לא תחזו
 אדני בדיל ללמא יתכוון אתגלי לבון יקרא דני ונדיל דתהי דחלתיה על אפני
 בדיל דלא תחזו: פקא מוסי לאקוס לא תלאפו פאן לכי ימתחנכס תגלא לל
 נוד שלה ולכי תכוון תקוה פה קרובכס ללא תכטון ויעמד העם מרחק ומשה
 נגש אלהי עתפל אשר שם האלהים וקס עמא מרחיק ומשה קריב לעי
 אמפתא דתמן יקרא דני פוקה אקוס מן בעיד ומוסי תקדם אי אצבאב א
 תס נור שלה ויאמר יחה אל משה פה תאמר אל בני
 ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם ואמר לי למשה כד
 תימר לבני ישראל אתון הזיתון אדני מן שמית מלילית עמכון פקא אלה למו
 סא קל לבני אסר אנתם שאהדתס אני מן אסמא כאפובתכס לא תעשו
 אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם לא תעבדון קדמי דחלן דחלב
 דחלן דכסף לא תעבדון לכון לא תצנעו מעי מעבודת מן פצה ומעבד
 מן חבל לא תצנעוהא לכם מזבח אדמה תעשה לי וזבחתי עליו את עלתי
 זאת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי את
 אליך וברכתך מדבח אדמתך תעביד קדמי ותהי דבה עלוהי ית עלוה
 זית ננסת קדשך מן ענך ומן תורך בכל אתר האשדוי שיניתי לתמן אשר
 ברפתי לך ואברכך: מדבח עלי ארץ תצנעה לי ואדבח עליה צואעך
 ודבאיח סלמתך מן גנמר ובקרך פי כל מוצע אדכר אסמי אתגלא
 ואבארך פיר ואס מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אותה גזית כי חלב
 עליה ותחללה ואס מדבח אבני תעביד קדמי לא תבני יתחון פסילן דלמ
 תרים חרבך עליה ותחללה ואן צנעת לי מדבחא מן חגארה פלמא תבנה
 מהנדמה לאלך אן חרבת חדיך עליהא בולתהא ולא תעלה במעלת ע
 מזבחתי אשר לא תעלה ערוכת עליו ולא תפק בדרגין על מדבחי חל
 תתגלי עריתך עלוהי ולא תצעד במדאקי עלא מדבחי ללא תנשף סוודך על

ל
ס
ז
ב

אשר תשים לפניכם ואי דינא ותסדר קד מידון ויהי

דלמא פו תקנה ענך עברי שש עמיס עבד ובשבעת יצא
 תזכור עמא כד יטלא שית שנין יפלה זבשבי עתה
 חס אדא אנתעת עבדא ענדאנא פו כדמך סת סטן
 סאבעה יכרג חרא מגאנא אס בגנן יכא בגנן יצא אס בעל אשה הוה
 אשתו עמו: אס בלחודוהי יעוב בלחודוהי יפוק אס בעיל אתתא הוה
 אתתיה עמיה אן דכל עזבא כרג עזבא ואן טאן דו זוגה כרגת זוגתה
 אס אדניו יתולו אשה וילדהלו בניס או בנות האשה וילדיה תהיה
 יתה והוא יצא בגפו אס רבוניה יתן ליה אתתא ותליד ליה בני או בני
 נא ובלהאתהי לרבוניה והוא יפוק בלחודוהי ואן זוגה מולאה כאמר
 ית לה בני או בנות פלאמראה ואולאדהא יכונולמודאהא והו יכרג
 אן ואס אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתו ואת בני
 א חפשי ואס מימר יימר עבדא דח'מלא ית רבונ'ית אתתי זית בני
 אפוק בר חודין ואן קא לעבד קד אהבסת מולתי וזוגתי ובני לא אכרג
 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הולת אג'א דמזנה ורצע אדניו
 אצנו כמרצע ועבדו לעלס ייקרבנה רבונה לקדם דייטא ויקרבנה לוה'שא
 לות כהתא וידצע רבונה ית אדניה במרצעא ויהי ליה עבד פלח לעלס
 יקדברה מולאה אי אהאכס ויקדמה אי אמצדאע או אי כדי אצבא ויס אדנה
 יפאס ויקדמה אי אדהר
 וידימבר איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים ואי
 יין גבד ית ברתיה לקמהו לא תפוק כחפקנת עבדא ואן באע רגל אנתה
 אמה פלא תכרג ככרוג אעביד אס דעה בעיני אדניה אשר לא יעדה וזופנה
 עס נכדי לא ימשל למכרה בכרגו בה אס בשית בעיני רבונה דיקיימה ליה
 תרקנה לעס אחר ית ליה רשד לחבנה במשלטיה בה אן קבחת ער מולאה
 אן יתזוג בהא פליפדהא ולבעץ אקוס פריב לא יתסלט אן וביעהא אד גדר
 גהא ואס לבני ייעדנה כמשפט הפנות יעשה לה ואס לבדיה יקיימנה כהלכת
 ית יעביד לה ואן זוגהא לאבנה פנסורת אבנאת יצמע בהא אס אחרת
 קחלו שארה פסותה וענתה לא יצמע אס אחרתה יסב ליה זיונה כפותה
 ענתה לא יצמע ואן זוגה באכרי פטעאמהא וככותהא ואוקאתהא לא יקצוה
 אס שדש אלה לא יעשה לה ויצאה חנס אין פסה ואס תלת אימלא עביד לה
 תפוק פנן דלא בסקת ואן לס יצנע בהא ואחרה מן הדה אלתואת פלתברג כגאנא

ס

מכה איש ומת מות יומת דימחי לאיש ויפלו
אתקטל יתקטל מן צרב אנסאן פקתלה פליקתל קתל
והאקרים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר יגוס שמיה וזלא כמין
זמן קי אתמסר לידו ואשר לך אתר דיערוק לתמן ומן לס יעתמד
אלה אוצל פי אמרה אני אצייר לך מוצעא יורב איה
וביוד איש על רעהו להדני בעדמה מעם מזה
תפחגו למות וארי ירשע גבר על חבריה למקטליה נכחיו מן
תדברנה למקטל ואן אתקה אנסאן עלא צאהבה פקתלה נכבת הת
ענד מדבחי כדה פאקתלה

ומכה אביו ואמו מות יומת ודימחי לאביו ולאמיה אתק
יתקטיל וכן צרב אביה ואמה פליקתל קתל
וגלג איש ומכרו ונמצא נידו מות יומת ודיגלג
נפשא מבני ישראל ויזכננה וישתכח בדיה אתקטלא יתקטיל ומן סו
נפסא מן בני אסר פבאעה או גוד פי ידה פליקתל קתלא

ומקטל אביו ואמו מות יומת ודימחי
אביו ואמיה אתקטלא יתקטיל ומן שתס אביה ואמה פליקתל קתלא
וביודתן אנשים והפה איש אתדעוהו באביו או בנה
ולא ימות ונפל למשכבו וארי ינצו גבריו וימדי גבר ית הנריה נאננה
כברמיה ולא ימות ויפול לכטלן וארי תכאצס אנאס וצרב אהודי
צאהבה בחגר או בשאדך ולא ימות כל עלי פראש אסילוס והתה
פחין על משענתו ונקה המפה רק שבתו יתן ורפא ירפא אס יקום ויהל
בברא על ברייה ויהי זכא מחיא לחוד בטלניה יתין זאגר אסיה שלים
פאן הו קאס ומשא פי אסוק עליו ובאיה לנפסה פקד ברי לעארב עדי
עטלתה יעטיה ועלאנא יעלבה

או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ונקם וארי ימחי גבר ית עבד
או ית אמתיה בשלטי וימות תמות ידוה אתדנא יתדן ואן צרב אנסאן
עבדה או אמתה בקצב ומאת תחת ידה פליקתל בה אן אסילוס או יומת
יעמד לא יקם קי נפשו הוא ברם אס יומא או תרין זמן יתקיים לא ית
ארי נכפיה הוא פאן אקאס יוס או יומין פלא יקאד בה לאנה מאה
ובינצו אנשים ונפשו אשה גרה ויצאו ילדיה ולא ימות
אקין ענוש יענוש באשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים

וימחי אתה כעדיא ויפסון ולדהא ולא יהי מותא אתגמלה
גבר כלא דישו עליוה בעלה דאתתא ויתן ממכר דינא ואן תנאצא
אס פצדמו אכראה האמל וכרג אוק אדהא ולס תכוו מניה פליגריס
צאדס נמא ילזמה בעלמה ויעטיה כאנצאק ואס אקין יהיה ונתתה נפש
ות נפש ואס מותא יהיותתין נפשא חלה נפשא ואן תכוו מניה פאגעל
נפסא בדל נפסא עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל עינא
לכה עינא שינא חלה שינא ידא חלה ידא רגלא חלה רגלא ודיה עין
יד עין וסן בדל מן ויד בדל ד ורגל בדל רגל פוזה תחת פוזה פצע תחת
צע תכניה תחת תכניה פוזה חלה פוזה חלה פדעא חלה פדעא משקופי
חלה משקופי ופי בדל כפי ושגה בדל שגה וגראחה בדל גראחה

ובינצו איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו וארי ימחי גבר ית עינא דעבדיה או ית עינא
אמתיה ותכלנה לבר חורין יפטרניה חלה עינא ואן צרב אנסאן עין עבדה
או עין אמתה פאדהבהא פליטלקה חלא בדל עינא ואס שן עבדו או
עין אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו ואס שינא דעבדיה או שינא
אמתיה יפיל לבר חורין יפטרניה חלה שנה ואן טרח מן עבדה או מן
אמתה פליטלקה חלא בדל קנה

ובינצו שור
יה איש או את אשה ומת שקול יפקל השור ולא יאכל את פשלו ובעל
שור גבוי וארי יגח תורא ית גברא או ית אתתא וימות אתרגמא יתרגס
ידא חלה יתאכיל ית נסריה וזמריה דתורא יהי זכא ואן נסח תור רגל
אמר אה פקתלה פלידגס אתוב ולא יוכל מזלחמה וראב אתור ברי
וס שור נסח הוא מתמל שלשם והועד בעליו ולא ישמרנו והמית
יש או אשה השור יפקל וגס בעליו ומת זכא תור נסח הוא מאתמלו
ודקמוחי ואתקהד במריה ולא נטרניה ויקטול גבר או אתא תורא יתרגס
ואת מריה יתקטיל ואן באן תור נטאה מן אמס ומא קבלה ונושד צאחנה
וס יחפצה וקתל רגל או אמדאה פלידגס אתור ויקתל צאהבה איש

אס גפר וישת עליו ונתן פדון נפשו פכל אשר וישת עליו אס ממון
ישון לווה ויתין פליקן נפשיה ככל די שון עלוהו ואן אס דיג פליעט
פדא נפסה גמיע מא ילזמה אוזין צח אובת יגח פמטשפ הזה עושה
או עבד ישל יגח תורא או לבת ישראל יגח כד יתא חדי יתעבדיה
או נטה אבן או צמנה פליעט בה מתל הדי אמה אס עבד צח השור

ל"ט

כ"ט

או אמה נקה של שנים שקלים יתן לאדונו והשאר ימקד אם לעבדא יגד
 תורא או לאמתא כספא תלתין פלעין יתין לרבוניה תורא תרגים פאן נטח
 עבד או אמה פליעט מולאה תלאתין מתקא פצה וירגס אחר
 וכי פמה איש בדר או פירכרה איש בדר ולא יכסס
 עפל שמה שור או חמור גארי יתה גבר צוב אדרי יגדי גבר צוב ול
 יכססיה ויפול תמן תורא או חמורא ואן כשם אנסאן בירא או ברא בירא ונט
 יכססיה פוקע פיה תור או חמור בעל רבור שלם כספא ישיב לפעליו והמת יהיה
 לוי כדויה דגוצא שלים כספא יתבי למרוה וימיתא יהי דיליה פליגים צארה
 אביר תמוה וילדה אי רבה ואמית יכוז לה
 וכי צא שור איש
 את שור רעה ומת ומכרו אתה שור תחיל ונצו את פסלו וגם את המת והצו
 זארי יגוף תור דגברית תורא דהבריה וימות ויזבנון ית תורא היא ויפלונו
 כספיה ואה ית דמי מיתא יפלגון ואן עדס תור אנסאן תור צאהבה ומאת פליעו
 אתור אהי ויקתסמו תמוה ואיצא אמית יקתסמונה או צודע כי שור גברא היא
 מתמול של שם ולא ישמרנו בעליו שלם שור תחת המזר המת יהיה
 או אתידע ארי תור נגח הוא מאתמלו ומדקמוה וילא נפריה מריה שלמא שלם
 תורא חלקה תורא ומיתא יהי דיליה פאן ערף אנה תור נפאה מן אמס ומא קבלה
 ולם יחפצה מולאה פליסלם תורא בדל אתור ואמית יכוז לה
 ויגב איש שור או שלה וטבחן או מכרו חמישה בקר ישלם תחת השור ויארב
 צאן תחת חשה ארי יגנב גבר תור או אמר ויכססיה או יכססיה חמישה תור
 ישלם חלק תורא יארבע ענא חלק אמר ואן סרק אנסאן תור או שאר
 פדחה או באעה פליסלם בדל אתור כמסו ובדל אשאה אדבעה אם גמחה
 ימצא רגב והפה ומת אין לו דמים אם כמחלתא ישתכח גנבא דיתמח ויה
 לית ליה דם ואן וגד אסארק פי אנקב וצרב וקתל פלא תכל לה אם זררא
 השמש עליו דמים לו שלם אסאן לו ונמכר כנגבתו אם עינא דסהה
 נפלת עלוהי דמא ליה שלמא ישלם אם לית ליה ויזדבן כנגבתו אן אשדמ
 עליה אשמש פתבל לה וליסלם מא סרק ואן לס יכוז לה כי באע כסרקתה אן
 חמצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שיה חיים שנים ישלם אן
 אשתכחא תשתכח בדיה כנגבתא מתור עד חמר עד אמר אנון הייזע
 תרין שלים ואוגדת אסרקת פי ידה מגעור אי חמאר אי שאה והא
 פליסלם כהל אחר אתנין
 מיבער איש שדה אן
 ושלח את בעליו ויער משדה אחר מיטב שדה ומטוב שדה וישלם
 א

ארי יגביל גבר חקל או כרם וישלח את בעליו ויזכור כחקל אחר ישתכח
 ויער כרמיה וישלם וואדא אר עא אנסאן ציעה או כרם לה פאטלק כהיח
 דיעת פי ציעה אכרא פליסלם מן אגוד ציעה או כרמה

פיתצא אש או מצאה קעים ונאכל גדיש או הקמה
 או השדה שלם ישלם ומכר אתה בעתה ארי יתפק נור ויטבח כזבין וייכור
 גדישין או קמא או חקל שלמא ישלם דאחליק ית דליקתא ואן כרגת נאר
 פונדת שובא ואחדקת כדיסא או סנבלא קאימא או סאיר מא פי צאע פליסלם
 מא יגב פיה אמשעל אשעא
 פיתצא איש ארד עהו כספא
 אובלים לשכר ויגב מבית האיש אס ימצא רגב ישלם שנים ארי יתין גבר
 להבריה כספא או פליץ למסר ויתגנבון מבית גברא אם ישתכח גנבא ישלם על
 ד תרין ואן דפע אנסאן לצאהבה ודק או אנה ליחפצה לה פמק דאך מן ענדה
 אן וגד אסארק סלם אתנין אסלא ימצא רגב ונקרב בעל הבית אר האל תים
 אסלא שלח ידו כמלאכת רעהו אם לא ישתכח גנבא ויתקרב מריה דביתא
 יקדם דיינא אס לא או שיש ידויה כמא דמסר ליה חבריה ואן לס יוגד אסארק
 וקדם צאהב אמנול אי אחאכס וחלף אנה לס ימד ידה אי מא צאהבה על גל
 גבר פליע על שור על חמור על שלה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כי
 הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר יהשיען אלהים ישלם שנים ורעהו
 על כל התגס דחוב על תור על חמר על אמר על כסו על כל אבדתא דיימא ארי
 הוא דין לקדם דיימא ייעור דין תרנוהו דיימא ויישלים על חד דתנין
 חבריה עלי כל אמר יגודה מן תור אי חמאר אי שאה זאי טוב ולי כל צאר
 אן יקול בו הדי פלי אחאכס ירפע אמרהמא פמן צלמה אחאכס סלם ארתנין
 צאהבה
 פיתצא איש אל רעהו חמור או שור או שלה
 כל דחמה לשמר ומת את שפר את שבה אין ראה ארי יתין גבר להבריה
 חמר או תור או אמר ויכל בעינא למסר ומית אן אתבר או אשתבי ליר
 חזי ואן דפע אנסאן לצאהבה חמאר או תור או שאה או שי מן סאיר א
 דאם ליחפצו כמאת או אנכסר או סבי צינה שבעת יהוה תהיה
 שניהם אסלא שלח ידו כמלאכת רעהו ונקח בעליו ולא ישלם מומצא
 שניה בין תרנוהו אס לא או שיש ידויה כמא דמסר ליה חבריה ויקביל מריה
 ענה מומצא דא ישלם פיסמין אלה תפכל פי מא בינהמא אנה לס ימד ידה
 מא צאהבה ויקבילא צאהב ולם יסלם שיאן ואסגנב יגנב מעמו ישלם
 עליו ואם אתגנבא יתגניב מעמיה ישלם למרוהו ואן סרק מן עדה סלם לה

אם טרף יטרף יבאנו עד הפרצה לא יטלם אם אתברא יתבר ייתן פה די
דחביר לא יטלם ואן אפתרם פליאת בשאחה ולא יטלם אפר יסד

ובי שאל איש מעם רעהו ונשבר אומת בעלו איז עמו שלם ושלם וזרי יש
גברמן חבירה ויתבר או ימות מריה לית עמוה שללא יטלם ואן אסתעאר
אנקאן שיא מן צאחבה פאנקסד או מאת וליס רבה מעה פאגרמה אם בעלו
עמו לא יטלם אם שכיב הוא פא בשכחו אם מריה עמוה לא יטלם אם
אגירא הוא על באגריה ואן כאן רבה מעה פלא יגדמה ואן כאן אגירא פקד
מר באגרתה
עמה מהר ימהרנה לו לא שיה וארי ישדיל גבר בתולתא דלא מארסא וישכב
עמה קיימא יקיימנה ליה לאתו ואן כד ערגל גאריה בכר מא לסתמך פצאעיה
פלימורהא ותכוז לה זוגה אם פאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הפתילת אם מצבא לא יעבי אבוהא למתנה ליה כספא יתקול כמורי בתולתא
ואן אבא אביהא אן יזוגהא מנה פליזן לה מן אורק כמהר אבכאר

מכשפה לא תחיה הרשא לא תחיי וסמאח
פלא תסתבקה כל שיכב עם בהמה מות ימות כל די שוכב עם בעיה אסתבקה
יתקטיל ומן צאבע שיא מן אבהאים פאי קתל בתלח
לא להיס יחרם פלתי ליתנה לבדו דידכח לטעות עממא יתקטיל און לשמה
דז בלחודוהי זמן רבח ללמעבוראת פליתלה לא ללה וחדה וגר לא תוטר
ולא תלחצני פי גדים הייתם בארץ מצרים וגורא לא תונון ולא תעידון א
דיידין הויתון בארעת דמצרים לאגריב פלא תגנב ולא תצטנה וטא מא נגתם
גרנא פי בלב מצר כל אלמנה ויתום לא תענן כל ארמלא וייתם לא תעמוז
וכל ארמלה ויתום לא תצלמון אם ענה תענה אתו פי אס צעק יצעק את
שמע אשמע צעקתו אם עלאה תענה יתה ארי אם מקבל קרמי ככל
אקביל קבילתיה פאגר אן צלמתה וצרך אי אגלתה ען צראכה וחרה
והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובעכס יחמים ויתקף רגזי ואתם
יתלכו בהרבא ויהיו כשיכון ארמלו ויבניכית יתמן כאן ישתי נצבי ואקתלכם
טמיה פתציר נסאכס אראמלא ובעכס יתאמא

אם כנסת פלוג את עמי אתה עמי עמך לא תהיה לו פנשה לא תשימוז עמי
פחד אם כנסת תודיע בעמי לעבא דעמך לא תהי ליה כרשיא לא תשוז עמי
חיבוליא ואן אקרצת בעץ קומי ורקא לצעפה מעך פלא תכוז לה טאגריס

עליו עיניה אם חרל תחבל שלמת רעב עד פא השמש תשיבנו לו
משכולא תסב בפותא דחביר עד מיטל שמשא תתיבניה ליה זאן אסתרוגת
אב צאחבר פענד מרגב אשמס דיה עליה כי הוא כסותה לבנה הוא שמלתו
עלו במה ישכב והיה מי צעק אלי ושמעתי פיסחון אני ארייהא כסותיה
לחודיה היא תתניה למשכיה כמא יטלם ויהי ארי וקבל קרמי אקביל
בילתיה ארי חנא אלא אן טאה הי כסותה וחדהא אוהי טוב בדנה פכמא דא
צעע פאנה אן ציר אי פמעת לה אני ראקה

א תקבל נשיא בעמך לא תאד דינא לא תקיל זרנא בעמך לא תלוט
א תשתמן האבא ושליה פי קומך לא תלענה מלאתך ודמעך לא תאחז
בזמניך תמול צטרך ודמעך לא תאחר בכרא וכלך תפריש קרמי וסר
ך ורשחק לא תכרהמא ובכור בכר תעטיסחם פוסעשה לעבך לעאנך
בעת ימים ימיה עם אמו ביס תשמיני תתנולני כן תעביד לתוך לעש
בעה זמין יהי עם אמה ביומא תמוצאה תפר שניה קרמי כדאך תצנע
קרב וצמך יקיס סבעה איאס סמע אמה ואיס אתאמן תעטיניה ואכשיקדש
זון לי געשה בשדה טרפה לא תאכלו לכלב משדכון אתו זאנשיין קדישין
דקריי ובער תליש מן חווא היא לא תיכלון לכלבא תלמוז יתיה ואתכם
סדכוכו לי וחיואן מפתרם פי אצחרי לא תאכלון כל לאכלב אטרחיה

לא תשא שמע שוא אל תשתדוד עם דשע
את עד חמס לא תקביל שימע דשלתא תשני יוד עם היצא למהוי ליה
יד שקר ולא תסבל כפרא זורא ולא תשטן שמה פתכון לה שאחד צלם
תהיה אחר דביס לרעת ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים להטות
בית גמא לאנא אשאלא תתבע מל שאפא מא אבעיקר על דינא בית סגיא
ליס דינא לא תכוז פי תבע אבתיר לאשר ולא תגיב פי כצומה לתמייל לה
ורה אבתיר פמל חל לא תהדר בדיבו ועל מסכנינא לא תרחיס בדיבור
א תהאבי אפקי פי כצומתה

כדן מעה השב תשיבנו לך ארי תערע תורא דפלאר או המריה דטעי אתבא
בענה ליה ואדי פאגת תור עדון או סמאה צאא פלוג עליה דא

ביתרלא חמור שנאך רבץ פמת משאו ומדלית
זב פי ייב העזב עמו ארי תחזי חמרא דסנאך רביע תחזי טפוד ותמלע
משקל ליה משכך תשבוק מא וכלך ערוהי ותפריק עמיה ואדי ראית
אך שאמר האבא תחת חמלה פאנתה ען תרפה כדאך בל חנא תחט מעה

מרעין בישין מביכר ואעבדו אלה רבכם ויבאוך פיטעאוך וישאוך ויזיל א
 אמר אין ענך לא תהיה משפלה ועקרה בארץ ארץ
 מספר ימיו אמלא לא תהייתכלא זקקא באר ער ית מלון זמך אשלים לא
 תכון מתבל ועאך פי בלדך ואחצא איאוך אמלוהא את אימתו אשכח
 לפיכך ונתתי את כל העם אשר תבא בתם ונתתי את כל איביך עליך עתה ידע
 אימתו אשלה דלמך ואשגיש ית כל עמא דאת אתילאגחא ביהו בלדך ואמסר
 ית כל בעלי דבכר דלמך מחזרי קדל ואבעת בהיבתי בין יודך ואהים גמיע
 אקום אדון תציר איהם ואבעל גמיע אעדאך בין יודך מדברין וישלחתי את
 הצרעה לפיכך וגרשה את סחתי את הפנעני ואת סחתי מלפניך ואשלה את
 ערעיתא דלמך ותתירי ית הואי ית כנענא ית ותאי מן דלמך ואבעת
 טעאה בין יודך פתלד אחויין ואכנעניין ואחתיין מן בין יודך לא אגרש
 מפניך בשנה אחת פותרה הארץ שממה ורבה עליך חמת השדה לא אתי
 מן דלמך בשנתא חדא דלמא תהי ארעא עד לא יתסגי ערך חית בלא כל
 אטרדהם מן בין יודך פי סנה ואחדה כלא יציר אבד וישא ויכתר עליך חו
 אצורא מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפלה ונחלת את הארץ זע
 זעיר אתליכלון מן דלמך עד דתסגי זית חסין ית ארעא לכן קלילא קלי
 אטרדהם מן בין יודך אי אן תנכו ותחזו אבדו ושתו את דלמך מים סין
 ועדים פלשתיים וממדבר עד הנחל ביאתן פידכם את שני ה
 וגרשתמו מפניך ואשויית תחומך מיכא דסוף ועד ימא ופלשתא וממד
 עד פרת ארי אמסר בידכון ית יתבי ארעא ותתליכלון מן דלמך ואבעת
 תכמר מן בור אקלסם אי בחר פלסטיין ומן אבר אי אפראת באן אקלס פי יד
 סכאן אבדו ותטרדהם מן בין יודך לא תכרת להם ולא תהיהם ברית לא
 תבזר להון ולטעותהון קים לא תעהך מעהם וכי מעבודאתהם עהדא
 לא ישבו בארץ פד חטאתו אתה לי כי תעבד את אלהים פיהיה ל
 למוקשי לא יתבן באר ער דלמא יחייבון יתך קדמי ארי תפלה ית טעותה
 ארי יהון לך לתקוא ולא יקימון פי בלדך ללא אביונך לי באן תעבד
 מעבודאתהם פיכונן לך והקא
 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נבי ואביהוא ושבעים מזבחי
 ישראל והשתחויתם מרחק ולמשה אמר סב לך את ואהרן נבי ואביהוא
 ושבעין מסכי ישראל ותסבדון מרחק תם נא לבוסי אצעד אי אלה אנת וה
 נבי ואביהוא וסבעין מן שיר בני אסר ואסבדון מן שיר בני אסר ואלה
 יתוה

והם לא עשו ורעם לא יעלו עקון ויתקרב משה בלחודווי קדום ויחזק
 וימקדו וימלאו יסכון עמיה ויתקדס מוס וודה אי אלה והם לא יתקדמו
 אם לא יצעדו מעה ויעא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ויזת כל
 שפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה
 וא משה ואשתו לעמא ית כל פתגמיא דלית כל דינא זאתב כל עמא
 אחד ואמרו כל פתגמיא דמלילי זעבידו פגא מוסי וקץ עלי אקום גמיע
 אם אלה וגמיע אחכאם פאגאבה גמיע אקום בצות ואחד וקאן גמיע אכלאם
 אמר אלה נצנעה ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם פפקר ויבן מזבך
 תחור ושמים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל וכתב משה ית כל
 פתגמיא דלית אקדים בצפרא ויכלא מדבחה בשפולי סורא ותרתא עסרי קמין
 י עפי שבטיא ד ישראל פכתב מוסי גמיע בלאם אלה ואד לך באגאא ובנא
 בנא תחת אבול ואתע עשר דכה באיזא אתע עשר סבט אסר וישלח את
 בני ישראל ועלו עלת ויבאו זבחים שלמים ליהוה פרים ושלהית בכורי
 ישראל ואסיקו עליו ויכסו נכסת קדשין קז תולין ובעת בכור בני אסר וקרבן
 אעדא ודבחו ובאיו סלאמה ללה מן אבקר ויקח משה חצי הדם וישם בצננת
 ויחם זרק על המצבה ונסיב משה פלגות דמא זשני במזרחיא לפפסא פ
 ופלגות דמא זרק על מדבחה פאכד מוסי בעין אדם וגעלה פי אגאגין
 אקיה רשה על אמדבחו ויקח ספר הגרית ויקרא באזני העם ויאמר כל
 שר דבר יהוה נעשה ונשמע ונסיב ספרא דקימא וקרא קדים עמא זאמרו
 דמלילי זעביד ונקפיל ואכד כתאב אעהד וקראה עלי אקום וקאן גמיע
 אמר אלה נקבלה ונצנעה ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה
 הדיות אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ונסיב משה ית דמא
 ק על מן בחה דלפלא על עמא זאמרו הדין דם קימא דגזר ז עמכון עק
 פתגמיא דאין ואכד מוסי מן אדם ורשה עלי אקום וקאן הדין דלפלא אדו
 דה אלה מעכס עלי גמיע הדה אאחכאם ויעל משה ואהרן נבי ואביהוא
 בעים מצבני ישראל ופלגיק משה ואהרן נבי ואביהוא ושבעין מסכי ישראל
 צעד מוסי ואהרן נבי ואביהוא וסבעין מן שיר בני אסר ויראו את אלה
 ואל ותחת רגליו כמעשה לבנות הפסיר ובעצם השמים לפתח והזית יקר
 וישלח יתחות פורסי וקריה פועבד אכן טבא ונכחזי שמיא לכרי לון
 דו ניר איה אסר ומן דונה כצנעה באין אמהא וכדאת אסמא פי אקד
 ויציל בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו ולדבחי
 פתגמיא דלית אקדים בצפרא ויכלא מדבחה בשפולי סורא ותרתא עסרי קמין
 י עפי שבטיא ד ישראל פכתב מוסי גמיע בלאם אלה ואד לך באגאא ובנא

לע

כֹּלֵי אֲכָלֵי הַשָּׂדֶה וְעַלֵי נֶקְבָא בְנֵי אִמֶּךָ לֹם יִבְעַת אַפְתָּהּ פְּנֵי עֵרֹךְ נֹר אֵלֶּה וְעַלֵי
 וְאָכְלוּ וְשִׂרְבוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַיּוֹם
 וְהָיָה שֵׁם וְאִמְרָה לְךָ אֶת־לִהְיוֹת הָאָבִן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר פָּתַכְתִּי לְהוֹרֹת
 וְאָמַר לְמֹשֶׁה סֶק לְקַדְמֵי־לְפָנֶיךָ וְהָיָה תִּמְצָאֲתִין לְךָ יֵת לְהוֹי אֲבִנָא וְאִמֶּךָ
 וְתִפְקִידֵי דְתִּדְכַתְּבִית לְשׁוֹפֵי הוֹי פִּקֵּשׁ אֵלֶּה לְמוֹסֵי אַעְעֵד אֵי אֵי אֲבָל וְקָם
 אַעְטִיךְ לֹחֵי אֲבוּהֵר וְאִשְׂרָאֵיִעַ וְאִצְאֵי אֵדִי כְתִבְתָּהּ לְאִדְכֵּהּ בְּהָא וְיִכֵּי
 מֹשֶׁה וַיְהִישֶׁע מִשְׁדָּתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרִים וְקָם מִשָּׁה וַיְהוֹשֶׁע מִשְׁדָּתוֹ
 וְסָלִיק מֹשֶׁה לְפָנֶיךָ דְאֶתְגַּלֵּי עֲלוּהֵי וְקָרָא דֵּי וְפָקֵס מוֹסֵי וַיְהוֹשֶׁע כְּאִדְמֵי
 וַעְעֵד מוֹסֵי אֵי גְבַל אֵלֶּה וְאֶל־הַקְּנֵס אִמֶּר שְׂבוּ לְנִי בְּזֶה עַד־אֲשֶׁר גִּשְׁבֵּי אֵי
 וְהִלְהֵ אַהֲרֹן וְחוּר עַמְכֶם מִיִּבְעַל הַבָּרִים יִבְשׁ אֱלֹהִים וְלִסְבִּיא אִמֶּר אֲוִרֵי־כֹו
 הַכֹּאֲעֵד דְּנִתּוּב לְוִתְכֵיךָ וְהָא אַהֲרֹן וְחוּר עַמְכֶם וְיִמֵּן דְּאִית לִיה דִּינָא יִתְקַרֵּב לְקִדְשֵׁי
 וְקָא לְאִשְׁוֹר אֲגֻלְסֵן לְנָא הֵהֵנָּה אֵי אֵן נִרְבַּע אֵיבֵם וְהוּדָא הַרְוֹן וְחוּר מַעְכֶם מִן
 לֵה אִמֶּר תְּקִדֵס אֵי־הֵמָּה וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרִי וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת־הָהָר וְסָלִיק מֹשֶׁה
 לְפָנֶיךָ וְהִפָּא עֲלֵנָא יֵת פִּוּדָא פִּעְעֵד מוֹסֵי אֵי אֲבָל פִּגְמָא אֲגִמָּאס אֲבָל וְיִכֵּי
 פְּבוּדֵי־הָהּ עַל־הָרִי סָלֵי וַיִּבְכְּהוּ הָעֵנָן שִׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בְּיוֹם הַשִּׁבְעִי
 מִתּוֹר הָעֵנָן וַיִּשְׂדָּא יִקְרָא דֵּי עַל פִּוּדָא דְּסִיפֵי־הַתְּפִיחֵי עֲנָנָא שְׁתֵּה וְסִיפֵי־הָהָר
 לְמֹשֶׁה בְּיוֹמָא שִׁבְעֵי־עָרָה מְגוֹ עֲנָנָא וְסִכָּן נֹר אֵלֶּה עַל גְּבַל סִינַי וְגִטָּאֵה אֲגִמָּא
 סָת אִאֵס וְדַעֵי בְּמוֹסֵי פִי אֵיֹס אֶסְאָבַע מִן וְסִטְט אֲגִמָּאס וּמִרָאֵה פְּבוּדֵי יְהוָה פִּא
 אֲכַלֵּת בְּרִאשׁ הָהָר לְעֵינֵי פִעַי וַיִּשְׂדָּאֵר וְהוֹיִן יִקְרָא דֵּי פִאִשָּׁא אֲכַלָּא בְּרִי
 פִוּדָא לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֵּן רוּחַ נֹר אֵלֶּה בְּנֵי אֵלֶּה פִי רֵאֵס אֲגִל בְּחִזְוֹ
 בְּנֵי אִמֶּר וַיִּבֵּא מֹשֶׁה מִתּוֹר הָעֵנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבַּעִים יוֹם
 וְאַרְבַּעַס לַיְלָה וַיַּעַל מֹשֶׁה יִבְּו עֲנָנָא וְסָלִיק לְפָנֶיךָ וְהוּוֹה מֹשֶׁה בְּפִוּדָא אֶרֶץ
 יִבְּמוֹיִן וְאַרְבַּעִין לַיְלָוִן אֵדִי דְבַל מוֹסֵי פִי וְסִטְט אֲגִמָּאס לְמָא אַעְעֵד אֵי אֲגִבֵּי אֵי
 פִּיֵּה אַרְבַּעִין יוֹם וְאַרְבַּעִין לַיְלָה פִּפְפֵּה
 וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר דְּבַל אֲלִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחֵן לִי פְּרוּמָה מֵאֵת
 אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבֹן תְּקַחֵן אֶת־תְּרוּמָתִי מִלֵּיל עֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֵשׁוּן קֶדֶד
 אֶפְרֹשׁוּתָא מִן כָּל גִּבְרֵי דִי־תִרְעֵי לְבִיָּה תִּסְבֹּן יֵת אֶפְרֹשׁוּתִי מִר בְּנֵי אִמֶּרָא
 בְּאֵן יִאֲכְדוּ לִי רְפִיעָה מִן כָּל רִגְלֵ תִּסְכּוּ נִפְסָה תִּאֲכְדוּ רְפִיעָתִי וְזֵאת תִּתְּרֵן
 אֲשֶׁר תִּקְחֵן מֵאֵתֶם זָהָב וְכֶסֶף וְנֶחֱשֶׁת וְדָא אֶפְרֹשׁוּתָא דִּתְסָבֹן מִלְּהוֹן דְּהָם
 וְכֶסֶף וְנֶחֱשֶׁת וְהָהָר אֶרְפִיעָה אֵתִי תִּאֲכְדוּהָא מִנְהֶם דְּהָב חֲרָק וְנֶחֱשֶׁת וְנֶחֱשֶׁת
 וְאַרְבָּן וְתוֹלַעַת שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְתַבְלָא וְאַרְגָּמָנָא וְצַבֵּעַ זָהָבִי וְצִוִּן וְכֹו
 וְאֶסְמָאֲגֻן וְאַרְגָּמָן וְצַבֵּעַ קְרִמָּז וְעֹשֶׁר וְמִרְעָזָא וְעֹלֵת אֵילָט מֵאֵתֶם
 וְעַלֵי

עֲדַת תַּחֲשִׁים וְעִצֵי שִׁטִּים וְכִשְׁבֵי דְרִבְרֵי מִסְמָרֵי וְכִשְׁבֵי פִּקְלוֹתָא וְאֵעִי שִׁ
 שִׁטִּין וְגִלְוִד כִּבְאֵשׁ אֲדִים וְגִלְוִד דְאֲרֵשׁ וְכִשְׁבֵי אֲסֻנֵי שִׁמֹן לְמֵאֵר בִּישְׁמִים
 לְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַקִּיָּים מִשְׁחָא לְאִנְהֵרְתָא כִּסְמָא לְמִשְׁחָה דְּבוֹרָתָא
 וְלִקְטֹרֶת בְּסִמְיָא וְדִהֵן לְאִצְאָה וְאִכְוִיָּאֵב לְדִהֵן אִמְסָה וְכִבְרָה אַעְמוּגֵי אֲבִנֵי
 שֵׁהֶם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאִפְוֹר וְלִחְשֵׁן אֲבִנֵי כִּרְלָא וְאֲבִנֵי אֲשֶׁל מוֹתָא לְשִׁלְעָא
 בְּאִפְוֹדָא וְכִהֲשֵׁנָא וְנִגְאָרָה כִּלְלֵר וְנִגְאָרָה נִעָאֵס לְאִצְרָה וְלִלְבָדָה וְעֵשֶׂן
 לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁבְנֵת בְּתוֹכֶם וַיַּעֲבִדוּן קִדְמֵי מִקְדָּשׁ אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל שִׁבְנֵתִי בִּיְהוֹיִן
 וַעֲנֵעוּ לִי מִן גְּמִיעַ דִּי־ךָ מִקְדָּשָׁא אֲסִכָּן נֹרִי פִי מֵא בִּינְהֵם כִּכְל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר
 אֹתְךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל־כֵּלָו וְכֹן תַּעֲשׂוּן כִּכְל דִּיאֲנָא מִחוּד יִתְךָ
 יֵת דְּמוֹת מִשְׁכַּנְךָ דֵּת דְּמוֹת כָּל מְנוּהֵי־יִצְחֵן תַּעֲבִדוּן כְּגִמִיעַ מֵא אֲנָא מוֹדִיךָ מִן
 שִׁכְל אֲמִסְבָּן וְשִׁכְל גְּמִיעַ אֲנִיתָה כְּדָאֵר תַּעֲנֵעוּן
 וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן עִצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים וְחִצֵי אֲרִיִּן וְאִמָּה
 וְחִצֵי רַחֲבֵן וְאִמָּה וְחִצֵי קִמְתֵי וַיַּעֲבִדוּן אֲרוֹנָא דְאֵעִי שִׁטִּין תְּרִתִּין אֲמִין וְפִלְגָא
 אֲרִכִּיָּה וְאִמָּתָא וְפִלְגָא וְאִמָּתָא וְפִלְגָא רֹכְמִיָּה וַיַּעֲנֵעוּן צְנִדוּקָא מִן
 כִּשְׁבֵי אֲסֻנֵי דְרֵאֲשֵׁיךָ וְנִצָּה טוֹלָה וְרֵאֲשֵׁי וְנִצָּה עַרְצָה וְרֵאֲשֵׁי וְנִצָּה סִמְכֵי
 וְצִפִּית אֲתוֹן זָהָב טוֹהֵר מִבֵּית וּמְחוּץ תַּעֲפֵנּוּ וְעֹשִׂית עֲלֵיךָ זָהָב קִבִּיבִי וְתַחֲפִי
 יִתִּיָּה דְהָב דְכִי־מִגִּין וְכִזְבָּרָא תַּחֲפִיכֵיהֵן תַּעֲבִיד עֲלֵיהֵן זָהָב סָחוּר סָחוּר
 וְגִשְׁה בְּדָהָב טָיִף מִן דָּאֲכָל וּמִן כָּאֲרָג וְאִצְנַע עֲלֵיהֵן זָנָא מִן דְּהָב מִקְתֵּד־יִרְאֵ
 וַיַּעֲקֵת לֹו אַרְבַּע טַבַּעֹת זָהָב וְנִתְתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתֵיךָ וְשִׁמְתִי טַבַּעֹת עַל־צַלְעֵן
 הָאַחַת וְשִׁמְתִי טַבַּעֹת עַל־צַלְעֵן הַשְּׁנִיָּת וְתַתִּיר לִי אַרְבַּע עֲזָקִין זָהָב וְתַתִּיר עַל
 אַרְבַּע זֵיתֵי־הַתְּרִתִּין עֲזָקִין כָּל כְּסֻדִּיָּה חֲדָשׁתִּין עֲזָקִין עַל כְּסֻדִּיָּה תִּלְלָא וְעַבֵּ
 לֵה אַרְבַּע הִלָּק מִן דְּהָב וְאֲבַעֲלוּהָ פִי אַרְבַּע נְהָאֵתָה חִלְקִתִּין מִן גִּאֲנָבָה אֹאחֵד
 וְחִלְקִתִּין מִן גִּאֲנָבָה אֲתָאֲנִי וְעֹשִׂית בְּדִי עִצֵי שִׁטִּים וְצִפִּית אֲתֶם זָהָב וְתַעֲבִיד
 אֲרִיִּי־דְאֵעִי שִׁטִּין וְתַחֲפִי יִתְהוֹן דְּהָבָא וְאִצְנַע דְּהוּקָא מִן כִּשְׁבֵי אֲסֻנֵי וְגִשְׁהָ
 כְּדָהָב וְנִבְאֵת אֲתֵהֶבְדִים טַבַּעֹת עַל צַלְעֵת הָאַחַת לְשֵׁאת אֲתֵהֶבְדִים בְּהֵם
 וְתַעֲלֵל יֵת אֲרִיִּיָּהָ בְּעֹזְקָתָא עַל כְּסֻדִּי אֲרוֹנָא לְכַסְלֵי יֵת אֲרוֹנָא כְּלָוִן וְאֲדִכְל
 אֲדִהוּקָא פִי אֲחִלָּק עֲלֵי גִאֲנָבֵי אֲצִנְדוּקָא לְחַמֵּל בְּהָא טַבַּעֹת הָאַחַת וְהֵן תַּבַּעִים
 לֹא יִקְרֹוּ מִמֶּנּוּ כְּעֹזְקָת אֲרוֹנָא יִתְהוֹן אֲרִיִּיָּהָ לֹא יַעֲדוּן מִלְּהֵו וְתִקִּים אֲדִהוּקָא פִי
 חִלָּק אֲצִנְדוּקָא לֹא תִזוּל מִנְהֵ וְנִתְתָּה אֲלֵהֶבֶן אֲתֵהֶבְדִים אֲשֶׁר אֲתֵן אֲרִיִּי־
 וְתַתִּין כָּאֲרוֹנָא יֵת סֵהֶרְתָּא דְאֵתִין לְךָ וְאֲבַעֲלֵן פִי אֲצִנְדוּקָא אֲשֶׁהֶאֱדָה אֵי
 אֲעִטִּיבְהָ וְעֹשִׂית כְּפֹרֶת זָהָב טוֹהֵר אֲמִתִּים וְחִצֵי אֲרִיִּיָּה וְאִמָּה וְחִצֵי רַחֲבִיָּה

לכ"ח

ותעביד כפרתא דהב דכיתרתין אמין ופלגא ארכה זאמתא ופלגא פתיה וא
בשאת מן דהב טאין דראעין ונצה טולה ודראע ונצה ערצה וועשית שנים פרבין
זהב מקשה מעשה אדם משני קצות הכסף ותעביד תרין כרובין דהב נבד
תעביד יתהוין מתרין כסרי כפרתא ואצנע כרובין מן דהב מצמתיין תצנעה
מן טרפי אגשא ונעשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מהפפרת
תעשו את הכרובים על שני קצותיו ותעביד כרובא חד מסטרא מכא וכרובא חד
מסטרא מכא מן כפרתא תעבידון ית כרובא על תרין סטרוהי ואצנע כרובא
מן דדי אטרה וכרובא מן דדי אטרה מן פס אגשא תצנע שכרובין מן טרפיה ויהי
הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת ופניהם איש אל אחיו
הפפרת יהיו פט הכרובים ויהיו כרוביא פריסין גד פיהוין לעלא מטלך בגד פיהוין על
כפרתא זאמיהוין חד לקביל חד לקביל כפרתא יהיו אפי כרוביא ויכונא אפי כרובין
באסטין אגנחתהמא אפיה ומצללין בהא עלי אגשא ויגוהמא אואחד אי אכר
ואי אגשא תכון ויגוהמא ונתת את הפפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ תכנין
את העדת אשר אתן אליך ותתין ית כפרתא על ארונא מלעלא זכארתא ותתין
ית סהדותא דאתין לך ואגעל אגשא עלי אצטוק מן פוק בעד מא תבעל פי אצטוק
אשהאדה אדי אעטיבהא ונעודתו לך שם ודברתי אפך מעל הפפרת מבין שני
הכרובים אשר על ארון העדות את פד אשר אציה איתך אל פפי וישראל ואזמין
מימדי לך תמין אמליל עמך מעלוי כפרתא מבין תרין כרוביא דעל ארונא דסהדותא
ית כל דאפקיד יתך לות בני ישראל פאחצרך הנאר זאכאטבר מן פוק אגשא מן
בין שכרובין אדי עלי צדוק אשהאדה בגמיע מא אמרך בה לא בני אסרא יכ

ועשית שרון עצי שפים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו וזרעביד
פתורא דאעי שפויין תרתין אמין ארכיה זאמתא פתיה זאמתא ופלגא רומיה
ואצנע מאידה מן כשב אנט דראעין טולה ודראע ערצה ודראע ונצה סמכה
וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ותחפי יתיה דהב דכיתרתעביד ליה
זר דהב סח סח וגשהא כדהב כלא ואצנע להא זיגא מן דהב מסתדירא ועשית
לו מסתת טמח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב ותעביד ליה גדנפא רומיה
פשא סח סח ותעביד זיר דהב לגדנפיה סח סח ואצנע להא האפה מקדאר
קבצה מסתדירא ואצנע זיגא מן דהב לחאפתהא מסתדירא ועשית לו ארבע
טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע האפות אשר לארבע רגליו ותעביד לו
ארבע עזמין דהב זתתין ית עזקתא על ארבע זיתא דלארבע רגליו וצב להא

ארבע חלק מן דהב ואגעל אהלך פי ארבע אזואיא אתי באיזא ארבע א
ארגל הא לעמות המכרות מהין הטבעות לבנים לבדים לשאת אתה שנתין
לקביל ברומא יהיו עזקתא דאתרא לארביהא למפל ית פתורא אמאס א
אחאפה תכון אהלך מכאנא לאדוק ליהמל בהא ועשית את הכרובים עצי שפים
וצפית אתם זהב ונשא גם את השלחן ותעביד ית ארביהא דאעי שפויין
ותחפי יתהוין דבא דיהוין לפלין בהוין ית פתורא ואצנע אדוק מן כשב אנט
וגשהא כדהב לגמל בהא אמאידה ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקותיו
אשר יקר בהן זהב טהור תעשה אתם ותעביד כגסוהי וכזכוהי וקסוהי תיר
זמילתיה דיתנכר דהב דכיתרתעביד יתהוין ואצנע קצאעהא ודרגהא
ומד אהנהא ומד אענהא אתי תגטא בהא מן דהב כלא תצמעהא ונתת על
השלחן לחם פנים לפני במיד ותתין על פתורא לחים אפוא קדמי תרדיה
ואגעל עליו אכאידה כבזא מווגהא בין ידיו דאימא

ועשית מנחת זהב טהור מקשה תעשה המנחה ירבה וקנה גביעיה כפתוריה
ופרחיה ממנה יהיו ותעביד מנחתא דהב דכיתרתעביד מנחתא שדה
וקנה כלי הא הזהרהא ושוי טהורא מנה יהיו ואצנע מנחה מן דהב כלא
מצמתה תצנעהא ארבעה וקבחה וגאמאתהא ותפאפיהא וקאסנהא
מנהא יכונו ועשה קנים יצאים מצדה שלשה קב מנחה מצדה האחד
ושלשה קני מנחה מצדה השני ושתי קני נפקין מסטרהא תלתה קני מנחה
מסטרהא דוד ותלתה קני מנחה מסטרהא תנינא סת קצבאת כארגאת מן ג
גאנכהא תלת קצבאת מן גאנכהא אואחד ותלת קצבאת מן גאנכהא אגני
שלשה גבעים משפלים בקנה האחד כפתור ופרח ושלושה גבעים משפלים
בקנה האחד כפתור ופרח מן שלשת הקנים היצאים מן המנחה תלתה כלידין
מצדדין בקנהא חד חזר ושלוש תלתה כלידין מצדדין בקנהא חד חזר ושלוש
כין דשתה קני דנפקין מן מנחתא ג גאמאת מלווחאת פי כל קצבה ספאחר
וססה כדאר לאסת אקצבאת אכארגאת מנהא ובמנחה ארבעה גבעים
משפלים כפתוריה ופרחיה ובמנחתא ארבעה כלידין מצדדין חזרהא
שושנהא ופי אמנחה ארבע גאמאת מלווחאת ותפאפיהא וקאסנהא
מנחה כדת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת
שני הקנים ממנה שלשת הקנים היצאים מן המנחה וחזר תלות תלין קנין

לכס

ארבע

דמנה לשתה קנין דנפקין מן מנהא ותפאחה תחת כל קצבתין מנהא כדאך
לאת לקצבאת אכארגאת מנהא כפתריהם וקנתם ממנה יהו כלל מקשה
אחת זבג פהא הזוריהון וקניהון פנה יהוין כללה נבדא חדא דדהב דכי ותפאט
הוא ומאסנהא מנהא יכוננו כללה מצמתה ואחדה מן דהב טאך ועשית את
נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבד פניה ותעבד ית בתינו
עבדית דליק ית בוציעהא ויהוין מנהאין על קבל אפוא זאצנע להא סבע
פאדי תסרג סרגתא תצי אי גהה וגההא ובלקחיה ומחלתיה זבג פהור
זבג פהור ומחלתיהא דדהב דכי וכלבאתהא ומבאמרהא מן דהב טאך פכר
זהב פהור ועשה אתה את כל הכלים האלה ככדא דדהב דכא יעבד ית
ית כל מנהא האין מן סדה דהב טאך יצנעהא וגמיע חדה אנהו נראה ועשה
פלבניתס אשר אתה סדה פהר וחזי זעבד עזמות חוהא דאת מתחזי כפול
ואנער דאך ואצנע כשכלה אדי אנת מורא פי אנבל

ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משור
ותכלת וארגמן ותלעת שני פרבים מעשה חשב תעשה אתם וית משכלת
תעבד עשר יריעת בויז שיזיר ותכלת וארגמן וצבע זהודי צורת כרובין
עובד אופן תעבד יתהון ואצנע דאת אמסכך עשר שקאק מן עשר משור
ואסמאנגון וארגמן וצבג קרמז צורה צנעה הארך תצנעהא אנהו חזיעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מהרה
אחת לכל היריעת ארבע יריעתא חדא עמדין ותמע אמין ופתא ארבע אמין
יריעתא חדא משחתא חדא לכל יריעתא מול כל שקה תבאניה ועשר
דואע וערצהא ארבעה אדרע מסאחה ואחדה לגמיע אשקאק חמש היריעת
תהוין חבדת אשה אל אחתה וחמש יריעת חבדת אשה אל אחתה חמש
יריעת יהוין מלפני חדא עם חדא חמישי יריעת מלפני חדא עם חדא כמס
שקאק תכון מבייטה ואחדה מע אכרי וכמס שקאק מבייטה ואחדה מע
אכרי ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחבדת וכן תעשה
כשפת היריעה הקיצוץ במחבדת השנית ותעבד ענובין דתכלתא ער ספתא
יריעתא חדא מסטרא בית לופי כיון תעבד כפתא יריעתא כפתא בית
לופי תכלת ואצנע עלי מן אסמאנגון פי האשיה אשקה ואחדה אטל מן
אמתאפה וכדאך אצנע פי האשיה אשקה אמתאפה אתאניה חמשים ללאת

תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה מקצה היריעה אשר במחבדת
השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה חמשי ענובין תעבד ביריעתא
חדא וחמשי ענובין תעבד כפתא יריעתא דבית לופי תכלת מלפני ענובין
חדא לקביל חדא כמסין ערוה תצנע פי אשקה ואחדה וכמסין ערוה תצנע
פי סרת אשקה אמתאפה אתאניה ותכך לערי מתקאבלה ואחדה מע אכרי
ועשית חמשים קרסי זבג וחבדת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה
המשכן אחד ותעבד חמשי ענובין דדהב ותלפית ית יריעתא חדא עם חדא
כפתא ויהי משכלת חדא ואצנע כמסין שיצץ מן דהב וולף אשקאק ואחדה
מע אכרי כלשיצץ ויציר למסכן ואחדה ועשית יריעת עדים לאהל על
המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם ותעבד יריעת דמעזיל כפתא על
משכנא חדא עמדין יריעת תעבד יתהון ואצנע שקאק מן מדעזא כבאא ערי
למסכן אחדי עשר שקה תצנעהא אנהו חזיעה האחת שלשים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האחת סדה אחת לעשתי עשרה יריעת ארבע יריעתא
חדא תלתון אמין ופתא ארבע אמין יריעתא חדא משחתא חדא חדא עמדין
יריעת מול כל שקה תלאתין דואע וערצהא ארבעה אדרע מסאחה ואחדה
לאחד עשר אשקה וחבדת את חמש היריעת לכד ואת שש היריעת לכד
וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל ותלפית ית חמישי יריעת
לחוד וית שית יריעת לחוד ותיעות ית יריעתא שתיתיתא לקביל אפי משכלת
וכייט לכמס אשקאק עלי חדה ולפת אשקאק עלי חדה ואתי אשקאק
אסאדסה אי מא ילי זגה לכבא ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה
האחת מקצה בחבדת וחמשים ללאת על שפת היריעה החבדת השנית
ותעבד חמשי ענובין על כפתא יריעתא חדא כפתא בית לופי ית חמסין
ענובין על כפתא יריעתא דבית לופי תכלת ואצנע כמסין ערוה פי האשיה
אשקה אמתאפה וכמסין ערוה פי האשיה אשקה ואחדה אמתאפה אתאניה
ועשית קרסי נחשית חמשים והבאת את הקרסים ללאת וחבדת את האהל
והיה אחד ותעבד פרפין דנחש חמשי ותעיל ית פרפין בענובין ותלפית
ית משכלת ויהי חדא ואצנע כמסין שיצץ מן נחאס ואדכל שיצץ פי אערא
ולף אכבא ויציר ואחדה וסרה הערת ביריעת האהל חזי היריעה העדמת
תכרה על אחלי המשכן וסרהא דיתור ביריעת משכלתא פלבנות יריעתא

למסכן

וכמס

דיתרא תמרה על אחורי משכנא ואתכל אפאצל מן שקאק אכנא וזו נצח
 אשקה אפאצלה תסבלהא אי מוכר אמכין והאמה מזה והאמה מזה בעדה
 בארר זרועת האהל יהיה פרום על צדי המשכן מזה וזו לבסוף ואמר
 מלא זאמתא מלא בדידך באורך זרועת משכנא יהי כריח על ספרי משכנא
 מלא ומלא לכסותיה וזרוע מן ההוא וזרוע מן ההוא אפאצל מן טול
 אשקאק יבון מטבלא עלי באנבי אמכין מן ימנה ויסדה לזביוהו ועשית מבסר
 לאהל ערת אולם מאדמים ומבסר ערת תחשים מלמעלה ותעביר הופא
 למשכנא דמשכי דברי מסמכי וחופה דמשכי ססגולא מלעילא ואתצבע
 גטאא ללמכין מן גלוד גבאש אדים וגטאא מן גלוד דארש מן פוק
 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים ותעביר את דפא למסכנא
 דאעו שפין קימין ואצנע אתכאתג לאמכין מן כשב אסנט קאימא עשר
 אמות אדר הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד עקר אביו
 ארכא דדפא זאמתא ופלגות אמתא יתא דדפא חד טול כל תכתנא
 עשרה אדרע וזרוע ונעה ערצהא שתי זרות לקרש האחד משלם
 אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן תרין צירין לדפא חד
 משלכין חד לקביל חד בין תעביר לכל דפי משכנא ולהא ציראן מלן
 אההמא באיזא אכר כדאר תצנע בגמיע תכאתג אמכין ועשית
 הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגפה תימנה ותעביר ית דפא
 למשכנא עשרין דפין לרוח סובל דרומא ואצנע תכאתג אמכין ע
 תכתנה מן גהה מהב אגובי וארבעים אדני כסר תעשה תחת עשרים
 הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת
 הקרש האחד לשתי ידתי וארבעין סמכין דכסה תעביר תחות עקר
 דפין תרין סמכין תחות דפא חד לתרין ציריהו ותרין סמכין תחות דפא
 חד לתרין ציריהו וארבעין קאעדה מן פצה תצנעקא תחת לעשר
 אתכתנה קאעדתאן תחת כל תכתנה לציראהא ולצלע המשכן ואת
 לפאת צפון עשרים קרש ולסטר משכנא תנינא לרוח צפונא עקר
 דפין ולגאנב אמכין אתאני מן גהה מהב אשמי עשרין תכתנה ואת
 אדניהם כסר שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
 האחד

האחד וארבעין סמכיהו דכסה תרין סמכין תחות דפא חד לתרין סמכין ת
 תחות דפא חד ולהא ארבעין קאעדה מן פצה קאעדתאן תחת כל תכתנ
 וצירכתי המשכן ומה תעשה ששה קרשים ולסיפי משכנא מערבא תעביר
 שתה דפין זפי מוכר אמכין גרנא תצנע סת תכאתג ושני קרשים תעש
 למקצעת המשכן בירכתיס ותרין דפין תעביר לזות משכנא בסופהו
 ותכתנתאן תצנע פירכני אמכין פי אזאונתין ויהיו תואמס מלמפה ויחדו יהיו
 על דאשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו ויד
 מכוזין מלרע ויחדא יהוון מכוזין על לישתהו בעזרתא חדא פין יהיו לתרין יהוון
 לתרתין זנין יהוון ותכון מעתדלה מן אספל וגמיעא תכון מעתדלה מן פוק בחלק
 ואחדה כדאר יכון לארכנין כליהמא ויהיו שמנה קרשים ואדניהם כסר ששה
 עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד
 ויהוון תמניא דפין דסמכיהו דכסה ישתת עקר סמכין תרין סמכין תחות דפא
 חד ותרין סמכין תחות דפא חד פתציר תמאן תכאתג וקואערהא מן פצה
 עשר קאעדה קאעדתאן תחת כל תכתנה ועשית בריהם עצי שטים
 חמשה לקרשי צלע המשכן האחד ותעביר עברי דאעו שפין חמשה
 דדפי סטר משכנא חד ואצנע אמהאג מן כשב אסנט כמסה לתכאתג
 אמכין באנב אמכין אואחד וחמשה בריהם לקרשי צלע המשכן ושנית וחמשה
 בריהם לקרשי צלע המשכן לעבתים ימה וחמשה עברי דדפי סטר משכנא
 תנינא וחמשה עברי דדפי סטר משכנא ילפתהו מערבא וכמסה אמהאג לתכאתג
 אמכין אמכין אתאני וכמסה אמהאג לתכאתג גאנב אמכין לאזאונתין פי אגרב
 תכתנה תמין בתוך הקרשים מבלח מן הקצה אל הקצה דעברא מעייעארה כגו
 פיא מעברי מן סיפי לסיפיו ולמהג אאוסט פי גות אתכאתג נאפד מן אטרות אי
 אטרות ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב כתיס לבריהם
 ואת דפא תחפי דהבא דית עזרתהו תעביר דרבה
 אתרא לעבריא ותחפי ית עבריא דהבא וגש אתכאתג כדהב ואצנע חלקהא מן דהב
 לאמהאג וגש לאמהאג איצא כדהב וותקמת את המשכן כמשפטו אעד
 ואת דפא תחפי ותקיס ית משכנא כה לכתיה דאתהו יתא כפולתא ואת
 ותחפי ית אוריהא פי אגבל
 ושני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

לכ

מאה ארבע עמודיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
וכדאר פי גהה אשמה פי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
עשרה מן נחאס וזראפי

מאה ארבע עמודיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה

אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
אמין עמודיהו עשרה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
עמדה עשרה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
זפתא דרתא לרוח קדומא מדחא המשיך אמין וערץ אצדארק מן גהה אשמה
כמסין דראע וחמש עשרה אמה קלעים לכתה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
וחמיש עשרה אמין קדדיא עבדא עמודיהו תלתה עמודיהו תלתה מנהא כמסיהו
דראע קלוע ללבס עמדהא תלתה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה ולעבדא תליתא חמיש עשרה
עמודיהו תלתה עמודיהו תלתה וללבס אתאני קלוע כמסיהו עשר דראע עמדהא
תלתה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
שני ושש משזר מעשה דקס עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה ולתה ע דרתא
פרסא עמודי אמין דתכלא וארגווא וצבע זהורי צבוי שיזר עובד ציור עמודיהו
ארבעה עמודיהו ארבעה ולבאב אצדארק ספר פולה עשרה דראע מן אסמא
וארגווא וצבוי קרבז ועשר משזור ולה עמד ארבעה וקמחיהו עמודי עשרה
עמודי החצר סבב מחשקים לסת וויהם נסת ואדניהם נחשת כל עמודי דרתא
סח סח מכבשין כסח וויהו סח עמודיהו דתכלא צמיע עמד אצדארק מסת דרתא
מסלייה פצה וזראפניה פצה וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
חמישים בחמישים וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
מאה אמין זפתא חמישין בחמישין דומא חמיש אמין דבוי שיזר עמודיהו דרתא
פול אצדארק מאיה דראע וערצה כמסין בלמסין וקמחיהו עמודי עשרה מן עשר
משזור וקמחיהו עמודי עשרה וקמחיהו עמודי עשרה
יתדת החצר נחשת לכל מני משכא בכל פלחניה בכל סלחניה בכל סלחניה בכל סלחניה
דנחשא ופאיר אניה אמסין אתי פי גמיע כדמתה וגמיע אותה וזרת דרתא
אצדארק מן נחאס

ל' ספרים שיש בו 120

תורה

דכא בתישא לאהרא לאלהא בועינא תדידא זאנת פמר בני אסראיל א
ואתוך ברהו דית צאמ מדקוק לאא צאה לתסרג בה אסרג דאומא באהל מועד
מחויז לפרכת אשר על העדות ישרה אתו אהרן ובניו מערב עד בכר לפני יתה זפת
עולם לדתם מאת בני ישראל במשכן זמנא מברא לפרכתא דעל סלחניה סרג
זתיה אהרן ובניו מרמשא עד צפרא קיי קיס עלס לדריהו מן בני ישראל מן צפרא
אמחצה פי כארג אסגם אדי עלי אשהאדה יצדה הרון ובניה מן אעשי אי אעצאה
בין ידי אלה רסס אדהר לאבאדם מן בני אהל

ואתה הקרה
אלה את אהרן ואיתפניו אתו מתוך בני ישראל לכהנול אהל נדב ואניה
אלעזר ואיתמר בני אהרן ואת קרוב ליתך ית אהרן אחור וית בנוהי עמיה מכו בני
יששכר שמשא קדמי אהרן נדב ואביהוא אעזר ואיתמר בני אהרן ואנת איצד
פקדס איר הרון אכר ובניה מעה מן בין בני אהל ליאמו לי הרון נדב ואניהוא אעזר
ואיתמר בניה ועשית בגדי קדש לאהרן אחור לבגוד ולתפארת ותעביד לבושי
קדשא לאהרן אחור לקר ולתשבהא ואצנע תיאב קדס להרון אכר לנראמה ופכר
ואתה תפיר אל כל חכמי לב אשר מלאתו רוח חכמה ועשית את בגדי אהרן לקדשו
לכהנול ואת תמליל עם כל חכמי לב דאשלימית עמיהו רוח חכמה דיעבדו
זית לבושי אהרן לקדשותיה לשמשא קדמי ואנת כלס כל חכיס אכמת פיה עלס
רוח אכמה אן יצנעו תיאב הרון לתקדיסה ליאס ליו ואלה ספגדים אשר יעשו חשן
ואסוד נמשל ובתנת השבץ מצנפת ואכנט ועשית בגדי קדש לאהרן אכר ובניו
לכהנול ואת לבושי דיעבדו חשלא ואיפודא ומעילא וכתונתו מרמצן מצנפת
והמשנן דיעבדו לבושי קדשא לאהרן אחור ולבנוהי לשמשא קדמי וזהו אתאב
אדי יצנעוהא בדה וצדה וממטר ותונה מושאה ועמאמה וזלאר ויצנעו תיאב
קדס להרון אכר ולבנה ליאמו ליו והס יקחו את האב ואת תכלת ואת הארגווא
ואת הצפת ושני ואתם שש ואלק יסבון ית דהפא ית תכלא ית ארגווא וית עבט
זהורי ית בוצא והס יאכרו אהב ואסמאנגווא וארגווא וצבוי אקמזו ויעשו

למס

ועשית את האפוד אהב תכלת וארגווא תלעת שני ושש משזר מעשה חשב ויעבדו
ית איפודא דהבא תכלא וארגווא וצבע זהורי צבוי שיזר עובד אמין ויצנעו
צדה מן דהב ואסמאנגווא וארגווא וצבוי קרבז ועשר משזור צבוי חשן ויעבדו
בתנת הברת יהיה לו אל שני קצותיו ויכר תרין כתפין משפין יהוה לית ית תרין

ספרוהי ויתלפה ולהא גיבאן מכי טאן תכוון עלי טרפיהא ויחשב אפרתו אשר
עליו כמעשהו מכוון יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר וזמין תקוויה
דעלוי כעובדיה כויה יהי דהבא תכלא וארגנא ועבע זהורי וזבץ שזיר ושפשא
אצדרה אדי עליה כענעתהא יכוון מתלהא מן דהב ואסמאנגון וארגו וצנג קרמז
ועשר משזר ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ותסב
ית תרתין אבני ברלא ותגלוה עליהון שמות בני ישראל וכד חגרי כלור ואנקש
עליהמא אסמא בני אסמא ל ששה משתתם על האבן האחת ואת שמות הששה
הנותרים על האבן השנית כתולדתם שמה משמהתהון על אבנא הדא וית שמות
שמה דאשתאח על אבנא תנייהא כתולדתהון סתה סנהא עלי אהר אוחד
ואסתה אסמא אבאקיה עלי אהר אתאני כתיאידהם מעשה חרש אבן פרצור
התם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מספת משבצות זהב תעשה
אתם עובד אומן אבן פבא כתב מפרש בגלה דעזקא תגלוה ית תרתין אבניא על
שמות בני ישראל וישקע ומרמזין בדהב תעביר יתהון צנעה פרט אגור כנקש
אפאתם תנקש עלי אהרין אסמא בני אסר ואצנעה תחיטבהא עיון מן דהב
ושמות את שתי האבנים על פתפת האפד אבני זבדון לבני ישראל ונשא אהל
את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזבדון ותשזי ית תרתין אבניא על כתפי
איפודא אבני דברלא לבני ישראל ויטול אהל ית שמותהון קני על תרין כתפיהו
לדברלא וציר אהרין פי גיב אצורה הבאה דבר לבני אסמאיל ויחמל הרין
אסמאיהם בין ידי אלה עלי בתפיה דכרא

ועשית משבצת זהב ותעביר מרמזין דדהב ואצנע עיון
מן דהב ושתי שד שדרת זהב טהור מגפלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה
את שר שדרת העבתת על המשבצת ותרתין תבין דדהב דכני מתחמך תעביר יתהון
עובד גדילו ותרתין תפניא גדילתא על מרמזתא וסלסלתין מן דהב פאץ
מעדתרתין תצנעהמא צנעה צפר ועלך אסלסלתין אמצפורתין עלי אעיון
ועשית חשן משפס מעשה חשב כמעשה אפד
תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו ותעביר חשן
דינא עובד אומן כעובד איפודא תעבדיה דהבא תכלא וארגנא ועבע זהורי
זבץ שזיר תעביר יתיה ואצנע בדנה מהיאה צנעה האדק כצנעה אצדרה
מן דהב ואסמאנגון וארגמן וצבג קרמז ועשר משזר תצנעהא רבוע יהיה

כפול זהב ארפו וזרת רחבו מרבע יהי עית זרתא ארפיה וזרתא ספדיה ויאכונ
מרבעא מצאענא טולהא שבר ועדצוה שבר ומלאת בו מלאת אבן ארבעה
טורים אבן טור אדם פטרה וברקת הסור האחד ותשלים ביה אשרכות אצנא
ארבעה סודין דאבן פבא סדרא קדמאה סמקן דהון וברקן סדרא חד ואצנע פיהא
ארבעה סטור מן נצאס אגור אסטר אול יאקות אחמר וצמר ואצפר והטור
השני נפר ספור ויהלם וסדרא תנינא אצמרגדן שבזיז וסבה לוס ואסטר אתאני
כחלי ומהא ובהרמאן וזטור היטלישי לשם שבו ואחלמה וסדרא קנבור
טרקיא דעין עבלא ואסטר אתא גזע וסבה ופירוזג והטור הרביעי פרשיש ושום
וישקה משבצים זהב יהיו פמלונאתם וסדרא רביעאה כלוס ימא וברלא ופנתירי
מרמזין בדהב יהון כאשלמותהון ואסטר אראבע אסרק וכלור ויסה ותכוון מעיניה
בדהב פי נצאמהא והאבנים תהיון על שמות בני ישראל שמים עטרה על
שמותם פתוחו חותם איש על שמו תהיון לשני עשר שבטין ואבני אהרין יעל
שמות בני ישראל תרתא עמרי על שמותהון כתב מפרש בגלת דעזקא גבר על
שמויה יהיון לתדי עמר שבטין ולתכוון עלי אהגארה אסמא בני אסר אד הי אתני
עשר נציר אסמאיהם כנקש אפאתם אסס כל ואחד עלי חגרה תכוון לאתני עשר
כבט ועשית על החשן שרשית בגלת מעשה עבת זהב טהור ותעביר על חשנא
תבין מתחמן עובד גדילו דדהב דכני ואצנע לל בדנה סלאפל מעתלה צנעה
צפר מן דהב טיץ ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעות על
שני קצות החשן ותעביר על השלל תרתין עזקן דדהב ותרתין תרתין עזקתה
על תרין סטרי השלל ואצנע להא חלקתין מן דהב ואבעלהמא פי טרפיה
ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן ותרתין ית תרתין
גדילו דדהב על תרתין עזקתא כספדי השלל ועלך אצפירתין אלהב על
אחלקתין אתי פי טרפיה אבדנה ואת שתי קצות שתי העבתת תכוון על שתי המשבצת
ונתתה על פתפת האפד אל מול פניו וית תרתין גדילו דעל תרין סטרוהי ותרתין על
תרין מרמזתא ותרתין על כתפי איפודא דקביל אמוהי וטרפיה אצפירתין אהרותן
תעלהמא עלי אעיון פתציר עלי גיב אצדרה מן מקדמהא ועשית שתי טבעת
זהב ושמות אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביה
ותעביר תרתין עזקן דדהב ותשזי יתהון על תרין ספדי השלל על פתיה דאצנא
דאיפודא דכני ואצנע איצא חלקתין מן דהב ואבעלהמא פי טרפיה אבדנה באשתתא

מכנס

אתי אי באב אצדקה מן דאכל ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפתי האפוד מלבוש ממול פניו לעמת מהפדתו ממעל לחשב האפוד והתעביר תרתין עזקן דהב זרתין יהיון על תרתין כתפי אמודא מלכע מלכביל אפודי לקבל בית לפי מעלוי המין אפודאי ואצנע איצא חלקתין מן דהב ואבעלהמא באיזא גיבי אצדקה מן אספל מומא ילי וגההא אמאס תליפהא פוק שעשגהא ויר פסואת החשן מטבעתו אל טבעת האפוד בפתי תכלת להיות על חשב האפוד ולא יחזיק הרשען מעל האפוד ויהיון את השטא מעזקתיה לעזרת אפודא בחוטא דתכידתא דמהו על המין אפודא ולא יתפרק השטא מעלוי אפודא ויהבנותהא מן חלקהא אי חלק אצדקה בסלר מן אסמאנגון חתי תציר פוק ששגהא ולא תזול ענהא ונשגא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזבול לפני יהוה תמיד ויטול אהרן ית שמות בני ישראל בחשן דינא על לבו במיעויה לקדש לדברלא לט תדיחא ויהמל הרון היאת בני אסר פי אכדנה אמאיא על צדקה פי דבולה אקדס דכרא בני ידי אלה דאימא ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת הממים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את המשפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד ונתת בחשן דינא ית אורא ית תומיא יהיון על לבא דאהרן במיעויה לקדש ויטול אהרן ית בני ישראל על לביה קי תדיחא ואבעל פי אכדנה אמאיא אנואר ויצחאיה ויכון עלי צדק הרון פי דבולה בין ידי אלה ויהמל הרון היאת בני אסר עלי קלבה בין ידי אלה דאימא

ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת ותעביר ית מעיל אפודא גמור תכלא ואצנע ממטר אצדקה צנעה חאיר גמולה מן אסמאנגון והיה פידאשו בתוכו שפה והיה לפיו כביב מעשה ארנב כפי תחרא יהוה לו לא יקדע והיה פומיה פפיל לגייה תורא יהוה מכה לפומיה סח סח עובד מהיכפוס שריון יהוה ליה דלא יתבצע ויכון פאה אדי הו ראסה פי וסטה וחאשיה תחט בה מסתדירא צנעה חאר כפס אדרע יציר לה ללא יתפרק ועשית על שגליו רמני תכלת וארצבון ותולעת שני על שגליו סביב ופעמני זהב פתוכים סביב ותעביר על שפולוהי רמוני תכלא וארצבון וצבעהו דעל שפולוהי סח סח וזקין דהב בני יהוה סח סח ואצנע פי דילה רמאמין מן אסמאנגון וארצבון וצבב קרמז פי דילה מסתדירא ובלאבר מן דהב פי מא בינה מסתדירא פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שגליו המעיל סביב וצבא דהבא המולא וצבא דהבא ורמולא על שפולו מעילא סח סח וצבב

מן דהב ורמאנה גלגל מן דהב ורמאנה פי דיל אמוסטר מסתדירא ונתתה על אהרן לשדרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ונצאתו ולא ימות ויהי על אהרן לשמשא וישתמע קליהבמיעויה לקדשא קי וכמפקיה ולא ימות ויכון עלא הרון אד יבדס ויסמע צותה פי דבולה אקדס בין ידי אלה ופי כרהגה ולא יהרר

ועשית ציץ זהב פהוד ופתחת עליו פתחי חתם קדש ד ליהוה ותעביר ציץ זהב דכי ותגלות עלוהי כתב מפרש קדש לוי ואצנע עצאבה מן דהב כאץ ואנקש עלוהא בנקש אבתם קדש לוי וישמת אתו עלפתיד תכלת ויהי על המצנפת אל קול פני המצנפת יהוה ותשוי יתיה על חוטא דתכידתא ויהי על מצנפתא לקביל אפי מצנפתא יהוה ושרהא בסלר אסמאנגון ותכודון אעמאמ מן מקדמהא והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקד ישו בני ישראל לכל מתנת קד שיהם והיה על מצחו תמיד ורצון להם לפני יהוה ויהי על בית עינוהי דאהרן ויטול אהרן ית עזרת קדשיא דיהוד שיון בני ישראל לכל מתנת קדשיהוון ויהי על בית עינוהי תדיחא לרעוא להון קי ותכון עלי גבהה הרון אד יסתגסר ען דנוב אקדאס אתי יקדסהא בני אסר לגמיע עטאיאהם ואקדאסוהם פתכן עלי גבהתה דאימא ליהתצא ענהם בין ידי אלה ושבצת הפתגד שיש ועשית מצנפת שיש ואבנט מעשה מעשה רקס ותרמיץ פתולא דבוציא ותעביר מצנפתא דבוציא יהמין תעביר עובד צייד ווש אתונה מן עשר ואצנע אעמאמה מן עשר ואלאחר תצנעה צנעה רקס ולבני אהרן מעשה סגולת ועשית להם אבנטים ומגבעות מעשה להם לכבוד ולתפארת ולבני אהרן תעביר כתוכין ותעביר להון המינין וקובעין תעביר להון ליקר ולתשבחה ולבני הרק תנע תואניה ואצנע להם זכאניא וקלאנס תצנעהא להם לכדאמה ופכר וזל בשת אתם את אהרן אהרן ואת בניו אהרן ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהננלי ותלבש יתהוון ית אהרן אהרן דית בנוהי עמיה ותלבי יתהוון ותקדיב ותקרבלהוון ותקדיש יתהוון וישמשו קדמי ואבקהא הרון אכד ובניה מעה ואמוסחהם ואכמל ואגבהם וקדפהם ויאכזו לוי ועשה להם מכנסים בד לכקות פשר ערוה ממיתים ועד רכים והיו ועביר להון מכנסין דבוץ לכפאה כסר עריא מחרצין ועד דכז יהוון ואצנע להם קראויל מן עשר לתגטי מן אבדאנהם אמואה מן אהרן אי ארכבתין תכון ויהי על אהרן ועל בניו בכאס אל אהל מועד או בגשותם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומת תקת עולם קו ונלדעו אהרן ויהוון על אהרן ועל בנוהי במיעויהוון למשכן זמנא או

מכנס

דימינא דעל איון דהוין דימינא דעל איון רבנהון דימינא דתזרוק ית דמא על מדבוח
 פח סח ואזכה וכד מן דמה ואגעל עלא שחמה אדן הרון ושחמאת אדאן בניה
 איאמן ועלא אבהאם אידיהם איאמן ועלא אבהאם אדגלהם איאמן ודש באר
 אס על אמדבח מסתדירא ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומי שמן המשחה והחית
 על אהרן ועל בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו
 אתו ותסב כדמא דעל מדבוח וממשהא דכיתא זתדי על אהרן ועל לבושו
 ועל בגדיו ועל לבושו בנזוהי עמיה דיתקדש הא ולבושו זכנוהי ולבושו בנזוהי עמיה
 וכל מן אדם אידי עלי אמדבח ומן דהו אמכח ואנצח עלי הרון ותיאבה ובניה ותיאב
 בניה מעה פיתקדם הו ותיאבה ובניה ותיאב בניה מעה ולקחת מן האיל החרב והאליה
 ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
 עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא ותסב מן דכרא תרצא וסיתא וית תרצא
 דהפי ית צוא וית חצר ככרא וית תרתין כולין דית שקא דימינא ארי דכר קרבניא
 הוא וכד מן אכבש אתרב וסאיה ובמיע אשחם אמגטוי אבות וזאזכה אכבד אכלותין
 וסשחם אדי עליהמא וסאק אימין לאנה כבש אכמל וכפר לחם אהת וחלת לחם
 שמן אהת ורקיק אחר מסד המצות אשר לפני יהוה ופתא דלחם הדא וגדי צאת
 דלחם משח הדא וססעוג חד מסלא דפטירא דקט ורבת ואחר מן כל נתע מן אכב
 וגדקה ואחרה ממסוחה בדון ורקאקה ואחרה מן סל אפטיד אדי בין ידי אר
 ושמת הפל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה ותשחי כולא
 על ידי אהרן ועל ידי בניו ויתרון ארמא קט וציר אגמיע עלי כפי הרון
 וכפי בניה וחרך דאר תחריבא בין ידי אלה ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה
 על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה ותסב יתהון מידהון ותסיק למזבחה
 על עלתא לאתקבלא ברענא קט קרבנא הוא קט וכד מן אידיהם וקתרה עלא
 אמדבח מע אציעידה מקבול מדצוי בין ידי אלה קדבאן הו ללה ולקחת את החזה
 מאיל המזבחים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והנה לב למנה ותסב
 ית הדא מדכר קרבניא דאהרן ותדיום יתהון ארמא קט יהוה לך להחליק וס
 אקץ מן כבש אכמל אדי להרון וחלכה תחריבא בין ידי אלה ויבון לך נציב
 וקדשית אתיחזה התנופה ואת שוק המזבחה אשר הונת ואשר הנחם מאיל
 המזבחים מאשר לאהרן ומאשר לבניו ותקדשית הדא דאדמותא וית שקא
 דאפר שותא דאתרם ודאתפרשי מדכר קרבנא מד לאהרן ומד לבנוהי וקדם קד

דימינא
 דעל איון

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז

אתחד

אתחריר וסאק ארפיעה אדי חרך ואדי רפע מן כבש אכמל אדי להרון ובניה
 ומה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תד נמה הוא ותרומה יהיה
 מאת בני ישראל מאת בני ישראל מאת בני ישראל מאת בני ישראל מאת בני ישראל
 עלם מן בני ישראל ארי אפר שותא הוא ואפר שותא יהו מן בני ישראל מנכסר
 קד שיהון אפר שיהון קט ופיציר להרון ובניה רסס אהרן מן בני אסר איל ממ
 אנהמא רפיעה כדאר יכונא רפיעה מן בני אסר מן דכאיה סלאמתהם המ
 רפיעתהם ללה ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחרין למשחה בהם ולמלא
 גם את דם ולבושי קדש דלאהרן יהיו לבנוהי בתרוהי להכבא בהון ולקרבא בהון
 ית קרבנהון ותיאב אקדם אתי להרון תכין לבניה מן בעדה ימסחון בהא ויכמל
 בהא ואגבהם שבעת ימים ולבשם הפקן תחמין מסמן אסר יבא אל אהל מועד
 לשרת בקדש שבעה יומין ולבושין כהנא תחתוהי מכלוהי דיעור למשכן זמנא
 לשמשא בקדש סבעה איאם ילכחא סאמאם בעדה מן בטה פיצרן אן ידכר
 אי כבא אמחצר יכרם פי אקדם ואת איל המזבחים תסב ובעלת אתכשרו במקום
 קדש וית דכר קרבניא תסב ותכשיל ית כסליה כאתר קדוש וכד כבש אכמל
 ואנצג לחמה פי מוצע מקדם ואכל אהרן ובניו את פשר האיל ואתם לחם
 אשר בפל פתח אהל מועד וייכול אהרן ובנוהי ית כפר דכרא וית לחמא דכסלא
 בתרע משכן זמנא ויאכל הרון ובניה לחם אכבש מע אכבד אדי פי אכל עגד
 כאב כבא אמחצרו ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא אתרם לקדש אתם וזר
 לא יאכל פי קדש חם ויפלין יתהון דאתכפר בהון לקרבא ית קרבנהון לקדש
 יתהון ויחולפו לא ייכול ארי קדש אנון ויאכלהם אדי אסתגפר בהם ליכסר
 ואגבהם וליקדסהם ואגבוי לא יאכל אד הם קדשא ואס ויתר מבעד המזבחים
 וימולחם עד הבקר ושדפת את הפותל באש לא יאכל פי קדש הוא ואס ישתא
 מכסר קרבניא ומן לחמא עד צפרא ותוקיד ית דאשתאר כנורא לא יתאכיל ארי
 קדשא הוא ואן בקי מן לחם אכמל ומן אכבז אי אצנאח פאיחרק באנאר הא וכל
 אד הו קדשא ועשית לאהרן ולבניו ככה פכל אשר צויתני אתמה שבעת ימים תמלא
 ידם ותעביד לאהרן ולבנוהי כד יכמל דפקידות יתך שבעה יומין תקדיב קרבנהון
 ואצנע להרון ובניה כדאר כגמיע מא אמחתר סבעה איאם תכמל ואגבהם וס
 חשואת מעשה ליום על הכפרים וחפואת על המזבח ככפר עליו ומשחה ארנו
 לקדשו ותורא דחפתא ית עביד ליומא על פפוריא ותרכי על מדבוח המזבחה

אחת בשנה יכפר עליו לדרתים כי שדרשים הוא ליהוה ויכפר אהרן על קלנתו
הוא בשנת מוס הטאת כפרת אהרא בשנת יכפר עליו לדרתיו קדש קדשין הוא
ק"י ויסתפר חרון ענד ארכאנה מרה פיאסנה מוס דבא יום אגפראן מרה פיאסנה
יסתפר עודה לאגשכס מן כואץ אקדאס הו ללה

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש בני ישראל לפני פני
נשני ליהוה במקד אתם ולא יהיה בהם נפש במקד אתם ארי תקביל ית השני בני ישראל
למנוחה ויתנו גבר פרקן נפשיה ק"י כד תמו יתוון ולא יהי כהן מותא כד תמו יתוון
אדא הצלת במלת גמאה בני אסר עלי עדרהם פליעט כל רגל פדא נפסה ללה אדו
אחציהם ולא יהל בהם ובא מהלך ענד דאך וזהו על העבר על הפקדים מהצרת
השקל בשקל הקדש עשדים גרה השקל מחצית השקל ברובה ליהוה דין יתנו כל
דעבר על מנוחא פלגות סלעא בפלעי קדשא עשרין מעין סלעא פלגות סלעא אפרישות
ק"י והוא מא יעט כל מן גאז עליה אעד נצח מתקא במתקא אקדס עשרין
דאנק אמתקא נצפה רפיעה ללה כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה
יתן מרובת יהוה כל דעבר על מנוחא מכב עשרין שנין אעילא יתין אפרישות ק"י
כל מן גאז עליה אעד מן אבן עשרין סנה פנאעדא יעטי רפיעה ללה השעיר לא
יפרי ויהל לא ימשיט ממחצית השקל לתת את תרובת יהוה לכפר על חטאתיהם
דעתיה לא יסגידו מסכין לא יזערו מפלגות סלעא למתן ית אפרישות ק"י
על פשתכון אמוסר לא יכתר ואפקיד לא יקלל מן נצח מתקא פלגות סלעא
וכפרו ען אנפסם ולקחא את שקפה הפקדים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד וזהו גבול ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על חטאתיהם ותפס ית כספן
כפרי אמו בני ישראל יתין פניה על פלחן משכין זמלא יהוה גבני ישראל לדברנה ק"י
לפלא על נשיתכון וכד פצה אגפראן מן בני אסר ואצריה פכדמה כבא אהצור
ויבון לבני אסר דכדא בין ידי ללה וכפארה ען אנפסם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית פניו נחשת ובגדי נחשת ונתת אתו
אהל מועד בין המזבח ונתת שמה מים ותעביר בנחש ונחשאו בניסיה דגרישא
לקדוש יתתין יתדבין משכין זמלא זבין מדבחה ויתין תבין מילא ואצנע חוצא מן
נחשם ומוקעדה מן חמאם ללגסל ואגלה בין נבא אמהצר ואמדה ואגעל פיה מאה
ונחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם ויקדשו אהרן ובניו מזה ית ידיה
זית רגליהו יגבל הרון ובנה מנה אידיהם וארגלהם כב אס אל אהל מועד יד הצופה

ולא ימותו או בגשתם אלה מזבחל שרת להקטיר אשה ליהוה במיעלהו למשכן
זמלא יקדשוין כזא ולא ימותו אהן במקדבהו למדבחה לשמשא אלקא לרבעא
ק"י פי דכולהם אי כבא אמתקא יגסלון כמא ולא יהבון ופי תקדמהם אמדבר
ליכדמו ויקדבו קרבאן ללה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיה להם חק עולם
לו ולדעו לדרתם ויקדשו יתוון ורגליו ורגליו ולא ימותו ותהי להם חק עולם ליהוה
ולבנוהו לדרתיו יגסלון אידיהם וארגלהם ולא יהלכין ויבון דאך להם חק עולם אהרן
לה ולבניה לאגשכס

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קהלת בשמים ראש מרדוד חמש מאות
וקנמן בשם מחציתו חמישים ומאתים וקנה בשם חמישים ומאתים ואת כב לך
כספין רישא מורא דכזא מתקל חמיש מאה וקנמן כספ פלגותיה מתקל מרדוד
וחמיש יתקני כספא מתקל מאתן וחמישין ואנת פכד לך מן דוס אפריאב מן אמסר
אכא כמס מאיה מתקא ומן אעוד אטייב מתל כנפה מאיתין וכמסין מתקא ומן קנב
אדריה מאיתין וכמסין וקנה חמש מאות בשקל הקדש ושכין ית הין וקציעתא
מתקל חמיש מאה כסלעי קדשא וכשיח זוזא מרי הינא ומן אקסט כמס מאיה
מתקא אקדס ומן רהן אדתון מל קסט ועשית אתו שימן משחת קדש דקה מרמחת
מעשה דקה שימן משחת קדש יהיה ותעביר יתיה משחה רבות קדשא ופוסם ככסם
עובר כספנו משח רבות קדשא יהיו ואצנע דאך דהן מכה אקדס עטרא מעטרא
צנעה עטאר כדאר יבון דהן מכה אקדס ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון
העדות ותבין ביה ית משכין זמלא ית ארנא דסדהותא ואמסח מנה כב
אמהצר וענדוק אשהאדה ואת השלחן ואת המורה ואת המורה ואת פלגיה ואת
מזבח הקטרת וזית פתולא וזית כל מנוחה וזית מנרתה וזית מנרתה וזית דקטרת
בסמא ואמאדה וקמיע אניתהא ואמנארה ואניתהא ומדבחה אבכור ואת
מזבח העלה ואת פלג פלגין ואת פלגין ואת פלגין וזית מדבחה דעלתא וזית כל מנורה
זית כזרא וזית כספיה ומדבחה אציעדה ובמיע אניתהא ואחוי ומוקעדה ומוקעדה
אתם יהוה קדש שנים כל הנפש בהם יקדשו ותקדשו יתוון קדש קדשין קדשין
כל דקרב בהוון יתקדשו וקדשהם ליבונו מן כואץ אקדאס כל מן רנה בהם
תקדס ואת אהרן ואת בניו ומשח וקדשת אתם לבתן ליהוה ואת אהרן ואת בניו
תרבי יתקדשו יתוון לשמשא קדמיו ואמסח הרון ובנה וקדשהם ליאמו ליהוה ואל
פני ישראל ידבר לאמר שימן משחת קדש יהיה זה לך לדרתכם ועם בני

ישדא תמליל למיכר מטחלות קדשא יהי דיין קדמי לדר יבון וומר בני אמר איל קאיל לא יבון חדי לכס והו מקח אקדם לאגשנס על בשר אדם לא יסך וכלת פנתו לאתעשו במהו קדש הוא קדש יהיה לכם על בסלא דאנשא לא יתקר וכלמותיה לא תעבדון כותיה קדשא הוא קדשא יהי לבון עלי אי אנפאן לא ידהן מנה וכוואתה לא תצנעון מתלה ובמא הו קדם כדאר קדסא יבון לכם איש אשר ידקח כמרה ואשר יאן ממנו על זר ונכרת מעמיו גבר דיבנים דכותיה ודייתין מניה על חילוי זישתי צי מעמיה אי אנפאן תעטר במתלה או געל מנה עלי אגנבי עקטע מן קומה ויאמר יהוה אל משה קח לב סמים נטור ושלח וכלבני סמים ולבנה זפה כד צבר יהוה ואמר אל משה אל לב סב לך בסמין נטופא וטפא דחלביתא בסמין ולבונתא דכיתא מתקל במתקל יהוה וקל אלה למוסי כד לך צמנא מנהא עוד בלסאן ואצפאר טיב ומאיעה אצמאג מע לכאן דכי אגזא מתסאוד ועשית אתה קפדת רקה מעשה רוקם ממלח טהור קדש ותעביד יתה קפדת בסמין בוסם עובר בסמלי מערב דכי לקדשא ואצמנה בלור עטר צמנה עטאר מטריא מטחרא מקדסא וישחקת ממעה הדק ונתתה מופעה לפני העדת באהל מועד אשר אתע לך שמה קדש קדשים תהיה לכם ותשחוק מנה ותדיכי ותתין מנה קדם סודותא כמשיכן זמנא דאזמין מימרי לך תמך קודש קדסין תהי לבון ותסחק מנהא דקיקא ואג עלה חדא אשהאדה פי כבא אמצר חית אחצוד העל זיבון לכס מן כואץ אקדאס ורק פדת אשר מעשה במתפנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה וקפדת בסמין דתעביד כד מותה לא תעבדון לבון קדשיתו לך קני זאכבור אדי תצנעו כהאתה לא תצנעו לכס קדסא יבון לכס כמא הו ללה איש אשר יעשה כמסחלותיה ונכרת מעמיו גבר די עביד דכותה לאתהא בה זישתי צי מעמיה אי אנפאן צנע מתלה ליתבכר בה ינקטע מן קומה

ויבד יהוה אל משה לאמר ראה בראתי בשם בעלאל בן אורי גזוה למטה יהודה חזי דרבתי בשום בעלאל בן אורי חור לשבטא דיהודה אנצר קד שרפת אפס בעלאל אגן אורי אגן חור מן שבט יהודה ואמלא אתו רוח אלוים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה ואשיל ימית עמיה לוח מן קני בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל עבידא ואכמלת פיה עלם מן עגד אלה בחכמה ופוס ומערפה בגמיע אצנאיע לחשב מחשבת לעשות פהב ונבסת ובחשית לאפא אומנו למעבד בדהנא ונכספא ונכשא חאדי באמה

באמה בצנעה אלהב ואפעז ואנחאס ובחלשת אבן למך אבן בחלשת עין לעשות בכל מלאכה ובאומנות אבן טבא לאשל צל ובגלות אעאל מעבד בכל עבדא ובכרט אגוה לאנצאם ונגר לכשם ועמל סאד אצנא יעוואני הכתבת אתו את אהל יאב מן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב כתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך יאנא תא יהבית עמיה ית אהל יאב בר אחיסמך לשנטא דין ובלב כל חכמי לבא יהבית חכמתאז יעבדו ית כל דתקודתך יאנא פקד צמית איה אהל יאב אבן אחיסמך מן סכודן ופי קלב כל חכים ק געל סכמא אז יצנעו בגמיע מא אמרתך את אהל מועד ואת האב לעדת ואת חכמת אשר עליו את כלל האהל ית משכן זמנא ית וית אהא לסתומא ית כפנתא דעלוהיית כל מי משכנא כבא אמצר וצנעו אשהאדה אגשא אדי עליה וסאד אכת אכנא ואת השלחן ואת כליו ואת המגלה הטובה ואת כל מליה ואת משכח הקטרות וית פתולא וית מנוח דית מנדת ארבייתא וית סל מנה אית סרבהא דקטורת בסמיה ואמא יזה ואניתהא ואמארה אשהארה וגמיע אניתהא ומדנח אבנו ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכפור ואת כלו וית מדנח דעל וית וית כל מנוה דיוס כגרא וית בסוסיה ומדנח אצניה וגמיע אניתה וארוץ ומקערה ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן וזקן ואת בגדי בעו לכהן וית לבושי שמושא וית לבושי קדשא לאהרן כהנא וית לבושי בצורה לשמשא וית יאב אשוי וית יאב אקדם להוץ אמאס וית יאב כניה ללאממה ואת שומן המשחה ואת קטרות הסמים לקדש בכל אשר צויתך ועשו וית משחא דרבנותא וית קטורת בסמיה לקדשא בכל דתקודתך יעבדו ויהו אמצר ללקדס ובבנה אצמג כגמע מא אמרתך יצנעון

ויאמר יהוה אל משה לאמר ראה בראתי בשם בעלאל בן אורי גזוה למטה יהודה חזי דרבתי בשום בעלאל בן אורי חור לשבטא דיהודה אנצר קד שרפת אפס בעלאל אגן אורי אגן חור מן שבט יהודה ואמלא אתו רוח אלוים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה ואשיל ימית עמיה לוח מן קני בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל עבידא ואכמלת פיה עלם מן עגד אלה בחכמה ופוס ומערפה בגמיע אצנאיע לחשב מחשבת לעשות פהב ונבסת ובחשית לאפא אומנו למעבד בדהנא ונכספא ונכשא חאדי באמה

תכון עלאמה כינו ובינכם לאגיאכם לתעלמו אל אלה מקדסכם ושמרתם את
השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה גברתה
הנפש יהוא מקרב עמיה ותטרוז ית שבתא ארי קדשא ויא לכונדיהר ליה
אתקטלא ותקטיל ארי כל דיעבידה עבידתא דשבתא אכסא יהוא לבנו
עמיה ואחפצו אסנת פאנהא מקדסה ובאדלהא יתל קתלא וכל מן יעמל
פיהא עמלא ינקטע חך אנסאן מן קומה ששת ימים יעשה מל אכס
וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מת
ומת שבת יומן תתעביר עבדתא וכוונתא שבעאה שבתא קדשא
קני כל דיעביר עבדתא ביומא דשבתא אתקטלא יתקטיל סתה אלאם
תענע אצנאיע ואיום אסאבע עטלה הי סבת מקדסה ללה וכל מן עמל עמלא
פיהא יקתל וסימריבני ישראל את השבת לעשות את השבת ליהוה סגדית
עולם ויטרוז בני ישראל ית שבתא למעביר ית שבתא ליהוה קיס עלם
ויחפצו בני אסר אסבת ויקימו בהא לאגיאם עהר אדהר בינו ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כפי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת ונפש בין מימרי ובין בני ישראל את הא לעלם ארי
שיתאומיז עבד יי ית שמיה זית ארעא וכוונתא שביעאה שבת וזכר
הי עלאמה כינו ובין בני אסר אי אדהר לאן פנסתה אאם ענע אלה
סמאוצת ואארץ ופי איום אסאבע עטלהא ואראחהא
ויתן אל משה ככלת לדבר אתו בהר סיני שני לחת המדת לחת אבן
כתבים באצפע אלהים ויהב למשה כר שיצוי למלא עמיה בטור
דסיני תרין לוחי סהדותא לוחי אבנא כתבין באצפעא דלי תם רפע ארי
מוסי חין פרג מן מכאטבתה עלי גבל סיני לוחי אשה אדה לוחי גוד
מכאטבין בקדרה אלה וידא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקר
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי
זה משה האיש אשר העלה מארץ מצרים לא יענו מה היה לו ויהי
עמא ארי אחר משג למיחת מן טורא ואתבניש עמא על אהרן אמרו
ליה ליום עביר לנא דחלקי דיהבון קדמא ארי דין משה גברא דאסקנ
מאר דמצרים לא ידענא מא הזה ליה ולמי ראי אקום אן מוסי קר אנטא
אן נאל מן אגבל תגוזק אקום עלי הרוז וקא לה קם אצנע לנא מעביר

יסיר בין ידיעא פאן דאך ארגל מוסי ארי אצעונת מן בלד מצר לס נעלם
מא כאן מן אמרה ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזה אשר באזכ
נשים בניכם וננתיכם והביאו אלי ויאמר להון אהרן פריקו קדשי ד
דהבא דבאדע כשיכו ובעינו וננתכון דאתו לי יקאלהם הרוז פכו אשנא
אזהב ארי פי אריאן נסאנס בניכם ונא אתכם ואיתונו בהא דתפרקו פכ
העם סמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן ואתפרקו כל עמא
יתם דהבא דבאדע ויהוה אתו לאהרן פכר גמיע אקום אשנא דה
אזהב ארי פי אדאנס ואתונו ארי הרוז ויקת מניס ויצר אתו בחר ט
ועשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהי ישראל אשר העלה מאר
מצרים ונסיב מעהרין צד יתיה בני פאז עבידה עגל מתלא ואתונו אהרן
ישאל דאסקנ מארעא העלמים פאכר ואן מסאסאמר מן צוזה בקע
וצנע עגלא מסבונא קא דדי נכר יא אסר ארי אצער מן בלד מצר
וירא אהרן ועבן מזבח לפעו ויקרא אהרן ויאמר דג ליהם מחר יהוה אהרן
ובנא מוכחא קמוחא ויקרא אהרן ויאמר דגא קיש מהר פללנא דארי הרוז
דאך בנא מדחאבין ויהי ונא וקאלה ללה גרא וישבעל ממוס ויער
עלת ניגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו גצחק וקדמו ביומא
דבתוהי דאסקו עליו וקרעו נכסין ואסחר עמא למיפל ולמשתה וקמו
לחויכא פאר לגובא דאה וקלבו צוא ערא ודבח סלאמה וגלם אקום לאכרו
וישרבו וקאמו ליל עבו
וידבר יהוה אל משה ללדר כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים ומלול
לעם משה איזיל חות סרי חביל עמך דאסיקתא מארעא דמצרים ופקא
אלה למוסי אמין אנאל פאן קר אפסר קומך ארינ אכלגתהם מן בלד מצר
קרז מחר מן תדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לל אצחו
לו ויאמרו אלה אלהי ישראל אשר העלה מארץ מצרים וסטו בתריע
מן אורחא דתקידתונו עבדו להו עגל מתלא וסגדו ליה ודבחו ליהוה אמרו
אין דחלתך וישר אלדאסקנ מארעא דמצרים וזא סמיעא ען אטריק ארי
אמרתהם בה צנעו להם עגלא מסבונא וסגדו לה ודבחו לה וקא חדי רבך
יא א אסר איל ארי אצערך מן בלד מצר ויאמר יהוה אל משה ראי דת
את העם הזה והנה עם קשה עקב הוא ויאמר יי למשה אלי קדמי עמא
הד ויהוה אעס קשי קדל הוא וקא אלה למוסי קד עלמת אן הולא אקום

קום צעאב ארקאב זענה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה ארץ
לגוי גדול וכען אכח בעותך מן קדמי יתקף רגזי בהון ואשיציו ואעביד יתך
לעם סגוי ושאן אין כפאת עין אתשפע אשתד גצבי עליהם ואפעתהם וצענת מנך
אמה עצימה ויחל משה אתפני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחלה אפני
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביר חזקה ויצלי משה קד יי
אהיה אמר למה יי יתקף רגזי בעמך דאפיקתא מארעא דמצרים בחיר רב
וביר תקיפא פאבתהל מוסי אא אלה רבה לא יא רב ישתד גצבך עלא קומך
ארי אכרתהם מן בלד מצר בקוזה עצימה ווי שדידה למה יאמרו מצרים
לאמה בר עיהו ציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פמ הארמה טוב מתרין
אפך והנחס על הרעה לעמך למא סמרוך מצבא רמימר בנישא אפיקמן ל
לקטלא יתהון בני פאריאגל שניצית חסמל אפיקתא תוב מתקוף רגזן זתוב
מן בשתא דמלילתא למעבד לעמך ולא יקול למצויין איה אנדגהם בשד
ליקתלהם פי מאבין אבא ויפניהם ענגה ארץ ארבע עין שדה גצבך ואצפחען
אבלייה לקומך זכר לאברהם ליצחק ולישאאל עבדיך אשר נשבעת להם בק
ותד אלהם ארבה את העם ככוכבי שמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתן לזרעכם ונחלו לעלם אדכר לאברהם ליצחק ולישאאל עבדיך וימתא להון
במימדן זמלילתא עמחו אסמי ית במכזב ככוכב שמיא וכל ארעא דאדאמית
אתין לבני צווי חסוין לעלם אדכר לאבלי יצח ואסר עבודך ארי אקסמת להם
באסמך וקלת להם אכתר נסלכס ככואב אסמא וגמיע אבלי ארי אקסמת
אעטיה נסלכס ויחזונה אי אחר וינחס יהוה עלה דעה אשר נבד לעשות לעמו
ותב יימן בשתא דמלילתא למעבד לעמיה ופצפה אלה ען אבלייה ארי קא אן ויחלהא
בקומה

לחגיגה

ת גליבהם צות לקום פי
מאמר

תגליבהם פקא למוסי צות חרב פי אעסר ויאמר אין מל ענות גבורה ואין קול
ענות חלושה קול ענות אנכי שימעי ואמר לא קל גברין דנעתיך בקרבא ואח לא
כל חלישין דמתבליין כל דמחיבין אנא שבויע קא ליס הו צות ידל עלי צמר ולא
צות ידל עלי הזימה כל צות צוצא אנא סאמע דהי פאשר קרב אל המחנה וירא
את העגל ומחלת ויחר את משה וישלח מידו אתהלחת וישבד אתם תחת ההר
זהוה כד קריב למשד יהתא וזאת ית עגלא וחנגין ותקית רגזא דמשה ודמא מילודה
ית לוחא ותבר יתהון בשפולי פורא פלמא קרב מן אעסכר ופי אעגל וטבור
פאשתד גצב מוסי וטרה אלוחין מן ידה וכסרהמא אספל אגכל וינח את העגל
אשר עשו וישדת באש ויפוח עד אשר רק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל
ונסיב ית עגלא דעבדו ואוקיד כנודא ושת עד דהוה דליק וירא על פנימא ואשק
ית בני ישראל פאכד אעגל ארי צעו ואחרקה טנאר ופרדה אן רב לא דראב
ודראה עלי וגה אמא וסקא בע אפל אבאחה ויאמר משה אל אהלן מה עשית
העם הזה כיהבאת עלין הטאה גדלה ואמר משה דאהלן מא עבדך עמא
ארי איתיתא עלוהי חוכא רבא וקא להרון מא צנע כד הלא אקום אד גבנת עליהם
כפטיה עצימה ויאמר אהלן אל יחר את אדלן אפה ידעת אתה עס פי ברע הוא
ואמר אהלן לא יתקף רגזא דכונני את ידעת ית עמא ארי בניש הוא קא ל
ישתד גצב סידוי אנת עסם באקום אלחס שדידון ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו ביזה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה
היה לנו ואמרו לי עבדי לנא דחלן דיהבון קדפמא ארי דין משה גברא דאסקנא
מאר עא דמצרים לא ידענא מה הוה ליה פקא לי אצנע לנא מעבודא יסור בין
אידינא פאן דאך ארגל מוסי ארי אכרגנא מן בלד מצר לס נעלס מא כגון מן
אמרה ויאמר להם למי אהב התפרקו ויתנו לי ואשלכה באש ויצא העגל הזה
ואמרת להון למן דהבא פריקו ויהבו לי ודמיתיה כנודא ונפק עגלא דהון פקלת להם
אנצלו למן דהב פפבוה ואיתונו בה פפרחתה פי אנאר וכרב הדי אעגל וירא משה
אתה עס פי פרע הוא פי פרעה אהלן לשמצה בקמיהם וזחא משה ית עמא ארי
כפיל הוא ארי כפיל לנאן אהלן לאסכותהון שום בישלד דהון פלמא ראי מוסא
אקום אלחס מכשופין אד כשף דרון דוי אשין מן מקא חמיהם ייעמד משען פוער
המחנה ויאמר מן ליהוה אלי ויאספן אליו כל בני לוי וקם משה בתרע משרייתא
ואמר מן דהלוא דני ייתון לותי ואתבנישו לותיה כל בני לוי פוקת מוסי בכאב אבנא

משה

משה
משה
משה

משה

וקא מן ללה יקבל אי פאגתמע איה גג ע בני לוי ויאמר להם כה אמר יהוה אל
 ישראל שימו איש חרבו על רבו עמרו ושבו משיער לשער במחנה והרגו איש
 את אחיו ואיש את דעהו ואיש את קרבו ואמר להן כדן אמר יי אלה דישראל
 שווגבר הרביה על ירביה עבדו ותובו מתרע לתרע במשליהא וקטלו גבר ונת
 אחווי וגבר ית הרביה דאנש ית קריביו פקא להם כלי קא אלה אה אסד יתקלה כל
 רבל מנכס סיפה ואמצו וארגעו מן באב אי באב פי אעסר ויקתל כל רגל חת אנה
 וצאחבה וקריבה ויעשו בני לוי בדבר משה ויפל מן העם ביים ההוא פשילשת אלפי
 איש ועבדו בני לוי פתגמא דמשה ונתל מן עמא ביומא ההוא נתלתה לפין גבר
 פצנעו בני לוי כמי אמרהם מוכי פוקע מן אקום פי דאך איום שבוה בתלתה אה רגל
 ויאמר משה מלא ידכם היום ליהוה פי איש בגנו ובאמו ולתת עליכם היום ברה
 ואמר משה קריבו דיכון וימא הין הרבנא קאי ארי גבר בבדיה ובאחווי וילאיתאנה
 עליכון וימא דין כרכן פקא להם מוכי אכמרו ואגנכס איום ללה כל רגל חתי באגנה
 ואכיה ותהל עליכם איום ברה ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אגם הטאתם
 חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אלוי אכפרה בעד חטאתכם והוה ביומא דבתלוי
 ואמר משה לעמא אתון חבתון חובא רבא ונען אסק לקי מאס אכפר על חוביכון
 ולמא כאן מן גר קא מוכי לאקום אנתם אכטיתם נטייה עצימה וסאן אצער אילה
 לעל אסתגפר ען נטייתכס וישב משה אל יהוה ויאמר אנה חטא העם הזה חטאה
 גדלה ויעשו להם אלהי זהב ונתב משה לקי ואמר בעעו עמא הדין חובא רבא
 ועבדו להון דחלן ודהב פרגע מוכי אילה וקא יא רב קד אכטא חולא אקום נטייה
 עצימה וצנעו להם מעבודא מן דהב ועתה אסתשא חטאתם ואס אין מחני ע
 מספרך אשר כתבת ונען אם שבקת לחוביהון ואס לא ימחיני בעין מספרך דכתבתא
 ואן אן גפרת נטייתם וסא פא מחני מן דיואנך אדי נתבנה פאסתכיו ויאמר יהוה
 אל משה מי אשר חטא לי אמחני מספרי ואמר יי למשה מן דהב קדמי אמר יהוה
 מספרי פקא לה אלה אדי אכטא לי אמחנה מן דיואני ועתה לדינה את העם אל
 אשר צדתי לך הנה מלאכי ילך לפער וביים פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ונען
 איזיל דבר ית עמא דאתר דכל ילית לך יהא מלאכי יחך קדמך וביים אסערו רי
 ואסער עליהון חוביהון ואן פאמין סויר אקום אי אמוציע אדי קלת לך הודא מלכי
 יכיר בין ידוך ופי יוס מטאבת אטאבהם בכטא אהם ועתה יהוה את העם על אשר
 עשו אתה עגל אשר עשה אהרן וימא יי את עמא על דאשת עבדו לעגלא דעבד
 אהרן

27
28

27
28
29
30

אהרן פצדס אלה מן אקום עליהם אצטנעו אעגל אדי צנעו חרון
 וידבר יהוה אל משה לך ענה מנה אמה והעם אשר
 העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר לשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
 לזרעך אתננה ומליל י עם משה איזיל פק מפא את ועמא דאסיקתא מאר דמצרי
 לארעא דקיימית לאברהם ליצחק וליעקב למימר לבכך אתננה פקא אלה למוסי אמין
 אצעדמן חנא אנת ואקום אדי אצעדתהם מן בלד מצר אי אבד אדי אקמת לאברה
 ויצחק ויעקב קארל לנסלכס אעטיוה ושלחתי לפער מלאך וגר שתי את הפנעני ואמר
 וחתני דפרזי חתי והיבוסוי ואשלח קדמך מלאכא את ידיך ית כנענאי אמוראיהתאי
 ופרזאיהתאי ויבוסאי ואבעת בין ידיך מלכא אטרד בה אכנענין וסאמורין וסחרנין
 וספרזין ואחוין ויבוסין אל ארץ זבת חלב ודבש פילא אעלה פקדנך פי עס דשר
 ענה אמה פדאכלך פדנך לארע עבדא חלב ודבש ארי לא אפליה שכינתו פבינך
 ארי עס קשי קדל את דלמא אשי צינך באורחא א בלד יפין לבנא ועמא
 לאי לא אצעד נורי פי מא בינכס לאנכס קום צעאב ארקאב כלת אפניכס פי
 אפריכי וישמע העם את הדבר הרע הזה ותאבדו ולא שתי איש עדין עריו
 ושמע עמא ית פתגמא בישא הדין ואתאבדו חלא שווי גבר תקון זיניה על ד
 פלמא סמע אקום חדי אכבר אסו חזנו ולס יגעל כל אמר זייה עליה ויאמר יהוה
 אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערה רגע אחד אעלה בקדבך
 וברייתך וענה הורד עדר מעליך ואדעה מן אעשה לך ואמר יי למשה אימר
 וצני יפין אתון עס קשי קדל שעה חדא אפליק שכינתו מבינך ואשי צינך זכען
 אעב תקון זינך מנך גלי קדמי מא אעביר לך פקא אלה למוסי קל לבנא אמראיך
 אנתם קום צעאב ארקאב פלו אני אצעדת נורי פי מא בינכס טרפה ואחד ר
 אפניכס ואן אדימו עלי נזע זיכס ענכס חתא אערפכס מא אצנע בכס
 וסנצלו בני ישראל את עדים מהר הרב ואערו בני ישראל ית תקון זיניהון מפורה
 דהרב פאדאס בני אפר עלי נזע זייהם מן גבל חריב ומשה יקח אתה אהל ונסה
 וימחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא
 אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה ומשה נסב ית משכנא ופרטיה ליה מברא
 משריתא ארוחיק מן משריתא זכדי ליה משכן בית אפנא יהוה כל דתבע אפן
 מן קי נפיק למשכן בית אפנא דמברא למשריתא זכאן מוכי יאכד אכנא פיצנעו
 וארג אעסר בעידא מנה וסמיה מצרב אועד וכאן כל מן טלב עלמא מן ענד

אלה יכרה אי מצרוב אועד אי כארב לעסכר ויהי פצאת משה אל האהל יקומו פד
 העם ונצבו איש פתח אהל והפיטו אחרי משה עד פאו והאלה והוי כד לפיכ משה
 למשכנא קיימין כל עמא זמית עתדין צבר בתרע משכנא זמסתכלין אחורי משה עד
 דעליל למשכנא וכאן מוסי אדי כרג אי לכנא יקום גמיע אקום וינתצבון כל אמר
 ענד כאב כבאיה וילתפתון ורא מוקי אי כולה אי לכנא ויהי כנא משה האלה ירה
 עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה והוי כד עליל משה למשכנא נהירת
 עמודא דעננא זקאים בתרע משכנא ומתמלל עם משה וכאן מוסי אדי דכר
 לכנא ינדל עמוד אגמאס ויקח עלי כאב לכנא ויכלס אלה מוסי וראיה כל העם
 את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחויו איש פתח אהל והחזן כל
 עמא ית עמודא דעננא קאים בתרע משכנא וקיימין כל עמא וסגדין צבר בתרע
 משכנא פאדי ראי אקום עמוד אגמאס ואקה עלא כאב לכנא קאמו אגמיעין
 וסגדו כל אמר עלי כאב כבאיה ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים באשר ידבר
 איש אל דעהו ושכב אל הפחנה ומשרתו יהושע בן נון עמד לא יביש מתוך האהל
 וממליל ע עם משה ממלל עם ממלל כמא דימליל גברא עם תבדיה זתאיב למשה
 ובושמ שניה יהושע בר נון עולימא לא עדי מגו משכנא ויכלס אלה שפאה
 כמי וכלס אמר צאהבה וידע אי לעסכר וכאן באדמה יהושע אבן נון שאבא
 לא יזל מן לכנא

ויאמר משה אל יהוה לא אה אלה אמר אל העל את העם הזה ואתה לא הורעתני
 את אשר תשלח עמי ואמה אמרת ידעתיו בשנים וגם מצאת חן בעיני ואמר
 משה ליהוה חזי דאת אמר לי אסיק ית עמא הדין ואת לא הורעתני ית דתשלח עמי
 ואת אמרת דביתך בשום זמא אשכחתא דחמין קדמי פקא מוסי ללה אנת עמא
 באנך קלת לי אצעד הולאי אקום ואנת פלס תלרפגי במן תבעת מעי ואנת פק
 קלת לי אני קד שילפת אסמך ווגדת הצאא ענדי ועתה אסתא מצאתי חן בעיניך
 הורעני נא את דרביך ואדעך למען אמצאתון בעיניך וראה כי עמך רגוי הנה
 ובעני אס כסון אשכחית דחמין קדמך הודעני כען ית אורה טובך ואדע דחמך כדיל
 דאשיכה דחמין קדמך וגלי קדמך ארי עמך עמא הדין ושאן אן וגדת הצאא
 ענך ערפני סייך חתי אערה בר לכבל אן אגד הצאא ענך ואנצל לשעב
 האדה לא אמר ויאמר פני ידכו והנחתו לך ואמר שכינת תהר ואניה לך
 לה גורי יסיר מעך אי אן אקדך ויאמר אלן אס אין סגד הליכס אל תעלנו מזה
 ואמר

ואמר קדמוהי אס לית שכינתך מהלכא פיללא לא תסכננא מכאן קא אן לס יסיר נור
 מענא מן אן פלא תצעדנא מן ההנא ובמה יודע אפוא פיםצאתי חן בעיניך ואת
 ועמך הלוית כלבבך עמנו ונפלנו אני ועמך מפד העם אשר עלפני הארץ ונמא
 יתדע הכא ארי אשכחית דחמין קדמך אנת ועמך הוה כמחך שכינתך עסל
 ויתעבדן לנת פרישן לי ולעמך משני ככל עמא דעל ארעא ונמא דא יערה
 אן אן קד וגדת הצאא ענך אנת וקומך אא במסד מודך מענא נבין אנת וקומך מן
 גמיע אקום אדי עלי וגה ארץ

ויאמר יהוה אל משה וס אתה הבר הנה אשר צדדת אעשה פיםצאת חן בעיני ואדעך
 בשם ואמר ל למשה אה ית פתגמא הדין דמל ונתא אעביר ארי אשכחתא דחמין
 קדמי ורביך בשום פקא אלה למוסי הדי אמר אתי סאתה אצנעה איצא לאנך קד
 וצאא ענדי ושילפת אסמך ויאמר הוה אנת נא את כבדך ואמר אחזיני כען ית דכרך
 סא אודני מודך איצא ויאמר אני אעביר פל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה
 לפניך ונחתי את אשר אחן ודחמתי את אשר ארחס ואמר אנת אעבר כל טובי
 על אפי ואקדי בשמא דא קדמך ואחון לפן דאחון ואדחיס על מן דארהיס קאל
 אנת אמר גמיע נורי כחצרתך ואנאדי באסס אלה בין ידיך וארוח מן ארית וארחס
 מן ארחס ויאמר לא תוכל לראת את פניי לא יראני האדם וחי ואמר לא תיכור
 מחזי ית אפי שכינתי ארי לא יחזנני אנשא ויתקיים קא לא תפיק אן תרא נורי
 לאנה לא יראה אנפאן פיהא ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור ואמר
 ואת אתר מתקן קדמי ותתעטר על סלרא קא אלה חודי ענדי מוצע אתצב עלי אצואן
 ויהי בעבר פבדי ושכתיך פנקרת הצור ושכתי כפי ערוב עד עברי ויהי כמעבר
 יקרי ואשוינך כמערת סלרא ואני כמימרי עלך עד דאעברי פאדי סר בר נורי
 צילתך פי נקיר אצואן וצללת בסחאבי עליך חתי יגוז אולה והסרת את כפי
 ראית את אחרי ופני לא יראו ואערי ית דבלת יקרי ותחזי ית דפתי ודקדמי
 א יתחזון תם אזיל פתחתי תנצל אואכר נודי ואותירה לה תר

ואמר יהוה אל משה פסק כל שני דלות אבנים פראשנים וכתבתי על הלוח את
 דבליס אשר היו על הלוחות הלאשנים אשר שפרתי ואמר ל למשה פסול לך
 רין לוחי אבנא כדמא ואתוב על לוחי ית פתגמא דהווי על לוחי קדמא

דתבראתא יתם קא אלה למוסי אנחת לוחי גוהר כאאולין חתי אכתב עליהמא אכלאם
 אדיכאן עלי אלוחין אאולין אדי כפרתהמא ונהיגון לבקר ועלית בבקר אל הדר מע
 ונעבת לי שם על דאש הדר והוי אמין לצפרא ותסק בצפרא לפורא דסיני ותתעתד
 קרמיתמן על ריש טורא וכן מסתעדא ללגדא ונאצעד פי אגדא אי גבל מיני וקה
 לי תם על ראם אגבל ואיש לאיעלה עמר וגסאיש אל דא בכל חמר גסדאן והפרי
 אל דעו אל מול חמר והוא אנש לא יסק עמר ואת אנש לא יתחזי בכל טורא אם
 פלא ותחזי לא ידעון להביל טורא הוא ואנסאן לא יצעד מעד ולא ידא פי שי מי
 אגבל חתי אגנס ושבקר לא ירעון ממא יליהו יפסל שני לחת אבנים פראשנס וישנס
 משה בבקר ויעל אלהר סיני פאשר צנה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים ופסל
 תריין לוחי אבניא כקדמאי וחקדים משה בצפרא ופליק לפורא דסיני כמא דפקיד
 דתיה ונסיב בידיה תריין לוחי אבניא פנחת לוחי גוהר טאאולין ואדלג מוסי טאגדא
 וצעד אגבל סיני כמא אמרה אלה ואכד מעה לוחי אגוהר וירד יהוה בענן ויתיצב
 עמו שם ויקדא בשם יהוה ואתגרו ופענא ואתעתד עמו תמן וקרא בשמא דה
 פתגרא אלה טאגמאס ואוקת כולה הנאר מעה וטאדא כאסס אלה ויעבר יהוה
 על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ואעבר
 שכינתיה על אפודי וקרא יי אלה רהמא והננא מרחיק רגז ומסגי למעבר פובו
 וקשובו פלמא מר נור אלה בין ידיה נאדא אלה אטאק ארחוס אדאוק סויר
 אמהל כתיב אפעל ואחסאן נצד חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאן ונקח לא
 ינקה פקדעון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועד רביעים נטר סיני לאס
 דריין שביק דסיני ולמרוד ולחבוק סלה לדתביין לאוריתיה ודלדא תיבין לא מזכרי
 מסעד חובי אבהי על בני ועל בני בני מלדיין על דר תליתי ועל דר רביעי האסא
 אפעל לאוק באפר אינב ואגרס ואכפיה ויברי ולא יברי מפאב בדנוב אבהי מי
 אבנין ואתואת וארואבע וימחר משה ויקד ארצה וישתחו וזאחוי משה וברע ער
 ארעא וסגיר פאסרע מוסי ובר עלי ארץ וסגיר ואמר אסנא מצאתי חן בעיני
 אדני ילדנא אדני בקרבני מי עסקשה ערה הוא וסלקת לעונני ולחטאתני ונחלת
 ואמר אם בען אשכחית רחמיין קדמך ויתגד בען שכינתא דהי בלנא ארי עס קע
 קדל הוא ותשובוק להבנא ולחטאתא ותתננא קא אן ונדת חטאת ענדך יא לב יס
 נורך פי מא בינא אד הוסי קוס צעאב ארקאב פאגפר דנוב וטאאאגא ואצטפס
 ואמר

ואמר הנה אנכי עבדך נבד כל עמר אעשה נפלאות אשר לא נאמרו לאדני
 ונבד הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבן אתמעשה יהוה בינך והוא אשר
 אני עשה עמר ואמר הא אנא גזר קיס קדס כל עמר אעביד פרי ישן
 דלא אתבר יאן בכל ארעא ובכל עממא ויחזי כל עמא דאת בניהון ירת
 עובדא דהי ארי דחיל הוא דאנא עביד עמר קא האנא עאחד עהדא וחדא
 גמיע קומר אצנע אעבונאת מא לס יבאק מתלהא פי גמיע אעס ויעצר
 גמיע אקוס אדי אנא פי מא ביעהס צנע אלה אלה מלכה אדי אנא צאנעה
 מעד שבור לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפעך את האמרו
 והכלעלי והחתי והפרזי והחוי והיבוקי פרי לך ית דאלא מפקיד לך יומא דין
 האנא מתריך מן קדמך ית אמוראני ופענא וחתאי ופרזאי ויחואי ויבוסאי
 פאחפיץ מא אמרך בה איום האנא טארד מן בין ידיך אאמוריין ואכנעניין
 ואחתיין ואפרזיין וסחויין ויבוקיין השמר לך פותכרת ברית ליושב הארץ
 אשר אתה בא עליה פדהיה לכונקש בקרבך אסתמר לך דלמא תגזר קיס
 לתוב ארעא דאת קריל עליה דלמא יהי מתקלא בינך אחרד אן תעחד עהדא
 מע אהל אבדך אדי אנת צאיר איה כלא יכונו והקא פי מא בינך פי ארע
 מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשבדון ואת אשריין תברתון ארי ית איגוריוון
 תתד עון דית קמתהון תגברון וית אשרייהון תקצצון כל מדאבהס פאנקצו
 ודכאנהס פכסרו וסואריהס תגדעון כי לא תשתחוה לאל אחר פי יהוה קנא
 שכו אל קנא הוא ארי לא תסגד לפעוה עמסיא ארי י קנא שמייה אר
 קנא הוא ולא תסגד למעבוד אחר לאן אלה אסמה אמעאקב והוי יקדך
 עלא אן יעאקב פי תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזכר
 לאלהיהם וקרא לך ואבלת מצבון דלמא תגזר קיס ליתוב ארעא ויטיעון
 בתר פעוהתהון וידבחו לפעוהתהון ויקרון לך זתיבול מדבחהון כלא תעחד
 עהדא מע אהל אבדך פיטגון פי תבע מעבודאתהס וידבחו להא וידעון
 כך ותאכל מן דבחה ולקחת מבנתיו לבגור וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו
 את בגור אחרי אלהיהן ותקב מבנתהון לבגור ויטיעון בנתהון בתר פעוהתהון
 ויטיעון ית בגור בתר פעוהתהון ותזוג בגור מן בנאתהס פתטגי בנאתה פי
 תבע מעבודאתהן ותטגי בטאקר איצא אלהי מסכה לא תעשה לך דחלך
 דמתכא לא תעביד לך ומעבודא מסבוכא לא תצנע לך את חג המצות
 תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב פי

עמיהו חתי עצרון בני אשר או קד בץ וגו' מוסי תס ידך אברקע עלי וגוה לא וקרת
 דבולה לוכאטבה ^{קלס מיסו מיסו מיסו מיסו} ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
 ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם ואפניש משה ית כל
 כנשתא דבני ישראל אמר להון לין פתגמא דפקיד ל למעבד יתהון הם גמיע מוכי
 במאעה בני אשר וקא לחס הדה אמור אתי אמר אלה את תצנעו ששת ימים תעשו
 מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
 יומת שנת יומין תתעבד עבדתא זכומא שביעאה יהי לבון קדשא שנת
 קני כל דיעבד ביה עבדתא יתקטיל מתה איאס תצנע אצנאיע ואיזס אטאבע
 יבון לכם קדסא עטולה חי סבת ללה כל מן עמל עמלא פיהא יקתל לא תבערו איש
 בכל משבתים ביום השבת לא תבערו אישתא בכל מותבנימון כיומא דשבת
 לא תשעלו אנאר פי גמיע מסאכנכס פיום אקבת
 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר ואמר
 משה לכל כנשתא דבני ישראל למימר לין פתגמא דפקיד ל למימר פקא מוסי לבמאעה
 בני אשר קאילא דדי אמר אדי אמר אלה בה קחו מאכנס קרומא ליהוה כל קדש
 לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף תחשת סבו מכלון אמר שותא קני כל דאתרעו
 לביהייתית אפר שותא קני דהבא זכספא ונחשא איתו מן ענדכס ברפיעה ללה כל
 מן סבת נפסא יאתי ברפיעה ללה דהב וזרק וזכאס ותבלת וארצמן ותולעת שני ושש
 ועזים זתכלא וארצולא וצבע זמעי ואסמאנגון וארצולא וצבג קרמז ועשר ומרעא
 וערת אילס מאדמים וערת תחשים ועצי שטים ומשבי דדכרי מלמכי ומשכו
 ססגולא זאעי שטיין וגלוד בבאש אדים וגלוד דארש וכשב אסנט ושמן למאור
 ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הקמים ומשחא לאנהלותא זכסמא למשח רבותא
 ולקטרת כסמא ודהן ללאצאה ואטיאב לדהן אמסח וצבד אצמוג ואבץ שהס
 ואבני מלאים לאפור ולהשין ואבני ברלא ואבני אשלמוזא לשקעא באיפור
 ובחשנא ובגארה בלור ובגארה לצאס לאעדרה וללבנה וכל חכס לב ככס וכל
 ייעשו את כל אשר צוה יהוה וכל הכימי לבא דבכין ייתן דיעבד ון ית כל דפקיד
 וכל חכיס פכיס יגוי צנעו גמיע מא אמר אלה בה את המשכן את אהלו ואתמנכה
 את קרסין ואת קרשין את כרסין את עמודי ואת אדרי וית משכנא ית פלסיה וית
 חופאיה פרסוהי דפוחי עבדוהי עמודוהי וסמכוהי אמסכן וכבאיה ונפאיה ושעציה
 ותכאתגה ואמהאגה ועמדה וקואעדה אתהארן ואת כרסין ואת הפסות ואת פרסות
 המסך וית ארולא וית אריחוהי וית כסרתא וית פרבתא דפרסא ואצנדוק ודהוקר
 ואבשא

הורה
היא

ואבשא ואסגה אמסחור את השלח ואת כרסין ואת כל פלין ואת לחס הפנים וית
 פתולא וית אריחוהי וית כל מנוהי וית לחס אפא ואמאיה ודהוקהא וכל אניתה
 ואכבו אמנה ואת מנלת המאור ואת פליו ואת נלתה ואת שמן המאור וית
 מנרתא דאנהוהי וית מנחא וית כווצינהא וית משחא דאנהוהי וית מנארה אצנא
 ואניתהא וסרגהא ודהן אצנאה ואת מצבח הקטרת ואת כרסין ואת שמן המשחה ואת
 קטרת הפנים ואתמנכר הפתח לפתח המשכן וית מדבחה דקטרת כסמא וית אריחוהי
 וית משחא דרבותא וית קטרת כסמא וית פרסא דתרעא לתרע משכנא ומדבחה
 אכבור ודהוקה ודהן אמסח וככור אצמוג וסתר באב כבא אמסח את מצבח העלוי
 ואתמנכר הנחשת אשר לו את כרסין ואת כל כרסין ואת כרסין וית מדבחה
 דעלתא וית כרסא דנהשא דיליה וית אריחוהי וית כל מנוהי וית כיומא וית כפוסיה
 ומדבחה אקראבין ואסדר אנהאס אדי לה ודהוקה וגמיע אניתה ואחזק גמיע עדי
 את כלעי החצר את עמודי ואת אדניה ואת מסך שער החצר וית כרסין וית
 וית עמודוהי וית סמכוא וית פרסא דתרע דהתא וקלוע אצנדוק ועמדה וקואעדה
 וסתר באנה ואת תרת המסכן ואת תרת החצר ואת מיתריהם וית כרסין וית
 כרסין וית אפוניוהון ואתאד אמסכן ואתאד אצנדוק ואטנאנהא וית
 כרסין וית חשרד לשכת כרסין את כרסין וקדש לאהרן ואת כרסין וית כרסין
 לבושי שמושא שמישא כרסין לבושי קדשא לאהרן כרסין לבושי כסוהי
 לשמישא ותיאב אישי ללכדמה פי אקדס ותיאב אקדס להרון אמאס ותיאב כסוהי
 ללאמאמה ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ונפקו כל כנשתא דבני ישראל
 מן קדס משה ופכרג במאעה בני אשר איל מן בין ידי מוסי ויצאו מן איש
 ואת שרשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו וביאו את תרומת יהוה למלאכה
 אהל מועד ולכל עבדתו ולכרסין וקדש ואתו וכל גבר דאתרעו לביהוה וכל אשוימת
 וזוהי עמיהו איתא וית אפר שותא קני דיעבדית פשיבן זמנא וכל פלחניה וכל לבושי
 קדשא פאתי כל אמר ראי ראי וכל מן סבת נפסא אתי ברפיעה ללה לצנעו ככר
 אמצר וגמיע עמלה ותיאב אקדס וביאו האנשים על הנשים כל ינדיב לב חביא
 וזס וסבעת וכומז כל פלי זרב וכל איש אשר וקת תננסת זהב ליהוה ומיתן
 כרסין על כרסין כל דאתרעו לביהוה איתא ויתא וית שביעין עזקן ומחוך כל
 מן דהב וכל גבר דארים ארמות דהבא קני אתי כדאר ארגא מע אקא ומן כרסין
 כרסין מנהס אתי חתי בשקתונק ושנת וחלקה וזקאב וסאיר אניה אדה וכל מן
 על עזלא מן אדה ללה וכל איש אשר נמצא אתו מכלת וארצמן ותולעת שני

משח

ושיש ועזים ועולת אילים מאדמים ועולת תחשים הביאו וכל גבר דאשתכח עמו
תכלא זארגולא וצבע זהודי ובוץ ומעזי ומשיכי דדכדי מסמקי ומשיכי סקגולא
אית יאיו וכל מן וגד ענדה אסמאנגון וארגואן וצנג קרמז ועשר ומרעזא וגלוד
שבאש אדים וגלוד דארש אתו בהי כל מלים תרומת כסת ונחשת הביאו אר
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו כל
דארים ארמות כסת ונחש אית יאיוית אפר שותה קי וכל דאשתכח עמיה אעי שפין
לכל עבדת מלחמא אית יאיו וכל מן דפע רפיעה ללה מן פצה ונחמא אתי בה ללה
וכל מן וגד ענדה לטב סנט לגמיע צנעה לעמל אתי בהי וכל אשר חכמת לב בידה
טון ויצאו מטוה אתהכלת ואמה ארגמן אתהולעת השני ואתהשש וכל אתה
חכמת לבא ביהא עזלא ומיתן כד עזיל ית תכלא וית ארגולא ית צבע זהודי
זית בוצא וכל אמדאה בצירה אן תגזל ביהא אתי מגולא באסמאנגון וארגואן
ואעבא אקרמז ואעשר וכל הנשים אשר נשא לבן אתה בחכמה טון את העזים
וכל נשיא דאתרעי לבהון עמהון בחכמה עזלי ית מעזיא וכל אמדאה בלב מן
בצרהא גזלן אמרעזא והנשאים הביאו את אנבי השום ואת אנבי המלאים
לאפוד ולחשין ורביצא אית יאיוית רבני כד לא ית אנבי אשלמותא לשקעא
בא יפודא ובהשנא ונאשראת אתו בהגארה אכלור וחגארה אנצאם לאצורה
ולאבדנה ואת הנשים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים וית
בסמא וית משהא לאנהלותא ולמשה רבותא ולקטרת בסמא וטביב ואדרין
ללאצאה ודהן אמסח ובכור אצמוג כל איש ואשה אשר טב לבס אתס להביא
לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות פיד משה הביאו בני ישראל אל נדבה ליהוה
כל גבר ואתה דאתרעי לבהון עמהון ולאיתאה לכל עבדתא דפקיד ית למעבד
בידא דמשה אית יאיו בני ישראל ישרא דבנתא קי כדאך כל דגל ואמראה סבר
אנפסחם אן יאתו בשי לגמיע אצנאיע אתי אמר אלה בהא אן תצנע ביד מוסא
אתו בהא בני אקראיל תברעא ללה

לעשת

לעשת בצרב ובכפה ובנחשת ואלפא אומנון למעבד כדהבא ובכספא ובנחשת
באמון בצנעה אדהב ואפצה ונחמא ונחשת אמן למלאכת נחשת עי
לעשות ככל מלאכת מחשבת וכל אומנות אמן כנא לאשדלמא ונגלות אעל
למעבד ככל עבדת אומנון ובכרס אגוהר לאנצאם ונגר אכשב ועמל סאיר
צנאיע ונהורת נתן כלבו הוא ואהל יאב בן אחיסמך למטה דין ולאלפא יהנ כלבו
הוא ואהל יאב בן אחיסמך לשבטא דין ולשתעלים געל פי קלבה הו ואהל יאב אמן
אחיסמך מן שבט דין מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת מרשחשכ פתכל
ובארגמן פתלעת השני ובשש ואב עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת אשלים עמהון
חכמת לבא למעבד כל עבדת גבר ואומן וציר בתכלא זארגולא וצבע זהודי
וצבוצא ומחי עבדי כל עבדתא ומלפי אומנון אכמל פיהמא עלס אהכמה אן
יצנעו כל צנעה אסתאד וחאדק וראקס באסמאנגון וארגואן ואעבא אקרמז
ואעשר והאיר פהמא צאנעון כל צנעה וחאדקאן באמון ועשה בצלאל ואהל יאב
וכל איש חכס לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה פהמא לדעת לעשת ארץ כל
מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה וצבד בצלאל ואהל יאב וכל גבר חכס
לבא דיהב ית חכמתא וסכללותא בהון למדע למעבד ית כל עבדת פלחן קדשא
לכל דפקיד ית פל יצנעא חס וסאיר אהכמא מן געל אלה פיהס חכמה ופהס אן
יערפו ויעמלו גמיע צנעה עמל אקדם כמא אמר אלה ויקרא משה אל בצלאל
ואל אהל יאב ואל כל איש חכס לב אשר נתן יהוה חכמה כלבו פל אשר נשא
לבן לקרבה אל המלאכה לעשת אתה וקרא משה לבצלאל ואהל יאב וכל גבר
חכס לבא דיהב ית חכמתא כלבויה כל דאתרעי לביה למקרב לעבדתא למעבד
יתה פנאדא מוסי בהמא ובסאיר אהכמא אן געל אלה פיהמא חכמה וכל מן דהי
ראה אן יתקדם אי אצנאעה ליצנעוא ויקח מלפני משה את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד
נדבה בבקר בבקר ונסבו מן קדס משה ית כל אפרש ותא דאית יאיו בני ישראל
לעבדת פלחן קדשא למעבד יתה ואנון מיתן ליה עוד נדבתא בצער בצער
פקבצו מן בין ידי מוסא גמיע ארפיעה אתי גאו בהא בני אמר לענעה עמל
קדס לתעמל מנהא ועאד אקוס יאתונה בבראעה פי כל גאדה ויצאו מן החכמים
העשירים את כל מלאכת הקדש איש איש מהמלאכה אשר צוה עשיר ואתו
כל חכמיא דעבדי ית כל עבדת קדשא וצבד גבר מעבדתים דאנון עבדין חתי
אתי גמיע אהכמא אצנאעין גמיע צנעה אקדם כל אמר מן פן צנענה אדי חס

היה
הוא

יצעקו ויאמרו אל משה לאמר מדוע העבדו למלאכה אשר צוה
 יהוה לעשות אתה ואמר לו משה למימר מסגן עמא לאיתא מפת פלחנא לעבדיתא
 דפקיד צר למעבד יתה פקאו למוקי הודי אקום מכתרון אן יאתו באפעל מן נפאיה עמ
 אצנאעה אתי אמר אלה אן תעמלו ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה
 אל יעשו עוד מלאכה לתדומת הקדש ויפלא העם מהביא ופקיד משה יאמר
 לדון במשריתא למימר צבד ואתא לא יעבדון עוד עבדיתא לאפרשות קדש
 ופסק עמא מלאיתא הו פאמר מוקי פנודי בצות פי אעסכר יקול כל דגל ואמרא
 לא יאת בשי בעד הדי מן רפיעה אקדם פאנקטע אקום מן אמגי בשיו והמלאכה
 היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר העבדיתא הוה מסת לכל עבדיתא
 למעבד יתה יתרת פכאן מא אתו בה בפאיה לגמיע אצנאעה אן תעמל מנה
 ופאצלא ויעשו כל חכס לב בעשי המלאכה אר
 המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארבעין ותולעת שני כרבים מעשה
 חשב עשה אתם ועבדו כל הכימי לכא בעבדי עבדיתא את משכנא עסק יריען
 דבוץ שזיר ותכלת אדגונא וצבע זהורי צורת כרובין עובד אומין עבד
 יתהוין פצנע כל חכים מן אצנאיע נפס אמסכן עשר שקק מן עשר משזור
 ואסמאנגון וארגואן וצבג קרמץ צורא צנעה האדק צנעהא ארך היריעה
 האחת שמונה ועשרים באמה ולחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
 לכל היריעת ארבע היריעתא הדיא עסרין ותמני אומין ופתיא ארבע אומין
 היריעתא הדיא משחתא הדיא לכל היריעתא טול כל שקה תמאנה ועשרין
 דראע ועדצהא ארבעה אדרע מסאחה ואחדה לגמיע אשקאק ויתבר את
 חמיש היריעת אחת אל אחת וחמש היריעת חבד אחת אל אחת ולפית עת
 חמיש יריען הדיא עם הדיא וחמיש יריען לפית הדיא עם הדיא וכיט כל למס
 שקאק או אחדה מע אכרי ויעשו ללאה תכלת על שפת היריעה האחת
 מקצה במחברת בן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית ועבד
 ענבין דתכלא על ספתא היריעתא הדיא מסטרא בית לופי בין עבד בספתא
 היריעתא בסטרא בית לופי תנינא וצנע ערי מן אסמאנגון פי האשירה
 אשקה או אחדה פי אטרף אמולף וכדאר צנע פי טרת אחאשיה אטרף
 אמולפה אתאניה חמישים ללאה עשה היריעה האחת וחמישים ללאה עשה
 מקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאה אחת אל אחת חמישין
 ענבין עבד היריעתא הדיא וחמישין ענבין עבד בסטרא היריעתא דבית לופי

תענא מכותן ענבנא הדיא לקביל הדיא וצנע למסין עדוה פי אשקה או אחדה
 וכמסין עדוה פי טרת אשקה אמולפה אתאניה וגעל אערא מתקאבלה ואחדה
 מע אכרי ויעשו חמישים חרסי זהב ויתבר אתה היריעת אחת אל אחת בקרבים
 ויהי המשכן אחד ועבד חמישין פרפין זהב ולפית ית היריעתא הדיא עם הדיא
 כפדפא יהוה משכנא הדי וצנע למסין שצץ מן זהב וולף אשקאק ואחדה
 מע אכרי באשצץ פצאר אמסכן ואחדה

ויעשו יריעת עדים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם ועבד
 יריען דמעזי לפלסא על משכנא הדיא עמרי יריען עבד יתהוין וצנע שקאק
 מן מדעזא כבאא עלי אמסכן אחדא עשר שקה צנעהא ארך היריעה האחת
 שלשים באמה וארבע אמות לחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה
 יריעת ארבע היריעתא הדיא תלתין אומין וארבע אומין פתיא היריעתא
 הדיא משחתא הדיא להדיא עסרי יריען פול כל שקה תלאתין דראע ועדצהא
 ארבעה אדרע מסאחה ואחדה לאחדה עשר אשקה ויתבר אתחמש היריעת
 לבד ואת שיש היריעת לבד ולפית ית חמיש יריען לחוד דית שירת יריען
 לחוד וכיט כמס שקאק עלא חדה וסת שקאק עלי חדה ויעשו לכל ארת
 חמישים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמישים ללאה עשה על שפת
 היריעה מחברת השנית ועבד ענבין חמישין על ספתא היריעתא בסטרא
 בית לופי וחמישין ענבין על ספתא היריעתא דבית לופי תנינא וצנע למסין ע
 עדוה פי האשירה אשקה אמולפה וכמסין עדוה פתאשיה אשקה
 אמולפה אתאניה ויעשו חרסי נחשת חמישים לחבר אתה האהל להיות אחד
 ועבד פרפין דחש חמישין לפלסא ית משכנא למהוין הדי וצנע למסין שצץ מן נחשא
 ליוסף אכבא פיציר ואחדה ויעשו מקפה לאהל ערת אילס מאדמים ומקפה ערת
 תחשים מלמעלה ועבד חופאה למשכנא דמשיכי דמדי ממקרי חופאה דמשיכי
 ספגנא מלעילא וצנע גטאא ללכנא מן גלוד כבאש אדים וגטאא מן גלוד
 דארש מן פוק

ויעשו אתה חרשים למשכן עצי שטים עמרים ועבד ית דפתא למשכנא
 דאעי שטיין קימין וצנע אתטאג ללמסכן מן כשב אסנט קאימה עשר אמות
 הקרש ואמה וחצי האמה לחב הקדש האחד עשר אומין ארבע דדפתא
 ופתא ופלגות אמתא פתא דפתא הדי עשה אדרע טול כל תתגה וראע
 וצנע עדצהא שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת פן עשה לבד

קדשי המשכן תרין ציריין לדפא חד משלביין חד לקביל חד בין עבד לכל דפוי מ
 משכנא ולהא ציראן מלפנין אחרתא באיזא אמה כדאר צנע לגמיע תכאתג
 אמסכן ויעש את הקדשים למשכנא עשרים קדשים לפאת נגב תימנה ועבד ית
 דפאי למשכנא עשרין דפויין ללוח עיבר דלומא וצנע אתכאתג ללמסכן עשרין תלתג
 מן גהה מהב אגוב וארבעים ארבעים עשה תחת עשרים הקדשים של אדנים
 תחת הקדש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת הקדש האחד לשתי ידתי וארבעין
 סמכין דכסת עבד תחת עשרין דפויין תלין סמכין תחת דפא חד לתרין צירוי ותרין סמכין
 תחת דפא חד לתרין צירוי וצנע ארבעין קאעדה מן פצה תחת לעשרין אתכתגה
 קאעדתאן תחת כל תכתגה לצירא הא וצנע המשכן השנית לפאת צפון עשר
 עשרים קדשים ולספר משכנא תננא ללוח צפונא עבד עשרין דפויין ולג
 אמסכן אתאני מן גהה מהב אשמה עשרין תכתגה וארבעים אדניהם כסת שני אדנים
 תחת הקדש האחד ושני אדנים תחת הקדש האחד וארבעין סמכין ודכסת תרין
 סמכין תחת דפא חד לתרין סמכין תחת דפא חד ודהא ארבעין קאעדה מן פצה
 קעדתאן תחת כל תכתגה ולדפתי המשכן ימה עשה עשר קדשים ולספוי משכנא
 מערבא עבד עשר דפויין ולמוכר אמסכן גרנא צנע סת תכאתג ושני קדשים
 עשה למקצת המשכן בדרתים ותירדפי עבד ללוח משכנא בסופהון ותכתגתא
 צממהא ללכני אמסכן פי אזאיתין והיו תאמס מרמטה ויחדו יהיו תמים אל
 ראשו אל השפעת האות בין עשה לשניהם לשני המקצת והיו מכוזין מלרע
 וחדא היו מכוזין ברישיון בעזקתא חתא בין עבד לתרין צירוי לתרין צירוי פכאת
 מעתדלה מן אספל וגמיעא כאת מעתדלה מן פוק בחלקה ואחרת כדאר צנע
 לארבעין בליומא והיו שמנה קדשים ואדניהם כסת עשה עשר אדנים שני
 אדנים שני אדנים תחת הקדש האחד והיו תמנא דפויין וסמכין דכסת שיתר
 עס סמכין תרין סמכין תלין סמכין תחת דפא חד פצאת תמאן תכאתג
 וקאעדהא מן פצה סתה עשר קאעדה קאעדתאן תחת כל תכתגה ויעש בדר יחי
 עצי שפים חמשה לקדשי צלעה המשכן האחת ועבד עבדי דאעו שפין חמשה
 דפוי ספר משכנא חד וצנע אמהאג מן כשב אסנט כמסה לתכאתג גרנא
 אמסכן אואחד וחמשה בריחם לקדשי צלעה המשכן השנית וחמשה בריחם
 לקדשי המשכן לירכתים ומה חמשה עבדיין לדפוי ספר משכנא תננא חמשה
 עבדיין לדפוי ספר משכנא לסופהון מערבא וכמסה אמהאג לתכאתג גרנא
 אמסכן אתאני וכמסה אמהאג לתכאתג גאנב אמסכן פי מוכרה גרנא ויעש

את הכרית המלבן לכלה פתור הקדשים מן הקצה אל הקצה ועבד ית עבדא
 צאה לאעבדא כגודפא מן סופי לסופי וצנע אמהאג אסנט מנה נאפד פי גוף
 אתכאתג מן אפרת אי אפרת ואת הקדשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב
 בתים לבד יחס ויצת את הכריתם זהב וית דפאי הפא דהא וית עזקתרין עבד
 דהא אתרא לעבדא דהא ית עבדא דהא ואתכאתג גשאהא דהב וצנע
 חלקהא מן דהב מכאתג ללאמהאג וגשא אמהאג איצא בדהב ויעש את
 הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה בריחם
 ועבד ית פרכתא תכלא וארגנא וצנע זהב וכוץ שזיר עבד אומן עבד ית
 צורת כרובין וצנע אסנה מן אסמאגון וארגנא וצנע קרמז ועשר משזר
 צנעה הארק צנעהא צורא ויעש לה ארבעה עמודי שפים ויצפס זהב ויהם
 זהב ויצק להם ארבעה אדני כסת ועבד לה ארבעה עמודי שפין ויחפון דהב
 ויהיו דהבא דאתר להון ארבעה סמכין דכסת וצנע להא ארבעה עמר מן ספ
 וגשאהא בדהב וזראפניהא דהב וצנע להא ארבעה קואעד מן פצה ויעש מסך
 לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה לקס ועבד פרכת
 לתרע משכנא תכלא וארגנא וצנע זהב וכוץ שזיר עבד צירי וצנע סתרא
 לבאב אכנא מן אסמאגון וארגנא וצנע קרמז ועשר משזר צנעה לאקס ואת
 עמודיו חמשה ואת זיהם וצפה לאשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשר
 ית עמודיה חמשה וית וזיהון ויחפי רישיהן ויכבושיהון ויחפון חמשה
 דהשא ועמודהא כמסה וזראפניהא וגשא חסהא ופלאהא דהב וקואעדהא כמסה
 מן נחאס

ויעש בצלאל את הארון עצי שפים אמתים וחצי ארפו ואמה וחצי וחצי דג
 קבתו ועבד בצלאל ית ארנא דאעו שפין תרתין אמן ופלגא ארביה אמתא ופלגא
 סופיה ואמתא ופלגא רומיה וצנע בצלאל אצנדוק מן כשב אסנט דראעין ונצה טולה
 ודראע ונצה ערצה ודראע ונצה סמכה ויצפהו זהב כהור מבית ומחוץ ויעש לו זר
 זהב סבב ויחפהו זהב דכי מגין ומברא ועבד ליה זיר דהב כסתה וגשאה בדהב
 פאץ מן דאכל ומן בארג וצנע לה זצא מן דהב מסתדירא ויצק לו ארבע טבעת זהב
 על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעה האחת ושתי טבעת על צלע השנית ואתר
 ליה ארבע עזקן דהב על ארבע זויתיה ותרתין עזקן על סתריה חד ותרתין עזקן על
 סתריה תננא וצנע לה ארבע חלק מן דהב ובעלהא פי ארבע גהאתה חלקתין פי גאנבה
 ויחלקתין פי באנבה אתאמ ויעש בדי עצי שפים ויצת אתם זהב ועבד ארירי

דג

דאעו שטיין חפא יתחון דהבא וצנע דהוקא מן כשב אסנט וגשאהא בדהב ויבא אר
 תבדים פטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ ואעיל ית אר יהיא בעזקתא על פט
 ארונא למטל ית ארונא ואדכל אדחוק פי אהלך עלי באנבי אצנחך ליחמל ברה
 ויעש כפרת זהב כהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה ועבד כפרתא דזהב דכי
 תרתין אמוין ופלגא ארפה ואמתא ופלגא פתיה וצנע גשאה מן דהב טאץ דאעין ונצה
 טולה ודראע ונצה עדצה ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קלות הפפרת
 ועבד תרין כרובין דדהב נגיד ועבד יתחון מתרין מטרי כפרתא וצנע כרובין מן דהב
 מצמתין צנעהמא מן טרטי אגשא כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן
 הפפרת עשה את הכרבים משני קצותיו כרובא חד מספרא מלא וכרובא חד מספרא
 מלא מן כפרתא עבד ית כרובא מתרין סטרווי כרובא מן הדי אטרף וכרובא מן הדי
 אטרף מן נפק אגשא צנעהמא מן טרפיה ויהוה הכרבים פרשי כנפים למעלה סנכים
 בכנפיהם על הפפרת ונעיהם איש אל אחיו אל הפפרת היו פני הכרבים והיו כרובים
 פריסין בדפיהון לעילא מפלן בגדפיהון על כפרתא ואפיהון חד לקביל חד לקביל כפרתא
 הוון אפי כרוביא פכאנא אכרובין באסטין אגנחתהמא אי פוק ומצללין בהא על אגשא
 ווגוהמא אואחד אי אכר אי אגשא כאנת וגוהמא

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארפון ואמה רחבו ואמה קמתו ועבד ית
 פתורא דאעו שטיין תרתין אמוין ארפיה ואמתא פתיה ואמתא ופלטא רומיה וצנע אמאון
 מן כשב אסנט דראעין סולוא ודראע עדצוא ודראע ונצה סמכרא ויצת אתו זהב
 טהור ויעש לו זהב סביב חפא יתיה דהב דכי ועבד ליה זיר דהב סח סח וגשאהא
 בדהב כאץ וצנע להא זיגא מן דהב מסתדירא ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר
 זהב למסגרתו סביב ועבד ליה בדנפא רומיה פלגא סח סח ועבד זיר דהב לגדנפיה סוא
 סחור וצנע להא האפה מקדאר קבצה מסתדירא וצנע זיגא מן דהב לחאפתהא מסתדירא
 ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו ואתיו
 ליה ארבע עזקן דהב ויהב ית עקתא על ארבע זייתא דלארבע רגליו ויצאג לה
 ארבע חלק מן דהב ובעל אהלך פי ארבע גוהתהא אתי לארבע ארגלהא לעמת המסגרת
 היו הטבעות פתים לפתים לשאת את השלחן לקביל בדנפא הוואה עזקתא אתיה
 לארפיה למטל ית פתורא אמאס אהאפה כאנת אהלך מכאנא לאדחוק לתחמל
 בהא אמאודה ויעש את הפדים עצי שטים ויצת אתם זהב לשאת את השלחן
 ועבד ית ארפיה דאעו שטיין חפא יתחון דהבא למטל ית פתורא וצנע אדחוק מן כשב
 אסנט וגשאהא בדהב לתחמל בהא אמאודה ויעש את הכלים אשר על השלחן את
 קערתו

הערתו ואת פתיו ואת מנקיותו ואת הקשות אשר יקר בהן זהב טהור ויעבד ית
 דעל פתורא ית מבטוהי ית בזכוהי ית סכילתא ית קלותא ומנפין בהון דדהב דכי
 וצנע אאניה אתי עליהא אקצאע ואדווג ואמלאעק ואמדאתקן אתי תנפא ברה מן
 דהב כאץ

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירבה וקנה גביעיה פפתיה ופחתיה
 ממנה היו ועבד ית מנרתא דדהב דכי נגיד ועבד ית מנרתא שדה וקנה כליהא חזרה
 וישנהא מנה הוון וצנע אמארה מן דהב כאץ מצמתה צנעהא ארגלוא וקצב
 וגאמאתהא ותפאפיהווא וסואסנהא מנהא כאנת ויעש קנים יצאים מצדיה שלשה
 קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני ושתה קני ונפקין מספרא תלתיה
 קני מנרתא מספרא חד ותלתה קני מנרתא מספרא תלתא סת קצבאת כאנת מן
 באניהא תלאת קצבאת מן באניהא אואחד ותלת קצבאת מן באניהא אתיה
 שלשה גביעים משפלים בקנה האחד פפתר ופרה ושלשה גביעים משפלים בקנה
 אחד פפתר ופרה מן לששת הקנים היצאים מן המנורה תלתה כלידין מצדיו בקנה
 חד חזור ושושין ותלתה כלידין מצדיו בקנה חד חזור ושושין כיין לשתיה קני
 דנפקין מן כפרתא תלאת גאמאת מלוזאת פי כל קצבה תפאחה וסוסנה כר
 צנע לאסת אקצבאת אכארגאת מנהא ובמנרה ארבעה גביעים משפלים כפרתיה
 ופחתיה ובמנרתא ארבעה כלידין מצדיו חזרהא ושושנהא ופי נפט אמנא אר
 ארבע גאמאת מלוזאת ותפאפיהווא וסואסנהא ובפפתר פחת שני הקנים ממנה
 ובפפתר פחת שני הקנים ממנה ובפפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
 היצאים ממנה וחזור יתחות תרין קנין דמנרה וחזור תחת תרין קנין דמנרה ורהאר
 תחות תרין קנין דמנרה לשתיה קנין דנפקין מנה ותפאחה תחת כל קצבתין מנהא
 כדאר לאסת אקצבאת אכארגאת מנהא פפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה
 את זהב טהור חזרהוון וקניהוון מנה הוון כלה נגידהא חרא דדהב דכי תפאפיהווא
 וקצבדהא מנהא כאנת כלהא מצמתה ואמרה מן דהב כאץ ויעש את כרתיה
 שבעה ומלכחיה ומחמתיה זהב טהור ועבד ית כרוביהא שבעה וצבד כרוביה
 זמחתייהא דדהב דכי וצנע להא סבעה סרג וכלבאתהא ומגאמרהא מן דהב
 כאץ כפר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה ככלא דדהבא דכא יעבד ית
 וית כל מנהא מן בדה דהב כאץ צנעהא הי וגמיע אניתהא

ויעש את מצבה הקטרת עצי שטים אמה ארפון ואמה רחבו ואמתים קמתו
 מצבה דרתו ועבד ית כרוביהא דקטרת כסכילא דאעו שטיין אמתא ארפיה

בבב שש משזר: כל מדדי דרתא סח סח דבוץ שזיר: גמיע קלוע אצראת
מסתדירא מן עשר משזור: והאדנים לעמודים נחשתו וועמודים והשוקים
פסח וצפוי ראשיהם פסח והם מחשקים פסח כל עמודי החצר וסמכא לעמודא
דנחשתא וזו עמודא וזכו שיהון פסח וזפוי רישיהון פסח ואגון מלכישין פסח
כל עמודי דרתא וקואעד אעמד מן נחאס וזראפין אעמד וטלא דא פסח
וגשא רוסהא איצא פצה כמא אן גמיעהא מפליה פצה ומסר שער החצר
מעשה חקם תמלת וארמון ותולעת שני ויש משזר ועשרים אמה אר
וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר ופרסא דתרע דרתא עובד ציפ
דתכלא וארבווא וצבע זהורי ובוץ שזיר ועשרין אמין ארבע ארבווא גפתא
חמיש אמין לקביל מדדי דרתא וסתר כבא אצראדק צנעה ראקס מן אסמא
וארבוואן וצבג קרמז ועשר משזור פולה עשדין דראע וסמכה אדיו ווער
כמסה אדרע באיזא קלוע אצראדק ועמודיוס ארבעה וארבעה ארבעה
נחשת וויס פסח וצפוי ראשיהם וישקיהם פסח ועמודיהון ארבעה וסמכיה
ארבעה סא שא וזיהון פסח וזפוי רישיהון וזכו שיהון פסח ועמודהא ארבעה
וקואעדהא ארבעה מן נחאס וזראפיהא פצה וגשא רוסהא וטלאהא פצה
ובלהיתדת למשין ולחצר סביב נחשת וכל סביב למשכנא ולרתא סח סח
דנחשא וגמיע אותאר אמסכן ואצראדק מסתדירא מן נחאס

דבב שש משזור

אלה פקודי המשכן משכן בעדת אש
פקד עלי משה עבדת הלויס ביד איתמר בן אהרן רכהן איי מענו משכנ
משכנא דסהדותא דאתמניאו על מימרא דמשה פלחן ליואי בידא ואיתמר
בר אהרן כהנא הדי ערד מא דכל פי אמסכן מסכן אשה אדה אדי ע
כאמר מוסא כדמה אקטא מין עלא ע איתמר אבן הרון אמאס ובער
פן אורי בן חור למטה והעדה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה ובער
בר אורי בר חור לשכנא דיהודה עבד ית כל הפקיד לית משה אדי צנעה
בעל אבן אורי אבן חור מן סכט יהודה עלא גמיע מא אמר סאה מוס
ואתו אהרן אב בן אחיסמך למטה דין חרש וחשב ורקס בתכלת ובא
ובתולעת השני ובששי ועמיה אהרן אב בר אחיסמך לשכנא דין נגר
זאמן צייר בתכלא ובארבווא וצבע זהורי ובוצא ומעה אהרן אב
אחיסמך מן סכטן אסתאר והאדק וראקס באסמאנגון וארבווא
כל הזהב העשוי למלאכה

מלאכה

מקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים פסח ושבע מאות ושלשים עהל
ועהל מקדש: כל החצרות עבד לעב דרתא בכל עבדת קדשא ויהוה דהב
ורמיהו עשרין ותשע פסחין ושבע מאה ותלתין פסחין קדשא אמא
איהב אדי עמל פי אצנאעה לגמיע צנאיע אקדס פכאן גמלת דהב ארפיעה
העה ועשרין בדרה וסבע מאיה ותלתין מתקא במתקא אקדס וכסת פקודי
עדה מאת פסח וארת ושבע מאות וחמישה ושבועים שקל בשקל הקדש
פסח סבע פנשתא מאה פכרין ושא ושבע מאה ושבעין וחמישי פסחין פסחין
שא ואמא אפצה פכאן גמלה מא חצל מן מעודי אגמאעה מאיה בדרה
ת וסבע מאיה וכמסה וסבעין מתקא במתקא אקדס פסחין בגמלת מחצית
שקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה גיש
אות ארת ושלשת אלפים וחמש מאות וחמישים תקלא בגמלתא פלגור
לשא פסחין קדשא לכל דעבר על מענא מבר עשרין שנין ולעילא לשית
מאה ותלתה אפין וחמיש מאה וחמישין מנשקה לכל גממה וזנה נצת מתקא
מתקא אקדס לכל מן גאז עליה אעדד מן אבן עשרין סנה פצאעדהא לסת מאיה
ת ותלתה ארת וכמס מאיה וכמסין ויהי מאת פסח פסח לעקת את ארע
קדש ואת ארע המרכת מאת אדנים למאת הפסח פסח לארין והוא מאה
בריי פסחא דאתכא ית סמכי קדשא ית סמכי פלגור מאה סמכין אמאר
ברין פכרא לסמכא פכאן מן מאיה אבדרה אורק מא צייג מנהא קואעד
קדס וקואעד אסגה ודאר מאיה קאעדה מן מאיה בדרה כל קאעדה מן
דרה ואת האק ושבע המאות וחמישה ושבועים עשה וויס לעמודים וצנע
אשיהם וחשק אתם וית שא ושבע מאה ושבעין וחמישי עבד וויס לעמודא
זפוי רישיהון וזכו שיהון ושא ושבע אמאה ואכמסה ואסבעין אמרתקא
לע מנהא זראפין לאעמד וגשא רוסהא וטלאהא ונחשת התנופה שבעים
פסח ואלפים וארבע מאות שקל ונחש ארמוותא שבעין פכרין ותריין אפין
זרבע מאה פלעין ואמא נחאס אקדל פבלג סבעין קנטאר זאפין וארבע מאה
זכא ויעש פה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכפר
הנחשת אשר לו ואת פל פל המזבח ועבד בה ית סמכי תרע משכן זמנא
פסחין דנחשא ית סרדא דנחשא דיליה וית כל מני מדבחהו פצנע
קואעד כבא אמחצר ומדבח אנהאס ואקדד אנהאס אדי לה וגמיע
וית ואת ארע החצר סביב ואת ארע שער החצר ואת כל יתדת המשכן

ואת כל יתדת החצר סביב יית סמכי דהתא סח סח חית סמכי תרע דהתא יית כל
 סכי משכנא יית כל סכי דהתא סח סח וקואעד אצראדק מסתדירא וקואעד באם
 וגביע אותאר אמסכן ואותאר אצראדק מסתדירא ומן התכלת והארצמן ותולער
 השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן באש
 צנה יהוה את משה ומן תכלא וארגזנא וצבע זהורי עבדו ללושי שמושא לשמש
 בקדשא ועבדו יית לבושי קדשא דלאהרן כמא דפקודי יית משה ומן אסמאנא
 וארגזנא וצבע אקרמז צנעו תיאב אושי ללכדמה פי אקדס וצנעו תיאב אק
 אדי להרון כמא אמר אלה מוסא

ויעשו את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועבדו יית אפודי
 דהבא תכלא וארגזנא וצבע זהורי וצנעו אצרה מן דהב ואסמאנא
 וארגזנא וצבע קרמז ועשר משזר וירקעו את פחי הדב וקצץ פתילס לעשות
 בתור התכלת ובתור הארגמן ובתור פולעת השש ובתור חשש מעשה חשב ויהו
 ית סכי דהבא וקציצו חוטיין לכעבד בגו תכלא ובגו ארגזנא ובגו צבע זהור
 ובגו צנעו עובד אומין ודאך באן אלקו צפאיו אלהב וקצוהא מלובא וגזלוהא
 מע אסמאנא וארגזנא וצבע אקרמז ואעשר צנעה האדק פתפת עשור
 הגדת על שני קצוותו חבד כתפין עבדו ליה מלפפין על תרין סטרוהי מלפת
 וצנעו לה גיבאן מביטאן כאטוהמא פי טרפיה והשב אפדתו אשר עליו מלפ
 הוא כמעשה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צנה יהוה
 את משה וזמין תקוניה דעלוהימניה הוא כעולדוהי דהבא תכלא וארגזנא וצ
 זהורי וצנעו שזיר כמא דפקודי יית משה וספשב אצרה אדי עליה מלפ
 כצנעתה מן דהב ואסמאנא וארגזנא וצבע קרמז ועשר משזר כמא אמר
 אלה מוסא ויעשו את אבני השום מסבת משבצת

זהב ממחול פתוחי חותם על שמות בני ישראל ועבדו ית אבני ברלא משני
 מרמצן בדהב גליפן כתב מפרשי על שמות בני ישראל וצנעו חבני אצלור ית
 בהא עיון מן דהב מנקוש עליהא כנקוש אכאתס אסמא בני אסראיל וישס את
 על פתפת האפר אבני זפרון לבני ישראל כאשר צנה יהוה את משה וישו
 יתוון על בתפי אפודא אבני דכרנא לבני ישראל כמא דפקודי יית משה וצו
 המא פי גבי אצרה חבארה דכר לבני אקר כמא אמר אלה מוסא
 ויעשו את החשן מעשה חשב כמעשה אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת ש
 ושש משזר ועבדו ית חשנא עובד אומין כעובד אפודא דהבא תכלא
 וארגזנא

וארגזנא וצבע זהורי וצנעו שזיר וצנעו אבדנה צנעה האדק כצנעה אצרה מן
 דהב ואסמאנא וארגזנא וצבע קרמז ועשר משזר וצנעו תיה כפול עשו את החשן
 וית אבני ודת ארבו כפול מלבע הוה עיות עבדו ית חשנא דהתא ארבוה דהתא
 מתי עיות וכאנת אד צנעוהא מרבעה מצאעפה טולהא שבר ועל צהא שבר
 ומלאוהו ארבעה סורי אבן פור אדם פורה וכלקת הטור האחד ואשריכוו בו
 ארבעה סודין ראבן פנא סודא קדמאה סמקן ירקן וסדקן סדרא חד וצנעו פיה
 ארבעה סטור מן גוהר אבטר אאוול יאקות אחמר וזמרד ואצפר והטור השני
 וסדקן סודין וסדרא תנא אדמרגדן שבזין וסבהלום ואפטר אתאנו כחלי
 ופרא ופרימאן והטור השלישי לשם שבו ואחלמח וסדרא תליתאה קנכירי
 סדקא ועין עגלא ואסטר אתא גזע וסנג ופירחג והטור הרביעי מרשיש שהם
 וישנה מסבת משבצת זהב כמלתם וסדרא לביעאה כרוס ימא וברלא
 ופלתירי משיקען מרמצן בדהב באש למותחון ואסטר אראבע אדק וכל ית
 ויסת יחוט בהא עיון מן דהב פי נצאמהא וזאבנס על שמות בני ישראל ויע
 שתים עשרה על שמות פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבו ואנעא
 ית שיהת בני ישראל אנון תרתא עכרי על שמהתחון סתב מפרשי בגלה דעזקא
 ובני על שמיה לתרי עפר שבטין וכאן עלי אהגארה אסמא בני אסרא לאנחא
 אתו עשר נציר אסמאיהם כנקוש אכאתס אכס כל ואחד עלי חגרה כד
 לאתנו עשה סבטו ויעשו על החשן עד שרת בגלת מעשה עבת זהב כוהר ועבדו
 על חשנא תבין מתחמן עובד גדילו דהב דבני וצנעו עלי אבדנה מלסותן מעתות
 צנעה צפר מן דהב טאי ויעשו שתי מסבצת זהב ושתי סבעת זהב ויתנו ארבעת
 סבעת על שני קצות החשן ועבדו יתוון מרמצן דהב ותרתיין עזקן דהב ויהבו
 ארבעתן פי טרפי אבדנה ויתנו שתי סבעת הצב על שתי הסבעת על קצות החשן
 ויתנו דהב גדילן דהב על תרתין עזקתא על סטרי חשנא ועלקו אצפירתין אדהב
 פי טרפי אבדנה ואת שתי קצות שתי סבעת נתנו על שתי המשבצת
 ועל פתפת האפר אד כל פניו וית תרתין גדילן דעל תרין סטרוהי יתוון על
 דהב ויתוון אפודא אבני דכרנא לבני ישראל וסרפי אצפירתין אכרתין
 על שתי עיון אעיון ובעלוהמא עלי בני אצרה מן מקדמהא ויעשו שתי סבעת
 זהב ויעשו שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפר ביתה ועבדו יתוון
 עזקן דהב ויתוון על תרין סטרי חשנא על ספתיה דלעברא דאפודא לבני וצנעו

איצא חלקתין מן פהב וצויר והמא פי מרפי אבדנה פי האשיתהא אתי אי גאנב אצדה
מן דאכל ויעשו שתי טבעת זהב ויתלס על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו
לעמית מחברתו ממעל לחשב האפד ועבדו תרתין עזקן דהב ויהבונין על תרין כתפ
איפודא מלרע מלקביל אפודי לקביל בית לופי מעלוי המין איפודא ותס צנעו איצו
חלקתין מן דהב ובעלוהמא באיזא גיבי אצדה מן אספל מן מקדמהא אמאס תאיפודי
פוק שפטיגא וידפסו את החשן מפבעתיו אל טבעת האפד פפתיל תכלת להיות על
חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד באשר צנה יהוה את משה ואהרן יד תשנה
מעזקתיהל עזקת איפודא בחופא דתכלתא למחוי על המין איפודא ולא יתפרק חשן
מעלוי איפודא כמא דפקיד ית משה וחבכו אברכה מן חלקהא אי חלק אצדה בספר
אסמאנגון לתבון פוק שפטיגא ולא תזול ענהא כמא אמר אלה מוסא

ועשו את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת ועבדו מעיל איפודא עובד מהייבמיה
תכלת וצנעו ממטר אצדה צנעה האיר גמלתה מן אסמאנגון ופיהמעיל בתוכו כתי
תחב טפה לפיו קבב לא יקרע ופומיה דמעילא כפיל לבויה כפוס שרי תורה מכה
לפומיה סח סח דלא יתבצע וכאן דאסה פי וספה כפס אדרע והאשיה תחויט בפאה ללא
יכתר ויעשו על שולי המעיל ויבולו תכלת וארגמן ותולעת שני משזר ועבדו על
שפולי מעילא דמוני תכלת וארגמן וצבע זהורי שזיר וצנעו פי דילה למאמין מן
אסמאנגון וארגון וצבג קרמז משזורי ויעשו פעמני זהב טהור ויתגו את הפעמנים
בתוך הרמנים על שולי המעיל קבב בתוך הרמנים ועבדו זוגין דהב דכוי יהבו ית
זוגיא בגו רמנותא על שפולי מעילא סח סח בגו רמנותא וצנעו גלאגל מן דהב כלי
ובעלוהא פי מא בין אדמאמין פי דיל אסמפד מסתדירא פי מא בין ארמאמין פעמו
ודמן פעמן ורמן על שולי המעיל קבב לשלת באשר צנה יהוה את משה וזוג
ורמנותא זוגא ורמנותא על שפולי מעילא סח סח לישמא כמא דפקיד ית משה גבל
ורמנותא גבל ורמנותא פי דיל אסמפד מסתדירא לידס בה כמא אמר אלה מוסא
ויעשו אתהבתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו ועבדו ית
כתונן דבוץ עובד מהי לאהרן ולבנותיו וצנעו אטואני מן עשר צנעה האיר להרון
ובניה ואת המצנפת שש ואת פארי המצנפת שש ואת מנסייה רבד שש משזר
זית מצנפתא דבוץ אית שבה קובעיא דבוץ אית מנסייה מצנפתא דבוץ שזיר ואעמאמה
מן עשר ואקראנס אפאכה מן עשר ואקראויל מן עשר משזורי ואת האבנט שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רבס באשר צנה יהוה את משה וית

ד
א
מ

דבוץ שזיר ותכלת וארגמן וצבע זהורי עובד צויר כמא דפקיד ית משה וזוגיא מן
עשר משזיר ואסמאנגון וצבג קרמז צנעה רבס כמא אמר אלה מוסא

ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתיחי חותם קדש ליהוה ועבדו ית ציץ כלילא דקדשא דהב דכוי יהבו עלוה ויתב
מפרש קדש לוי וצנעו עזאבה תאג אקוס מן דהב כליץ ונקשו עלוהא מתאב כנקש כגלה דע
אכאתס קדש לוי ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה באשר צנה יהוה
את כל שיה ויהבו עלוהי חופא דתכלתא למיתן על מצנפתא מלעילא כמא דפקיד
ית משה ועלקוהא בסלך אסמאנגון לתוצע על אעמאמה מן פוק כמא אמר אלה
מוסי ותכלת על עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל

כפל אפד צנה יהוה את משה כן עשו וישלימת כל עבדות משכנא משכן זמנא ועבדו
בני ישראל ככל דפקיד ית משה כין עבדו וכמלת גמיע צנעה אסמכן כמא אמר אלה
ויעשו בני אסר בגמיע מא אמר אלה מוסא כדאך צנעו
ויבאו את המשכן אל משה אתהאהל ואת פרצלו מקמין קרשיו בריחו ועמדו
ואדניו ואיתנאו ית משכנא לות משה ית משכנא לית כל מנוהי פרפוחי דפוחי עבדוהי
ועמדוהי וסמכוהי פאתו טאמכין אי מופי אכבא וגמיע אכתה שצצה ותכא תגרה
ואסמאנה ועמדה וקואעדה ואת מכלה עקת ואתים ומאדמים ואת מכלה עקת
החשים ואת פרצת המכר וית חופאה דמשכני דכוי מוסא ית חופאה דמשכני
מכונא וית פרצתא דפרסא ואצטא אגדור אכבאש אאדים ואצטא אגלוד אדארש
ואסמאנה אסמאנה את ארון העדת ואת כדון ואת הפפרת וית ארונא דסמאנותא וית
כדוי וווחו וית כפרתא וצדוק אשהארה ודהוקה ואגשא אתהשולן אתהשולן ואת
לחם הפנים וית פתורא וית כל מנוהי וית לחים אפלא ואמארה וגמיע אכתהא ואכבז
אמוגה אתהמנלה וטהלה אתהחנה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור
ית מנרתא דכיתא ית בוצינהא בוצעי סדרא וית כל מנהא וית משחא דאנהרוא ואמאנה
אמאנה וסדרהא סרג אצד וגמיע אכתהא ודהן אצאה ואת מצפה הזהב ואת שמן
המשחא ואת קטרת הפנים ואת מסך פתח האהל וית מדבחה דהבא וית משחא
דכיתא וית קטרת כמא ית פרסא דתרע כדסמאנה ומדבחה אהב ודהן אסמך
והכר אצמיה וסתר באב אכבא את מצפה הנחשת ואת מכפר הנחשת אשר לו
את כדון ואת כל כליו אתהפיר ואת כפניו וית מדבחה דנחשא וית סדרא דנחשא
אריהוהי וית כל מנוהי וית כוורא וית כפיסיה ומדבחה אכתהא וסמך אכתהא
ודחוקה וגמיע אכתהא ואלוץ ומקעדה את קלעי החצר את עמדיה ואת

